

NORDA KANTARO

.Ne sarkita versio.

Tria kajero:

<

Kolektas kaj redaktas M. Strid

© Kopirajtas diversaj verkintoj, komponintoj
kaj tradukintoj. Atentu!

Troveblas rete je nk.tone.se

>

"#3. Solene sonoru:

< *Norda Kantaro, tria kajero.*

Kompilis Martin Strid kun melodioj tonsilabe.
La tuto rete troveblas je <http://e-g.se/t31>

Traduka takso "flore" signifas: F = Facile fluas en fundamenta Esperanto. L = Lingve lertas. O = Obeas la originalon enhave. R = Ritme kaj rime belas (kompare kun la originalo!). E = Efike esprimas etoson. Minuskle = ne tute plenumas.

Melodioj estas skribitaj tonsilabe. Pri tonsilaboj legu je <http://tone.se>, kie ŝuteblas ankaŭ soniga programo komputila, aŭ je <http://eo.wikipedia.org/wiki/Tonsilabo>

Resumege: Ordinara majora gamo ekde toniko ĝis unu oktavo supren estas (#: **Do Re Mi Fa So La Ti do**). Ĉiu "vorto" da tonsilaboj daŭras unu ritmobaton. **Oblikva streko** / signifas novan taktomezuron. **Punktokomo** ; signifas novan vicon en kantoteksto. **Obliga signo** × signifas ripeton, 2× = Komencu ĉi tie dufoje, ()× = Ludu aŭ kantu ĉi tion dufoje, '1 = Ĉi tion ludu aŭ kantu la unuan fojon, (×: = Ĉi tion rekantu ĉiustrofe.

Ĉapitroj:

'#31. *Sub la Krista kruco*

'#32. *Inter nokto kaj tago*

'#33. *Sopiroj sorĉaj*

'#34. *Medita menso*

'#35. *Metakantoj*

'#36. *Marŝoj*

'#37. *Lukte*

'#38. *Forto fieras*

'#39. *Por la prapatra tero*

>

'#31. Sub la Krista kruco:

< Por ĉapitro 31-a vidu apartan kajeron.>

'#32. Inter nokto kaj tago:

&3202. Den signede Dag med Fryd vi seer:

'1 Den /signede Dag med /Fryd vi seer, ; Af /Havet til os op/komme; Den /lyse paa Himlen, /meer og meer, ; Os /alle til Lyst og /Fromme! ; Det /kiendes paa os, som /Lysets Børn, ; At /Natten hun er nu /omme!

'2 Den signende Stund, den Midnats-Tid, ; Vorherre han lod sig føde, ; Da klared det op i Øster-Lid, ; Til deiligste Morgen-Røde: ; Da Lyset oprandt, som Jordens Bold ; Skal lysne udi og gløde!

'3 Om levende blev hvert Træ i Skov, ; Og var saa hvert Blad en Tunge, ; De kunde dog ei Guds Naades Lov ; Med værdelig Røst udsjunge; Thi evig nu skinner Livets Lys, ; For Gamle og saa for Unge!

'4 Ja, havde end Maal hvert Straa i Vang, ; hver Urt udi Mark og Lunde, ; Slet ikke for os den Takke-Sang ; Opstemme

tilgavns de kunde, ; Som Dagen
hør til, for Lys og Liv, ; Mens
tusinde Aar henrunde!

'5 Forgiæves det er, med liden
Magt, ; At ville mod Bjerg
opspringe, ; Men Ørnen er snild,
han naaer sin Agt, ; Naar Veiret
ham bær paa Vinge, ; Og
Lærken hun er en lille Fugl, ;
Kan lystig i Sky sig svinge!

'6 Med Sus og med Brus, den
stride Aa ; Nedfuser fra
Klippe-Tinde, ; Ei mæle saa lydt
de Bække smaa, ; Dog risle de
fort og rinde, ; Saa frydelig
snoe de sig fra Eng, ; Op under
de grønne Linde!

'7 Saa takke vi Gud, vor Fader
god, ; Som Lærken i Morgen-
Røde, ; For Dagen, Han os
oprinde lod, ; For Livet, Han gav
af Døde, ; For Alt hvad paa
Mark, i tusind Aar, ; Der groed
til Sjæle-Føde!

'8 Saalænge vi see den gyldne
Soel, ; Og Skoven er Daners
Have, ; Da plante vi May i Kirke-
Stol, ; Og Blomster paa Fædres
Grave, ; Til glædelig Fest, med
Liv og Lyst, ; Til mindelig
Pindse-Gave!

'9 Da rinde vel og, som Bække
smaa, ; Fra Øine os Taarer
milde, ; Og Bække i Flok de gjør
en Aa, ; Den higer mod Lysets
Kilde, ; Den stiger i Løn, som
Hjerte-Suk, ; Alt aarle, og dog
end silde!

'10 Som aldrig saa lang er
nogen Dag, ; At Aften er jo i
Vente, ; Saa haver det Lys og
Solbjergs-Lag, ; Som Gud udi
Kirken tændte; Men immer det
dages dog paa Ny, ; Hvor
Hjerterne Morgen vente!

'11 Nu sagtelig skrid, du
Pindse-Dag, ; Med Straaler i
Krand's om Tinde! ; Hver Time,
til Herrens Velbehag, ; Som
Bækken i Eng henrinde, ; Saa
frydelig sig den Sidste snoer ;
Op under de grønne Linde!

'12 Som Guld er den aarle
Morgen-Stund, ; Naar Dagen
opstaaer af Døde, ; Dog kysser
os og, med Guld i Mund, ; Den
liflige Aften-Røde, ; Saa tindre
end maa det matte Blik, ; De
blegnende Kinder gløde!

'13 Saa reise vi til vor Fædre-
Land, ; Der ligger ei Dag i
Dvale, ; Der stander en Borg,

saa prud og grand, ; Med
Gammen i gyldne Sale, ; Saa
frydelig der, til evig Tid, ; Med
Venner i Lys vi tale!

,#3202: (Do /Mi MiMi So
So /do La So; Mi /La
SoSo Fa Re /Mi i Re; So
/So SoSo La La /Ti do
re; re /So SoSo Ti do
/La a So; So /Mi MiMi Fa
So /La La So; So /do
dodo Ti do /re e do;)x13

< Verkis N. F. S. Grundtvig.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (195X??).>

**&3202. Nun venas en glor' la hela
tag':**

'1 Nun /venas en glor' la /hela tag',
; sin /levas el trans la /maro. ; Jam
/flirtas nun ĝia /bela flag', ; nin
/vokas al nova /faro. ; Nun
/manifestiĝu /via ĝoj', ; fe/liĉa de l'
lum' i/daro!

'2 En noktmeza temp', feliĉa hor' ;
naskiĝis la mondespero; nun en
orienta la aŭror' ; viviĝis por ni la
vero! ; En lumo de ĝi sin turnos nun, ;
brilados la tuta tero!

'3 Se viva fariĝus la arbar', ; kaj
kantus la foliaro, ; sed ne antaŭ Dia
la bonfar' ; sufiĉus la dankdeklaro;
ĉar brilas eterne nun la lum' ; por
Dia la infanaro.

'7 Nun kiel alaŭdoj dankas ni ; al Dio
en frumateno. ; Ĉar tagon tutnovan
donis li ; en bela el mort' reveno! ;
En nomo de Li ĝojkantas ni ; pro
lumo kaj vivkompreno!

'12 Jen brilas en or' la vasta ter' ;
en frua matena horo, ; sed ankaŭ nin
dolĉe la vesper' ; salutas en ruĝa
oro; ruĝiĝas la palaj vangoj jam, kaj
brilas okul' sen ploro!

'13 Al mia hejmlando iras ni, ; al tag'
de eterna helo; grandiĝas la ĝojo pli
kaj pli ; en halo de orkastelo. ;
Eterne en glor' kolektas ĝi ; amikojn
en la ĉielo!

**&3205. Bleg Morgenstjernen
smiler og forsvinder:**

'1 Bleg Morgenstjernen smiler
og forsvinder, ; Et større Lys
nu over Jord oprinder; Det
kommer hist fra Østens
Palmeskove — ; Op, Gud at love!

'2 Udsmyk dig Jord, med
Glandsen fra det Høie! ; Opløft
dig, Sjæl! og straal i Fryd, mit
Øie! ; Med Stjernen hist gik
fordum Østens Vise ; Guds Søn
at prise.

'3 Du Aandesol, for hvem hver
Stjerne svinder! ; Den Sjæl ei
dør, for hvem dit Lys

oprinder. ; Vær lovet, Gud, for
Himmel-Morgenstunden! ; —
Den er oprunden.

,#3205: <[Do] = Eb, :4>
(;So /So oFa Mi iMi
/DooTI LASO SO DoSO /Re
eDo Fa aMi /LaaSo FaRe
Do TISO /Re eMi Fa aMi
/FaaMi FaSo La So /do
TiiLa So Mi /hLa SoRe Do
TI /Do o o;)x3

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis A. Winding. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

,&3205. *Nun pala iras for matena
stelo:*

'1 Nun pala iras for matena stelo,
; pli granda lum' aperas sur
ĉielo; ĝi venas kun la paradiza
vento ; el oriento.

'2 Ornamu vin, ho ter', en lum'
ĉiela, ; leviĝu, kor'! okulo, brilu
hela! ; Saĝulojn gvidis iam stela
brilo ; al Dia filo!

'3 Spirita sun', al ĉiu stel' supera,
; al homanimoj lum' de l' vivo
vera, ; laŭdata estu pro ĉiel-
aŭroro ; en nia koro!

**&3208. *Lysets Engel gaaer
med Glands:***

'1 Lysets Engel gaaer med
Glands ; Gjennem Himmelporte.
; For Guds Engels
Straalekrands ; Flygter alle
Nattens Skygger sorte.

'2 Sol gaaer over Verden ud ;
Med Guds Lys i Øie: ; See! Vor
Herres Sendebud ; Gaaer med
gyldne Skyer i det Høie.

'3 Englen spreder over Jord ;
Glandsen fra Guds Himmel; I
sin Kaabes Straaleflor ; Favner
han Alverdens glade Vrimmel.

'4 Sol seer ind i Slot og Vraa, ;
Seer paa Drot og Tigger, ; Seer
til Store, seer til Smaa, ;
Kysser Barnet, som i Vuggen
ligger.

'5 Os han ogsaa favne vil ;
Englen i det Høie; Os han ogsaa
smiler til ; Englen med Guds
Himmelglands i Øie.

'6 Os har og Vor Herre kjær: ;
Ingen Sjæl han glemmer; I
hvert Solglimt Gud er nær ; Og
vor glade Morgensang
fornemmer.

,#3208: <[do] = G, :2>
(;/miimi faTi /domi so
/mido Lare /doTi h /SoTi
doomi /faaso mi /reere
miiso /faafa mire /do Ti
/do o;)x6

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956). '1 Ĉu "bela",
ĉu "hela", nia fotokopia
ekzemplero ambiguas.>

,#3208. Tra la pordoj de l' ĉiel':

'1 /Tra la pordoj /de l' ĉiel' ;
/lumangêl' ak/celas; /la radioj /de
l' angêl'; /ĉiujn noktajn
/ombrojn tuj for/pe2/las.

'2 Suno al la tuta ter' ; Di-saluton
diras. ; Jen la Dia kurier' ; alte
sur la oraj nuboj iras.

'3 Sur la teron la angêl' ; Dian
brilon semas, ; sub radia
lummantel' ; la tutmondan vivon
al si premas.

'4 Kaj al reĝo en kastel' ; kaj en
pajlkabanon ; sun' salutas de l'
ĉiel', ; kisas en lulilo la infanon.

'5 Ankaŭ nin brakumas li, ; Dia
lumangêlo; ankaŭ ridas li al ni ;
en la bela<1> lumo de l' ĉielo.

'6 Dio nia, ankaŭ Li ; homojn ne
forĝegas, ; kaj en ĉiu sunradi' ; al
la laŭdo de l' homar' kapjesas.

**&3210. Nu vaagne alle Guds
Fugle smaa:**

'1 Nu vaagne alle Guds Fugle
smaa, ; De flyve fra Reden og
sjunge; De prise Vor Herre saa
godt de formaae; ; De takke for
Livet og Lyset med fløitende
Tunge.

'2 Nu qviddrer Svalen paa
Kirketag, ; Og Spurven ved
Menneskers Huse; De syngte:
Godmorgen! de syngte: Goddag! ;
De syngte: Gudsfred! Gud skee
Lov! og i Luften hensuse.

'3 Smaafuglens Sang Vor Herre
forstaaer; Han kjender hver
Sjæl i sit Rige; De Fattiges
Lovsang han ikke forsmaaer;
Han seer, hvad de maalløse
Skabninger alle vil sige.

'4 Os seer Du ogsaa, Du kjære
Gud! ; Du hører vor Røst i din
Himmel; Naar Fuglene flagre af
Rederne ud, ; Du hører
Smaabørnernes Priis i din
jublende Vrimmel.

,#3210: <[do] = G, :6>
(; so /mi i do Ti iLa So
/do o re mi i so /so ofa
mi reemi do o /Ti i La
So o do /do Fa La do odo

do /re do re mi i do /fa
a a a mi re /so mi do La
aTi do /re emi fa mi i
lre /do o o;) x4

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

**,#3210. Vekiĝas nun la birdar' de
Di':**

'1 Vekiĝas nun la birdar' de Di' ;
kaj flugas kantante de l' nesto, ;
Lin laŭdas per sia plenvoĉa
ĝojkri' ; dankante pro vivo kaj
lumo per fajfa festo.

'2 Hirundoj ĉirpas ĉe templa
mur', ; paseroj ĉe homa kabano, ;
matenosalutas en gaja plezur' ;
kantante pri paco kaj ĝojo en
flugakompano.

'3 Birdetajn kantojn komprenas
Di', ; Li ĉiun animon ja konas, ;
la laŭdon etulan ignoras ne Li, ;
vortoj senonaj de muta estaĵ' al
Li sonas.

'4 Nin ankaŭ vidas vi, kara Di', ;
aŭskultas en via ĉielo, ; kaj kiam
la birdoj ĝojkantas al Vi, ; la
laŭdo infana atingas al via orelo.

,#3212. Onnelliset:

'1 Jo valkenee kaukainen ranta ;
ja koillisest' aurinko nousee, ;

ja auteret kiirehtii pois, ; kun
pohjolan palkeet käyvät,

(x: kun mennyt on yö, ; kun
kimmeltää kesäinen aamu ; ja
linnut ne laulelee.)

'2 Mä kiireelle korkean vuoren ;
nyt tulessa raikkahass' astun,
; mun toivoni aamuisen koin, ;
mun kultani kohtaan siellä.

'3 Täss' impeni kanssa mä
seison ; ja kiharat tulessa
liehuu, ; ja laaksojen hyminä soi
; kuin iäisen lemmin ääni.

,#3212: (So /So Mi So
/do La Fa /So o o /Mi i;
Re /Do Re Mi /La Fa Re
/So o o /So o; Mi
<[Mi:La]> /La Ti di /re
fa re /Ti i; So /so mi
do /So lfa mi /re e e
/do o; <[do:So]> So /La
a a /a Fa Re /So o o /o
h; La /Ti So Mi /Fa So
La /Ti i i /Ti i; Ti
/reldo Tildo SolMi /La a
TI /Do o o) x3

< Verkis Aleksis Kivi. Komponis
Oskar Merkanto. Tradukis Raimo
Tanskanen (1995).>

,#3212. La feliĉaj:

'1 Jam heliĝas rando ĉiela ; kaj
somera suno leviĝas, ; kaj

nebuloj urĝadas for; nun
balgegoj nordaj blovas.

(×: Jam iris la nokt', ; jam
somera maten' briletas ; kaj
birdoj kantas jen.)

'2 Sur supron de alta la monto ;
en vento freŝiga mi paŝas, ; jen
matenespero de mi, ; mi oron la
mian renkontas.

'3 Ĉi tie kun virin' mi staras ; kaj
haroj en vento svingiĝas, ; kaj
sonas la zumo de l' val', ; jen
sono de l' eterna amo.

**&3213. I Østen stiger Solen
op:**

'1 I Østen stiger Solen op ; Den
spreder Guld paa Sky, ; Gaaer
over Hav og Bjergetop, ; Gaaer
over Land og By.

'2 Den kommer fra den favre
Kyst, ; Hvor Paradiset laae; Den
bringer Lys og Liv og Lyst ; Til
Store og til Smaa.

'3 Den hilser os endnu saa
smukt ; Fra Edens Morgenrød, ;
Hvor Træet stod med evig
Frugt, ; Hvor Livets Væld
udflød.

'4 Den hilser os fra Livets
Hjem, ; Hvor størst Guds Lys
oprandt ; Med Stjernen over
Bethlehem, ; Som Østens Vise
fandt.

'5 Og med Guds Sol udgaaer
fra Øst ; En himmelsk Glands
paa Jord, ; Et Glimt fra
Paradisets Kyst, ; Hvor Livets
Abild groer.

'6 Og alle Stjerner neie sig, ;
Hvor Østens Sol gaaer frem: ;
Den synes dem hiin Stjerne liig,
; Der stod ved Bethlehem.

'7 Du Soles Sol fra Bethlehem!
; Hav Tak og Lov og Priis ; For
hvert et Glimt fra Lysets Hjem
; Og fra dit Paradiis!

,#3213: <[do] = G, :4>
(;So /do oTi do do /re
ere mi so /mi re do oLa
/So o h do /La aSo La Ti
/do omi re so /so ofa mi
re /do o o;)x7

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

,&3213. Sin levas sun' de l' orient':

'1 Sin /levas sun' de l' /orient' ;
kun /oro sen a/var', ; re/brilas

mar' kaj /monttegment' ; kaj /urbo kaj kam/par'.

'2 Ĝi venas de la bela bord' ; de l' paradiza mar' ; kun lum' kaj viv' kaj Dia fort' ; al lia infanar'.

'3 Ankoraŭ ĝi salutas nin ; de l' paradizaŭror' . ; Vivarbo tie trovis sin ; kaj vivfontan' el glor'.

'4 Salutas nin de l' hejmo mem, ; la lumĝarden' de Di' ; kun stelo super Betlehem ; por saĝeguloj tri.

'5 Eliras kun la sun' al ni ; ĉiela bril' sur ter' ; de l' paradizĝarden' de Di' ; kun pom' de l' vivesper'.

'6 Kaj ĉiuj steloj sur ĉiel' ; paliĝas pro la sun', ; kvazaŭ la Betlehema stel' ; aperus ĝuste nun.

'7 Plej granda sun' el Betlehem, ; vin dankas, laŭdas ni ; pro ĉiu brilo de la gem' ; en paradiz' de vi!

&3215. Morgenstund har Guld i Mund:

'1 Morgenstund har Guld i Mund: ; Morgensol Guds Rigdoms Væld oplukker; Glad i

gyldne Morgenstund ; Fattigst Fugl i Straalehavet dukker.

'2 Morgenglød gjør Kinden rød; Morgenluft Guds Sundhedsbrønd omsuser: ; Livets Væld i Morgenglød ; Strømmer ud igjennem Himmelsluser.

'3 Op i friske Morgenstund! ; Fryd dig, Sjæl, som Fuglen i det Høie! ; Fattigst Sjæl er riig og sund ; Med Guds rige Herlighed for Øie.

,#3215: <[do] = G, :4>
(; /mi ifa so do /re emi
fa lfa; /mi ire fa ami
/mire redo Ti So; /re
efa mi iso /sofa mire mi
somi /do oSo LaTi dore
/do lTi do
<malcerte>do;) x3

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse? Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

&3215. Ore brilas la aŭror':

'1 Ore brilas la aŭror' ; kun la sun' la Dia riĉo fluas; ĝoje en matena hor' ; plej malriĉa bird' la vivon ĝuas.

'2 Ardas vangoj en aŭror', ; nun ni novan Dian sanon sentas; vivo

en matena hor' ; el la kluzoj de l'
 ciel' torentas.

'3 Ĝoju en matena hor' ; kiel
 birdo, ĉiu hom' sur tero; floras
 plej humila kor' ; en la Dia riĉo
 kaj espero.

&3217. Gud skee Tak og Lov:

'1 Gud skee Tak og Lov! ; Vi saa
 deiligt sov: ; Barnet laae med
 varme Kind paa Pudn. ; Nu som
 Fuglen frisk! ; Rask som Havets
 Fisk! ; Morgensolen titter
 gjennem Ruden.

'2 Med hiin Glands fra Sky ;
 Kom der Lys i By, ; Kom der
 Glimt af Sol i alle Sjæle. ; Alle
 Haner goel, ; Hilsed glad Guds
 Sol, ; Alle vævre Tunger smaa
 fik Mæle.

'3 Fattig Mand fuldstærk ;
 Gaaer nu til sit Værk; Rask
 hver Haand sig rører nu med
 Glæde. ; Fattig Kone maa ; Til
 sin Dont udgaae, ; At de Smaa
 skal ei for Brødet græde.

'4 Fader gik sin Vei; Moder see
 vi ei; Dog i Nød vi sidde ei
 tilbage. ; Arnens Ild er slukt;

Hjemmets Dør er lukt; Gud dog
 sørger for os alle Dage.

'5 Ei den mindste Muus ;
 Savner Tag og Huus; Fattigst
 Spurveunge har sin Rede. ; Ei
 den mindste Fugl ; Savner Ly og
 Skjul; Vi skal heller ei om
 Fristed lede.

'6 Lystig Hanen goel, ; Hilsed
 glad Guds Sol; For hver Sjæl er
 Lys og Lyst oprundet. ; Nu, som
 Fuglen frisk! ; Rask, som Havets
 Fisk! ; Vi har Kjærligheds-
 Asylet fundet.

, #3217: <[Do] = D, :6>
(; /do o So La a Fa /So
o o o o h /Mi i So So
lFa Mi /Re e e e e h /Mi
i Do So o So /do o do Ti
i La /So o o Fi i i /So
o o o o h /<Erare?>:Fa a
Re Mi i lFa So /. Re e e
e e h /Mi i So do o do
/Ti /do o do So o So /Mi
i Mi La lSo Fa /Mi i i
lRe e e /Do o o o o
h;) x6

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

&3217. Dankon havu Di':

'1 /Dankon havu /Di'! ; /dolĉe do2rmis /ni! ; /kuŝis la in/fano sur ku/se2/no. ; /Kiel la2 bir/dar', ; /fiŝoj en la /mar' ; /ĝoju nun en /sunbril' de2 l' e/de2/no.

'2 Kun ĉiela bril' ; en la homazil' ; venkis la sunlum' en ĉiu koro. ; Kokoj kriis nun ; ĝoje al la sun', ; ĉiuj langoj kantas kun humoro.

'3 Ĉiu malriĉul' ; laŭ laborregul' ; al okupo estas jam survoje. ; Povra dommastrin' ; same urgas sin, ; por ke la infanoj satu ĝoje.

'4 Paĉjo al labor', ; Panjo - iris for, ; tamen forlasite ne ni sidas. ; Mankas ja komfort' ; post ŝlosita pord'; tamen Dian helpo jam ni vidas.

'5 Ne al eta best' ; mankas dom' kaj nest', ; eĉ paser' malriĉa hejmon havas. ; Eta plej estaĵ' ; sentas sin en kaŝ'; ankaŭ nin la Dia forto savas.

'6 Gaje kriis nun ; koko al la sun'; en animo ĉiu viv' sin movis. ; Kiel la birdar', ; fiŝoj en la mar' ; ankaŭ ni la am-azilon trovis.

&3220. Nu titte til hinanden:

'1 Nu titte til hinanden de favre Blomster smaa; De muntre Fugle kalde paa hverandre; Nu alle Jordens Børn deres Øine opslaae; Nu Sneglen med Huus paa Ryg vil vandre.

'2 Den kjære Gud og Skaber den mindste Orm er nær: ; Han føder Fugl og Markens Lillie klæder; Dog Menneskenes Børn har han allermeest kjær: ; Gud aander paa Øiet, naar det græder.

'3 Guds Søn var selv et Barn, og paa Krybbestraa han laae; Hans Vugge stod paa Jord foruden Gjænge. ; Guds Himmeriges Fryd har han lovet de Smaa ; lomster fra Paradisets Enge.

'4 Guds Søn har os saa kjær; han er Børnevennen stor; Han bærer Barnet op til Gud paa Armen; Han Storm og Hav betvang, da han vandred paa Jord; Men Børnene leged ham ved Barmen.

'5 O Du, som os velsigned og tog i Favn de Smaa, ; En Morgen

see vi Dig i Paradiset! ; Du lærte os til Gud vore Øine opslaae — ; Evindeligen være Du lovpriset!

,#3220: <[Do] = D, :2>
(; So /MiRe MiFa /So
DoMi /LaaLa LaLa /So hMi
/Re eFa /Mi iDo /SooFa
MiMi /Mi DoSo /doodo
TiLa /So FaMi /La LaLa
/So hDo /Fa ReFa /MiSo
FaRe /Do lTI /Do;)x5

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

,&3220. Malfermas la okulon:

'1 Malfermas la okulon nun
/ĉiu eta /flor', ; de /gajaj /birdoj
/sonas nun mu/ziko; ve/kiĝas la
in/fanoj de l' /ter' en aŭror'; kun
/dorsdomo /vagas nun he/li2/ko.

'2 Plej etan kreitaĵon prizorgas
nia Di', ; la birdon nutras kaj la
floron vestas, ; sed tamen la
homidojn preferas eĉ pli, ;
konsol' al plorantoj Li ja estas.

'3 Li mem infano estis, sur pajlo
kuŝis Li, ; sur tero iris Li kaj en
doloroj; la ĝojon de l' ĉiel' Li
promesis al ni ; kaj milojn da
paradizaj floroj.

'4 La Dia fil' nin amas, amik' de
l' infanar', ; kondukas ĝin al Dio
per la mano, ; Li venkis furiozon
de ŝtormo kaj mar' ; sed ludis ĉe
Lia sin' infano.

'5 Karega vi, beninto, amiko de l'
etulo, ; ni vin revidos en
ĉielmateno! ; Pro Vi sin ĝoje
levas al Dio la okul', ; ni laŭdas
vin nun kaj en Edeno!

&3222. Oi katso, mikä aamu!:

'1 Oi /katso, mikä /aamu! Yön
/varjot kato/aa ; ja /linnut
pienim/mätkin y/listää
Juma/laa ; Niin /täydellinen
/nytkin on /Herran luomis/työ ;
Oi /katso, mikä /aamu, kun
/väistyi pitkä /yö!

'2 Oi katso, mikä aamu! Saat
alkaa uudelleen ; tien kaidan
kulkijan luottaen Jeesukseen ;
Saat rukoilla ja pyytää
tänäänkin armoa ; Oi katso,
mikä aamu! Saat alkaa alusta!

'3 Oi katso, mikä aamu, kun uusi
taivas, maa ; soi ylistystä
Herran, Jumalan kunniaa ; kun
silmäsi saa nähdä kasvoihin
Jeesuksen ; oi katso, se on
aamu edessä Istuimen!

,#3222: <[Do] = F, :3,
[Bt] = Boata signo, [Cn]
= Crescendo, [Dn] =
Diminuendo, [Pd] =
Pedale, [Rn] =
Ritardando, [St] =
Stelsigno > (

(#1: 3x so /so odo rere
/mi mi do /la aso fami
/re e; re /re edo Tido
/re re so /so ofa mire
/mi i; So /do odo rere
/mi do mi /la ala soso
/fa a; re /so oso laso
/'DO O Rnssoodo /mi imi
mire /do o;; h)+

+(#2A: '1-2 h
/'Pd+:Sodoso. o
'St+:SoTifa.
/'Pd+:Sodomi. i
'St+:Sodoso. /+:Ladola.
a +:Ladiso. /+:Larefa.
a; +:Larefa. /+:SoTiso.
o +:Larefa. /+:SoTifa. a
+:resoti. /+:doso'DO. O
+:refati. /+:domi'DO. o;
+:Sodoso. /+:Sodoso. o
+:SoTifa. /+:Sodomi. i;
+:Sodoso. /+:Ladola. a
+:Ladiso. /+:Larefa. a;
+:Larefa. /+:Sodoso. o
+:Tifaso. /+:domido. o
+:Sodoso. /+:Sodomi. i
+:SoTimi.re /'Cn:Mi+do
o;; +:Sodoso.. /Mf:(La
aLa La)+(do o o)+(la ala
soso) /+:Larefa. re+la
+:refa,re /+:domido. o
+:Tifati /+:domido. o

'3 /Pdso o St+:refala.
/Pdso o St+:domiso.
/Dnla a so+la /fa+la a
fa+la /so o so /so o so
/so o so /mitso o h /so
o h /so o h /la a la
/fa+la a fa+la /

xxxxx)+

+(#3A,: '1-2 h /DO+Do
+:SODoMi. SO+Re /DO+Do
+:SODoMi. Do+Mi
/Dn:FA+Fa +:FALAFa..
LA+Mi /RE+Re +:LAREFa.
+:LADoFa /,so+SO
+:SOTIRe. +:SODoRe.
/,so+SO +:SOTIRe. Fa+So
/Mi+So MI+Mi SO+Re
/DO+Do +:SODoMi. Do+Mi
/DO+Do +:SODoMi. SO+Re
/DO+Do +:SODoMi. Do+Mi
/FA+Fa +:LADoFa. LA+Mi
/RE+Re +:LAREFa.
+:DoReFa. /,mi+MI
+:SODoMi. +:SOREFa.
/Bt,mi+DO +:SODoMi.
Do+Mi /,so+SO +:SODoMi.
SO+Fa /DO+Do +:SODoMi.
Do+Mi /FA +:LADoFa.
LA+Mi /RE+Re +:LAREFa.
Re+La /,so+SO +:SODoMi.
SO+Re /DO+Do +:SODoMi. i

'3 /(do o do)+(dore
mifa) do /(do o
do)+(dore mifa) h /(La
a) ()

xxxxx)

'1

(#2B:

)

'1

<? =

+ (h /+Sodoso o +SoTifa
 /+Sodomi i +Sodoso
 /+Ladola a +Ladiso
 /+Larefa a; +Larefa
 /+SoTiso o +Larefa
 /+SoTifa a +resoti
 /+doso'DO O +refati
 /+domi'DO o; +Sodoso
 /+Sodoso o +SoTifa
 /+Sodomi i; +Sodoso
 /+Ladola a +Ladiso
 /+Larefa a; +Larefa
 /+Sodoso o +Tifaso
 /+domido o +Sodoso
 /+Sodomi i +:SoTimi.re
 /Cn:Mi+do o;;
 +:Sodoso..)

>

.....;)

< Teksto de Pia Perkiö (1944 -).
 Muziko de Mika Piiparinen (1911 -
 ?). Aranĝis Kaj-Erik Gustafsson.
 Tradukis Anja Karkiainen.>

&3222. Rigardu belmatenon!:

'1 Ri/gardu belma/tenon! Ne
 /ombroj noktaj /plu! ; Al /Dio
 kantas /laŭdon bir/detoj nun en
 /ĝu' ; Ho, /vidu perfek/tecon de
 /Lia krela/bor'! ; Ri/gardu
 belma/tenon! La /nokto estas
 /for!

'2 Rigardu belmatenon! Rerajtas
 vi, vagant' ; laŭiri stretan vojon
 en fido al Savant' ; kaj peti
 difavoron preĝante ankaŭ nun ;
 Rigardu belmatenon! Jen nova
 oportun'!

'3 Rigardu belmatenon! Al Di'
 pro lia far' ; sonegos iam laŭdo
 de nova kreitar' ; Vizaĝon de
 Jesuo ekvidos la okul' ; rigardos
 belmatenon ĉe l' tron' de l'
 Eternul'!

&3225. Aamulaulu:

'1 /Kaiu2, kaiu2 /lauluni, ;
 /kaiu2 korke/alle, (x ; /Aamu
 koittaa, /aalto käy jo ; '1
 /ra2nna2n raida2n /alle. '2
 /rannan raidan /alle.

'2 /Nuku, nuori /sy2dä2mein, ;
 /Nuku2 nuorta2 /unta! ; /Katso
 kuinka /ha2va2jaa ; /koko
 luoma/kunta.

'3 /Lennä2, lennä2 /lempeni, ;
/Lennä2 yli /vuorten! ; /Ei ne
estä /vuoretkaa2n ; /lempimistä
/nuorten.

&3225.0 Morgonsång:

'1 /Klinga klar, ljud /högt min
sång, ; /bortom himla/randen, (;
/Morgon gryr, ren /under
sälgen ; /böljan slår mot
/stranden,)*

'2 Sof, mitt unga hjärta, än, ;
Sof med unga drömmen! ; Se
hur lifvet vaknar upp ; och i
allting strömmar,

'3 Flyg, min kärlek, svinga
snabbt ; öfver kullar, höjder! ;
Intet bärg på jorden än ;
hindrat kärleksfröjder.

,#3225: (3x <[do]=A>

'1 <Ne tro malrapide>
Mp:/So LalTi do Tilla
/La aSo So o; /CnSo
dolmi so omi /mi Dn:i re
e.; /mi mi fa mi /mi ire
do La; /SolLa dolre mi
rel do /Dnre e re e;
/Mfmi Cn:mi fa. mi f:/la
afa mi re; /do ore mi
Dn:re /do o. do h;;

'2 <[mi:do], Trankvile>
(x p:/Ti mi do La /Silla

Tildo La a; '1 /fa milre
do Tilla /La a Si i; '2
/CnLa aTi do La /DnRn1Ti
i Ti h;;)

'3 <Vivece> Mf:/So LalTi
do Tilla /La aSo So o;
/So dolmi so omi /mi
Dn:i re e.; /Mfmi Cn:mi
fa. mi <f bone tenata>
/la afa mi lre; /do ore
Dn:mi re /do o. do h;;)

< Komponis Toivo Kuula. Verkis
Eino Leino. Tradukis sveden
kaj espen G. J. Ramstedt (1945).>

,&3225. Matena kanto:

'1 Sonu, sonu kanto nun, ; sonu, jam
tagiças, ; jam la ondo al la bordo ;
por kares' aliças.

'2 Dormu, dormu, juna kor', ; dormu,
songu mute, - ; vidu, kiel vekas sun' ;
kreitaĵon tute!

'3 Flugu, flugu, mia am', ; flugu,
juna, alte! ; Montoj eĉ ne baras jam;
amu, kor', senhalte!

&3228. Morgensolen:

'1 Morgensolen stiger stor, ;
smiler varmt fra himlen. ; Dejlig
er den grønne jord ; med hele
børnevrimlen.

'2 Sorte Sam i Afrika, ; lyse
svenske Lina, ; mætte Jens på

Danmarks jord ; og magre Ming
i Kina.

'3 Sorte, hvide, gule børn, ;
hver på vej til skolen, ; mærker
solens morgen-kys ; og misser
op mod solen.

'4 Alle solens kære børn ; får
et kys på panden: ; Jeres er
den grønne jord, ; vær gode ved
hinanden.

, #:

< Verkis Marinus Børup (1891-
1959). Komponis Jørgen Jersild.
Tradukis Poul Thorsen.>

,&3228. *Matena suno:*

'1 Levas sin matena sun' ; sur ĉielo
varme, ; ridas al la verda hum' ; kaj
al infanoj svarme.

'2 En Afriko nigra Sam, ; sveda, hela
Lina. ; Jens bonfarta en Danland' ;
kaj magra Mingo ĉina.

'3 Nigraj, blankaj, flavaj nun ; al
lernejo iras, ; sentas kisojn de la
sun' ; kaj palpebrume miras.

'4 Suno kisas frunte de ; infanaro
sia: ; Estu bonaj, tiel ke ; la Tero
restu via.

&3230. *La vagabondo:*

.. . . .

, #3230: <Takto de marŝo,
:4, [do] = G, [Vg] =
viple > (MiFa /So SoSo
La dodo /mi i mi; mifa
/mi rere do Laldo /La a
h; So oSo /La LaLa Kr:Ti
rere. /so o mi; fami /re
mire do Tildo /re e h;
mi /fa mire sdo sTido
/re e do; Tido /La MiMi
La TiTi /do o o;
Kr:Tildo. /re doTi do
TiLa /So o mi; redo /Ti
TiTi do Dn:TiLa /So o.
f0:TiVg:So o; So /do dodo
do dodo /do lTiLa So; So
/La LakLa SolLa TiSo /La
a So; SoSo /do odo re re
/mi mimi fa; Kr:milre.
f2:/so o o mimi /fa mire
do o; doh) x

< Verkis Ernst Knape - L. Onerva.
Komponis Erkki Melartin.
Tradukis Vilho Setälä (1945).>

,&3230. *La vagabondo:*

'1 La unuaj akordoj de l' lumo ;
arbopintojn ektuŝas jam, ; la
verdaj folioj de l' humo ;
rosoperlojn subtenas kun am'. ;
Sekvante al voko la frua ;
kamparanoj rapidas al ag', ; sin
volbas ĉielo la blua ; al floranta,
serena jam tag'. ; Kun kanto, sen

zorgo, sen la bar' ; ekmarŝas nun vagabondo (×.: ; Apartenas nur al ni la bildar' ; senfina, ravanta de l' mondo.)

'2 Kantobirdoj ektrilas charme ; melodiojn en la lazur', ; en la ĉirkaŭaĵo varme ; laŭdokantoj sonadas nur. ; Malpeze ni levas piedon ; kaj rapide progresas la voj' : ; natur' akompanas lieton ; vagabondan eterne kun ĝoj'. ; Triumfante, kun suno kaj nia anar' ; ekmarŝu do nun, vagabondo

&3233. Pigerne på engen:

'1 Nu er dagen fuld af sang ; og nu er viben kommen, ; bekkasinen natten lang ; håndterer elskovstrommen. ; Plukke, plukke dugget strå, ; plukke, plukke siv ved å, ; plukke, plukke blomster.

'2 Engen er nu gyldengul ; af tunge kabbelejer, ; søndenvinden byder op, ; og dueurten nejer. ; Plukke, plukke dugget strå, ; plukke, plukke siv ved å, ; plukke, plukke blomster.

'3 Dammen ligger dagen ud ; med brudelys i hænde, ;

rækker højt de ranke skud, ; at solen må dem tænde. ; Plukke, plukke dugget strå, ; plukke, plukke siv ved å, ; plukke, plukke blomster.

'4 Nu vil mø med silkestik ; på brudelinet sømme. ; Den, som ingen bejler fik, ; hun ta'r sig én i drømme. ; Plukke, plukke dugget strå, ; plukke, plukke siv ved å, ; plukke, plukke blomster.

'5 Ræk mig en forglemmigej ; og sidst en krusemynte, ; sådan slutter vi vor leg ; så glad, som den begyndte. ; Plukke, plukke dugget strå, ; plukke, plukke siv ved å, ; plukke, plukke blomster.

,#3233: (/MiSo Fa Re /DoLA SO O;Do /MiSo do hSo /Fa Mi i /ReTI Do oMi /ReSo So hLa /Ti hRe SoFi /La So o /LaLa La3La /SoFa Mi /SoSo So3So /FaMi Re /DoSo FaLa /Mi Re /Do oh) x5

< Verkis Jeppe Aakjær (1911). Komponis Carl Nielsen (1915). Tradukis Poul Thorsen.>

,&3233. Kantoplenas nun la tag':

'1 Kantoplenas nun la tag', ; kaj venis la vanelo. ; Distamburas galinag' ; por nokta am-apelo. ; -

--Pluki tigojn kun roser' ; ---
pluki junkojn ĉe river', ; ---pluki,
pluki florojn.

'2 Oran flavon sur ravin' ; la
pezaj kaltoj ĵetas. ; Suda vent'
proponas sin, ; kaj noktkandeloj
cedas.

'3 Tutan tagon el laget' ; sin
levas butom-tigoj: ; meĉoj
sveltaj - arda pet' ; pri suno-
ekbruligoj.

'4 Junulinoj nun sur silk' ; por
nupta festo stebas. ; Manke de
svatanto-bild' ; en revoj unu
ŝvebas.

'5 Donu neforgesumin ; kaj laste
krispomenton. ; Tiel nia ludo-
fin' ; similas la komencon: ; ---
Pluki tigojn kun roser', ; ---pluki
junkojn ĉe river', ; ---pluki, pluki
florojn.

**&3235. Fredmans epistel n.o
39:**

'0 Över Bergströmskans
porträtt på Liljans krog i
Torshälla

'1 /Storm och böljor /tystna
ren, ; /Himla-hvalfvets /matta
sken ; /Mer och mer
för/sva2gas, ; /Ren det börjar

/da2gas, ; /Molnen simma, ;
/Qualm och dimma ; /Bå2dar
so2lens ble2ka /strimma.

/Vädren spela /fritt och täckt,
; /Fönstren ristats /vid hvar
fläkt, ; /Lönn och aspar /su2sa,
; /Kärr och källor /bru2sa, ;
/Orren spelar, ; /Tömmar,
selar, ; /Bo2nden å2t sin få2le
/delar.

/Ren i hvar spis, ; /Fladdrar och
fräs ; /Spånor och ris, ;
/Stickor och gräs, ; /Redan
vällings-grytan /kokar. ; /Ren
med yfvig lugg, ; /Torparn uti
mjugg, ; /Efter tobaks-elden
/sno2kar; /Och på ängen ren, ;
/Lutad mot en sten, ; /Dalkarln
i sin skyffel /tar.

'2 Krögarn stöfveln på sig drar,
; Skurar bränvins pannan klar, ;
Ren i stopet fattar, ; Står i
dörrn och skrattar; Pipan
blossar, ; Gubben trossar ;
Bygdens kämpar, barn och
gossar.

Gumman på sin vagn vid grind ;
Håller handen under kind, ; Af
och an hon vickar, ; Slumrar in
och nickar; Solen sticker, ;

Gumman qvicker, ; Vaknar och
ur stopet dricker.

Qvarnar och hjul ; Börjar sin
fart; Hör, från et skjul ; Hörde
du klart, ; Första slaget uti
smedjan; Smeden smal och lång,
; Med en glödgad tång, ; Naken
ända up til medjan, ; Mellan eld
och sand, ; Med en pust i hand, ;
Sjunger nu sin morgonbön.

'3 Luften spelar frisk och skön,
; Minsta blomma, växt och frön,
; Öpna sina knoppar, ; Le åt
daggens droppar, ; Prägtigt
randas, ; Vällukt andas, ; Med
Zephirens fläktar blandas.

Skogen skymtar mörk och blå, ;
Berg och kullar prydda stå, ;
Med båd' Lamb och qvigor;
Bygdens barn och pigor ; Gå och
valla, ; Le och tralla, ; Sina
hjordar sammankalla.

Lärkan i skyn ; Fläktar så sval, ;
Tuppen i byn, ; Flaksar och gal;
All naturen börjar vakna ; Til ny
glans och prål, ; Nya göromål;
Och at ingen skönhet sakna, ;
Steg nu Movitz opp, ; Tog sin
färge-kopp, ; Satt' sig vid sin
tafla ner.

'4 Nå, Bergströmskan! hvad jag
ser! ; Med Bindmössa, kors jag
ber! ; Bröst bouquet i barmen, ;
Och en Mops på armen, ;
Girandoller, ; Parasoller, ; Ve
den Movitz, tocken fjoller!

Nå, så dumt! jag dör af skratt;
Se den Son med Schäfer-hatt, ;
Prächtig som en annan, ; Med en
Musch i pannan. ; Såg jag
maken! ; Isterhakan; Hänger på
den gamla draken.

Bröstet så spändt, ; Skjuter
hon fram, ; Och excellent ;
Liljans Madam, ; Har du
skildrat, Bror, på väfven. ; Men
säg mig reson, ; Hvarför sitter
hon ; Med en fogel uti näfven? ;
Jo reson är den, ; At dess ägta
vän, ; Fader Bergström lefver
än.

```
,#3235: <[Do]=E, :3>  
(#S: ((/do o3mi re3fa  
/mi so 'DO)x (/so o3mi  
la3so /so lfa mi)x  
(/fa3re Ti do)x /dolmiso  
'DOltila solfami /mi re  
h)x (/do mi3do so /Ti  
re3Ti do)x /do3Ti dore  
mifi /dso So h (x /'DOso  
soso so /'DOla Cn:lala  
la. /so3la sofa mire '1
```

/re3lri mi h '2 /do o o))+

(#A: ((/do o3mi Ti /do mi mi)× (/mi i3do fa3mi /re e do)× (/h Fa lMi)× /dolmiso 'Doltila solfami /do Ti h)× (/do mi3do so /Ti re3Ti do)× /do3Ti dore dofi /dTi So h (× (/dodo dodo do)× /mi3fa mire doTi '1 /re3ri mi h '2 /do o o))

(#T: (/Mi i Re /DO O O /h Mi Re /Do o DO /h DO Do /TI SO Do /h DO Do /TI SO Do /h Re lMi /h Re Do /h MI FA /SO So SO)× (/h /Re Fa3Re Mi)× /LA /dSO O h /MIsMi lSmilsmi Mi /FAFa FaFa Fa /Do So SO /Do oSO MIDO /,miMI MIMI MI /,faFA FAFA FA /h SO ,so /DO O O)

(#B: (/Do o SO /DO O O /h Do SO /Do o DO /h DO Do /TI SO Do /h DO Do /TI SO Do /h SO lDo /h SO Do /h MI FA /SO So SO)× /h /SO /h /SO O Do /LA /dSO O h /MIsMi lSmilsmi Mi /FAFa FaFa Fa /Do So SO /Do oSO MIDO /,miMI MIMI MI /,faFA FAFA FA /h SO ,so /DO O O)

< Verkis kaj komponis Carl Michael Bellman (1790). Tradukis

Leander Tell (La Espero 1/1922 ,&1) kaj G. O. Karlsson (1936A ,&2).>

,&3235.1. La 39-a Epistolo de Fredman:

'1 /Ondoj kaj ven/tego nun ; /trankviliĝis. /Kun la lun' ; /steloj jen pa/li2ĝas. ; /Tago jam fa/ri2ĝas. ; /Nuba sfero ; /super tero ; /i2ras a2ntaŭ su2na/pero.

/La fenestrojn /ventblovad' ; /metas bele /en tintad'. ; /Foliarboj /bru2as, ; /marĉ' kaj fonto /flu2as. ; /Tetra ludo. ; /Jam en budo ; /ku2n ĉeva2loj e2stas /trudo.

/Jam en fajrej' ; /brula la son', ; /en kuirej' ; /bolas kaldron' ; /da matena laktsu/paĵo. ; /Provas jam hubul' ; /zorgi por ke brul' ; /estu en la kana/straĵo. ; /Kamparano nun ; /je l' aper' de sun' ; /jam komencas en fo/saĵo.

,&3235.2. Plue ne venteg', ondar':

'1 /Plue ne ven/teg', ondar'! ; /Pala brilo /de l' stelar'! ; /Nokta lum' mor/ti2ĝas. ; /Nova tag' na/ski2ĝas. ; /Nub' aere! /Nuboj tere! ; /Baldaŭ la suno leviĝas e/tere.

/Ludas milde /nun la vent'. ; /Tremas vitroj /dum moment'. ; /Arboj susu/re2tas, ; /fontoj

murmu/re2tas. ; /Tetra kanto!
/Kulturanto ; /Jam kun ĉevalo,
sur kamp' labo/ranto!

/Jam en la forn' /flamas fajret'. ;
/Herbo kaj dorn' /por la brulet'! ;
/Bolas kaĉosup' ma/tena. ; /Tie
en kaban' /serĉas kamparan' ;
/fajron por la pipo /plena, ; /Kaj
en herba zon' /klinas sin al ŝton' ;
/vir' al taglabor' re/vena.

'2 Vestas sin la gastigant', ; por
brandujo purigant', ; kruĉon jam
elprenas, ; ridas kaj ĝin tenas. ;
Jen la pipo! Laŭ principo ; ĝi
apartenas al lia ekipo.

Jen, maljunulin' sur ĉar' ; tenas
manon sub harar'. ; Nun ŝi sin
movetas, ; ree ekdormetas. ; Sun'
varmigas, ŝin vivigas. ; Tuj el la
kruĉo ŝi sin refreŝigas.

Muelilar' jam en labor'! ; Venas
sonar' estas memor' ; pri ŝatinda
forĝ-metio. ; Longa forĝkunul'
kun tenil' en brul', ; tute nuda ĝis
talio, ; staras ĉe fajret' kun la
blovilet' ; kantas en
bonharmonio.

'3 Ludas ĉarme nun l' aer'. ;
Planta mond', ornam' de l' ter'. ;
florojn aperigas, tagon
bonvenigas. ; Kiel brile kaj

trankvile! ; Dolĉa venteto
karesas lulile.

Staras blua grandarbar'. ; Plena
estas la montar' ; de brutar' en
mikskolor'. ; Junular' en
gajhumor' ; kantas, ridas, brutojn
gvidas, ; ilin kelkfoje per voko
ekbridas.

Kantas alaŭd' en la aer', ; dum la
aplaŭd' sube sur ter'. ; Tuta
mondo ekvekiĝas. ; Nova pomp',
brilad'! ; Nova laborad'! ; Ĉio
teda forgesiĝas. ; Al labor'
pentrist', bona la artist'! ; Nova
bildo nun kreiĝas.

&3240. Der staaer et Slot i Vesterled:

'1 Der staaer et Slot i
Vesterled, ; Tækket med
gyldne Skjolde; Did gaaer hver
Aften Solen ned ; Bag
Rosenskyernes Volde. ; Det Slot
blev ei med Hænder gjort: ;
Mageløst staaer det smykket;
Fra Jord til Himmel naaer dets
Port; Vor Herre selv det har
bygget.

'2 Fra tusind Taarne funkler
Guld; Porten skinner som Ravet;
Med Straalestøtter underfuld ;
Sig Borgen speiler i Havet. ;

Guds Sol gaaer i sit Guldslet
ind, ; Skinner i Purpurklæder. ;
I Rosensky paa Borgens Tind ;
Staaer Lysets Banner med
Hæder.

'3 Solenglen svinger Lysets
Flag, ; Vandrer til fjerne Lande;
Ham følger Liv og Lys og Dag ;
Bag Nattens brusende Vande. ;
Liig Solen farer Livet hen, ;
Gaaer til Forklaringskysten: ;
Med Glands opdukker Sol igjen
; Fra Paradiset i Østen.

,#3240: <[Do] = F, :6>
(; x So /So o do mi i re
/do oTi do re e '1 e /mi
do mi so ofa mi /re e e
So o '2 so /so o re Ti
ido re /La a a So o so
/do o re mi i re /do oTi
La So o so /so o mi la
re fa /mi i lre do o;)x3

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956). Šajnas ke
mankas parto de la melodio, do
supozeble la lastaj kvar
taktomezuroj ripetiĝu.>

,&3240. *En okcidento nubkastel'*:

'1 En /okcidento /nubkastel' ;
/levas sin, ore te/gita - ; al /nia
sun' ve/spe2ra cel' ; per
/roznubar' orna/mita. ; Ne

/homaj manoj /fa2ris ĝin, ; mire
ni nur ĝin ĝuis; ĝi ĉielalten levas
sin, ; ĉar Dio mem ĝin konstruis.

'2 El turoj mil brilegas or', ;
pordoj sukcenon similas ; kun
lumkolonoj en kolor', ; en maro
ĉio rebrilas. ; En la palacon iras
la sun', ; brilas purpurkoloro, ; en
roza nuboj staras nun ; la
lumstandardo honore.

'3 La lumanĝelo levas ĝin, ; iras
al foraj landoj; la viv' kaj tago
sekvas lin ; post noktaj maroj kaj
strandoj. ; La vivo same pasas
for, ; iras al bordo transcenda;
revenas ĉiam sun' en glori' ; el
paradizo orienta.

&3242. Dagen gaaer med raske Fjed:

'1 Dagen gaaer med raske Fjed:
; Dagens Børn maae ile. ;
Aftenrøden bringer Fred, ;
Nattens Stjerner Hvile.

'2 Lykken gjækker Store,
Smaa, ; Leger med Guldtærning.
; Lykkeligst at hvile paa ; Er
fuldendte Gjærning.

'3 Lidt dog Store, mindre Smaa
; Kan tilgavns fuldbringe; Villien

seer vor Herre paa, ; Giver
Kraften Vinge.

'4 Lykkens lunefulde Spil ;
Leger ei med Sjæle: ; Alting
føies som Gud vil — ; Her er
trygt at dvæle.

'5 Blomst skal bære Frugt
engang, ; Høst skal følge
Sommer. ; Dag er ei saa travl og
lang, ; Aftenstund dog kommer.

'6 Lad ved Dag kun op og ned ;
Lykkens Tærning rulle! ; Fandt
ved Qvel kun Sjælen Fred, ; Gik
det som det skulde.

,#3242:; <[Do] = D, :2>
(/SooSo FaMi /ReeFa Mi
/Soo[LaTi] doTi /La Soh
/ReeMi FaMi /LaSo do
/dolTiLa1So SooFa
/MiilRe Doh;)x6

< Verkis Hoffmann v. Fallersleben.
Tradukis Trygve Rinnan. (1936
,&1) kaj modifis verŝajne E. A.
Haugen (1954 ,&2). Komponis C.
H. Rinck.>

,&3242. *Tago jam rapidas for:*

'1 /Tago jam ra/pidas for, ;
/urĝu2 vin, hom/filo! ; /Paco
venos /post labor', ; /su2b la2
stel' tran/kvi2lo.

'2 Ŝancoludo de fortun' ; homojn
mistifikas; nur laboro post
plenum' ; vere feliĉigas.

'3 Multon ne kapablas ni ; - kiel
ajn la rolo - ; pli da forto donas
Di' ; al la bona volo.

'4 La hazardo de la sort' ; ne
animojn gvidas, ; se nur al la Dia
fort' ; ni trankvile fidas.

'5 Frukto venos post la flor' ; kaj
rikolt' post semo ; kaj post vigla
taglabor' ; la vesper' sen premo.

'6 Tage turnu sin foli' ; laŭ la
sortdestino, ; se vespere venos ni
; al feliĉa fino.

**&3245. Til vor lille gerning
ud:**

'1 Til vor lille gerning ud ; gik vi
små fuldglade, ; viljen så den
kære Gud, ; hjælp os, som vi
bade. ; Nu er dagens lys
udslukt, ; lukt er snart vort øje.
; Giv vor lille gerning frugt, ;
Fader i det høje!

'2 Du, som viser dag og nat, ;
sol og stjerner veje! ; Livets
underfulde skat ; gav du os i
eje. ; I hver barnesjæl på jord ;
har du lagt en kerne ; til en

blomst med himmelsk flor, ;
herlig som en stjerne.

'3 Lad den kerne underfuld ;
vokse i vort indre, ; når der
skinner sol på muld, ; og når
stjerner tindre! ; Lad det frø
opvokse smukt ; med din
børnevrimmel ; til at bære evig
frugt ; i din høje Himmell!

,#3245: <[Do] = D, :6>
(; /Mi i Do So olLa So
/Do o Re Mi i h /Fa a La
So o Fa?Mi<1> /Re e
eelFaMi Re e h /Mi i Re
Mi ilFa Re /So o Mi Re e
h /do o Ti Mi ilFi So
/So o lTilLa So o h /Re
e Mi Fa alMi So /La alSo
Fa Mi i h /So o So La
lFa do /do o lTa La a h
/So o So So olLa So /do
o do Ti i h /La alTi do
So o Fa /Mi i lRe Do o
h;) x3

< Verkis B.S. Ingemann (1838).
Komponis C.E.F. Weyse (1838).
Tradukis H.E. Jensen (1956). '1.
Ambiguan muziknoton havas la
fonta kopio.>

,#3245. *Al la kara taglabor'*:

'1 /Al la ka2ra /taglabor' ; /iris ni
plen/ô3je. ; /Dio a2gis /en la
kor', ; /helpis ni2n sur/vo3je. ;
/Mallumi2gas /nu2n la ter', ;

/fermas si2n o/ku2lo; /donu
fru2kton /laũ esper', ; /Pa2tro,
Eter/nu2lo!

'2 Vi al sun' kaj nokta stel' ; çiam
montras vojon, ; kaj al ni el la
çiel' ; veran vivoçojon. ; Vi en
çiu homa kor' ; kreis etan kernon
; por çiela vivoflor' ; daũra en
eternon.

'3 Tiun kernon gardu vi, ; kresku
çi prospere ; en la koro pli kaj
pli ; vintre kaj somere. ; Tiu
semo inter ni ; kresku en fidelo;
por eterne portu çi ; frukton de l'
çielo.

**&3248. I fjerne Kirketaarne
hist:**

'1 I fjerne Kirketaarne hist ;
Nu Aftenklokkerne ringe. ;
Snart sover liden Fugl paa
Qvist ; Med Hovedet under sin
Vinge. ; Nu samles Frænder
kjøndt igjen, ; Som Fugleunger
paa Grene; Men den, som har
slet ingen Ven, ; Han sidder ved
Qvel alene.

'2 Snart ruller ud den stille
Nat ; Sit Skyggeflor over
Himlen, ; Og den, som sidder
meest forladt, ; Seer op imod
Stjernevrímlen. ; Og gjennem

Himmelsløret ud ; Der skinner
Øine fuldklare ; Mildt seer den
kjære store Gud ; Herned med
sin Stjerneske.

'3 Han seer til sine Børn da
vist, ; Han seer til Høie og
Ringe, ; Selv til den lille Fugl
paa Qvist ; Med Hovedet under
sin Vinge. ; Til dem, som sove,
seer han hen; Han vugger
Fuglenes Grene; Og den, som
har slet ingen Ven, ; Han lader
ei sidde ene.

,#3248: <[do] = F,
1,6:2, [Di]=25/24>
(;h3mi x /doomi soomi
/doomi Soomi /reelrere
'1 milredore /mi doohmi
'2 reemifa /so Soohso
/diidi relmifa /sooso
faahfa /laaso lalsofami
/re Soohso /miimi faado
/taata laahla /soomilla
soofare /do lmiilre /do
;)x4

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

,#3248. *El foraj turoj sonas nun:*

'1 El /foraj turoj /sonas nun; la
/bela ka2nt' sono/rila; ek/dormas
eta /birdo kun ; la /kapo en kaŝo
/flugila. ; Pa/rencoj he2jmas /en

kunlig' ; en /rond' birde2ta,
bon/vola; sed /izolulo /sen amik'
; ve/spere2 sidas tut/so3/la.

'2 Elfaldas sin la nokt-vual', ; kaj
ĉie regas malhelo; sed forlasito
en la val' ; rigardas al la ĉielo. ;
Kaj tra kurteno de l' ĉiel' ; okuloj
klaraj briletas, ; la granda Dio en
fidel' ; al ni per steloj ridetas.

'3 Al ĉiu hom' rigardas Di', ; al
plej malriĉa homfilo, ; eĉ al
birdeto sub foli', ; dormanta sub
la flugilo ; Kaj la dormantojn
gardas Li, ; balancas birdan
lulilon, ; al solecula emoci' ;
alportas Li la trankvilon.

'4 Al forlasito en la ĉel' ; Li
sendas sian bonfaron, ; Li sendas
en la noktmalhel' ; al tero la
anĝelaron. ; Konservas la flugila
rond' ; dormantojn en la
trankvilo. ; La granda Dio de
tutmond' ; maldormas ĉe ĝia
lulilo.

**&3250. Bliv hos os, naar
Dagen helder:**

'1 Bliv hos os, naar Dagen
helder, ; Du kjære Fader og
Gud! ; Bliv hos os, naar Mørket
vælder ; Af Nattens Sluser ud!

'2 Henspred over Dal og Høie ;
Dit Stjerneklædebons Flig! ;
Saa lukke vi trygt vort Øie ; Og
slumre sødt hos Dig.

'3 Bliv hos os, og vi vil drømme ;
Om Englebørnenes Fred; Din
Aand gennem Himmelstrømme ;
Vil suse til os ned.

'4 Og Kongen i Livets Rige ; Vil
favne alle de Smaa; Paa
Englenes Himmelstige ; Skal
Barnesjæle gaae.

'5 Bliv hos os, naar Dagen
helder, ; Du kjære Fader og
Gud! ; Og Paradiislyset vælder ;
Af Nattens Sluser ud.

,#3250: <[Do] = C, :6>
(; hSo /So Mi Do Fa aSo
La /So o o Re e Re /Re
l do Ti La aTi Si /La a a
h h re /do Ti So re eldo
TilLa /So o o o Fa Mi
/La a Re Mi ilFa Re /Do
o o h;)x5

< Verkis B.S. Ingemann.
Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis
H.E. Jensen (1956).>

,#3250. *Ho, restu êe ni je tagfino:*

'1 Ho, /restu êe ni je tag/fino, ;
ka/re2ga Patro kaj /Di' ; ho,

/restu je no2ktku2l/mino ; kun
/paco i2nter /ni!

'2 Dum nokt' super mont' kaj
valo ; stelukon sternu en bril'! ;
Nni dormu sub ĝia vualo ; en
dolĉo kaj trankvil'.

'3 Ho, restu! Ni songos bele ; pri
pac' anĝela ĉe vi; kaj via spirito
ĉiele ; alfluos do al ni.

'4 La reĝo de l' viv' ĉiela ;
etulojn prenas al si; laŭ
ĉielŝtupar' anĝela ; en songo iros
ni.

'5 Ho, restu! Sun stelkostumo ;
nin ŝirmu, Patro kaj Di'! ;
Torentos la paradiz-lumo ; el
noktaj kluzoj al ni!

**&3251. Feliĉa
vagabondo:**

'1

,#3251: <1,3:> (/MiMi
LaTi do TiLa /SoSo ReMi
Fa Mi; /Re DoRe Mi TI
/LA LA A h; <[Mi:La]> x
/La mifa so '1 fami
/fafa '2 faso /lafa x
mire mi LaTi; /dodo Tido
re Ti '1 /mi mi '2 /La
La x h h;)x3

< Verkis Einari Vuorela. Komponis kaj tradukis (1995) Raimo Tanskanen.>

,&3251. Feliça vagabondo:

'1 (×: /Ĉiel' estas alta ; kaj /nuba vojo longa, ;) /tero malalta /estas. (; /Menso malpeza2s /kiel blanka tuko2, ; /kiu en fenestro /restas.)×

'2 sur la kampo jam malhelas. (; Ĉiuj aliaj nur zorgojn havas, ; mia humoro helas.)×

'3 migradas mi en la mondo. (; Revoj similas la neston hirundan ; en aerkestela rondo.)×

&3252. Den skjøne Jordens Sol gik ned:

'1 Den skjøne /Jordens Sol gik /ned; Men /Stjerneskarerne /funkte. ; En større /Verdens Herlig/hed ; Nedglimter /nu i det Dunk/le.

'2 Al Verden som en Kirke stor ; Bag Sky sig hvælver foroven; I Templets Krog Guds grønne Jord ; Er skjult som et Blad fra Skoven.

'3 Paa mindste Blad i største Skov ; Har glade Skabninger hjemme; Hvor Liv sig rører til Guds Lov, ; Det mindste han ei vil glemme.

'4 Gud! i din Haand alt Stort er smaat, ; Men kjærte det Mindste tillige. ; Den Barnesjæl er bjerget godt, ; Som skjuler sig i det Rige.

,#3252: <[do] = A, :4>
(; hSo miire /do odo do oLa /So o TiDo o /Fa aFa Mi ReeDo /So So hSo soofa /mi iLa faalmi reeldo /Ti hso mi do /La Tiido So o /Do o h;)×4

< Verkis B.S. Ingemann. Komponis C.E.F. Weyse. Tradukis H.E. Jensen (1956).>

,&3252. Foriris jam la brila sun':

'1 Foriris /jam la brila /su2n', ; sed /lumas stel' apud /stelo; pli granda, /bela mo2ndo2 /nun ; briletas /tra la malhe/lo.

'2 La mond' en templa harmoni' ; volbiĝas en ĉielmaro; la tero ŝajnas nur foli' ; kaŝita en la arbaro.

'3 Sur ĉiu branĉo de l' arbar' ; estaĵoj gajaj sin trovas; sed Dio,

via malavar' ; forgesi ilin ne povas.

'4 La homo estas nur atom', ; sed kara, en via mano; sekura sentas sin la hom' ; en via regno infano.

&3254. Den store, stille nat gaar frem:

'1 Den store, stille nat går frem ; med lys fra Himmelens sale; hvert lys er sol for sjæles hjem ; i højere verdners dale.

'2 I himmel-oceanets skød ; neddukker natten sin vinge ; med alle stjernesoles glød, ; mens sfærernes harper klinge.

'3 O nat! rul dine verdner frem ; i oceaner af himle, ; med pris til Gud fra engles hjem ; og jorderigs sjælevrimle!

,#3254: <[Do] = D, :4>
(; hSO /Mi iMi So oSo
/Do ooDo1Re Mi iDo /La
aLa La1Ta ReSo /Fa
lLaalSo Fa hLa /So oTI
Do Mi1So /do lTiLa So
oFa /Mi iMi La
SolFaMilRe /Do lMiilRe
Do oh;)x3

< Dana himno numero 777. Verkis B.S. Ingemann. Komponis C.E.F.

Weyse. Tradukis H.E. Jensen (1956).>

,&3254. Ekregas nun la noktsilent':

'1 Ek/regas nun la /noktsilent' ; kun /torĉoj de2 l' ĉiel/ha3loj - ; jen /sunoj por a2/ni2ma gent' ; en /supermonda2j he2jm/va3loj.

'2 En la profundon de l' ĉiel' ; sin trempas noktaj flugiloj, ; dum ardas ĉiu sunostel', ; kaj sonas harpoj ĉielaj.

'3 Ho nokto! viajn mondojn vi ; portadu tra la ĉieloj ; kun multmilnombra laŭd' al Di' ; de homoj kaj de anĝeloj!

&3256. Jo aaltonen rantahan raukeaa:

'1 Jo aaltonen rantahan raukeaa ; pois vahtosen vaippansa heittää. ; Jo päivän pauhina taukoaa. (x: x ; On rauhaisaa, on hiljaisaa, ; ja rantoja varjot peittää.)

'2 Elon myrskyt myös hiljalleen raukeaa ; kun ehtivi unelman ilta. ; Häll' onnen maat armahat aukeaa.

,#3256: (Mi /mi imi mi /re ere re /do odo do

/Ti i; mi /do oTi La /Ti
do re /La a a /Ti i; So
/So o So /La aLa La /Ti
re la /so o; mi /re e So
/do o mi /re e Ti /do o;
Ti /La aTi do /re lmi do
/mi i i /la a la /so o
fa /re e; fa /mi i re
/do o Ti /La alTi do /re
mi do /mi i i / [do+La] a
a)

< Norvege verkis Johan Sebastian
Welhaven. Komponis Toivo Kuula.
Tradukis en la suoman Maria
Joutsen kaj espen P. Riihivaara
(197T).>

,&3256. Vesperkanteto:

On/deto êe /bordo jam /mortas
/for, ; kaj /šaũmo sa/blejon nur
/te/gas. ; Si/lentas /prema /nun
tagla/bor', (; fer/miĝas /flor'
kvi/etas /kor', ; sur /bordo nur
/ombroj /re/gas.)x

**&3258. Lyksalig, lyksalig hver
sjæl:**

'1 Lyksalig, lyksalig, hver sjæl,
som har fred! ; dog ingen
kender dagen, før solen går
ned.

'2 God morgen! God morgen!
sang fuglen på kvist, ; tit så den
aftensolen bag fængselets rist.

'3 Tit dufted, tit nikked
småblomster ved gry, ; før
aften lå de knust under
haglvejrets sky.

'4 Tit leged småbarnet i
morgensol rød, ; ved kvæld det
lå på lejet så stille og død.

'5 På jorden ej lever så salig en
sjæl, ; jo lykken kan omskiftes
fra morgen til kvæld.

'6 Lyksalig dog sjælen, som
kender Guds fred, ; skønt ingen
kender dagen, før solen går
ned!

'7 God morgen! vi sjunge med
fuglen helt fro, ; skal selv i
mørke fængsel til natten vi bo.

'8 Guds børn kan sig glæde som
blomster ved gry, ; skal selv de
ligge knust under aftenens sky.

'9 Som barn kan jeg frydes i
morgensol rød, ; om også jeg
før aften er stille og død.

'10 Guds fred og god aften! vi
sjunge ved kvæld: ; Vorherre
selv bevare hver flygtende
sjæl.

'11 Lyksalig, lyksalig, hver sjæl,
som har fred! ; Guds fred er
sjæle-solen, som aldrig går ned.

,#3258: <[Do] = Eb, :2>
(; hSo /Mi ReMi /Do MiSo
/Faldo TiLa /So hLa
/SooFa ReMi /Do TILA /SO
MiRe /Do h;)x11

< Verkis B.S. Ingemann (1839).
Komponis A. P. Berggreen (1841).
Tradukis H.E. Jensen (1956).>

**,&3258. Feliça vi estas, pacplena
anim'!:**

'1 Fe/liça vi /estas, pac/ple2na
a/nim'! ; - La /tagon tamen
/konas ni /nur post la /fin'!

'2 Matenkantis ofte la bird' en
liber', ; sed vidis la vesperon el
en la karcer'.

'3 Odoris la floro matene en
esper', ; sed antaŭ la vespero ĝin
rompis hajler'.

'4 En lud' la infano sin movis en
aŭror', ; vespere tamen ĉesis
rompita la kor'.

'5 Sur tero ne vivas anim' sen
danĝer': ; ŝanĝiĝi povas sorto
jam antaŭ vesper'.

'6 Feliça l' animo en paco de Di',
; malgraŭ ke sorto turnas sin
kvazaŭ foli.

'7 Saluton! ni kantas kun bird' en
maten', ; eĉ se ni sidos nokte en
fera katen'.

'8 Infanoj de Dio, nur ĝoju kiel
flor', ; eĉ se antaŭ vespero jam
ĉesos la kor'.

'9 Mi kiel infan' povas ĝoji en
maten', ; eĉ se mi nokte kuŝos
sur ĉerka kusen'.

'10 Di-pacan vesperon! ni kantas
sen tim': ; sub Dia volo restas
fuĝanta anim'.

'11 Jen paco de Dio kun ĝojo sen
tim': ; la sensubira suno por ĉiu
anim'!

**&3260. Fred hviler over land
og by:**

'1 Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer: ; fro
smiler månen til sin sky, ; til
stjerne stjerne ser.

'2 Og søen blank og rolig står ;
med himlen i sin favn; på
dammen fjærne vogter går ; og
lover Herrens navn.

'3 Det er så stille og så tyst ; i
himmel og på jord. ; Vær også
stille i mit bryst, ; du flygtning,
som der bor!

'4 Slut fred, o hjerte, med
hver sjæl, som her dig ej
forstår; se, over by og dal i
kvæld ; nu fredens engel går.

'5 Som du, han er en fremmed
her: ; til himlen står hans hu;
dog i det stille stjernesker ;
han dvæler her, som du.

'6 O, lær af ham din aftensang!
; fred med hver sjæl på jord! ;
Til samme himmel går vor gang,
; adskilles end vort spor.

'7 Fred med hvert hjerte,
fjærn og nær, ; som uden ro
mon slå! ; Fred med de få, som
mig har kær, ; og dem, jeg aldri
så!

,#3260: (#B: <[do] = F,
2:6> (; /so so mi mi i
do /re mi re do o; So
/fa a Ti do o mi /re e e
e h h; /mi ri mi la a so
/fa a mi re e h; /So do
mi mi i re /do o o o o
h;) ?

(#L: <[La] = F, 1:2> ;
hLa /Lado doLa /SoLa
Ti;re /refa fare /do
o;fa /mire dore /doTi
La;La /reSo SoTi /La
ah;)) x8

< Verkis Bernhard Severin
Ingemann (1823). Komponis R.

Bay (1827, #3260.B) aŭ Thomas
Laub (1922, #3260.L). Tradukis
H.E. Jensen (1956 ,&1 kaj 197T
,&2).>

,&3260.1. *Paciĝis nun la tuta ter'*:

'1 Paciĝis nun la tuta ter', ; ĝi ne
bruadas plu. ; Ridetas tra nubeta
sfer' ; la lun' sur stela blu'.

'2 Profunda kuŝas en la lag' ; la
bildo de l' ĉiel'; Paŝtisto post
pasinta tag' ; laŭdkantas nun en
bel'.

'3 En la ĉielo, sur la ter' ; eĉ ne
sin movas vent'; ankaŭ vi, koro
sen koler' ; dormadu en silent'.

'4 Venigu pacon, mia kor', ; nun
ĉesu la kverel'; ĉar vidu, en
vespera hor' ; eliras pacanĝel'!

'5 Li estas gasto kiel vi, ; sopiras
al ĉiel', ; surtere tamen restas li ;
en stelbrilada hel'.

'6 Vesperan kanton diras li ; por
vi, la pacanĝel'! ; Laŭ disaj vojoj
iras ni ; al la ĉiela cel'!

'7 Ĉielan pacon! homa kor'! ; en
ĉiu mondangul', ; al la amiko kaj
trezor' - ; kaj pacon al fremdul'!

'8 Kaj pacon, malamik'! al vi; vi
iam amos min! ; En la ĉiela

hejm' de Di' ; ni kune gloros
Lin!

,&3260.2. Vesperkanto:

'1 La paco ĉie regas nun ; la mond'
ne bruas plu ; Al sia nubo brilas lun'
; de la ĉiela blu'.

'4 Venigu pacon, mia kor' ; nun ĉesu
la kverel' ; ĉar vidu, en la vespera
hor' ; eliras pacanĝel'!

'5 Li estas gasto kiel vi ; sopiras al
ĉiel' ; surtere tamen restas Li ; en
stelbrilada hel'.

'6 Vesperan kanton diras li ; por vi,
la pacanĝel'! ; Diversajn vojojn iras
ni ; al sama la ĉiel'.

**&3262. Det är vackrast när
det skymmer:**

'1 Det är vackrast när det
skymmer ; All den kärlek himlen
rymmer ; ligger samlad i ett
dunkelt ljus ; över jorden ; över
markens hus.

'2 Allt är ömhet, allt är smekt
av händer ; Herren själv
utplånar fjärran stränder ; Allt
är nära, allt är långt ifrån ; Allt
är givet ; människan som lån.

'3 Allt är mitt, och allt skall
tagas från mig ; inom kort skall
allting tagas från mig ; Träden,
molnen, marken där jag går ;
Jag skall vandra - ; ensam, utan
spår.

,#3262: <%R = +#R×2>

'1 sofa mido o o remi
redo o o o o; soso sofa
mifa mido o o; Lado remi
i re3mi redo La a a;
Lado reLa a a a a; remi
redo odo o (#R:
<Instrumente> 3x 'Doti
laso mi '1i '2re '3 so
do o o)

'2 osofa mido o rere
remi redo o o; miso la
ami mire fami redo o o;
Lado remi i remi redo La
a a a; re e e e ere redo
; remire eso o%R mi i

'3 sofa mi ire rere remi
redo o o; miso la ami
mire fami redo o o o;
remi i remi redo La a a;
Lado reLa a a a a; remi
redo odo o%R

< Verkis Pär Lagerkvist. Tradukis
Ferenc Szilágyi (1960 FLoRe).
Komponis Bo Sundström.>

&3262. Sun' subira - scen' plej bela:

'1 Sun' subira - scen plej bela ; ĉiu am' sature de la ; alt' kuniĝas en obskura lum' ; super arboj ; super dom' kaj hum'.

'2 Ĉies milda, amkaresa horo ; Dio viŝas limon de la foro ; baron inter alt' kaj tera grund' ; Nia estas ; ĉio - kiel prunt'.

'3 Ĉio estas mia - reprenota ; ĉio de mi baldaŭ reprenota ; l' arboj, humo, nubo kaj mi nur ; ekformigros ; sola kaj sen spur'.

&3263. Aagots fjellsang:

'1 /Solen går bak /åsen ne2d ; /skuggen blir så /la2nge ; /Notte kjem so /.....tteled ; /teke me3g til /fange ; /kryttra uti kvea /stå/r ; gjekk til seter/stui vår.

'3 Snart eg er å klar i k(?)veu ; so går eg til kvile ; suv so roleg til i morgo tilig ;

, #: <0,9:> (/Mi3Ma Mi iSi / La3La Si lMi ; /Do3Re Mi iDo /TILLA MI I; /Mi3La do odo /Ti3La Ti lSo; /So3La Ti lLa lSo /Fi Mi i; /La3La SiLa

FaFa /Mi i i /lRe e DoRe MiRe /DoTI LA A

.....;)

< Verkis H. A. Bjerregard kaj komponis Waldemar Thrane por sia opereto Fjeldeventyret (1825). Tradukis Tr. R. (1954). Norvegan tekston kaj melodion perorele notis Martin Strid.>

&3263. Kanteto de Ågot:

'1 /La brilanta /sun' subiras ; /ombroj plilon/gi2gas ; /Min la nokto /al si tiras ; /kaj min kvie/tigas ; /En la stal' la brutoj /nu/n ; /dormos ĝis leviĝ' de l' /sun'.

'2 Mallumiĝas la kamparo ; la natur' elspiras ; Sun' hezitas sur montaro ; kaj ĝi ne foriras ; antaŭ ol ekdormos mi ; frue ekvekiĝos ĝi.

'3 Baldaŭ nun mi estos preta ; por min enlitigi ; Mi en mia song' kvieta ; povas min kunigi ; malgraŭ interspac' kun li ; kiun kore amas mi.

&3264. Aftensolen smiler:

'1 Aftensolen smiler ; Over jorden ned, ; Og naturen hviler, ; Taus i hellig fred.

'2 Ikkun bekkens vove ; Risler saktelig, ; Gjennem mark og skove ; Frem den slynger sig.

'3 Ingen aften bringer ;
Stansning i dens fjed, ; Ingen
klokke ringer ; Den til ro og
fred.

'4 Så mitt hjerte stunder ; I
sin kjærlighet, ; Til jeg engang
blunder ; I en evig fred.

, #: ; <[] = > (. ;)

< Verkis Hoffmann v. Fallersleben.
Tradukis Trygve Rinnan. (1936
,&1) kaj modifis versajne E. A.
Haugen (1954 ,&2). Komponis C.
H. Rinck.>

,&3264.1. *Vespersun' ridetas:*

'1 Vespersun' ridetas ; al la laca ter'
; kaj en pac' ripozas ; tero, mar,
aer'.

'2 Nur ondetoj flustras ; de la
riveret' ; Ĝi fluadas preter ; arbo
kaj arbet'.

'3 Je vesper', je tago ; fluas ĝi sen
fin' ; Sonoril' neniue ; ripozigos ĝin.

'4 Mia kor' sopiras ; ĉiam kiel ĝi ; ĝis
ĉe Dio iam ; ripozados mi.

,&3264.2. *Vespersun' ridetas:*

'1 Vespersun' ridetas ; al la laca ter'
; Pace jam ripozas ; tero, mar, aer'.

'2 Nur ondetoj flustras ; de la
riveret' ; Ĝi fluadas preter ; arbo
kaj arbet'.

'3 Je vesper', je tago ; fluas ĝi sen
fin' ; Eĉ ne sonorilo ; ripozigas ĝin.

'4 Kore mi sopiras ; ĉiam kiel ĝi ; ĝis
ĉe Dio iam ; ekripos mi.

&3266. *Iltanuotiolla:*

'1 Tänne /polkumme /johtaa, ;
luokse /iltanuoti/on. ; Sadun
/piirin ken /kohtaa, ; tuntee
/metsän kaipi/on.

(x: Tuli /räiskyy nuoti/ossa, ;
savu /hiljaa leijai/lee, ; ja nyt
/illan tumme/nessa ; metsä
/meille kuiskai/lee.)

'2 Hämy hiipii ja saapuu ;
taikahetki leiriyön. ; Sävel kiirii
ja haipuu ; taakse jylhän
korpivyön.

'3 Hetki kauneinkin päättyy, ;
tuli summuu, hiiltä pois. ; Retki
nuoruuden säilyy ; kuin se unta
ollut ois.

, #3266: ; <Humppa,
[La]=C, :4> (; x Lado
/mi mi i do /Ti La a ;
SiLa /Ti '1 Ti do re /mi
i i ; '2 re do Ti /La a
a ;) mifa /mi so fa ami

/fa re e remi /re fa mi
ri /mi i i; LaTi /do mi
re edo /re Ti i SiLa /Ti
re do Ti /La a a h;) x3

< Verkis kaj komponis Martti Piha
(UK Tampere).>

&3266. Ĉe la tendarfajro:

'1 Nia /vojet' nin /gvidas ; al la
/fajro de l' ten/dar' ; Kiel /fabel'
al/logas ; nin la /sino de ar/bar'.

(×: Fajro/brakoj disĵe/tiĝas,
fumo /supren ŝovas /sin ; Dum la
/malhel' proksi/miĝas,
arbar/flustroj tuŝas /nin.)

'2 Jam la malhel' alvenas ; sorĉa
nokto kun mister' ; en la arbar'
resonas ; nia kanto en esper'

'3 Nia vesper' finiĝas ; velkas for
la fajrobrul' ; en la memor' ĝin
kaŝas ; kvazaŭ songon la vagul'
.....

**&3268. Vespera
kanto:**

'1

, #:

&3268. Vespera kanto:

< Norvega popolkanto. Tradukis
Hannes Koivu (197T).>

'1 Jam okcidente briletas la or' . ;
Vespera suno malsupren iras , ;
pejzaĝon kovras per fajrkolor' , ;
rigardas mondon kaj malaperas . ;
Jam mallumiĝas . ; Silent' fariĝas . ;
Batalo taga jam repaciĝas . ; Nun
nokto jam, nun nokto jam.

'2 Vi, nokto milda, aŭskultu min! ; Al
mia kara vi bona estu! ; Per rava
songo dormigu lin! ; Ĉe lia lito vi
zorge restu, ; aŭdigu belan ; vi
elĉielan ; en songo kanton al li
anĝelan! ; Ho nokto ho, ho nokto ho.

&3270.

Vesperkanto. 2:

.....

, #3270: <[] = > (;

(p: /MiiRi Mi Cn:iSi
/LaaDn:La Si Mi;
p:/DooRe Mi iDo /TILA MI
h; p:/MiiLa Cn: do odo
f0:/TiiLi Ti So; /SooLa
Ti Dn:iSo p:/Fi Mi i;
/LaaLa SiiLa FaaFa /Mi i
lRe; /DooRe Rn:MiiRe
DooTI p2:/LA A h)

(Agorde: /mLa j7Mi i
/mLa jMi i; /mLa /mRe
jMi j7Mi; /mLa m6La a
/mMi j7Ti imMi;
.....);) x

< Verkis Tradukis Paul
Bennemann (1980). Komponis.>

,&3270. *Vesperkanto.2:*

< "Per kanto al esp." p.72-73 >

&3272. *Härlig är kvällen:*

'1 Härlig är kvällen ; fridfull
och ren ; Solen kring fjällen ;
sprider sitt sken ; Sakta sig
sänker ; ned på sin bädd ;
Strålande blänker ; vågornas
brädd.

'2 Natten kring haven ; breder
sitt flor ; tyst som i graven ;
stillheten bor ; Guldfiskar
glimma ; rikt invid strand ;
svanorna simma ; sakta till land.

'3 Tystnad är sången ; bönen
också ; vandrarn är gången ;
vilan att nå ; Midnattens tärnor
; binda en krans ; tusende
stjärnor ; sprida sin glans.

, #3272: <[Do] = C,
1,1:2> (; /do dodo /Ti
mi; /do dodo /Ti ih; /La
LaLa /So mi; /mi mire
/do oh; /do redo /Ti La
/La doLa /So oh; /mi
fami /re La /So mire /do
oh;) x3

< Verkis E. Kylander. Tradukis G.
O. Karlsson (1936A ,&1) kaj S.
Ragnar (1956 ,&2). Komponis?
Ekström.>

,&3272.1. *Ĉarma, ravanta, dolĉa
vesper'*:

'1 Ĉarma, ravanta, dolĉa vesper'!
; Sun lumiganta montojn de l'
ter' ; baldaŭ subiras ĉe l'
horizont'. ; Lumon elspiras
milde la ond'.

'2 Nokta vualo super la mar'! ;
Kuŝas la valo kiel tombar'. ;
Fiŝoj turniĝas, orbrila hord'. ;
Alproksimiĝas cignoj al bord'.

'3 Preĝo silentas, ankaŭ la kant'.
; Dormon eksentas laca migrant'.
; Plektas feinoj sorĉkronon nun.
; Stelaj diinoj brilas kaj lun'.

,&3272.2. *Ĉarme vesperas:*

'1 Ĉarme vesperas ; pace en bel' ;
Suno surteras ; kiel juvel' ; Sun'
malleviĝas ; en okcident' ; brilaj
vidiĝas ; ondoj dum vent'.

'2 Nokt' super valon ; en la silent' ;
metas vualon ; Finis nun vent' ;
Orfiŝoj glimas ; are ĉe strand' ;
cignoj ne timas ; naĝi al rand'.

'3 Finis la kanto ; preĝo kun ĝi ; iris
migranto ; dormas nun li ; Nokta
trankvilo ; mildas al kor' ; steloj je
milo ; brilas en or'.

**&3274. En solnedgång i
Eklundshofs-skogen:**

'1 <Magistern:> Vad det är
skönt ändå ; här i naturens
sköte! ; Långt ifrån Fyris' å, ;
långt från dess gator grå!

'2 <Glunten:> Under en himmel
blå, ; blå som en ängels öga, ;
vårliga skyar gå, ; vita som lamm
och små.

'3 <Bägge:> Högt över gräs och
strå ; furornas korum susar, ;
och vid dess fötter stå ; sippor
och höra på.

'4 (&A: Ack, om du hjärta har, ;
flyende sol, dröj kvar! ; Ty utan
dig är allt ; ödsligt och mörkt
och kallt.)

'5 <Magistern:> Allt är så tyst.
En and ; hörs blott i träsket
snattra, ; och från en gran
ibland ; knaprar en ekorrtand.

'6 <Glunten:> Se, huru minsta
grand ; glittrar vid solens
strålblick, ; böljan vid bäckens
strand, ; gruset i backens sand!

'7 <Bägge:> Och nedåt västerns
rand ; skyarnas granna skara ;

tågar i purpurbrand ; hän emot
fjärran land.

'8 &A

'9 <Magistern:> Aftonens ängel
går ; stilla sin gång kring
jorden, ; och kring hans mörka
hår ; redan en stjärnkrans står.

'10 <Glunten:> Snart i de kända
spår ; vallmobekransad svävar ;
han, som om flydda år ; viskar
och ljuvlig vår.

'11 <Bägge:> Och på var tuva
trår ; älvornas gille dansen, ;
och uti skogens snår ; trasten
melodiskt slår.

'12 &A

'13 <Magistern:> Gud, vad är
det jag ser ; där ner i stilla
dalen? ; Säkert en syn sig ter, ;
säkert ett under sker!

'14 <Glunten:> Tystna, du trast,
jag ber, ; är det ej hon, som
talar? ; Strålande sol, gå ner! ;
Är det ej hon, som ler?

'15 <Bägge:> Jo, det är hon!
Vem mer ; finns väl, som så mig
tjusar? ; Hon, som en blick åt
er, ; lyckliga blommor, ger!

,#3274: <[Do]=G> ((#K:
 (#L: x /dodola soomi do
 ooh '1 /miTido miido
 miilrelmilfalmi re)
 /Timifi soofi mi iih)x
 (<[Do:do]>#K) (#L
 /remifa sooTi do ooh)+(x
 /h h oDoMiSodomi so /h h
 h h) (x /lafado doore mi
 iih '1 /reremi faare mi
 iih '2 /sofifa miire do
 ooh))x4

< Verkis kaj komponis Gunnar
 Wennerberg (Gluntarne 1849-
 1851). Tradukis Poul Thorsen.>

**&3274. Sunsubiro en la Eklund-
 arbaro:**

'1 <Magistro:> Aj, kiel bele nun ; sine
 de la naturo. ; For de l'studenta
 zum' ; for de la urba fum'.

'2 <Glunto:> Sur la ciela blu' ; - blua
 angel-okulo ; glitas nubetoj plu: ;
 blanka ŝafida-flu'.

'3 <Ambaŭ:> Alte tra la arbar' ;
 ĝeme la pinoj spiras. ; Klinas sin par'
 ĉe par' ; blanka galanto-mar'

'4 Ho, subiranta Sun' , ; iom hezitu
 nun! ; Sen via brila bel' ; orfas ni en
 malhel'.

'11 <Magistro:> Vidu, ĉu ne sur musk'
 ; elfoj festene dancas? ; Turdoj el la
 arbust' ; taktas el plena Brust'.

'14 <Glunto:> Turdo, silentu jam! ;
 Lasu al Sun' parolon. ; El la fadanta
 varm' ; fluas rideto-flam'.

'16 <Ambaŭ:> Ho, subiranta Sun' , ;
 iom hezitu nun. ; Sen via brila bel' ;
 orfas ni en malhel'.

&3276. Aftonen:

'1 Väl/kommen, väl/kommen, du
 /kla2ra, ; Du /stilla och
 /lju2fliga /kväll! ; Nu /låter jag
 /sorgerna /fa/ra; Du /gör mig
 så /trygg och så /sä/ll.

'2 En ängel på glänsande vingar,
 ; Du sväfvar från himmelen ner.
 ; Du frid åt de levande bringar,
 ; Och svalka åt jorden ger.

'3 Du står mellan dagen och
 natten ; Och talar försoningens
 ord: ; Och skönt på de
 speglade vatten ; Försmälter
 du himmel och jord.

'4 Ditt guld öfver ekarnes
 toppar ; Och blånande bärgen
 du sår. ; Mildt läskar du
 blommornas knoppar ; Med
 daggens balsamiska tår.

'5 Och fåglarne, glada och fria,
 ; Dem hoppet än aldrig bedrog, ;

De sjunga sitt Ave Maria ; I dal
och på bärg och i skog.

'6 Hvad gör det, att
skymningen breder ; Sitt flor?
hon är tankarnes vän. ; Hvad
gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.

'7 På purprande molnet hon
blänker: ; Hon liknar den
dödliges hopp; Ty knapt hon i
väster sig sänker, Förrän hon i
öster går opp.

'8 Nu låta vi sorgerna fara: ; Du
hägnar vårt fredliga tjäll. ;
Välkommen, välkommen du
klara, ; Du stilla och ljufliga
kväll!

, #3276: <[Do] = Hb, 4:6,
Allegretto> (;

(#1:; So /So o o Mi i So
/do o o Mi i So /So o o
lSo o lFa /Re e e lRe h;
Mi /Fa a a Fa a Fa /re e
lTi So o Fa /Mi /h h h h
h; So /So o o do o do
/mi i i do o Mi /Fa /La
a a lLa h; La /So o o So
o So /Ti i i La a Ti /do
o o ldo o h /;) +

(#2:; Mi /Mi i i Do o Mi
/Mi i i Do o Mi /Mi i i
lMi i Re /TI I I lTI h;

Do /Re e e Re e Re /TI I
lRe Mi i Re /Do /h h h h
h; Mi /Mi i i Mi i Mi
/Do o o Mi i Do /Re /Fa
a a lFa h; Fa /Mi i i Mi
i Mi /Re e e Fa a Fa /Mi
i i lMi i h /;))x8

< Svede verkis K. A. Nicander.
Popolmelodio. Tradukis Otto
Zeidlitz (1908).>

, &3276. *Vespero*:

'1 Be/nite vi /venas, ves/pe2/ro ;
Vi /klara, tran/kvi2la, al /ni!/
Ple/niĝas la /kor' de es/pe/ro ;
fe/liĉon ni /havas de /vi/.

'2 Kun oraj flugiloj anĝelo ;
malsupren venetas vesper': ;
vivantojn pacigas ĉielo ; kaj
donas ripozon al ter'.

'3 Filino de nokto kaj tago ;
konsola, paciga liber'! ; Jen! bele
sur akvo de l' lago ; pentriĝas
ĉielo kaj ter'.

'4 Vi pentras bluantajn
montetojn ; kverkaron brilantan
en or' ; vi kisas ruĝantajn
rozetojn ; dormetas senzorge la
flor'.

'5 Kaj birdo libere ĝojadas ;
espero fidela en li ; la "Ave
Maria'n" kantadas ; en valo li en
harmoni'.

'6 La ter' per mallumo kovriĝas ;
 pensema amik', kion pli? ; La
 sun' de ĉiel' malleviĝas ; sed
 morgaŭ revenos al ni.

'7 Ĝi sidas sur nuboj la brila ;
 kaŝita en la okcident' ; tuj,
 homan esperon simila ; tuj levos
 sin en l' orient'.

'8 Pleniĝas nun kor' de espero ;
 feliĉon ni havas de vi! ; Vi klara,
 trankvila vespero ; benite vi
 venas al ni.

&3278. Aftonbetraktelse:

/Stilla skuggor /breda sig i2
 kvällen ; /solen släckes i /svala
 sjön ; /Klara stjärnor /framgå
 öve2r fjällen ; /tända offrande
 /kärleksbön ; /Blåa valv i
 /nattens timma ; /o låt aningens
 /facklor glimma! ; /När det
 skymmer, /må jag då
 fö2rnimma (; /hoppets saliga
 /ljusa frid!)x

, #3278: <[Do] = G,
 1,7:4, Andantino> (;

(#1: ((#p: p:/Mi Fa Re
 Mi /FaFa FaaSolFa Fa Mi)
 f0: (#q:/do La So SoFa
 /Mi Re Do h;)) x p:/Fa
 aFa Mi So /Ti iTi do do

f:/re do Ti LaFi /La aLa
 p:So Fa #p f0:#q p2:#q)+

(#2: (p:/Do LA TI Do
 /DoRe DoTI TI Do; (#r:
 f0:/LA Do Do1Di ReRe /Do
 TI Do h;)) x p:/TI ISO o
 Mi /Re eFa Mi Mi f:/Fa
 Mi Re DoLA /Do oDo p:TI
 SO /Do LA TI Do /DoRe
 DoTI Do1TI Do #r p2:/LA
 Do Do1Di ReRe /Do SO Do
 h;))

< Verkis Erik Gustaf Geijer.
 Tradukis S. Agrell (1908).
 Komponis C. W. Böttiger.>

,&3278. Vespero kaj paco:

/Ombroj sin dis/igas en ve2spero
 ; /jam sin kaŝas de l' /tago reĝ' ;
 /Steloj ekbri/liĝas supe2r tero ;
 /ĝemon sendas de /ama preĝ': ;
 /"Brilu, ho, sur /la ĉielo ; /torĉ'
 de l' antaŭsen/tiga stelo! ; /Ho,
 sentadu /mi ĉe ĝia2 helo ;
 (/sanktan pacon de /la esper'.)x

&3280. Flyv, fugl, flyv:

'1 Flyv, Fugl! flyv over
 Furesøens Vove! ; Nu kommer
 Natten saa sort, ; Alt ligger Sol
 bag de dæmrende Skove, ;
 Dagen den lister sig bort;
 Skynd dig nu hjem til din
 fjedrede Mage, ; Til de

gulnæbede Smaa; Men naar i
Morgen du kommer tilbage, ;
Siig mig saa alt, hvad du saae!

'2 Flyv, Fugl! flyv over
Furresøens Bølge, ; Stræk dine
Vinger nu vel! ; Ser du to
Elskende, dem skal du følge, ;
Dybt skal du speide deres Sjæl.
; Er jeg en Sanger, saa bør jeg
jo vide ; Kjærligheds smigrende
Lyst, ; Alt, hvad et Hjerte kan
rumme og lide, ; Burde jo tolke
min Røst.

'3 Flyv, Fugl! flyv over
Furresøens Rislen, ; Kjærlighed
kalder dig hjem; Sæt dig nu
kjønt mellem Løvbuskens
Hvislen, ; Syng saa din
Kjærlighed frem! ; Kunde, som
du, jeg i Ætheren svømme, ;
Veed jeg nok, hvor gik min
Flugt; Jeg kan i Lunden kun
sukke og drømme, ; Det er min
Kjærligheds Frugt.

'4 Flyv, Fugl! flyv over
Furresøens Vande, ; Langt,
langt bort i det Blaae! ;
Eensomt i Skoven ved fjerneste
Strande ; Seer du min Favre at
gaae. ; Gulbrune Lokker de
flagre i Vinden, ; Let er hun,

rank som et Ax, ; Øiet er sort,
og Roser har Kinden, ; Ak! du
kan kjende hende strax!

'5 Flyv, Fugl! flyv over
Furresøens Brusen, ; Dybt
drager Natten sit Suk! ;
Træerne hviske med ængstelig
Susen, ; Hilse Godnat med et
Buk! ; Har du ei lyttet til
mangefold Smerte ; Selv hos
den fjedrede Flok? ; Siig et
Godnat til mit bævende Hjerte,
; Siig det, du veed det jo nok?

, # ;

< Verkis Christian Winther (Digte
1828). Komponis J. P. E.
Hartmann (1838). Tradukis K.
Langaard (1970).>

,&3280. Flugu, ho bird':

'1 (x: Flugu, ho bird', trans la)
ondojn de l' lago! ; Nigra la nokt'
venos nun. ; Jen post l' arbar'
malleviĝas la tago ; kaj ŝtelforiras la
sun'. ; Nun vi rapidu al via ino pluma ;
kaj flavbekuloj apud ŝi; sed kiam
tago krepuskos, la luma, ; diru pri ili
al mi!

'2 (x: Flugu, ho bird', trans la)
ondojn brilantajn! ; Via flugil' portu
vin! ; Se vi renkontos du homojn
amantajn, ; ho - vi esploru ŝin kaj lin!
; Kiel poeto ja koni mi devus ; ĉion

pri la feliĉ' de l' am' , ; ĉiun doloron -
la voĉon mi levus ; en ovacia deklam'.

'3 siblon de l' lago! ; Amo vin
vokas al ŝi. ; Sidu nun inter susuro
de l' fago, ; kantu pri ŝi kaj pri vi! ;
Se ankaŭ mi en l' aer' min povus levi,
; scius mi, kien iros mi. ; Mi en
arbar' povas nur plendi, revi ; - nura
amfrukto por mi.

'4 bluan akvaron! ; Flugu al ŝi -
flugu for! ; Ie vi trovos solecan
arbaron, ; kien sopiras mia kor' . ;
Ora hararo flirtetas en venteto, ;
rekta, gracila estas ŝi, ; nigraj
okuloj kaj roza vangeto, ; ho - tuj
ŝin konas ja vi.

'5 lagan bruadon! ; Aŭdu! La
nokta ĝemad'! ; Flustras la arboj
timeman sibladon - ; estas
vespersalutad' . ; Ĉu vi aŭskultis? Eĉ
inter la birdaro ; - granda, profunda
amdolor'! ; Diru nun en la malluma
arbaro ; bonnokton al mi kor'!

&3282. Sen ihanaisen virran reunall':

,1

, # ;/

< Tradukis Aini Setälä (1945).>

,&3282. Sur bela bordo de rivereto:

'1 Sur bela bordo de rivereto ; bone
mi amuzis min, ; la birdoj kantis, la
ondoĵ plaŭdis, ; la branĉoj songe
balancis sin.

'2 Mi sidas sola kaj sola kantas, ; kaj
tempo pasas enue nun, ; la amaton mi
nur atendas, ; kiam suben iros sun'.

&3284. Näckens polska:

'1 /Djupt i havet /på
demantehällen ; /Näcken vilar i
/grönan sal. ; /Nattens tärnor
/spänna mörka pällen ; /Över
skog, över /berg och dal. ;
/Kvällen härlig står i /svartan
högtidsskrud, ; /När och
fjärran ej en /susning i2nte2t
ljud ; /Stör den lugn över
/nejden rår, (; När /havets
kung ur gyllne /borgen går.)x

'2 Ägirs döttrar honom
sakteliga ; Gunga fram på den
klara sjö. ; Harpans ljud de gå
så sorgeliga, ; Söka fjärran en
våg att dö. ; Fast hans öga står
åt dunkla himmelen, ; Ingen
stjärna bådard nattens drottning
än. ; Freja smyckar sitt gyllne
hår, (; Och Näcken så sin sorg
på harpan slår:)x

'3 O, var dväls du, klaraste
 bland stjärnor, ; I den blåande
 skymningsstund? ; Du, som
 fordom, en av jordens tärnor, ;
 Var min brud uti havets grund ;
 Och när hjärtat brann vid mina
 ömma slag, ; Smög så skön och
 blyg de tjusande behag ; Mot
 min barm i den svala flod, (;
 Och gyllne harpan stum på
 vågen stod.)x

'4 Men dig Oden bjöd högt över
 jorden ; Evigt stråla från
 Gimles famn; Med sin harpa
 sångarn, enslig vorden, ; Kvar
 blott äger din bild, ditt namn. ;
 Men en dag, när midgårdsormen
 reser sig, ; Gudar väpnas, allt
 förlossas - då hos dig ; Skall
 jag åter på vågor blå (; För nya
 världar gyllne harpan slå.)x

'5 Så den sorgsne. Men vid
 himlaranden ; Freja huldt
 genom natten ler. ; Evigt på den
 guldbeströdda stranden ; Sina
 tårar hon glänsa ser. ; Och sin
 vän på havet hälsar hon så mild;
 Vågen speglar darrande den
 huldaskild! ; Näcken höres på
 böljan blå (; Så gladelig sin
 gyllne harpa slå.)x

'6 Nattens tärnor, klara
 stjärnor alla, ; Gå till dans i den
 stilla kväll, ; När de skära
 silvertoner skalla ; Över
 stranden från håll till håll. ;
 Men när blodig dagens drott i
 östern står, ; Bleknande och
 rädd den blida stjärnan går;
 Sorgligt avsked hon blickar ner,
 (; Och gyllne harpan klingar icke
 mer.)x

, #3284. Polso sveda:
 <[LA] = C, 1,8:3, [Rt] =
 ritardando, [p] = piano,
 [t] = a tempo, [f] =
 forte> (;

(#1;; (/LAADo Mi Si
 /Tiido LaLa SoSo /MiMi
 Do MiRe /TIIDo LA h;)x
 Pps:/DoDo MiMi SooMi
 /ReRe ReRe Mi.. /DoDo
 MiMi SooMi Rt:/ReRe
 MiReDoIRe Mi pt:/DooMi
 Re MiRe /TIIDo LA (f:La
 /SiLa MiDo MiRe /TIIDo
 LA h;)x)+

(#2;; (/LAALA Do TI
 /ReeMi DoDo TITI; /DoDo
 LA DooTI /SIISI LA h;)x
 ('1 Pps: x /DoDo+k:MIMI.
 DoDo MiDo '1 /SoSo SoSo
 Do.. '2 Rt:/TITI LALA
 SI) pt:/LAADo TI SIISI
 /SIISI LA (f:Do /TILA
 SILA DooTI /SIISI LA
 h;)x))x4

< Verkis A. A. Afzelius. Tradukis G-r Löfvenmark (1908 ,&1) kaj Ernfrid Malmgren (1931 ,&2). Sveda popolmelodio.>

,&3284.1. Niksa danco:

'1 /En la mar' sur /roko diamanta ; /Nikso tronas en / verda hal' ; /La vual' de l' /nokto ekpendanta ; /estas jam super /mont' kaj val' ; /Ĉarmas la vesper' en /nigra festvestaĵ' ; /ne aŭdiĝas vent' ne/nia bru2a2ntaĵ' ; /distras, kiam la /reĝ' de l' mar' (; el/iras el kastelo /de l' ondar'.)×

'2 La ondetoj de la mar' lulante ; portas lin en plaŭdanta ĥor' ; Sonas tonoj de la harp' plendante ; malproksimen mortadas for ; Rigardadas li al nigra la ĉiel' ; ne la noktreĝinon antaŭsignas stel' ; kombas harojn ŝi nun el or' (; kaj Niks' ĉe l' harpo plendas kun dolor'.)×

'3 "Kie vi vin kaŝas, ho plej hela ; stelo de l' krepuskiĝa hor' ; kiu iam, terulino bela ; estis mia trezor' de l' kor'? ; Kaj ĉe la batad' de l' kor' ardanta vi ; aletigis la ĉarmaĵojn en pasi' ; al la brusto de mi, en mar' (; kaj la orharp' silentis tra l' ondar'''.)×

'6 La steletoj de la nokt' silente ; ekronddancas en la vesper' ; dum

la tonoj de la harp' arĝente ; sonoradas tra l' aer' ; Sed ĉe l' ekleviĝ' de l' tagoreĝo sin ; kaŝas paliĝante jen la stelreĝin' ; adiaŭas ŝi kun ekplor' (; kaj ne sonadas plu la harp' el or'.)×

,&3284.2. Sur profunda roko:

'1 /Sur profunda /roko de kristaloj ; /nikso sidas en / mara hal' ; /La elfinoj /kun la noktvualoj ; /dancas super la /mont' kaj val' ; /Ĉarmas la vesper' en /nigra belkostum' ; /Ĉie nur trankvil' , ; nek /sono kaj nek /zum' . ; /Plena estas na/tur' de bel' , (; kaj /reĝ' de l' mar' eliras /el kastel'.)×

&3286. Kvällens guldmoln fästet kransa:

'1 /Kvällens guldmoln /fästet kransa. ; /Älvorna på /ängen da2nsa, ; /Och den bladbe/krönta Näcken ; /Gigan rör i silver/bäcken.

'2 Liten pilt bland strandens pilar ; I violens ånga vilar, ; Klängen hör från källens vatten, ; Ropar i den stilla natten:

'3 "Arma Gubbe, varför spela? ; Kan det smärtorna fördela? ; Fritt du skog och mark må liva,

; Skall Guds barn dock aldrig bliva!

'4 Paradisets månskensnätter, ;
Edens blomsterkrönte slätter, ;
Ljusets änglar i det höga - ;
Aldrig skådar dem ditt öga."

'5 Tårar Gubbens anlet skölja, ;
Ned han dyker i sin bölja. ;
Gigan tystnar. Aldrig Näcken ;
Spelar mer i silverbäcken.

,#3286:; <[LA] = C,
1,8:3> (; /LAATI Do Do
/TIIDo TI SI; /TIIDo Re
Re /MiiFa MilRe Do;
/MiMi do Ti /LaTi La So;
/DoRe MiDo TIIDo /TI LA
h;) x5

< Verkis Erik Johan Stagnelius.
Komponis ... Tradukis S. Agrell
(1908).>

,&3286. Nikso:

'1 /Ore la nu/bar' nuancas ; /en
herbej' la /nimfoj da2ncas ; /kaj
la harpon /êe l' rivero ; /ludas
Niks' en la ves/pero.

'2 Kaj knabeto ripozanta ; sur la
bordo odoranta ; ekaŭskultas je l'
sonoro ; krias en la nokta horo:

'3 "Kial do vi ludi volas? ; Ĉu
vin tio do konsolas? ; Mizerul',

ho, ne per tio ; tamen plaĉos vi
al Dio!

'4 La belaĵojn en ĝardeno ; la
feliĉa de l' Edeno ; hejmon de l'
anĝeloj piaj ; vidos ne okuloj
viaj!"

'5 Niks' ekploras, sen respondo ;
malaperas li en ondo ; Harp'
silentas. Niks' post tiam ; ludas
êe l' river' neniam.

&3288. Vallarelât:

'1 Hör du ej bjällrorna, hör du,
hur sången ; vallar och går och
går vilse i vall? ; Korna de råma
och påskynda gången, ; följa i
lunk efter jäntans trall.

'2 Hör, hur det ljuder kring
myr och mo: ; Lilja - mi Lilja -
mi Lilja - mi ko! ; Eko vaknar i
bergigt bo, ; svarar ur hållarne ;
långt norr i fjällarne: ; Lilja - mi
Lilja - mi ko!

'3 Bjällklangen dallrar och
faller och stiger, ; suset är
stilla och vilar i ro, ; skogen är
kvälltung och sömrig och tiger. ;
Endast den vallande ; låten går
kallande ; fram genom nejden
kring myr och mo.

'4 Natten är nära och solskenet rymmer, ; ser du på tjärnet, hur töcknet står! ; Skuggan förlänges, förtätas och skymmer, ; snart över skogarne mörkret rår.

'5 Mörk sover tallen, mörk sover granen, ; dovare sorlar en bergbäcks fall. ; Fjärmare klingar den höga sopranen, ; vallar och går och går vilse i vall.

, #:

< Verkis Gustav Fröding (Gitarr och dragharmonika, 1891). Tradukis Birger Gerdman (1943).>

,&3288. *Paŝtista kanto:*

'1 Aŭdu! La kanto kaj sonoj tintilaj ; vagas senvoje, forvibras en val' ; Blekas bovinoj, per paŝoj facilaj ; sekvas la vokon de l' paŝtsignal'.

'2 Aŭdu! La kanto de l' paŝtknabin' ; Lilja - vi Lilja - vi Lilja - bovin' ; eĥon vekas el monta sin' ; Sonas el rokoj en ; nordo la voko jen: ; Lilja - vi Lilja - bovin'!

'3 Sono tintila ekflagras, fortremas ; pace kvieta ripozas susur' ; muta l' arbaro noktpeza dormemas ; Vibre vagante la ; voko de l' kant' el la ; monto kaj marĉo resonas nur.

'4 Nokto alvenas, la suno jam falas ; staras sur lago nebula fum' ; Ombro longiĝas, densiĝas, vualas ; regos jam super arbar' mallum'.

'5 Dormas piceo kaj pin' en nirvano ; muĝas obtuze kurakva fal' ; Sonas pli fore la alta soprano, vagas senvoje, forvibras en val'.

&3289. ??:

,&3289. *La kanto de l' paŝtista knabo:*

Sur monto mi sidas, la mond' silentigxas, ; mi kantas vespere por mi mem. ; Arbo alta supren altigxas ; river' profunda kun lauxtbruem' . ; Rigardu monton, ; auxskultu - arbaron, ; sen hom' vespero, ; sola nun mi.

&3290. *Aftonsång:*

'1 (x /Afton, o, hur skön, ; /i melodisk bön ; /dränker jag var jordisk /smärta! '1 ; /I din milda frid ; /stannar livets strid, ; /stormen i ett mänskligt /hjärta. ; /Varje kväll mot diktens /ljusa sagovärld ; /flyr i toner anden /med sin offergård.)

'2 (× Dagen föds och dör, ;
 sången lyckliggör ; för vad
 stunden kanske brutit. '1 ;
 Mången fröjd jag njöt, ; mången
 blomma bröt, ; jag är glad med
 vad jag njutit. ; Sviker livet
 ungdomshoppet någon gång, ;
 icke sviken I, min kärlek och
 min sång.)

'3 (× Somna, varma själ ; domna,
 tag farväl ; av denna dag, du
 fridsamt njutit! '1 ; Mången
 blomma skön ; re'n har gjort sin
 bön ; och sitt milda öga slutit, ;
 Kläd din värld i dikt och sätt din
 själ i sång ; då är leva härligt,
 striden blir ej lång!)

,#3290: <[Do]=H> (3×
 /So3So Fi3Fi So /So3So
 Lado mi /mi3mi mire LaTi
 /So do h '2 Mi3Mi La3La
 do3do /mi3mi Tire do
 /Re3Re Fi3Fi LaLa /do3do
 TiLa So /o o o)×3

< Svede verkis Joh. Nybom kaj
 komponis Alfred Berg. Tradukis G.
 O. Karlsson (1936A ,&1) kaj Runo
 Stridell (1986 ,&2).>

,&3290.1. Ho, vesper', vesper'!:

'1 (× Ho, vesper', vesper'! Super nia
 ter' ; regas nun la pac' serena. '1 ;
 Post la taglabor' el trankvila kor' ;

levas sin la preĝo bona. (&Ĉ: Ĉiam
 kun plezur' kantante en vesper' ;
 flugas mi anime supren de la ter'. :))

'2 (× Peno kaj dolor'! Nun vi iru for!
 ; Venas paradiza sento. '1 Amu, mia
 kor', en feliĉa hor'! ; Sankta estas
 la momento. ; Batas min la sorto iam
 sen kompat', ; antas mi. Neniam
 venkos min la bat'. :)

'3 (× Dormu nun, anim'! Iru mi sen
 tim' ; al feliĉolando ĉarma! '1 ; Ĉio
 en la mond' sur la tera rond' ; revas
 en la nokto varma. &Ĉ)

,&3290.2. Ĉarma la vesper':

'1 Ĉarma la vesper', preĝo en esper' ;
 forblovigas la turmentojn. ; Via
 milda pac' jen forgesas lac' ; kaj la
 malagrablajn sentojn. ; Nun
 krepuskas kaj al la ĉiela rond, ; la
 animo strebas al fabela mond'. ;
 Ĉarma la vesper', preĝo en esper' ;
 forblovigas la turmentojn.

'2 Dormu vi anim' je la taga fin' ; kun
 dankemo pro la ĝuo. ; Ĉiu bela flor'
 kun la bonodor' ; dormis for de
 monda bruo. ; Via mond' ornamu per
 la poezi'. Vivo estas bela, sendu
 dank' al ĝi. ; Dormu vi anim' je la taga
 fin' ; kun dankemo pro la ĝuo.

&3292. Orvon huokaus:

'1 Tääll' yksi2näni2 laulelen ;
kun ilta tullut on; (; nyt päivän
työt jo loppunee ; ja pääsen
lepohon.)x

'2 Mä olen niinkuin lintunen, ;
joka metsässä visertää. (; Ei ole
mulla turvaa, ; eik' yhtään
ystävää.)x

'3 Lennä, lennä, lintuseni ; lennä
ylös pilvihin! (; Vie hartaat
huokaukseni ; luo Luojan
taivaihin!)x

,#3292: (Do /Mi Mi1Re Do
Fa1La /So oFa Mi; So /do
do re do /Ti i i; So /do
odo Ti La /So oMi Do; Mi
/La aSo Fa Re /Mi i i;
So /do odo Ti La /So oMi
Do; Mi /La aSo Fa Re /Do
o o) x3

< Tradukis Yrjö Nummi (1945).>

,&3292. Suspiro de orfo:

'1 Ĉi tie2 sola2 kantas mi ; ĉar
estas jam vesper', (; labora tag'
finiĝis jam, ; ripozas tuta ter'.)x

'2 Mi kantas kiel eta bird', ;
kantanta en arbar', (; ne konas
protektanto min ; nek iu
amikar'.)x

'3 Nun flugu, mia bela bird', ;
trans alta nuba rond', (; rakontu
mian ĝemon vi ; al Dio de la
mond'!)x

&3294. På dampskibet:

'1 Natten breder sine vinger, ;
stjernerne myldre på himmelen
frem, ; kirkens aftenklokke
klinger, ; fuglene tie, og folk
køre hjem. ; Lad dem køre,
hvem der ville, ; dampskibet
venter, med det vil vi gå. ; Vi vil
sejle på det stille, ; dejlige
Øresunds natdunkle blå.

'2 Hør, de synge, - lad os følge,
; lokkende toner de vinke om
bord, ; se, undinder dybt fra
bølge ; flokkes om skibet i
lyttende kor. ; Sangens toner
længsler tænde ; selv hos
dryaden den mægtige mø, ;
træet står så tavs derhenne, ;
hælder sig lyttende ud over sø.

'3 Skibet kruser sundets vover,
; lyset fra landstedet glimter
bag træer, ; ikkun fiskerlejet
sover, , hviler sig ud til den
tidlige færd. ; Lad dem sove,
hvem der ville, ; synge vi ville,
ja synge vi må, ; mens vi sejle

på det stille ; dejlige Øresunds
natdunkle blå.

,#3294: <[Do]=D> (/SooLa
SooMi /MiiFa MiiDo;
/MiDoMi SoMiSo /doSoMi
Reeh; /SooLa SooMi
/doore dooLa; /ReTIRE
SoReSo /LaTiLa Sooh;
/ReeSo LaaSo /ReeSo
FaaMi; /doTiLa SoFiLa
/SoFiLa So; /doore dooSo
/SooLa SooMi; /Mi3ReMii
FaLare /Ti3LaTii dooh)×3

< Verkis Adolph von der Recke.
Komponis Hornemann. Tradukis
Kai Røssum.>

,#3294. Sur la vaporŝipo:

'1 Etendiĝas nokt'flugiloj, ; steloj
ariĝas [sur ĉi]ela velur', ;
vespersonas sonoriloj ; ĉio
pretiĝas por hejma vetur'. ; Nur
veturu, laŭ prefero! ; Ŝipo
atendas, -per ĝi iros ni ; en
kvieta la vespero ; sur ĉarma
sundo en blu-harmoni'.

'2 Aŭdu kanton de l' ŝipantoj, ;
tonoj logante nin gvidas al ĝi. ;
La undinaj aŭskultantoj ; vidu ĉe
ŝipe proksime al ni. ; Kaj sopiro
pro la kanto ; eĉ ĉe la ĉasta
bonmora driad'. ; Vidu arbon ĉe
la rando ; klinas sin mare por
bon-aŭskultad'.

'3 Sundajn ondojn ŝipo formas. ;
De la vilaĝo ekbrilas lumad'. ;
Nur la fiŝkaptistoj dormas ; kaj
sin ripozas par frua agad'. ; Lasu
dormi laŭ prefero! ; Ni ja
kantadas, kantadas ja ni ; en
kvieta la vespero ; sur ĉarma
sundo en bluharmoni'.

**&3296. En månskensnatt på
Slottsbacken:**

'1 /Herre min Gud, vad den
/månen lyser, ; /se, vilken glans
utöver /land och stad! ; /Himlen
är klar och var /stjärna myser ;
/Vänligt emot oss ner och
/vinkar glad. ; Dä2r /flammar
Sirius, /där Orion, ; /Dä2r
plaskar Svanen i /eterns bad. ;
/Herre min Gud, vad den
/månen lyser, ; /se vilken glans
utöver /land och stad!

'2 (': Högt opp i Slottet
varenda ruta ; Blixtrar, som
vore den en ädelsten.) ; Tänk
dig vid tornet en prins med luta,
; fladdrande lockar och
charmanta ben! ; Och i ett
fönster Cecilia Wasa, ;
bländande skön uti månens sken!
— (,; Högt opp i Slottet

varenda ruta ; blixtrar, som vore den en ädelsten.)

'3 Där ligger Parken och Fyris-Slätten, ; fet utav fornda kämpars blod och mærg; Sandgropen här, den förfärlige jätten, ; Klädd i sin ruskiga och gråa færg; och mellan læktræden, just vid Tullen, ; gamle perukmakar Rosenberg.

'4 Nedanfôr backen, ja just vid foten, ; Badhuset gömmer sig i pilars skygd. ; Och utmed ån har du Kungsängsroten, ; Islandet dærnæst med sin förstadsdygd. ; Så Gula ladan och bort mot skogen ; Fôret, som glittrar, och Danmarks bygd.

'5 Mærk hur den skummande Fyris kastar ; silver och pärlor uti Fallet ner; Leker en stund vid Fördærvet och hastar ; se'n till Flottsund, som många andra fler. ; Ack, fram till sommarn, i Kvarnen bysatt, ; knappt en tår vatten han äger mer!

'6 Kors, vad den Kraemer är bra för staden! ; Han bygger broar och planterar træn. ;

Längs utmed ån, där du ser Promenaden, ; betade fordom några magra fæn. ; Och där i Hamnen, som förr stod öde, ; Undsätts nu hela Uppsala læn.

.....

'7 Se bakom skyn huru Luna blickar ; smæktande i Observatorium in! ; Sækert hon tror att vid tuben nickar ; någon Endymion med sömning min. ; Kyss honom inte! — Jag kænner karlen. ; Han tuggar tobak och är ett svin.

'8 Nå, sådant norrsken! Jag aldrig maken ; skådat på många, många Herrans år. ; Jo jo, så är det att vara vaken! ; Också i tid till sängs jag sällan går. ; Se, hur ur Uppsala Gamla Hôgar ; Ståtligt dess flamma mot himlen slår!

'9 Hôg och förklarad i månens strimma ; Kyrkan sig reser över träd och hus. ; Mærk vid dess fot vilken nattlig dimma ; Och vid dess spetsar vilket härligt ljus! ; Gloria Deo in excelsis! ; Nog är det klent här i jordens grus.

'10 Mycket det finnes ännu att skåda, ; Om vi på andra sidan slottet gå. ; Om ja — men som vi ä' trötta båda, ; Gömma vi det, ty nu är klockan två. ; Tron inte därför, I bleka stjärnor, ; Att vi gå hem! — Å nej, tron ej så!

'11 Var finns en punkt uti Sveriges rike, ; Där man om natten har så lycklig lott? ; Hellre jag sover i "Stadens dike" ; Än uppå bolstrarna i kungens slott. ; Nu ska' vi knacka oss in hos Lamby; Porter så här dags — är det ej gott?

,#3296: <:4> (3x /do redo Ti LaTi /do di re re /fa mire do3Ti dore /mi re do '3 domi /so oso fa mifa /so oTi do so /fami redo Ti mire /do re mi i)×11

< Verkis kaj komponis Gunnar Wennerberg (Gluntarne 1849-1851). Tradukis Poul Thorsen. '1 Lamby, Kontrabanda drinkejo.>

&3296. Ho, mia Dio, la luno brilas:

'1 <Glunto:> /Ho, mia Dio, la /luno brilas. ; /Vidu la lumon super /la urbet'.

<Magistro:> /Steloj sur klara ĉi/el' trankvilas, ; /treme invitas nin por /amikec'.

<Ambaŭ:> Je2n /flamas Sirius /jen Orion, ; /banas sin la Cigno en /nokt-kviet'. ; /Ho, mia Dio, la /luno brilas. ; /Vidu la lumon super /la urbet'.

'11 <Glunto:> Kie troveblas en Sveda Lando ; loko kun nokto de simila bel'?

<Magistro:> Dormi prefere ĉe voja rando ; ol sur kusenoj supre en kastel'.

<Ambaŭ:> Tamen nun ek por frapveki Lamby<1>. ; Kio pli bongustas ol nokt-botel'? ; Kie troveblas en Sveda Lando ; loko kun nokto de simila bel'?

&3298. Terve tähtönen taivahalla:

'1

, #:

< Verkis Hilja Haahti. Tradukis P. Riihivaara (197T).>

,&3298. Al stelo:

'1 Mi salutas vin, milda stelo, ; jen
starante, vidante vin. ; Admirindan, ho,
brilon vian ; primeditas mi nun sen fin'.

'2 Ĉu okulo vi estas ĉarma ; de la patro aŭ
fratinet', ; brilsaluton ĉu ili sendas ;
dumvespere al hejmdomet'?

'3 Aŭ lanterno vi eta estas, ; kiun faris
Ĉielsinjor', ; por allogi kaj gvidi homon ;
el mallumo de l' mondo for.

'#33. Sopiroy sorĉaj:

'#33. Sopiroy sorĉaj:

***&3303. Taivas on sininen ja
valkoinen:***

'1 (Taivas on sininen ja
valkoinen ; ja2 tähtösiä2
täynnä.)× (; Niin on nuori
sydämeni2 ; tähtösiä
täynnä.)×

'2 (Enkä mä muille ilmoita ; mun
sydänsurujani.)× (; Synkkä
metsä, kirkas taivas ; ne tuntee
mun huoliani.)×

, #: ((/La Lado mimi mire
/dolTi LalSi La; dolre
/mi mi fa milre /mi i mi
i;)× (/mi mi ti la
/solfa milre mi LalTi
/dolre milre do TiTi /La
a La a)×)×2

< Finna popolkanto. Tradukis Aini
Setälä (1945).>

,&3303. Sur la volbo de blua ĉielo:

'1 (/Sur la2 volbo de /blu2a ĉielo
; ri2/detas la steloj fla/mante.)×
(; /Same en mia /ju2na2 koro ;
ru/li2ĝas la pensoj kon/stante.)×

'2 (Al neniurakonti mi volas ;
zorgon pezan ĉi tian.)× ; (Nur la

ĉielo, pinarbaro ; komprenas
sopiron la mian.)×

**&3305. Steloj
briletas:**

'1

, #:

< Verkis E. Tegnér. Tradukis
Hannes Koivu (197T).>

,&3305. Steloj briletas:

'1 Steloj briletas, vojon lumigas al
ni. ; Steloj la vivon novan informas al
mi.

'2 Flugi se povus birde al tera la
hum', ; gaje mi flugus supren al stelo
kaj lum'.

'3 Tamen mi kantas malgraŭ katenoj
de ter'. ; Kanto alflugas supren al
ejo de ver'.

**&3307. Du ska få en dag i
mårå:**

'1 Det /var en liten gutt som
gikk og /gret og var så lei. ;
Hæin /skulle tegne Babylon,
men /lærer'n hæin sa nei, hæin
/ødla' hele arket, hæin var
/tufsete og dom, ; men så
/hørte hæin et sus som over
/furukrona kom...

(×: Du ska /få en dag i mårå som
/rein og ubrukt står ; med
/blanke ark og farjestifter
/tel, ; og da /kæin du rette
oppatt æille /feil ifrå i går ; og
da /får du det så godt i mårå
/kvell, ; og /om du itte greie
det og /æilt er like trist ; så
/ska du høre suset over /furu
som sist. ; Du ska /få en dag i
mårå som /rein og ubrukt står ;
med /blanke ark og farjestifter
/tel.)

'2 Og så vart gutten vaksin, og
hæin gikk og var så lei. ; Han
hadde fridd åt jinta si, men
jinta hu sa nei. ; Og hæin gret i
ville skauen "detti blir min siste
dag", ; Men da kom det over
furu det såmmå linne drag:

'3 Og nå er gutten gift og går
og slit som folk gjør flest ; med
småbruk oppi Åssmarken der
kjerringa er hest. ; Og hæin
syns det blir for lite gjort og
strete titt og trutt ; og trøste
seg med furusus når dagen blir
for stutt -

, #3307: < [La]=D, :4,
/3'1> ((× hso /fami redo
Tiso fare /domi '1 Timi
La '2 lati so hso /lafa

*mire dire mifa /somi
 remi do h[dore] /mire
 doTi LaTi dore /mido
 mido so (× SoSo /dodo
 miso [TiiTi]i [iiTi]i
 /LaLa dola so '1 hmi
 /somi somi somi laso /re
 e e SoSo /dodo miso TiTi
 miso /LaLa dola so
 h[mimi] /rere mire lali
 tire /so o o hso /faso
 fami reSo FiSo /sola
 sofa mi hso /lati laso
 fire fila /tila tila so
 '2 hsi /lafa mire somi
 reLa /do o o))×3*

< Verkis Alf Prøysen (1914-1970).
 Komponis Otto Nielsen. Tradukis
 Jon Rømmesmo kaj Odd
 Tangerud.>

&3307. Venos nova tag':

'1 Li /estis eta knabo, kiu /ploris
 pro ĉagren'. ; De/segnis fuŝe
 Babilonon. /Vana estis pen'. ;
 Dis/ŝiris la folion. Pro stul/tec'
 akuzis sin. ; Sed jen /aŭdis li
 susuron en la /krono de la pin'...

(×: Jen al/venos por vi morgaŭ
 /pura, nova tag' ; kun /brilaj
 farbkrajonoj kaj fo/li'. ; kaj vi
 /povos redesegni sene/rare laŭ
 imag', ; kaj jen /poste en vesper'
 feliĉos /vi. ; Kaj /se vi ne
 kapablos ĝis la /nova taga fin', ;
 vi /aŭdos la susuron en la /krono

de la pin'. ; Jen al/venos por vi
 morgaŭ /pura, nova tag' ; kun
 /brilaj farbkrajonoj kaj fo/li'.)

'2 La knabo kreskis, kaj jen
 venis tute nova ve'. ; Li petis
 amon el knabino, sed ŝi diris ne.
 ; Kaj li ploris en l' arbaro: "Estas
 mia viva fin'." ; Sed jen aŭdis li
 susuron en la krono de la pin':

'3 Kaj nun la knab' edziĝis, kaj
 en lia monta val' ; sur lia bieneto
 estas in' sed ne ĉeval', ; Al li
 ŝajnas tro malmulte, kion pene
 faris li, ; sed jen aŭdas li en la
 susur' konsolon nur por si:

&3310. Tammerkoski:

'1 Veet Tammerkossessa
 kiitävät ain ; sillalla kuohuja
 kuunnella sain (; Laineiden
 pauhu, kaupungin sauhu ;
 aatokset johdattaa maailmaan
 vain.)×

'2 Kun Tammerkossella
 tummenee yö ; sillalla kimmeltää
 lamppujen vyö. (; Koski vain
 pauhaa saamatta rauhaa, ;
 Tampereen muistolle Syömmeni
 lyö.)×

,#3310:; < [La]=E, 1:2>
 (; /Mi i /La Ti /do o
 /Ti La /Si i /La Ti /Mi
 i /i ih; /Mi i /Ti do
 /re e /do Ti /do o /re
 fa /mi i /i ih (; /re e
 /fa re /mi i /La a /re e
 /Ti Si /do o /La a; /Re
 e /So Fa /Mi i /La do
 /mi i /Ti do /La a /a
 ah) x)

,#Agorde:; (/mLa) x4
 (/j7Mi) x8 /mLa /mRe /mLa
 /a (/mRe /e /mLa /a
 /j7Mi /i /mLa /a /mRe
 /j7So /jDo /mLa /j7Mi /i
 /mLa /a) x

< Suoma. Tradukis (UK
 Tampere).>

,&3310. Tammerkoski:

'1 En /Tammer/kos/ki bru/a/das
 la /o/nd' ; /ti/on mi /spek/tis
 sta/ran/te sur /po/nt' (; /šaũ/mo
 de /l' on/doj, /fum' /de l'
 fab/ri/koj ; /pen/sojn kon/du/kas
 ĉi/a/me al /mo/nd'.) x

'2 Nokte malhelas ĉe l' fluo la
 fon' ; lampoj briladas surponte
 en zon' (; Fluo nun brulas, ne
 trankviliĝas ; sonas en koro laŭ
 bruo nun ton'.) x

&3312. Minne käy tuulen ilmassa tie:

?('1 (Minne käy tuulen ilmassa
 tie? ;) x Minnekä myrsky merien
 aallot ; viimeinkin vie?

'2 (Missä on pilven hautausmaa?
 ;) x Sanopa missä taivahan tähti
 ; levätä saa?

'3 (Ihminen minne, minnekä
 hän? ;) x Minnepä rientää
 ihmisen henki ; tiedätkö sen?)

, #:

< Komponis E. A. Hagfors. Verkis
 N. Järvinen. Tradukis G. J.
 Ramstedt (1945).>

,&3312. Kien senĉese bruas:

'1 Kien senĉese bruas la ondar'? ; Kial ne
 kuŝas vent', kiu puŝas ; l' ondojn de l'
 mar'?

'2 Diru, de kie venas la vent'? ; Kial
 sopiras, kion deziras ; senpaca sent'?

'3 Kie de viv' estas la lim'? ; Kien ĝi iras,
 kien sopiras ; homa anim'?

'4 Kien vi iras, filo de l' ter'? ; Kiam
 paciĝos, kiam laciĝos ; via sufer'?

&3314. Lemminkäisen äiti:

'1 Tuima on tuuli ja pimeä on
 taivo, ; suuri on ulapalla aaltojen
 raivo. ; Lahti on tynni ja selkeä

vaan. ; Kussa mun kotkani
kulkeekaan?

'2 Joudu jo kotihin ja lentosi
heitä. ; Taikka jo ajeletkin
aaltojen teitä, ; poikani pieni ja
hentoinen. ; Lahti on tyyni ja
rauhainen.

'3 Ulkona ulapalla myrskyt ne
pauhaa, ; täällä on lämmintä ja
täällä on lauhaa. ; Lahti on tyyni
ja selkeä vaan. ; Laske jo lahtesi
valkamaan

, #:

< Verkis Eino Leino. Komponis
Oskar Merikanto. Tradukis
Hannes Koivu (197T).>

,&3314. *La patrino de
Lemminkäinen:*

'1 Forta la vento, malluma la mondo, ;
granda sur maro la forto de ondo, (&g;;
golfo kvieta kun suna la bril'. ;) Kie
vagadas vi, mia fil'?

'2 Venu jam hejmen kaj fore ne estu, ;
onda kaptajo vi tie ne restu, ; mia fileto
malforta vi tre. ; Golfo trankvila, danĝera
ne.

'3 Fore sur maro ventego nun bruas, ; tie
ĉi varmon kaj distron ni ĝuas, &g Venu ja
hejmen, vi mia fil'.

**&3316. *Sjömannens
hemlängtan:***

'1 Vinden till vila går ;
skymningen faller på ; när
ensam i natten på vakt jag står
; tankarna komma och gå ; <C>
Gärna drömmer jag mej ; hem
till min barndoms by ; de härliga
nejder jag glömmer ej ; dit hän
mina tankar fly.

'2 Emot norr flyger fåglarnas
här ; och i tankarna stäven jag
vänder ; mig en brinnande
längtan förtär ; ack om jag nu
vore där ; bortom milsvida
skogarnas rand ; där sig
strålande dagen nu tänder ; ville
jag vara ; än en gång bara ;
skåda mitt fädernesland.

, #3316: < [La] = C, 3:6,
[Di] = 25/24, [Ri] =
225/192 > (; /mi i i La
a a /Si do Ti La a a /re
mi fa fa lso fa /mi i i
i h (mi x /mi Ti do re
do Ti /do o Ti La a La
/Ti '1 di ri fi lmi re
/mi i i i h h?mi '2 do
re do o Ti /La a a a)
<[La:Do], 2:3 > (Mi Fa x
/So o MiDo /SO O DoMi
/So o o /o La Ti /do Ti
La /So Fa Mi '1 /Mi Re e
/e h FaSo /La a FaMi /Re

e MiFa /Ti i i / i h LA
 /SO TI Re /La a
 k[FalSol]Fa /Mi i i /i h
 MiFa '2 /La Fa a /a h h
 /LA LA Fa /Mi i Re /Do
 Mi do /La a So /Fa So Fa
 /Mi Mi Re /Do o o /o h
 h)) x

< Georg Malmstén (1902-1981).
 Tradukis Anja Karkiainen.>

&3316. Nostalgio de maristo:

'1 Velkas vent' al ripoz' ; cedas
 al vesper' la lum' ; Dum mia
 soleca deĵor' dum kroz' ; la
 pensoj vagadas en um' ; Landon
 de l' infanaĝ' ; vidas mi en
 rememor' ; Neniam la ravo de l'
 hejmvilaĝ' ; paliĝos en mia kor'.

'2 Flugas birdoj al nord' super mi
 ; kaj stirilon turnante mi revas ;
 Brulkonsumas la loga vizi' ;
 animon per nostalgi' ; Tien, trans
 la senranda arbar' ; kie brila la
 sun' nun sin levas ; Ŝatus mi iri ;
 fojon revidi ; strandojn de mia
 patri'.

&3318. Yksinäin, yksinäin:

'1

, #:

< Estona kanto. Tradukis Hannes
 Koivu (197T).>

&3318. En fremda lando:

'1 (: Sola mi) (,; sola mi. ;) Fore restis
 hejmo, vi. ; Venas en okulon larmo. ;
 Lasis min la hejma varmo. ; Fore restis ('
 la patruj') (,; la patruj', la patruj'.)

'2 La patruj' vidi vin mi volus tuj. ;
 Kuŝi en patrino sino ; estus por sufero
 fino. ; Fore estus la malĝoj'

'3 La malĝoj' regas min sur fremda
 voj'. ; Lingvon fremdan mi ne konas, ;
 kanto hejma nun ne sonas. ; Fore estas
 hejma kant'

'4 Hejma kant' kara al la sopirant'. ;
 Fremda sonas nun parolo. ; Por kantado
 mankas volo. ; Sen amemo fremda voĉ'

&3321. Lammena mina små:

/Långt bort i /skogen bland
 /mossi2ga /bergen ; /ligger en
 /koja från /världsbu2llret
 /skild (; /Lammena, /lammena,
 /lammena mina /små ; /där
 finns den /vännen som /aldrig
 jag lämna /må.)x

, #3321: <2,1:> (/do mi so
 /do odo do /re relmi re
 /do o So; /mi fa so /do
 odo do /re relmi re /do
 o o (; /fa afa fa /so fa
 mi /re remi redo /mi i
 i; /fa fa la /so ofa mi
 /re refa LaTi /do o o)x

< Dalekarla, pri paŝtista sento.
 Tradukis Kukoletto.>

,&3321. *Etaj ŝafidoj:*

/For en ar/bar' inter /muska3j
/montoj ; /kaŝas ka/bano sin /de
l' mo2nda /bru' (; /Etaj ŝa/fidoj,
ŝa/fidoj en mia /kor' ; /tejan
a/mikon mi /lasu neniam /for.)×

**&3322. *Är det konstigt att
man längtar bort nån
gång:***

'1 Det /regn som sakta faller
här i /stan gör husen grå ;
Ne/onljusen de speglar sig i
/asfalten den blå ; Och /bilar
signalerar, jag ser /människor
på språng ; Är det /konstigt att
man längtar bort nån /gång?

(×: Säg är det /konstigt att man
längtar bort nån /gång? ; Om
man /gärna vill lyss till lärkans
drill ; Eller /trastens glada sång
; Och om man /älskar hav och
vindar ; Och är /trött på neon
och betong, ; Är det /konstigt
att man längtar bort nån
/gång?)

'2 I staden där studerar man,
där har man sin fabrik, ; Där
har man sitt kontorslandskap,
sin marknad, sin butik ; Man
talar om sin marknadsdel, sitt

jobb, och sin säsong ; Är det
konstigt att man längtar bort
nån gång?

'3 Här talar man om kärleken i
stora runda ord. ; Här spränger
man för tåg och bil, man våldtar
moder jord. ; Men sen när
vinden ligger på, känns plötsligt
doft av tång ; Är det konstigt
att man längtar bort nån gång?

.....

#3322: <[Do]=A> ((o;Mi
/SoSo SoSo LaSo So3Mi
/SoLa SoDo So) × o;So
/LaLa LaLa TaTa LaLa
/TaTa LaFa So; MiFa
/SoSo SoLa SoFa ReTI /Do
o;; hSo LaTi /dodo dodo
redo TiLa /So o o;
hhMiFa /SoSo SooSoSo
LaSo Soo;SoSo /LaSo FaMi
Re3;Re SoFa /MiRi MiFa
SoLa; TiTi /doododo
doTiTaa La aa;MiFa /SoSo
SoLa SoFa ReTI /Do o
o) ×3

< Ĉi kanto ek furoris en 1971 kaj
famigis kantistinon Lena
Andersson. Komponis Buffy
Sainte-Marie. Verkis Stikkan
Anderson. Tradukis Martin Strid
(2012).>

,&3322. *Ĉu strangas ke sopiras oni for:*

'1 Gri/zigas domojn lante jen fa/lanta urba pluv' ; Ne/onoj sin spegulas lume /en asfalta blu' ; Kaj /aŭtoj hupas kaj mi vidas /homojn en kurhor' ; Ĉu do /strangas ke sopiras oni /for?

(×: Jes ĉu do /strangas ke sopiras oni /for? ; Se vo/lonte aŭdas trilon alaŭdan ; aŭ /turdan kantfervoron ; kaj se /ma[ron kaj] ventojn amas ; kaj e/nuas je betonrigor' , ; Ĉu do /strangas ke sopiras oni /for?)

'2 En urbo oni studas ja, kaj estas la fabrik', ; kontorpejzaĝo estas kaj merkato kaj butik' ; parolas pri debito, pri sezono kaj deĵor' ; Ĉu do strangas ke sopiras oni for?

'3 Parolas oni jen pri amo, granda ronda vort'. ; Pro trajn' kaj aŭtoj krevas terpatrino, jen perfort'. ; Sed poste ventas mare, kaj subitas fukodor', ; Ĉu do strangas ke sopiras oni for?

&3323. *Vandringslust:*

'1 (Den /mätta dagen /den är aldrig /störst/ ;)× den /bästa dagen /är en dag av /törst. /×3

'2 (Visst finns det mål och mening med vår färd ;)× men det är vägen som är mödan värd.

'3 (Det bästa målet är en nattlång rast ;)× där elden tänds och brödet bryts i hast.

'4 (På ställen där man sover blott en gång ;)× blir sömnen djup och drömmen full av sång.

'5 (Bryt upp! Bryt upp! Den nya dagen gryr ;)× Oändligt är vårt stora äventyr.

, #3323:; <[do] = D, 2,2:2> (; (hmi /sooso soso /lala lala /mi i /i;)× mi /sooso somi /fami reTi /do oo;miso /la ami /so fa /mi i-)×5

< Verkis Karin Boye. Tradukis Magda Carlsson (1954 ,&1 FL-RE) kaj Martin Strid (, &2 F-oRe). Melodio laŭ bando FJK.>

,&3323.1. *Moviĝemo:*

'1 (La /sata tag' ne /estas de signif' / ;)× Plej /bona tago: /tago de so/if'///.

'2 (Ja celon havas la migrada prem' ;)× sed plej valoras la migrado mem.

'3 (Plej bona cel': ĉefajra paŭzohor')× kun panopeco, kaj - rapide for.

'4 (Kie oni dormis por nur unu foj' ;)× en dorm' profunda sonĝe kantas ĝoj'.

'5 (Ekir'! Ekir'! Tagiĝas por vetur' ;)× Senlime grandas nia aventur'.

,&3323.2. *Moviĝemo:*

'3 (Plej bona celo: ununokta halt' ;)× Rapide fajron, panon kaj sub palt'.

&3325. *Satuma:*

'1 /Aavan meren /tuolla puolen /jossakin on /maa ; /missä onnen /kaukorantaan /laine lipla/ttaa ; /missä kukat /kauneimmat luo /aina loiste/ttaan ; /siellä huolet /huomisen saa /jäädä unho/laan

(×: Oi /jospa kerran /sinne satu/maahan käydä /vois ; niin /sieltä koskaan /lähtisi en /linnun lailla /pois ; vaan /siivetönnä /en voi lentää ; /vanki olen /maan ; vain /aatoksin mi /kauas entää ; /sinne käydä /saan.)

'2 Lennä laulu sinne missä siintää satumaa ; sinne missä mua oma armain odottaa ; lennä laulu sinne lailla linnun liitävän ; kerro että aatoksissain on vain yksin hän

,#3325. *Humpo:*; <[La] = D, 4:4> ((× /mi ifa mi re /do ore do Ti /La Ta La So /Fa a a a; /Mi iFi Si Mi /La aTi do '1 La /re emi fa re /mi i i i; '2 re /mi ido Ti Mi /La a a;;) (× Mi /Mi iLa La do /do omi mi '1 do /mi ire re do /Ti i i; Mi /Mi iSi Si Ti /Ti ire re fa /fa ami mi re /do o o; '2 so /so ofa fa mi /re e e; La /La are re fa /mi do do La /re edo do Ti /La a a a;))×

< Verkis kaj komponis Unto Mononen. Tradukis Tuomo Grundström (UK Tampere).>

,&3325. *Fabelolando:*

'1 /Sabla strando /en la lando /ie trans la /mar' ; /sentas tuŝon, /ŝaŭmopluŝon, /kison de on/dar' ; /Floroj brilas, /birdoj trilas /tie ĉe aŭror' ; /ĉe l' marplaŭdo /pri morgaŭo /zorgoj estas /for

(×:; Ho, /se mi povus /flugi al la /lando de fa/bel' ; kaj /tie resti

/ĉiam nesti /sub la bluĉi/el' ; sed
/nur senpova /terprizona ; /povra
devas /mi ; so/piroplena,
/terkatena ; /resti tie /ĉi.)

'2 Flugu kanto, mesaĝanto trans
la horizont' ; al amata, dezirata
estu mia pont' ; Tieniru,
tenerdiru jenon nur de mi: ;
Miozoton, kordorlonton rajtas
sole ŝi

&3327. Oi jos ilta joutuisi:

'1

, #:

< Komponis G. A. Gripenberg.
Tradukis ... (1945).>

,&3327. Ho se venus jam vesper':

'1 Ho se venus jam vesper' , ; penoj
ripoziguŝus, ; ne fluadas ŝvito plu ; kaj
amatin' mildiguŝus, (x:; tiam nur, ho
tiam nur ; paciĝus koro mia.)

'2 Ho, se amatin' kun mi ; pastron
alparolus, ; kunvivadi apud mi ;
amanjo mia volus,

&3330. Dagen svalnar:

'1 Dagen svalnar mot kvällen... ;
Drick värmen ur min hand, ; min
hand har samma blod som våren.
; Tag min hand, tag min vita

arm, ; tag mina smala axlars
längtan... ; Det vore underligt
att känna, ; en enda natt, en
natt som denna ; ditt tunga
huvud mot mitt bröst.

'2 Du kastade din kärleks röda
ros ; i mitt vita sköte - ; jag
håller fast i mina heta händer ;
din kärleks röda ros som vissnar
snart... ; O du härskare med
kalla ögon, ; jag tar emot den
krona du räcker mig, ; som
böjer ned mitt huvud mot mitt
hjärta...

'3 Jag såg min herre för första
gången i dag, ; darrande kände
jag genast igen honom. ; Nu
känner jag ren hans tunga hand
på min lätta arm... ; Var är mitt
klingande jungfruskrafft, ; min
kvinnofrihet med högburet
huvud? ; Nu känner jag ren hans
fasta grepp om min skälvande
kropp, ; nu hör jag
verklighetens hårda klang ; mot
mina skära, skära drömmar.

'4 Du sökte en blomma ; och
fann en frukt. ; Du sökte en
källa ; Och fann ett hav. ; Du
sökte en kvinna ; och fann en
själ - ; du är besviken.

, #:

< Verkis Edith Södergran.
Tradukis Magda Carlsson ('1) kaj
Martin Strid ('4).>

,&3330. *Vespero:*

'1 Venas vespero malvarma ; Sorbu
el mia mano la varmon ; mia mano
havas sangon printempan ; Mian
manon prenu, mian brakon blankan ;
prenu la sopiron de miaj junaj
Ŝultroj ; Senti, senti nur unu nokton
; en nokto kia la nuna ; vian pezan
kapon sur mia brusto.

'4 Vi serĉis floron ; kaj trovis
frukton. ; Vi serĉis fonton ; kaj
trovis maron. ; Virinon serĉis ;
animon trovis - ; espertrompiĝis.

&3333. *Ett minne:*

Skimrande vitt som det vitaste
silver ; var vattnet vid Vinga
fyr - ; Rödskyar bolmade,
måsarne skreko ; och luften var
bräddad av glädje och eko ; av
främmande länder och äventyr
- - ; <C> - - - ; Gud, har jag sagt
; o, du levande X i det minsta
och finaste ting ; snäckornas
gud och förnyelsens gud - du
som hinduerna se som en
flammande ädelstensring ;
elektriska bälte av under och

kraft ; som spänner all världen
omkring: ; lys på mitt liv ; Gud,
har jag sagt, du som talade nyss
; ur de bristande isarnas dön ;
guld har du strött över
vågornas välv ; guld över
klippornas krön - - ; aldrig jag
visste som nu och förnam ; vad
världen är väldig och skön ;
Herre, ditt ansikte ser jag i
dag ; och viskar dej vilset en
bön: ; Väck den ej mera, min
fråga som hörde sitt eko och
grät ; släck den, förintelsens
låga ; i nervernas blodiga nät - ;
Se på mej, maskarnas like ;
Herre jag ber dej ju blott: ; lär
mej att älska ditt rike ; och
bära de dagar jag fått.

, #:

< Verkis Nils Ferlin (En
döddansares visor, 1930).
Tradukis Magda Carlsson.>

,&3333. *Memoro:*

Blankis brilege, simile arĝenton
; la akvo ĉe Vinga lumtur' ;
Fumoj pufblovis, kriis la mevoj ;
plenis l' aero de ĝojo kaj revoj ;
pri foraj fremdlandoj kaj
aventur' - - - ; ; Dio, mi diris ;
ho, vi X-o, vivanta en ĉiu plej
fajna eron' ; dio de l' konkoj kaj

di' de novig' - ; vi, kiun hindoj
 imagas ringforma, flamanta
 ĝemŝton' ; vi, kiu ampleksas ĝis
 kosma finlim' ; elektra zon' de
 miraklo kaj fort' : ; lumu sur min
 ; Dio, mi diris, kiu vokis ĵus ;
 per la muĝ' de l' krevanta glaci',
 oron vi semis sur volbon de l'
 ond', oron al roka lini' ; Neniam
 mi sciis kaj sentis, ĝis nun ; kiel
 potence belegas la mond' ;
 Sinjor', mi vin vidas, vizaĝ' al
 vizaĝ', kaj flustras necerte, kun
 febla kuraĝ' : ; Veku ne plu la
 problemon ; kiu eĥis en plora
 sekret' ; estingu la neniigemon ;
 kiu ŝiras tra sanga nerv-ret' - ;
 Min alrigardu - min, vermon ;
 egalan, - kiam petas mi vin : ;
 instruu min ami la regnon ; kaj
 porti miajn tagojn ĝis fin'.

&3335. Sømanden og stjernen:

'1 /Hør min sang du klare
 /aftenstjerne ; /Du som
 funkler hist på /himlens blå ;
 /Tag en hilsen med dig /til det
 fjerne ; /Hjem til den jeg altid
 /tænker på.

'2 Vi fra Danmarks lyse
 bøgeskove ; Satte kursen mod
 det store hav ; Stævned over

sø og salten vove ; Hvor så
 mangen sømand fandt sin grav

'3 Når ved kvæld jeg sidder
 her på dækket ; Efter dagens
 travlhed og besvær ; Går min
 tanke hjem med fugletrækket ;
 Til den pigelil som jeg fik kær.

'4 I min længsel har den trøst
 jeg fundet ; At hun stoler fuldt
 og fast på mig ; I den lille
 fiskerby ved sundet ; Ved jeg
 at hun længes li' som jeg.

'5 Derfor beder jeg dig
 aftenstjerne ; Når dit milde
 skær du sender ned ; Lys da
 også for mit hjertes terne ; Og
 bring bud om trofast
 kærlighed.

#3335: (/Do3Re Mi iSo
 LaSo /MiDo Mi Re e;
 /Ti3La So oLa SoFa
 /Re3Ri Mi i i; /LaTi do
 oSo FaMi /ReDo Ti La a;
 /doLa So oMi ReMi /FaTI
 Do o h;)x5

< Dana. Tradukis J. Weng
 (Monataj Informoj, Silkeborg, n-ro
 3, decembro 1947).>

,&3335. La maristo kaj la stelo:

'1 /Mian kanton aŭdu, /stelo
 klara, ; /de l'ĉiela bluo /brilas vi;

/vi saluton portu /al la kara ; /ŝi,
al kiu pensas /ĉiam mi.

'2 De la helaj danaj fagarbaroj ;
ni vagadis sur la blua ond' - ;
ofte tiuj salaj, vastaj maroj ;
donis tombon al marista rond'.

'3 Je vespero, post laciga faro ;
de l' ferdeko penson sendas mi ;
per migranta birdo de la maro ;
al knabino, kiun amas mi.

'4 En sopiro estas ja konsolo, ;
ke al mi ja tute fidas ŝi; en
urbeto apud la markolo ; ŝi
sopiras same kiel mi.

'5 Tial nun, ho bela vi steleto, ;
sendu mildan brilon for al ŝi, ;
diru nur al ŝi - jen mia peto - ; ke
fidele amas ŝin ja mi!

&3336. Tango merellä:

'1 (' : Tango /merellä soi, ja se
/mietteeni saa ; koti/maahan ja
rakkaani /luo) ; Tango /merellä
soi, siintää /syntymämaa ; tuuli
/viestin jo luotasi /tuo ; <C>
"Saavu /jälleen", sä hiljaa /vain
; lausuit /lähtöön kun käskyn
/sain (,; Tango /merellä soi, ja
se /mietteeni saa ; koti/maahan
ja rakkaani /luo.)

(x: Aalto keulassa /laiva/n ;
murtuu kuohussa /vee/n ; Yö on
pilvetön /aiva/n ; tuuli käy
luotee/see/n ; Tähdet
/loistavat taas, kuin ne /ennen ;
kautta /aikojen loistaneet /on.

'2 Tango merellä soi, ja se
kaipuuni vie ; sinne, missä mun
tyttöni on ; Tango merellä soi,
kotiin johtaa nyt tie ; matka
pitkä ja tuntematon ; Tähdien
välkkeessä katseen nään ;
muiston valtaan kun hetkeks
jään

,#3336: <[La]=d, :4> (x
(3x dore /mimi ifa mi
LaTi /do dore do SiLa
/Ti Tido Ti FiSi /La '2
LaLa /mi miso fa di /re
e e SoSo /re refa mi Ti
/do) MiLa do TiLa /do do
/o MiLa do do TiLa /do
/o MiSi Ti LaSi /Ti Ti
/i MiSi Ti LaSi /La /a a
a LaLa /Fa FaFa Fa SoLa
/Mi Mi i MiMi /Fi FiFi
Fi SiLa '1/Ti i i '2/La
a a)

< Komponis Kari Aava
(pseudonimo de Toivo Kärki, 1915
-?). Verkis Rauni Kouta
(pseudonimo de Reino Helismaa,
1913-1965). Tradukis Anja
Karkiainen.>

,&3336. Tango sur la maro:

'1 Tango /sonas sur mar', en me/mor' iras mi ; en hejm/landon kaj al ama/tin' ; Tango /sonas sur mar', pensas /mi pri patri' ; en la /vento salutas vi /min ; Dum ek/iro al ĉi ve/tur' ; "vi re/venu" vi flustris /nur ; Tango /sonas sur mar', en me/mor' iras mi ; en hejm/landon kaj al ama/tin'.

(×: Ŝip' kun ŝaŭmo ĉe/prue/ ; plugas tra onda /kre/st' ; Milda vento sen/skue/ ; blovas el nord- /ŭe/st' ; Sur se/rena ĉielo la /steloj ; brilas /samkiel jam en pra/temp'.)

Tango sonas sur mar' ; kaj min portas sopir' ; tien, kie atendas knabin' ; Tango sonas sur mar' ; ekis jam longa ir' ; kiu hejmen al ŝi gvidos min ; Estas kvazaŭ ke el stelar' ; min rigardus okula par' ; Tango sonas sur mar' ; kaj min portas sopir' ; tien, kie atendas knabin'.

&3339. Laulava leivo:

'1 Laulava leivo, virka sä vieno, ; mistäpä tiesi sun tänne toi? (; Tuoltako lensit lehtojen, vuorten, ; järvien poikki, oi, sano, oi!)×

'2 Näitkö sä siellä neitosen nuoren ; kaunihit kasvot kuin sulo-koi? (; Sen sinisilmät hienoiset hiukset, ; näitköpä niitä? Oi, sano, oi!)×

'3 Tyhjennä kaikki tietosi mulle, ; kerro nyt kuinka kultani voi! (; Ehkäpä armas lie ikävästä ; kuihtumaisillaan oi, sano, oi!)×

, #:

< Verkis Olli Vuorinen. Tradukis Hannes Koivu (197T).>

,&3339. Kantu alaŭdo:

'1 Kantu alaŭdo, diru al mi nun, ; kiel vi sciis veni al ni? (; Kiel vi flugis trans montegarojn, ; tra arbaregoj, diru al mi.)×

'2 Eble vi ĉarman vidis fraŭlinon, ; kiun rigardas ĉiu kun am', (; Ŝiaj okuloj, bukloj belegaj ; forte tiradis min al la flam'.)×

'3 Kiel nun fartas mia knabino, ; streĉe mi aŭdas diron de vi. (; Eble ŝi ploras, min sopiregas, ; mia plej kara, diru al mi.)×

&3344. Klara stjärna:

&3344. Klara stjärna:

/Klara /stjärna, /du som
/strålar, ; skimran/de på
purprad /6himmel, ; (dölj ditt
/öga ej för /mig. ;)× Till den
/11boning där du /prålar ;
längtar /jag från jordens
/vimmel, (; milda /stjärna, upp
till /dig,)×

, #3344: <[do]=G,
Moderato>

(#S: pCn:/So o mi Dn:/mi
i re. /do o re /do Ti
doLa /So oSo SoRe /6Fa
Mi Mi3Mi Cn:/La aTi
dore. /mi i soDn:fa /mi
iSo. mire /do h Mf:So3do
/11mi imi fa3mi /mi re
So3Ti /re efa la3so /fa
mi So3So /do oCn:Mi FaSo
/La a. rere /do oRn:do
Tire /do o h)+

(#A: ////4do Ti SoFa /Mi
iMi ReRe /6Re Do Do3Do
/Mi iSi LaTi /do o TiTi
/do oSo SoFa /Mi h So3do
/11hhSoSo SoSo SoSo /So
o h /hhReRe ReTi TiTi
/Ti do So3So /hhMiMi
MiMi ReMi /Fa a LaLa /So
oSo SoSo /So o h)+

(#M: //11hhMiMi
MiMi ReMi /Fa a h
////16Fa a FaFa /Mi iMi
ReFa /Mi i h)+

(#T: /DOSO MiSO MiSO
/DOSO FaSO FaSI /LADo
MiLa FAFa /MiSo ReSo
MiDo /Do oDo TITI /6TI
LA LA3LA /Do oMi MiSo
/So o SoSo /So oSo SoFa
/SO h h /11hhMiMi MiMi
TITI /TI I h /hhTITI
TIRE FaMi /Re DO h
/hhDODO DODO DODO
/DoFALADo Fa FAFa /SO
OSO SOSO /DO O h)+

(#B: /DOSO DoSO DoSO
/DOSO TISO TISI /LADo
MiLa FAFa /SO O DoFA /SO
OSO SOSO /6SI LA LA3LA
/LA AMI LASO /Do o SO
/DO OMI SO /DO h h
/11hhDoDo DoDo SOSO /SO
O h /hhSOSO SOSO SOSO
/SO DO h /hhDODO DODO
DODO /FAFALADo /Fa
, :fafa /so oso soso. /DO
O h))

< Verkis Hampus Wetterling.
Tradukis Tr. R. (1954 ,&1) kaj
modifis M. Strid (2011 ,&2).>

,&3344.1. Hela stelo:

/Vian /brilon, /stelo /hela ; sur la
/firmamento /6ronda ; (sendu /çi
malsupren /vi! ;)× Al la
/11loĝejo çi/ela ; çiam /de la

svarmo /monda (; milda /stel' sopiras /mi.)×

,&3344.2. Hela stelo:

/Vian /brilon, /stelo /hela ; sur la /firmamento /bronda ; (sendu /ĉi malsupren /vi! ;)× Al lo/11ĝejo la ĉi/ela ; ĉiam /de la svarmo /monda (; milda /stel' sopiras /mi.)×

&3346. Glitrende hav:

'1 /Intet som hav og /bølger kan drage, ; /uroen kalder /længslerne frem. ; /Den der vil sejle /lever med savnet ; /delt mellem havet og /sømandens hjem.

/Blændende (x: hav, /glitrer som rav, ;) /vindstille dage (x: du /sømanden gav. ;) /Lysere (x: klang, /bølgenes sang ; hør det endnu en /gang.)

'2 Den der har sejlet talløse timer ; kender til havets storhed og magt. ; Tankerne følger dønningers rullen, ; vinden er med på den ensomme vagt.

Stormfulde søvnløse nætter Dybere

'3 Solen står op og svinder i farver, ; milevidt hav får skyernes glød. ; Sømanden sejler mod horisonten, ; føler sig fri som de bølger der brød.

Skinnende vindstille dage
Lettere

**,#3346: ((x /SodoTi
LaaFa /ReTiLa SooMi
/DoLaSo '1 FaaRe /TISoFa
Mi '2 FaLado /TiLaTi do)
(x /doSodo Ti /LaFaLa So
/redire '1 famire
/midoLa So '2 faaTi /do
o))×3**

< Verkis kaj komponis Inger Lauritzen. Tradukis Poul Thorsen, kune kun Kai Røssum.>

,&3346. Brilanta maro:

'1 /Logas nenio /kiel la maro. ; /El maltrankvilo /kreskas sopir'. ; /Tamen maristo /devas dividi ; /sin inter maro kaj /hejmo-dezir'.

/Rava la mar', ; /bril' sen kompar', ; /tagojn sen vento vi /donas en ar'. ; /Hel-variant', ; /ondas la kant' ; /ree por aŭskul/tant'.

'2 Tra navigado sennombrajn horojn ; maro instruas pri sia grand'. ; Rulon de ondoj pens-

akompanas ; sur la posteno
soleca gardant'.

Venta la mar', ; bril' sen kompar',
; noktojn sendormajn vi donas
en ar'. ; Bas-variant' ; ondas la
kant' ; ree por aŭskultant'.

'3 Suna apero, nuba subiro ;
flaman koloron donas al mar'. ;
Velas maristo al horizonto, ;
sentas liberon samkiel ondar'.

Brilo de l 'mar', ; bril' sen
kompar', ; tagojn sen vento vi
donas en ar'. ; Bel-variant', ;
ondas la kant' ; ree por
aŭskultant'.

&3348. Fåfång önskan:

'1 Otaliga vågor vandra ; På
hafvets glänsande ban. ; O, vore
jag bland de andra ; En bölja i
ocean, ; Så liknöjd djupt i mitt
sinne, ; Så sorglöst kylig och
klar, ; Så utan ett enda minne ;
Från flydda, sällare dar!

'2 Dock, skulle en våg jag vara,
; Den samme jag vore väl då. ;
Här går jag ju bland en skara ;
Af svala vågor också. ; De
skämta med fröjd och med
smärta, ; På lek de tåras och le,

; Blott jag har mitt brinnande
hjärta - ; O, vore jag utan som
de!

,#3348:; <[do] = G, 3:6>
3x So /So '1,2 o LaTi '3
oLa Ti x do o

'1 re /do o o Ti i; do
/re e re re edo re /mi i
i lmi h;

'2 di (#p: /re e e La a;
La /Ti i La So So Fa /Mi
i i Mi h; Mi) (x /mi i
do La do re (#q: /mi i i
lmi re; Ti /do o do re
edo re /mi i i lmi h; mi
/fa ami fa) so o fa /mi
i i re e; re /mi i mi
(#r: re La Ti /do o o
ldo h;) '1re)

'3 mi /so fa mi fa a mi
#p /mi re do do lTi La
#q fi ilmi fi /so o o do
o; so /so ofi lso ti la
so /fa a a mi i; mi /re
re do Tikl[doTi] La Ti
/do o o ldo o; re /mi fa
mi #r)

< Verkis J. L. Runeberg (Samlade
skrifter, 1870). Komponis K.
Collan. Tradukis Alceste (1908).>

,&3348. Vana deziro:

'1 Mi /vidas la ondojn /brili ;
sen/nombre sur la oce/an': ; ho!
/se mi estus êe /ili ; on/deto de l'

mara /plan'! ; (Sen/zorge estus la /koro ; l' a/nimo sen malga/jec' ; kaj /for de mia me/moro ; pa/sinta la felî/ĉec'! ;)×

'2 Sed /ve! fariĝante /ondo ; mi /tamen ; restus mi /mem: ; ja /estas l' ondem' de l' /mondo ; si/mila je l' mara on/dem' ; ja /ŝerce ĉie2 ŝaj/niĝas ; la /ĝojo kaj la do/lor' ; (nur /mia2 kor' sufe/riĝas ;)× (mi /volus, mi estu sen /kor'!)×

&3350. Vågen:

'1 Mitt lif är en våg, ; Som röres en tid ; I svallande tåg, ; Vid vindarnes strid.

'2 När lugn blir på haf, ; Och vinden är tyst, ; Då somnar hon af ; Vid stranden hon kysst.

'3 Hon lägger sig ner ; Till ro i det blå. ; Hon synes ej mer ; Men fins der ändå.

'4 Af verldshafvet ju ; En droppe hon är, ; Och solen ännu ; Kan spegla sig der.

, #:

< Verkis K. A. Nicander. Tradukis Antoni Grabowski (FLoE).>

,&3350. Ondoj:

'1 La vivo, la mia, ; Jen ondo en movo, ; Dum forte ĝin skuas ; De ventoj ekblovo.

'2 Sed jen kvietiĝis ; La maro momente; La ondo ĉe l' bordo ; Ekdormas silente.

'3 Ĝi kuŝas trankvile, ; Sin kvazaŭ ne movas, ; Kaj tamen ĝi vibras ; Kaj tie sin trovas.

'4 La ondo, guteto ; En maro de l' mondo, , Ĝi ankaŭ rebrilas ; Per ora sunrondo.

&3353. När månen vandrar:

'1 När /månen vandrar på /fästet blå ; och /tittar in genom /rutan ; då /tänker jag under/stundom så ; och /knäpper sakta på /lutan: ; Vad /du är lycklig, du /måne klara ; som /får så högt över /jorden fara ; (och /blott se på.)×

'2 Väl ser du dårskaper utan tal ; det kan man nog hålla troligt ; båd älskande som förgås av kval ; och älskande som ha roligt ; Väl ser du tåren från ögat rinner ; men sorgen aldrig upp till dig hinner ; (det är för högt.)×

'3 Spektaklet tröttar dig inom kort ; det kan man inte förtänka ; Då går du bara helt enkelt bort ; man ledsnar också att blänka ; Så blir du borta i några dagar ; men kommer åter när du behagar ; (och ser på oss.)x

'4 O kära måne, tag mig till dig ; från denna världen så vränga ; Här skulle visst ingen sakna mig ; ty såna finns här så många ; Jag längtar till dig uppi det höga ; där skall väl en gång mitt trötta öga ; (ej gråta mer.)x

'5 Men när jag här ej skall dväljas mer ; och gröna kullen mig gömmer ; du lika milt uppå graven ser ; fast alla andra den glömmar ; Då skall min ande, om den får fara ; till stjärnelanden, så fritt förklara ; (min kärlek dig.)x

, #3353. Polso
malrapida:; < [] = ,
1,9:3 > ((ihMi /MiMi La
LaLa /SiLa Ti i;Ti /doTi
La TiLa /Si Mi;)x hmi
/mire do domi /redo Ti
Ti;re /doTi La Lado
/TiSi Mi Miih;Mi /MiSi
La aahmi /miSi La ah;)x5

< Teksto de Kristina Lagerlöf. La melodion oni konas de la 1600aj jaroj. Tradukis Kukoleto (1993 ,&1 ---RE), ŝanĝis Martin Strid (2003 ,&2 FLore) kaj denove tradukis nekonato (2008 ,&3'1 FLOre) kaj Siv Burell (2008 ,&3'2-3 Fre).>

,&3353.1. Dum luno vagas:

'1 Dum /luno vagas sur /bluĉiel' ; kaj /tra la vitro sa/lutas ; ti/am mi pensas kelk/foje tel ; dum /mi mallaŭte li/utas: ; Kvel /vi feliĉas, ho /luno klara ; su/per la tero tel /alte stara ; (ri/gardi nur.)x

'2 Vi da frenez' vidas je torent' ; ne indas tion rifuzi ; kaj geamantojn en turment' ; kaj geamantojn sin amuzi ; Vi vidas larmon sur vanga vojo ; sed ne atingas vin la malĝojo ; (tro alta ej'.)x

'3 Spektaklo tedas vin post kelkhor' ; ne indas to malaprobom ; Vi tiam iras nur simple for ; satigas bril' ankaŭ globon ; Dum kelkaj tagoj vi vin retiras ; tamen revenas kveŭ vi deziras ; (rigardi nin.)x

'4 Ho, kara lun' , prenu min al vi ; el ta ĉi mond' de malico ; Al certe nega jen mankus mi ; ĉar estas multaj en vico ; Al vi en alto mi jam sopiras ; kvej mia laca okul' deziras ; (ne plori plu.)x

'5 Kaj kveŭ ne plu jen restados mi ; kaj verda grund' min karesos ;

sammilde tombon rigardos vi ; dum
ĵaj aliaj ĝin forgesos ; Teŭ
deklamiĝos ab mi spirite ; se
astrolanden estos invite ; (mia am' al
vi.)×

&3353.2. Dum luno vagas:

'1 Dum /luno vagas sur /ĉielblu' ;
kaj /tra fenestro sa/lutas ; mi
/pensas kelkfoje /en situ' ; dum
/mi mallaŭte li/utas ; ke /vi
feliĉas, ho /luno klara ; su/per la
tero tre /alte stara ; (ri/garde
nur.)×

'2 Sennombre vidas vi da frenez'
; ne indas tion rifuzi ; kaj
geamantojn en arda lez' kaj
geamantojn sin amuzi ; Vi vidas
larmon sur vanga vojo ; sed ne
atingas vin la malĝojo ; (ĉar
altas tro.)×

'3 Spektaklo tedas vin post
moment' ; ne devas tial humili ;
tiam foriras vi en silent' ; enuas
ankaŭ rebrili ; Dum kelkaj tagoj
vi do forrestas ; tamen revenas,
se plaĉe estas ; (rigardi nin.)×

'4 Ho kara luno, min prenu ĉi ; el
mondo fia de stulto ; Jen al
neniu ekmanus mi ; ĉar tiaj
estas je multo ; Al vi en alto mi
jam sopiras ; okulo laca de mi
deziras ; (ne plori plu.)×

'5 Kaj kiam ne plu jen restos mi ;
en verda grundo mi ĉesos ;
sammilde tombon rigardos vi ;
aliaj ĉiuj forgesos ; tiam spirito
mia deklamas ; en stelolandoj,
ke vin mi amas ; (se iros ĝi.)×

&3353.3. La luno vagas:

'1 La luno vagas sur ĉielo blu' ;
Rigardas min tra fenestro ; Tiam mi
foje meditas jen ; Kaj ludas mole sur
liuto ; - Vi estas ĝoja, vi luno klara ;
Vi iras super la mondo klara ;
Rigardas nur, rigardas nur.

'2 Frenezajn vidas vi en multec' ;
Tion certe mi scias ; Amantoj,
krevas en suferec' ; Kaj male ĝojas
aliaj ; Vi vidas larmon en la okulo ;
Sed ne la zorgoj de mizera ulo ;
ĉagrenas vin, ĉagrenas vin.

'3 Spektaklo certe lacigas vin ; Tion
mi certe komprenas ; Tiam vi simple
forlasas min ; Kaj tero vin ne plu
ĝenas ; Post kelka tempo de la forir'
; Denove vidas ni kun granda mir' ;
ke luno brilas, ke luno brilas.

&3356. Vilse:

/Månen kommer och /solen går
; /drömmen förde dej /vilse ;
/Drömmen från liljekon/valjeår
; /förde oss städse /vilse ; <C>
/Tistelstigar och /kolnad mo ;

/trampe du nu med /trasad
sko/ ; - /Drömmen från
liljekon/valjeår ; /förde dej
vida /vilse.

,#3356:; <[La]=C, :4>
(3x /mi milmi mi redo
/re mi re e; /Ti '1do
'2,3Tido x mi doldo /Ti
i La a; '2 /la la fa
fare /la la mi i; /do
dodo do La /Ti Ti mi i
/13i i;)

,#Agorde: /mLa /mRe /jMi
/mLa /5mLa /j7Re /jMi
/mLa /mRe /mLa /j7Re
/jTi j7Mi /i /mLa /j7Re
/jMi /mLa

< Verkis Nils Ferlin ("Goggles",
1938). Tradukis S. A. J. (1984)>

,#3356. Revoj vin devojigis:

/Luno venas, for/iras sun' ; /revoj
vin devoj/igis ; /Revoj el fora
kon/vala jun' ; /ĉiam nin
devoj/igis ; /Dornan vojon kaj
/marĉon plu ; /tretu vi nun per
/flika ŝu/' ; /Revoj el fora
kon/vala jun' ; /foren vin
login/trigis.

,#3359. Cirkus:

'1 Jag /lärde mig /gå på2
/hände/r ; och /strax måste

/mamma /se/ ; Hon /var den
för/nämsta pub/likn/ ; <C>
Fem /öre /tog jag en/tré/ .

'2 Det /hela var /bara ett
/vedskjul/ ; men /störde ej
/minsta /gran/d ; Och
/cirkusens /namn va2r
/prakti/gt: ; Den /hette
/Tiger/bran/d.

'3 Succén var klappad och given
; parketten glad och förnöjd ;
Men cirkusartistens bana ; blev
ganska brant och fördröjd.

'4 Rätt illa for han i världen ;
och mager blev han och skral ;
Men ett-tu-tre - hur det kom
sej ; fick han upp en
saltomortal.

'5 Då kom där ett pris. - I
våras ; kom där en medalj också
; Det skulle ha glatt hans mor ;
Men hon var inte hemma då.

'6 Hon reste så brått och vida ;
Hon bor i ett annat land ; långt
bortom pris och medaljer ; och
cirkus Tigerbrand.

,#3359:; < [] = , :3 ,
#x1 = &x > (x So /So oLa
do /Ti So lLa /Mi Mi i
/i ih; '1 Mi /Re Mi Fa

/So o La /So /o oh; '2
 So /So o Fa /Mi i Re /Do
 /o oh;; Do /Re eMi Fa
 /Re Mi Fa /Mi So o /o
 oh; So /Fi So La /Ti i
 La /So o o /o oh; So /do
 oSo La /Ti So La /Mi Mi
 i /i ih; So /So o Fa /Mi
 i Re /Do o o /o h;)x3

< Verkis Nils Ferlin (Goggles,
 1938). Tradukis Kukoletto (1993 F-
 o-e). '1. Originale: Ŝi loĝas en alia
 lando. (Tio estas, ŝi mortis).>

&3359. Cirko:

'1 Mi /lernis sur /mano2j /iri/ ;
 kaj /tuj devis /vidi /panj'/ ; ŝi
 /estis plej /nobla pu/bliko/ ; Kvin
 /erojn la /enir/pa/g'.

'2 /Estis nur /ligno2/budo/ ; sed
 /eĉ ne2 /ĝenis al /dra/m' ; Kaj
 /nomo de l' /cirko2 /pompi/s: ;
 Ĝi /estis /Tigra /Fla/m'.

'3 Sukceso tuj aplaŭdata ; ĝoja
 kontenta parter' ; Sed vojo de l'
 cirkoartisto ; krutis en longa
 mizer'.

'4 Malbone li iris la mondon ;
 magriĝis en la malalt' ; sed unu-
 du - kiel venis ; lia transkapiga
 salt'.

'5 Tiam venis premio - ĉijare
 ankaŭ medal' ; Ĝojus la panjo

pro tio ; Sed ŝi ne hejrestis en
 val'.

'6 Ŝi urĝe kaj vaste vojaĝis ; Ŝi
 loĝas alie jam <1> ; tre for de
 premi' kaj medaloj ; kaj cirko
 Tigra Flam'.

&3362. Āidin silmät:

'1

, #:

< Komponis I. Hannikainen.
 Verkis Alli Nissinen. Tradukis Aini
 Setälä (1945).>

&3362. La okuloj de patrino:

'1 Du belegaj estas en la vivo, ; du
 fidelaj, ĉarmaj gardos min, ; se la
 vojon ombroj malheligas, ; ili klare
 lumradios ĝin.

'2 Ho, vi steloj en sennombraj
 noktoj, ; firme, hele ĉiam brilos vi, ;
 en okuloj mildaj de patrino ; nur
 feliĉon, pacon trovos mi.

&3365. En ökenblomma:

'1 Nu hade hon väntat ivrigt,
 det kunde jag strax förstå ;
 Hårt tog hon min hand och
 sade: <C> se, nu blommor den
 ändå.

'2 Det var hennes gamla kaktus
- Jag trodde det knappt var
sant: ; mitt i den mörkaste
tiden blommade den så grant.

'3 Nu blommade den - för
döden. Det visste vi intet om ;
Mor var lite krasslig i halsen -
som alltid när vintern kom.

'4 Nu låg hon till sängs och
sade: jag känner mig nästan bra
; Så eget att kaktusen blommar
- vad var det jag sa!

'5 Ja, svarade jag - så eget! -
Så fick du ju rätt till slut ; Det
visste jag ej att en kaktus kan
se så vacker ut.

'6 Vi hade ju haft den länge,
jag trodde den hörde till dem ;
som aldrig blomma i världen -
Nu stod den här i vårt hem.

'7 Och systrarna mina kom
städes, de ställde sig ock att
glo ; och sade: att kaktusen
blommar, det kunde vi aldrig
tro!

'8 Nu lyste den så för döden -
stilla och klart och kort ; En
ökenblomma gav sol i vårt hus
när vår gamla mor gick bort.

,#3365: (re /mi mimi re
re /do re h; do /re rere
mi re /do o h; do /La
LaLa Fa Fa /Mi So h;
Sodo /mi ire do Ti /do o
o;; So /La LaLa Fa Fa
/Mi Do h; Do /Re DoRe Mi
Re /Do o h; Mi /Fa Fa Mi
DoRe /Mi So h; So /do
dodo Ti Ti /La a h;)x4

< Verkis Nils Ferlin. Tradukis
Ferenc Szilágyi. Komponis Martin
Strid (2009). '1. Ŝajnas ke mankas
io en la traduko?>

,&3365. *Dezerta floro:*

'1 Nun ŝi jam atendis streĉe. Ŝi
esploris <1> ; poste premis mian
manon: "Vidu tamen ĝi
ekfloris."

'2 Estis ŝia aĝa kakto, mi apenaŭ
kredis vero ; dum la plej
malluma tempo ĝi ekpompis kun
fiero.

'3 Nun ĝi floras - antaŭ morto.
Sed ni ja nenion timis ; Panjo
iom gorĝmalsanis kiel vintre ŝi
kutimis.

'4 Kaj ŝi diris en la lit': "Mi
fartas bone. Preskaŭ sane.
Mi ja sciis, ke ĝi floras. Vi ne
kredis tion. Vane."

'5 "Jes," respondis mi. "Ja
strange, fine tamen vi pravas.

Mi ne sciis, ke la kakto tian
brilan floron havas.”

'6 Ni ĝin havis tiom longe, sen
imago, ke ĝi floras ; iam, ie en la
mond' kaj jen ĉi tie odoras.

'7 Kaj fratinoj miaj venis, haltis,
mire ekkrietis ; ili diris: "Ke ĉi
kakto, floras, ni neniam kredis."

'8 Brilis klare kaj silente antaŭ
mort'. Tiel okazis ; ke dezerta
floro donis lumon en la hejmo,
kiam panjo nin forlasis.

**&3368. *Selv nâr du bader,*
*pige:***

'1 *Selv nâr du bader, pige*

, #:

< Verkis Johs. V. Jensen. Tradukis
Poul Thorsen (Rozoj kaj Urtikoj,
Komuna Konversacia Klubo,
Kopenhago 1954). '1 Europe:
Mitologie: Reĝidino en Fenicio.
Plukante florojn ĉe la bordo ŝi estis
forrabita de Zeŭso, kiu sorĉis sin als
taŭron.>

,&3368. *Nimfo:*

'1 Eĉ dum naĝado, knabino, ; vi
voluptemas - kun ondoj, ; ĉasta kun
la elementoj ; vi eksperimentas
amoron.

'2 Tikle, knabine karesas vi ; krispon
sur frunto de l' ondo, ; samkiel fama
Eŭrope ; spronis la bovon (terure!)

'3 Sed viaj lertaj baraktoj ; nur
estas ĝerma brakumo! ; Vole vi ĵetas
vin dorsen, ; kiam ondego vin kaptas!

'4 Sate kisita tutkorpe ; kaj
renversita de l' ondo, ; vi renaskiĝas
en ŝaŭmo - ; kun la piedoj ĉielen!

'5 Sed per piedoj petegi ; nur
proksimigas pereon! ; Dorson al la
perfortulo! ; (kvankam apenaŭ
utilas).

'6 Maro sieĝas naĝulon ; kiel
muĝantaj bubaloj, ; malofte tia
etaĵo ; estas pelita pli forte!

'7 Laste kun flirta ĉemizo ; luktas vi
tre embarase, ; ridas ventpuŝe la
dioj ; pro via mallerta kovro.

'8 Ho, mi ne estas maldeca, ; mi nur
amegas vin, kara. ; Sur viaj lipoj la
salo ; gustas de mia animo.

&3371. *Herbo:*

'1

, #:

< Verkis Tom Kristensen. Tradukis
Poul Thorsen (1963).>

&3371. Herbo:

'1 Strange la herbo altas, se mi ;
sterniĝas naz-tere kuŝanta. ; Kiam
mi klinas min pli kaj pli, ; fariĝas la
mondo pli granda.

'2 Sub la ogivaj, verdaj portaloj ;
haltas mi, ĉi volas stari. ; Timas mi
pro diafanaj vualoj ; inter la trunkoj
erari.

'3 El la krepusko de l' mil-trunka
halo ; vokas min voĉo, vekanta
signalo ; kresĉenda: Ĉu venas vi nun,
; venas vi, venas vi, venas vi nun, ; vi
nun?

'4 Kiel reson' ; vibras en fon' ; mir-
bela ton', mia voĉo infana: ; Nun ne,
ho ve! Nun ne, ho ve! ; Sed kiam ne
plu frenezo min tenos, ; kaj miaj
revoj pri famo ne ĉenos, ; tiam mi
venos, tiam mi venos, ; estos sufiĉe
feliĉa kaj nana.

**&3374. Ak, ingensteds er
roserne så røde:**

'1

, #:

< Verkis Jens Baggesen. Komponis
Th. Laub. Tradukis Poul Thorsen
("Rozoj kaj Urtikoj", Komuna
Konversacia Klubo, Kopenhago
1954).>

**&3374. Ho ve, nenie rozoj tiom
ruĝas:**

'1 Ho ve, nenie rozoj tiom ruĝas ;
nenie domoj pli indulgas nin, ; nenie
sur lanugojn ni rifuĝas ; pli molajn ol
en hejmo ĉe patrin'.

'2 Amata loko, kie al orelo, ; ravita
pro printempa harpo-ton', ; imagis
harmonio el ĉielo ; arbaran eĥon de
patrin-kanzon'.

'3 Kun vano levas sin en fremda foro
; montaroj kun ĉielo-tuŝa pint'. ; Ho,
vana eĉ ĉielo, se la koro ; ne trovos
tie plaĉonde l' pasint'.

&3377. Den lyssnande Maria:

(x Herre /Gud, vad det är
/vackert, ; att /höra toner av
en /salig ängels /mun: ; Herre
/Gud, vad det är /ljudligt, ; att
/dö i toner och i /sång.

'1 Stilla /rinn, o min själ, i
/floden, ; i dunkla, /himmelska
purpur/floden: ; Stilla /sjunk, o
min sälla /ande, ; i
Guda/famnen, den friska,
/goda.)

, #3377: <:3> (x (x MiMi
/do oTi LaSi /La Mi h;Mi
/MiRe '1 DoTI LASI
<:2>/LATI DoRe <:3>/Mi
ih; '2 DoDo TIDo /LA A;)

'1 (x ;Mi3Re /Re TIRE
Fa3Mi /Mi Do;Mi Mi3Re '1
/Re TIRE Mi3Re /Do LA '2
/TI TIRE DoTI /Do LA;);)

< Verkis Carl Jonas Love Almquist
(Songes). Komponis Lillebror
Söderlundh. Tradukis Leif Gunnar
Karlsson (1979?).>

&3377. Aŭskultanta Maria:

(x Mia /di', tre multe /belas ;
ek/aŭdi tonojn sanktajn /el buŝ'
de l' an/ĝel'. ; Mia /di', tre multe
/dolĉas ; en /tonoj, kantoj morti
/for.

'1 Anim' /ci , fluu en l' ĉi/ela ;
river' mal/hela, purpurri/vero. ;
Spirit' /ci malleviĝu /ĝoja ; al l'
dia /sino la sana /bona.)

**&3380. Till Österland vill jag
fara:**

'1 (Till /Österland vill jag
/fara, ; där /bor allra kärestan
/min. ;)* Över /berg och djupa
/da2lar, ; a2llt /under så
grönan en /lind.

'2 (Allt för min kärastes hydda,
; där står två träd så grön, ;)*
som alltid äro beprydda ; med
frukter, som lukta så skön.

'3 De grönskas både vinter och
sommar, ; i lunden där de stå;
det ena bär moskotteblommor, ;
det andra nejlikor små.

'4 Där är en hage planterad, ;
efter ett högt förstånd, ; med
trän och örter förmerad, ; som
ingen beskriva kan.

'5 Jag måste icke förglömma ;
den sköna kristalleflod, ; de
levandes vatuströmmar, ; som
fukta trädens rot.

'6 Och mitt uti den hage, ; där
ståndar en livsens bom, ; bär
tolv slags frukter å rade, ; och
löven ä' läkedom.

'7 Dess frukter som
lustgårdars, ; beprydda med
härliga frukt, ; med nardus,
saffran och kalmus, ; som giva
en härligan lukt.

'8 Där står ock hälsobrunnen, ;
en levande källa klar, ; vars like
ej är funnen, ; som Salomon
skrivit har.

'9 Min själ, du gör dig redo, ;
den samma vägen att gå, ; över
berg och torra hedar, ; förr'n
natten faller oss på.

,#3380.Himno:;<[La] =
G, 1,6:4, [p] = Piano,
[Cr] = Crescendo, [f] =
Forte, [Dn] =
Diminuendo> (;

(#1: (p: Mi /La aTi do
TiiLa /Ti i Mi; Mi /mi
reere do dooLa /Ti i
h;)× (Cr:TiiLti f:/do do
re re Dn:/mi ilre do;
p:dooTi /La Laado Ti
MiiSi /La a h;)×)+

(#2: (p: Mi /Do oRe Mi
ReeDo /Mi i Mi; Mi /do
TiiTi La LaaLa /Si i
h;)× (Cr:SooFa f:/Mi Mi
So Ti Dn:/do oTi La;
p:MiiRe /Do DooMi Re
ReeTI /Do o h;)×))×9

< Sveda popolkanto, origine da 28
strofoj. Tradukis G-r Lövvenmark
(1908 ,&1) kaj Ernfrid Malmgren
(1931 ,&2).>

,&3380.1. Vojaĝo al Oriento:

'1 (Mi /Orienton ek/iros ; al /la
kortrezoro de /mi ;)× (trans
/montoj kaj valoj pro/fu2ndaj ;
li2 /loĝas sub verda ti/li' ;)×

'2 (Jen antaŭ l' domet' de l' amata
; du arboj de verda kolor ;)×
(floradas, ĉiame plenegaj ; je
floroj kun dolĉa odor' ;)×

'3 (Somere kaj vintre verdadas ;
ja ili en la arbaret' ;)× (La unu

muskatojn ornamas ; la duan ar'
da diantet' ;)×

'4 (Ĝarden' ankaŭ estas plantita ;
apude, laŭ granda talent' ;)× (kun
multaj kreskaĵoj kaj arboj ;
superaj al ĉies prudent' ;)×

'5 (Sed tute mi ne la riveron ;
forgesu, el pura kristal' ;)× (la
fluojn da akvoj vivigaj ;
akvantajn la arbojn de l' val' ;)×

'9 (Animo, vi vin ekpretigu ;
iradi la vojon de l' pen' ;)×
(Trans montojn kaj stepojn
senakvajn ; antaŭe de l' nokta
alven' ;)×

,&3380.2. Al Oriento:

'1 (Al /Orienta rev/lando ; de/ziras
vojaĝi mi /for, ;)× (kie /trans
montar' kaj /va2loj ; tro2/viĝas la
reĝo de l' kor'. ;)×

'2 (Kaj tie domon mi faros ; en
ombro de la sikomor' ;)× (sed la
teron belornamos ; florar' kun plej
bela odor'. ;)×

'9 (Animo, faru vin preta ; por iri
vojon de glori' ;)× (trans montar' kaj
stepoj sekaj: ; ĉar nokton montras la
hor'. ;)×

&3383. At være:

'1

, #:

< Verkis Frank Jæger (1926-1977).
Komponis Tony Vejslev. Verkis Poul
Thorsen (Sen Parašuto). >

,&3383. Esti:

'1 Ho, nur esti kokino, ; netrovebla
sur ter'. ; Kaŝi sin for en ĝardeno, ;
beki al ruĝ-haŭta ber'.

'2 Ho, nur esti tolhundo, ; kisi al
knaba okul', ; loĝi en lia brakumo ;
sate en lita angul'.

'3,4 Ho, nur esti pomego, ; ŝveli en
peza prosper', ; suĉi avide la
branĉon, ; cedi en tarda somer'.

&3386. Längtan till Italien:

'0 Den unge man som
konditionerade i en
diversehandel i den trånga men
vackra stad, vilken kallades Lilla
Paris - det var samme unge man,
som sedan blev förälskad i
Frida - brukade, när det
skymde och alla papperslappar
voro upplockade samt golvet
stänkt med vått sågspån och
sopat, hängiva sig åt

drömmier. Vid ett sådant
tillfälle drömde han, sittande
på en låg pall bakom hyllan med
hästfiltarna, om Italien,
kanhända därför, att han
nyligen sett ett färgblänkande
sydländskt landskap på en burk
med citronkarameller.

'1 Jag /längtar till I/ta[lien],
till I/ta[liens] sköna /land ; där
/små citroner /gula de /växa
upp på /strand ; där
/näktergalar /drilla ; allt /uti
dalen/stilla ; och /snäckorna så
/röda, de /lysa uppå /sand.

'2 Jag längtar till Italien, där
palmerna de stå ; så doftande
och höga med gröna blader på ;
där gossen spelar luta ; invid sin
flickas ruta ; när aftonstunden
kommer, med många stjärnor
små.

'3 Jag drömmer om Italien vid
skymning i vår bod ; där
kryddor sälsamt dofta bland
lådor och bland lod ; Jag ser i
mina drömmar ; de silvervita
strömmar ; med tusende
gondoler uppå den klara flod.

'4 Jag tycker, att jag ser, hur i
månens klara sken ; jag vrickar

fram gondolen på bøljan, klar
och ren ; och hur i aktern sitter
; beglänst av stjärnans glitter ;
en späd italienska med röst så
ljus och len.

'5 Hon sjunger om Italien, om
Italiens sköna land ; där små
citroner gula, de växa uppå
strand ; där näktergalar drilla ;
allt uti dalen stilla ; när solen
sjunker ner bak Vesuvius'es
rand.

,#3386:; < 1,3:2, [Do] =
e > (hSO /MiMi DoTI /LA
FaaMiMi /ReRe DoRe /Mi
i;Fa /SoSo MiDo /do LaLa
/SoSo MiMi /Re e;SO (x
/ReRe ReRe /Do '1 Do;Mi
'2 Do;So) /dodo TiLa /So
DoFa /MiMi ReRe /Do
oh;) x5

< Jen pekorala satiro el la kolekto
"Fridas visor" (Kantoj de fraŭlino
Frida), 1920?. Verkis kaj
komponis Birger Sjöberg.
Tradukis M. Jansson (&1.'1-5
FLorE) kaj la prologon Martin
Strid (&1.'0, tro laŭvorte). Ankaŭ
tradukis Andreas Nordström kaj
Siv Burell (2008 ,&2'1).>

,#3386.1. Sapiro al Italio:

'0 La juna viro kiu servis en
diversaĵvendejo en la malvasta
tamen bela urbo, kiu nomiĝis Eta

Parizo - tiu estis la sama juna viro,
kiu poste enamiĝis en Frida -
kutimis, kiam krepuskis kaj ĉiuj
paperpecoj estis plukitaj kaj planko
ŝutita per malsekaj seĝeroj kaj
balaita, transdoni sin al revadoj. Je
unu tia okazo revis li, sidanta sur
malalta skabelo malantaŭ la breto
kun lanaj ĉevalkovriloj, pri Italajo,
eble pro tio, ke li ĵus vidis kolore
brilan sudlandan pejzaĝon sur
skatolo da citronaj karameloj.

'1 So/piras mi al Itali' --- al la
/ĉarma, itala /land' ; kie /flavaj
citr/onetoj a/bundas ĉe la /strand'
; kie /trilas najtin/galoj ; en /la
kvietaj /valoĵ ; kaj /ruĝas konkoj
/brilaj sur /sabloborda /rand'.

'2 Sopiras mi al Itali', kie staras
palma ar' --- ; odoras kaj
altkreskas kun verda foliar' ; kie
ĉe l' knabina domo ; amanta
knab' el Romo ; liutas kiam
steloj ekbrilas super mar'.

'3 Revadas mi pri Itali' ---
krepuskas en butik' ; Odoras
forte spicoj el kestoj ĉirkaŭ mi ;
En revoj mi rigardas --- ;
arĝentaj ondoj ardas ; kaj miloj
da gondoloj glitadas sur river'.

'4 Enreve mi ekvidas kiel mi sub
milda lun' ; gondolon movi igas
--- suronde glitas nun ; Kaj en la
poŭpo sidas ; en stela bril' kaj

ridas ; gracia italino kun dolçe
mola vok'.

'5 Ŝi kantas ja pri Itali', pri ĉarma
itala land' ; kie citronetoj flavaj
abundas ĉe la strand' ; kie trilas
najtingaloj ; en la kvietaj valoj ;
kiam suno malleviĝas post
Vesuvia rand'.

&3386.2. Min logas Italio:

'1 Min logas Italio, la tre belega
land' ; kie citroj flavaj ; kreskadas
apud strand' ; La najtingal' kantetas
; kaj en la val' kvietas ; kaj konkoj
ruĝaj brilas sur mara sablorand'.

'4 Image mi nun vidas, ke en la luna
bril' ; mi stiras la gondolon ; sur
ondo per puŝil' ; kaj en la pobo
sidas ; dum mi gondolon gvidas ;
molvoĉa italino kun steloj en pupil'.

&3389. Päivänsäde ja menninkäinen:

'1 /Aurinko kun päätti retken ;
/siskoistaan jäi jälkeen hetken ;
<C> /päivänsäde viimei/nen ;
/Hämärä jo metsään hiipi ;
/Päivänsäde kultasiipi ; /juuri
aikoi lentää eestä /sen ; kun
/menninkäisen pienen näki
/vastaan tulevan ; se /juuri oli
noussut luolas/taan ; Kas,

/menninkäinen ennen päivän
/laskua ei voi ; mil/loinkaan olla
päällä /maan.

'2 Katselivat toisiansa - ;
menninkäinen rinnassansa
tunsi kuumaa leiskuntaa ; Sanoi:
"Poltat silmiäni ; mutt' en ole
eläissäni ; nähnyt mitään yhtä
ihanaa! ; Ei haittaa, vaikka
loisteesi mun sokeaksi saa - ; on
pimeässä hyvä asustaa ; Käy
kanssani, niin kotiluolaan näytän
sulle tien - ; ja sinut armaakseni
vien."

'3 Säde vastas: "Peikko-kulta ;
pimeys vie hengen multa ; enkä
toivo kuolemaan ; Pois mun
täytyy heti mennä ; ellen kohta
valoon lennä ; niin en
hetkeäkään elää saa!" ; Niin
lähti kaunis päivänsäde, mutta
vieläkin ; kun menninkäinen öisin
tallustaa ; hän miettii, miksi
toinen täällä valon lapsi on ; ja
toinen yötä rakastaa.

, #3389: < 1, 3:2, [DO] =
C, [j] = maj, [j0] = maj
0, [j7] = maj 7, [m] =
min, [m7] = min 7 > (

(#1: (/DoDoTILA
ReReDoTI) × /DoDoDoDo
MiTI /LA Ah (/FaFaMiFa

MiDoTILA) x /ReReReRe
MiMiReDo /Re eehSO
/SoSoMiRe DoDoReMi
/FaFaReDo TIIhSO
/MiMiMiMi ReDoTIDO /Re
eehRe /MiMiDoMi SoSoMiSo
/LaLaFaLa doohLa
/SoSoMiDo DoRe /Do oh) +

(#0: /mLa mRe /mLa mRe
/mLa j7Mi /mLa a /mRe
mLa /mRe mLa /jRe j7Re
/jSo o /jDo mLa /mRe
j7So /jDo j7Re /jSo o
/jDo j7Do /jFa j0Fi /jDo
m7Rej7So/ jDo o)) x3

<Muziko kaj teksto de Reino Helismaa (1913 - 1965). Traduko de Anja Karkiainen. Kopirajtas originalon 1949 Fazer Musiikki Oy, Helsinko.>

,&3389. Sunradio kaj gnomo:

'1 /Suno ĵus falinta estis ; /Iom post fratinoj restis ; /unu eta sunra/di' ; /El arbaro ne plu brila ; /sunradio orflugila ; /forflugonta estis, kiam /ŝi ; ren/kontis gnomon, kiu venis /ĵus el sia kav' ; ek/steren lin elvokis la ve/sper' ; ĉar /tiel estas, ke la gnomoj /tute ne dum tag' ; re/stadi povas sur la /ter'.

'2 Ili sin esplorigardis ; En la gnoma kor' ekardis ; nekonata, flagra flam' ; Diris li:
 ”Okulbruliga ; estas vi, sed tre

unika! ; Same ravan mi ne vidis jam! ; Ne gravas, kvankam min per via bril' blindigas vi ; Mallumo ja neniam ĝenas min ; Min sekvu! En la hejmkavernon kune iru ni! ; Fariĝu mia karulin'!”

'3 Ŝi respondis: ”Kara gnomo ; pro mallum' en via domo ; min atendus nur la mort' ; Tuj mi iri devas nepre ; estingiĝus mi tenebre ; Tute ne allogas tia sort'! ; Forflugis bela sunradi', sed iras en obskur' ; la gnomo plu pro tio en cerbum' ; ke iu estas lumoido, dum al aliul' ; plaĉegas nokto kaj mallum'.”

&3392. Luostarin kellot:

'1

, #:

< Komponis E. Bøgh. Tradukis G. J. Ramstedt (1945).>

,&3392. La sonoriloj de l' monaĥinejo:

'1 Ekstere pejzaĝon kovradis la neĝ' , ; monaĥinoj vespere kunvenis por preĝ' (x: - ; la rozojn belegajn ni laŭdu! - ;) Kavaliron tre junan alportis la sort' , ; pro vundoj gravegaj proksiman al mort' (x: - ; sonorilojn preĝejajn ni aŭdu!)

'2 Li kuŝas vundita dum longa restad' ; ; sed sidas adepto por lia flegad' Tagnokte ŝi flegis kaj preĝis por li, ; sopiron sekretan ŝi kaŝis en si

'3 Printempo jam venis kun birdo kaj flor' ; ; kavaliro saniĝis kaj rajdis jam for Li ĝoje rapidis al hejmo, al cel' ; ; monaĥino restadis en malluma ĉel'

'4 Aŭtune kun vent' kaj de floroj disŝir' ; edziga festtago de la kavaliro' la lastajn rozflorojn la flegadistin' ; transdonas al gaja kaj juna edzin'

&3395. Guldhornene:

'1 De higer og søger ; i gamle bøger, ; i oplukte høje ; med spejdende øje, ; på sværd og skjolde ; i muldne volde, ; på runestene ; blandt smuldne bene.

'2 Oldtids bedrifter ; anede trylle, ; men i mulm de sig hylle, ; de gamle skrifter. ; Blikket stirrer, ; sig tanken forvirrer, ; i tåge de famle.

'3 "I gamle, gamle ; hensvundne dage, ; da det strålte i Norden, ; da himlen var på jorden: ; GIV ET GLIMT TILBAGE!!!"

.. . . .

, #:

< Verkis Adam Oehlenschläger
Komponis E. Bøgh. Tradukis C. Graversen (Dansk Esperanto-Blad" 1/1958). La tradukinto donas jenan klarigon pri la traduko: (&: La traduko de "Guldhornene" estas eksperimento farita laŭ propono de s-ro Brendon Clark, ke ĉe traduko de versaĵoj en Esperanto estas tre ofte oportune kaj rekomendinde aldoni al ĉiu verso unu plian piedon, ĉar ĉe tio multe kreskas la eblo redoni en la traduko ĉiujn ideojn de la originalo. Estas vere, ke B. C. ne menciis la okazon, ke la originala verso enhavas nur 2 piedojn, kiel ekz. "Guldhornene", sed ĝuste ĉi tia mallonga verso oni pli ol aliloke sentas la neceson plilongigi ĝin).>

,&3395. La oraj kornoj:

'1 Ili serĉas, serĉas kun penoj ; en libroj kaj pra-pergamenoj, ; en tomboj jarmilojn silentaj, ; per sensoj rutine atentaj, ; sur ŝildoj putrintaj, sur glavoj ; uzitaj de niaj pra-avoj, ; sur runotabuloj splititaj ; kuŝantaj ĉe ostoj mucidaj.

'2 Ĉar faroj en tempoj antikvaj ; ja sorĉe la homon allogas, ; sed skriboj kaj aĵoj relikvaj ; en densa mallumo sin lokas. ; Senhelpe rigardas okulo, ; la pensan vualas nebulo ; ekstrema nebul' de la prao.

'3 "Aŭskultu, malnova erao, ; vi,
glora epoko de tagoj ; kun brilaj
heroaj agoj, ; al kiuj ridetis ĉielo: ;
RELUMU AL NI VIA HELO!!!"

&3397. Vintergatan:

'1 Och nu är lampan släckt och
nu är natten tyst och klar ; och
nu stå alla minnen upp från
längst försvunna dar ; och milda
sägner flyga kring som
strimmor i det blå ; och
underbart och vemodsfyllt och
varmt är hjärtat då.

'2 De klara stjärnor skåda ned i
vinternattens glans ; så saligt
leende som om ej död på jorden
fanns. ; Förstår du deras tysta
språk? Jag vet en saga än ; jag
har den lärt av stjärnorna och
vill du höra den?

'3 Långt på en stjärna bodde
han i aftonhimlens prakt; hon
bodde i en annan sol och i en
annan trakt. ; Och Salami så
hette hon och Zulamit var han ;
och båda älskade så högt och
älskade varann.

'4 De bott på jorden båda förr
och älskat redan då ; men
skildes åt av natt och död och

sorg och synd också. ; Sen
växte vita vingar fort på dem i
dödens ro ; de dömdes långt
ifrån varann på skilda stjärnor
bo.

'5 Men på varandra tänkte de i
blåa höjdens hem. ; Omätlig låg
en rymd av glans och solar
mellan dem ; tallösa världar
underverk av skaparns visa
hand ; sig bredde mellan Salami
och Zulamit i brand.

'6 Och då har Zulamit en kväll
av längtans makt förtärd ;
begynt att bygga sig en bro av
ljus från värld till värld ; och då
har Salami som han från randen
av sin sol ; begynt att bygga
också hon en bro från pol till
pol.

'7 I tusen år så byggde de med
omotståndlig tro ; och så blev
Vintergatan byggd en ståtlig
stjärnebro ; som famnar
himlens högsta valv och
zodiakens ban ; och binder
samman strand vid strand av
rymdens ocean.

'8 Förfäran grep keruberna till
Gud steg deras flykt: ; "O
Herre se vad Salami och

Zulamit ha byggt!" ; Men Gud allsmächtig log och klart ett sken sig vida spred ; "Vad kärlek i min värld har byggt det river jag ej ned."

'9 Och Salami och Zulamit när bryggan färdig var ; de sprungo i varandras famn — och strax en stjärna klar ; den klaraste på himlens valv rann upp i deras spår ; som efter tusen år av sorg i blom ett hjärta slår.

'10 Och allt som på den dunkla jord har älskat ömt och glatt ; och skildes åt av synd och sorg och kval och död och natt ; har det blott makt att bygga sig från värld till värld en bro ; var viss det skall sin kärlek nå dess längtan skall få ro.

, #:

< Verkis Zacharias Topelius (1852). Tradukis S. A. Jacobson.>

,&3397. *La Lakta Vojo:*

'1 Mallumas lampo nun kaj nun silentas nokta hor' , ; aperas rememoroj jen el malproksima for , ; rakontoj mildaj dum flugad' ekstrias tra la blu' , ; kaj miroplene varmas nun en kor' sopira flu'.

'2 Beate kiel forus jam de l' Tero mortfalçil' ; rigardas teren klara stel' en vintronokta bril' ; mesaçon çian el silent' , çu vi komprenas çin? ; Fabelon lernis mi de l' stel' , kaj nun aŭskultu çin.

'3 Sur fora stelo loçis li en noktçiela bel' , ; çi loçis en alia zon' kaj sur alia stel' . ; Kaj Salami' jen çia nom' , kaj Zulamith' jen li ; çe ambaŭ pure floris am' en fido kaj pasi'.

'4 Kaj loçis ili en pasint' amantaj sur la ter' , ; disigis ilin tie mort' kaj nokto kaj malver' . ; Flugiloj blankaj kreskis nun al ili en la mort' ; sur disajn stelojn resti nun kondamnis ilin sort'.

'5 Sed al amato flugis pens' tra la çiellazur' ; tra spaca blu' de l' stelobril' grandega senmezur' , ; sennombraj mondoj , mirindaç' de l' krea man' de Di' ; sin sternis inter Zulamith' kaj am de Salami'.

'6 Vesperon iam Zulamith' dum pelis lin dezir' ; ekvolbis inter mond' kaj mond' kunligon el sopir' . ; Ekfaris samon Salami' , çe l' fin' de çia mond' ; sin levis super steloj nun alia lumopont'.

'7 Konstruis ilin dum jarmil' kun kredo de venkont' . ; Kreiçis jen la Lakta Voj' , la stelradia pont' ; iranta sur plej alta volb' , trans

zodiaka ar' , ; kunligo inter bord' kaj bord' de ĉielspaca mar'.

'8 Anĝelojn kaptis nun terur' , al Di' leviĝis plend' : ; "Jen Salami' kaj Zulamith' vin celas per ofend'!" ; Ridetis pie la Sinjor' , ekbrilis sunradi' : ; "Konstruis am' en mia mond' - ne malkonstruas mi."

'9 Kaj Salami' kaj Zulamith' dum pretis ponto nun ; finfine rekuniĝis do, kaj tiam nova sun' ; plej klara sur ĉiela volb' post ili levis sin; post jaromil' refloras kor' , ĉar premo lasis ĝin.

'10 Kaj ĉio en la tera mond' amanta kun sincer' ; kaj kion disen pelis nokt' , la morto kaj sufer' - ; se fortas ponton levi ĝi jen inter mondoj du, ; atingos ĝi al sia am' kaj ne suferos plu.

&3398. La rava reĝino de Saba:

'1

, #:

< Verkis Sophus Claussen.
Tradukis Poul Thorsen.>

,&3398. La rava reĝino de Saba:

'1 La rava reĝino de Saba ; kun muloj kaj mistikemo ; vojaĝis por provi la saĝon ; de l' reĝo en Jerusalemo.

'2 Sed mem estis peze provita , ; ĉar ie en mulo-kvartiro ; ŝi perdis la virton al sklavo ; - krom sia or-ventumilo.

'3 Kaj poste la reĝo rifuzis ; al ŝiaj donacoj kaj ravo , ; ĉar plej delikatan favoron ; ŝi donis al nigra sklavo.

'4 Dum Salomon la ventumilon ; redonis, ŝi flame ruĝiĝis. ; La sklavo al li ĝin portis , ; kaj tiel la ago pruviĝis.

'5 Ŝi flustris: "Okazis tagmeze , ; ke en la gastejo pro ardo ; je l' reĝo de Jerusalemo ; mi vokis sklavon por varto.

'6 Mi vokis al nigra sklavo. ; Mem sunbruna, preskaŭ ni samis. ; Ho, Salomon, tute ne saĝa! ; Vin mi ja amus kaj amis!"

'7 Revoje en ĉiu gastejo , ; en ĉiu mulo-kvartiro , ; ŝi vokis sklavon amori ; kaj sendis lin kun ventumilo.

'8 Ĉiuj kun or-ventumiloj ; ĉe Salomon finis vojaĝon. ; Baldaŭ pro sia kolekto ; sopire li perdis la saĝon.

'9 Ofertis li sian regnon ; por unu sola destino: ; Dum unu horo fariĝi ; sklavo de l' Saba reĝino.

'10 Sed ŝi per sendito respondis: ; "Feliĉe savita el tristo , ; domaĝe ne amas la reĝon - ; sed se li nur estus mulisto ..."

'#34. Medita menso:

'#34. Medita menso:

&3401. Det gåtfulla folket:

'1 /Barn är ett /folk och dom
/bor i ett /främmande /land ;
detta /land är ett /regn och en
/pöl ; /Över den /pölen går
/pojkarernas /båtar i/bland ; och
dom /glider så /fint utan /köl ;
<C> /Där går en /flicka, hon
/samlar på /stenar ; hon /ha/r
en mil/jo/n ; /Kungen av /träd
sitter /stilla bland /grenar ; i
/Trä/dkungens /tro/n ; /Där/
går en /pojke som /skrattar åt
/snö/ // ; /Där/ går en /flicka
som /gjorde en /ö ; /av femton
/ku/ddar ; /Där/ går en /pojke
och /allting blir /gla/s som han
/snu/ddar ; /Alla är /barn, och
de /tillhör det /gåtfulla
/fol/ket ///.

'2 Barn är ett folk och dom bor
i ett främmande land ; detta
land är en äng och en vind ; Där
finner kanske en pojke ett nytt
Samarkand ; och far bort på en
svängande grind ; Där går en
flicka som sjunger om kottar,
själv äger hon två ; Där vid ett

plank står en pojke och klottrar
; att jorden är blå ; Där - går en
pojke som blev indian ; Där -
där går kungen av Skugga runt
stan och skuggar bovar ; Där -
fann en flicka en festlig grimas
som hon provar ; Alla är barn,
och de tillhör det gåtfulla
folket.

'3 Barn är ett folk och dom bor
i ett främmande land ; detta
land är en gård och ett skjul ;
Där sker det farliga
tågöverfallet ibland ; vackra
kvällar när månen är gul ; Där
går en pojke och gissar på bilar
; själv vinner han jämt ;
Fåglarnas sånger i magiska
stilar ; är magiska skämt ; Där -
blir en värdelös sak till en skatt
; Där - där blir sängar till
fartyg en natt ; och går till
månen ; Där - finns det riken
som ingen av oss tar ifrån dem ;
Alla är barn, och de tillhör det
gåtfulla folket.

, #3401: <2, 8:3, [Do] =
F, /8 6 7 > (3x (x /So
Mi Re /Do Re Mi /Mi Re
Do /TI LA TI /Do Do Do
'1 /Do Re Mi /Re '2 /Do
oDo Do /Do Mi Re
/Do) (/Mi Do Mi /Re LA

Re) x /Mi /i Do Mi /Fi /i
(/Fi Re Fi /Mi TI Mi) x
/Fi /i Re Fi /So /o (x
/Mi /h Do Re /Mi Fa So
'1 /Mi Re Do /Re /e /h
/h /Re /h TI Do /Re Mi
Fa /Mi Re Mi /Do /Do Re
Mi /Re /SO '2 /La So Fa
/Mi /i Do Re /Mi /Re /Do
Do Do /Do oDo Do /o Do
Do /Do Re Mi /Re '1,2
/Do /h /h /h;; '3 /Do
/o) x3

< Verkis Beppe Wolgers. Tradukis
Sten Johansson (fL-RE).
Komponis Olle Adolphson.>

, &3401. La enigma gento:

'1 /Vivas in/fanoj sur
/neesplo/rita in/sul' ; kaj sur /ĝia
her/bejo kaj /strand' ; /logas
e/sper' kaj dan/ĝeroj post /ĉiu
an/gul' ; sub la /luno en /nokta
mir/land' ; /Jen iu /knabo
ko/lektas ŝto/naron ; jam /e/stas
mili/o/n'! ; /Reĝo de /arboj
ob/servas la /maron ; de
/A/rbreĝa /tro/n'! ; /Jen/ al
kna/bino ri/detas la /ne/ĝ' // ;
/dum/ propran /monton
kon/struis el /seĝ' - /ŝia a/mi/ko ;
/kaj/ glaci/aĵo fa/rigis la /mo/nd'
- el bu/ti/ko! ; /Jen la mi/rinda
e/nigmo de l' /infana /gen/to! ///
'2 Vivas infanoj en neesplorita
arbar' ; kaj en ĝia pluvego kaj

ŝtorm' ; velas la barko kun knaba ŝipestro sur mar' ; noktomeze en sonĝo sen dorm' ; Jen knabineto babilas kun nubo ; kaj rajdas sur ond' ! ; Jen iu knabo rakontas sen dubo ; ke bluas la mond' ! ; Jen knabo kaŝe fariĝis pirat' ; dum ĉasistino per lia boat' - ; ĉasas friponojn ; kaj la sekretojn dividas duop' - ; en duonojn ! ; Jen la mirinda enigmo de l' infana gento !

'3 Vivas infanoj en neesplorita kastel' ; kaj sur ĝia remparo kaj kort' ; princo renkontas la drakon el olda fabel' ; en batalo je vivo kaj mort' ; Jen iu knabo amikon alfrontas kun gaja grimac' ! ; Kaj al knabino la birdoj rakontas ; magion de l' pac' ! ; Jen Samarkandon eltrovis knabet' ; dum lia lito fariĝis raket' - kaj nun alvenas ; al la infana provinc' , kiun ni - ne komprenas ; Jen la mirinda enigmo de l' infana gento !

&3402. En broder mer:

Jorden kan du inte göra om. ; Stilla din häftiga själ. ; Endast en sak kan du göra: ; en annan människa väl. ; Men detta är redan så mycket ; att själva

stjärnorna ler. ; En hungrande människa mindre ; betyder en broder mer.

(#3402: (Mi /La LaTi do TiLa /Ti i Mi i;Mi /mi mire do doLa /Ti i h; Ti /do dodo re rere /mi ilre do; Ti /La ado Ti MiSi /La a h;) x)

< Verkis Stig Dagerman (1954). Tradukis Franko Luin (2001). Popolmelodion proponis Martin Strid (2015).>

,&3402. Unu frato pli:

La mondon ne eblas refari. ; Ne eblas alia rezon'. ; Nur ion vi povas regali: ; alian homon per bon'. ; Sed tio jam estas amaso, ; eĉ steloj nun ridas al vi. ; Ĉar unu malplia povrulo ; signifas ja fraton pli.

&3403. Toimi, jo yö on läsnä:

'1

, #:

< Tradukis A. B. Deans (197T).>

,&3403. Faru laboron frue:

'1 Faru laboron frue ; jam en la vivmaten' ; dum la roseroj brilas ; en la korgarden'. ; Tempo

rapide pasas, ; ne plu revenos ĝi.
; Baldaŭ la nokto venos, ; kaj
ripozos vi.

'2 Faru laboron ankaŭ ; en la
tagmeza glor', ; estu
bonfaruplena ; ĉiu bela hor'. ;
Arde la suno brilas, ; amen
fortigu vin. ; Venos la
rekompenco ; post la taga fin'.

'3 Faru laboron same ; en la
vespera hor', ; kiam en okcidento
; lumo mortas for. ; Dum enĉiele
velkas ; lasta la sunradi', ; dum
vi ankoraŭ povas, ; laboradu vi.

&3405. *Livet och skrifterna:*

En /helig man han läste om
/korparna som så: ; väl /så eller
skörda de /intet ; - Vår /herre
han föder dem än/då! ; <C> En
/helig man han gick sig i
/ödemarken ut att /rätta sig
helt efter /detta ; Och /sagan
den förtäljer - när /fjorton dar
var slut ; att /korparna åto sig
/mätta.

, #3405: <1, 8:> ('1, 2 Mi
/LaLa Lado mi dodo '3
i;do /mimi dore mi somi
3x /rere doTi La a;Mi
/Fa FaSo La So[Fa?La]
/Mi i Mi '1 i;Mi /Re
ReFa LaLa SoFa /Mi i i;)

< Verkis Nils Ferlin (Barfotabarn,
1933). Tradukis kaj komponis
Martin Strid.>

,&3405.1 *La vivo kaj la skriboj:*

Ek /legis sankta viro pri /korvoj
ke laŭ mor' ; nek /semas, nek ion
ri/koltas ; - kaj /tamen ja nutras
la Si/njor'! ; El/iris sankta viro al
/sovaĝeja sin' ; sin /tute laŭ tio
a/ranĝis ; Kaj /diras la rakonto -
ĉe /dusemajna fin' ; la /korvoj
ĝissate2 /manĝis.

,&3405.2 *La vivo kaj la skriboj:*

Ek /legis sankta vir' pri ko/rakoj
ke laŭ mor' ; nek /semas, nek ion
ri/koltas ; - kaj /tamen ja nutras
la Si/njor'! ; El/iris sankta viro al
/sovaĝeja sin' ; sin /tute laŭ tio
a/ranĝis ; Kaj /diras la rakonto -
ĉe /dusemajna fin' ; ko/rakoj
ĝissate2 /manĝis.

&3407. *La mevo:*

'1

, #:

< Verkis Jeppe Aakjær. Tradukis
Poul Thorsen. '1 Sallingland (Salling,
Sallingland): Duoninsulo en la norda
parto de Jutlando. Tie Jeppe
Aakjær loĝis grandparte de sia
vivo.>

,&3407. La mevo:

'1 Saluton, vi mevo ĉe Salingland-
bord' <1>, ; kun brusto ŝprucita de
ŝtormo kaj mort', ; kun fuko de
ondo-atak' sub pied' - ; vi, vokto de
vadoj, pro kio la ced'?

'2 Vi tenas karese la kapon kun klin',
; do nestas vi en la insula proksim'. ;
Vi bekas la plumojn medite; laŭ ŝajn'
; do venos la idoj en nuna semajn'.

'3 Kaj kiam etuloj stumbletas dum
kur' ; sur marĉa vadejo, sub junka
susur', ; ŝveligas la koron patrina
fier', ; dum fulmas flugiloj de maro
al ter'.

,&3409. Polemiko:

'1

, #:

< Verkis Jeppe Aakjær. Tradukis
Poul Thorsen (1954T).>

,&3409. Polemiko:

'1 Plej eta premo sur putra ovo - ;
kaj ŝelo tuj disrompiĝas. ; Ekŝprucas
al viaj barb' kaj brovo, ; kaj la
fetoro sufiĉas.

'2 Mi iam premis sur tiaulo, ; ne
gravas kiu aŭ kio. ; Sed kredu, kostis
la fimakulo, ; kaj la odoro - ho Dio!

,&3410. Resignation:

'1

, #:

< Verkis Emil Aarestrup (1800-
1856). Tradukis Poul Thorsen (Sen
Paraŝuto, Stafeto 1963).>

,&3410. Rezigno:

'1 Por kio la verda kupolo ; de tigoj
en greno ondanta? ; Por kio pepado
senfina ; de birdo-armeo giganta?

'2 Por kio sur la hemisfero ; la
familiara praflogo ; alternas kun
stelo-figuroj, ; hieraŭ kaj morgaŭ la
samo?

'3 Por kio drivadas la nuboj ; trans
kie anseroj ariĝas, ; kaj kial knabin'
diligente ; sin al la kudrado dediĉas?

'4 Kaj kial la knabo legadas ; apenaŭ
maldorma, en lito, ; la nigron sur
blanko de l'libro ; glutegas kun ĉi
apetito?

'5 Por kio li maĉas la farojn, ; pro
kiuj la homoj disskermis ; kaj jam de
pratempaj epokoj ; mortigis kaj
rabis, ekstermis?

'6 Kiome da pensoj frenezaj ; en
verkoj malnovaj troviĝas, ; kaj kia
frenezo antikva ; kun freŭaj
ekzemploj noviĝas?

'7 Por kio la tuto? Por kio ; la bestoj
blekadas kun timoj ; el siaj paŝtejoj
ĉielen, ; kaj kial esperas l' animoj?

'8 Dumvive mi sate cerbumis - ; eĉ
Dio ne konas la nombrojn. ; Sed nun
por ekkuŝi kaj dormi ; mi iras
prefere en ombron.

&3411. Du deylig Rosen- Knop!:

'1 Du deylig Rosen-Knop! ; Lad
mig dig ret betragte! ; Hver
Mand maae dig jo agte, ;
Naturen har nedlagt ; Hos dig
al Konst og Pragt; De fiine
farved' Blade, ; Os i Uvished
lade, ; Om ey en ziirlig Dragt ;
Indtager meer end Pragt; De
Blade gjør saa mange, ; Smaa
Labyrinthers Gange, ; Og dufte
Luften op; Du deylig Rosen-
Knop!

'2 Men ak! du visnede, ; Igaar
saae jeg med Glæde ; Dig paa
dit Torne-Sæde; Jeg brød dig
af, men see! ; I Dag du visnede;
Din friske Farve svinder; Dit
matte Rødt mig minder, ; Din
Herlighed forgaaer; Din
Skønhed Ende faaer; Naturens
Mesterstykke; Ach, hvor er nu

dit Smykke? ; I Gaar du
blomstrede, ; I Dag du visnede.

, #:

< Verkis Ambrosius Stub.
Tradukis H. E. Jensen (Monataj
Informoj, de Silkeborg
Esperantoforening, N-ro 3, 8-a
jarkolekto, aprilo-majo 1951).
Melodio: En ærlig Ven er rar....>

,&3411. La rozburĝono:

'1 Belega rozburĝon'! ; mi vin rigardi
volas; belecon vi simbolas: ; Vi havas
ĉe l' natur' ; ne arton, pompon nur. ;
Petaloj viaj belaj ; ja igas nin
ŝancelaj, ; ĉu ne gracia vest' ; pli
ĉarmas ol majest' ; sin faldas la
petaloj ; en labirintspiraloj; min
ravas la odor' , ; vi bela, ĉarma flor'.

'2 Sed ve, jam velkis vi! ; hieraŭ mi
vin vidis, ; vi inter dornoj sidis, ; mi
prenis - iluzi'! ; Hodiaŭ velkis vi! ;
Forvelkas la koloro; mi sentas en
angoro: ; Pereos ĉiu pomp' - ; beleco
estas tromp'! ; Majstraĵo de l'
naturo, ; jen kie la purpuro? ; Hieraŭ
brilis ĝi, - ; hodiaŭ velkis vi.

&3412. Inte ens:

/Inte /ens en /grå liten /få/gel
; Som /sjunger på /grönan
/kvi/st ; Det /finns på den
/andra /si/dan ; Och /det
tycker /jag nog blir /tri/st. ;

/Inte /ens en /grå liten /få/gel
; Och /aldrig en /björk som
står /vi/t, - ; men den
/vackraste /dagen som
/sommaren /ger, ; Har det
/hänt att jag /längtat /di/t.

,#3412: (x /so oso /fa
afa /mi redo /re e /So
o; So /La LaLa '1 /So Fa
/Mi i /lMi h; Mi /Fa FaFa
/So So /La a /Ti; do /fa
fafa /mi redo /re e /lre
h; '2 /Ti LaTi /do o
/ldo h; MiMi /Fa FaFa /So
SoSo /La Tido /re; dodo
/fa fafa /mi re /do o /o
h;)

< Verkis Nils Ferlin (Goggles
1938). Tradukis Poul Thorsen.
Komponis Martin Strid (2009).>

,#3412. *Eê ne:*

/Eê ne /unu /griza bir/de/to ; sur
/verda /branêo /dis/ta ; /kantas
sur /flanko a/li/a ; kaj /sajnas al
/mi tio /tris/ta. ; /Eê ne /unu
/griza bir/de/to ; kaj ne/niam
be/tulo2 /blan/ka - ; kaj /tamen
dum /plej bela /tago so/mera ; mi
so/piris al /land' ali/flan/ka.

#3414. En fattig trubadur:

'1 Jag /är en gammal /trubadur
; som /duger just till /ingenting

; jag /drager land och /rike
kring ; en /underlig fi/gur ; <C>
Jag /sjunger mina /visor små ;
för /vem som gitter /höra på ;
min /enkla livsfi/losofi ; har
/denna melo/di: (&D: Du kan
/ingenting ta /med dig dit du
/gå/r ;) * nej &D Du be/höver
inga /penningar när /du vid
porten /står ; och &D.

'2 Jag är en gammal trubadur ;
som drager land och rike kring ;
och jag besitter ingenting ; av
visdom och kultur ; Men en sak
har mig livet lärt ; att guld
det är föga värt ; Så du som
trår till guld och makt ; ska
minnas vad jag sagt ; &D * Det
finns alltid någon hungrande ;
som invid vägen står ; och &D

,#3414: <[do] = D,
2,7:4, /8 6 6 7, [Di] =
25/24, [Ri] = 75/64>

((#1:; (x So /Mi So do
re /mi iso so; mi '1 /re
fa fa re /do omi mi; '2
/fi mi re la /so o o;)
So /Ti Ti do do /di idi
re; So /re re mi mi /fa
mi re; re /fa fa re re
/so so mi; mi /so fa re
mi /do o; (3x So Si /La
fa fa La /Ti '1 fa fa
ari /mi i i i /i; So '2

so so ri /mi i i i /i i;
fa so /la la la la /so
so do; do /fa fa fa so
/mi; So '3 fa mi re /do
o o o /o o h;)) +

(#Agorde;; h /jDo /o;
/j7So /jDo; /o /o; /j7Re
/j7So; /o o m7Re e /j0So
o j7So; o /jSo o j0So o
/j7So; /m7Re e j7So o
/jDo o j0So; o /m7Re e
j7So o /jDo o; h h /m7Re
/j7So /jDo /o; /m7Re
/j7So /j7Mi /j7La; /m7Re
e j7So o /jDo o m7La; a
/m7Re e j7So o /28jDo;
/m7Re /j7So j:/Do o Fa a
/Do;)) x

< Verkis kaj komponis Arne
Pärson. Tradukis Sten
Johansson.>

,&3414. *Malriça bardo:*

'1 Mal/juna bardo /estas mi ;
sen/hejma kiel /vagabond' ; Mi
/kantas al la /tuta mond' ; por
/plia harmo/ni' ; Kan/zonon mian
/aŭdu jen; se /emas vi sen /troa
ĝen' ; ĉar /estas ja fi/lozofi' ; en
/mia melo/di' ; Ja (&N: ne/nion
vi kun/portos al la /ce/l' ;) Ja
&N Ne u/tilos via /mono ; je
al/veno al ĉi/el' ; ĉar &N

'2 Malriça bardo estas mi ;
senhejma kiel vagabond' ; Al mi
mankas la respond' ; de saĝo kaj

raci' ; Instruis tamen min la viv' ;
ke mono estas sen motiv' ; Se
logas vin potenc' kaj or' ; vi tenu
en memor' ; ke &N Ja &N
Malsatulon vi renkontu ; kun
kompato de anĝel' ; ĉar &N

&3415. *La disĉiplo plej amata:*

'1

, #:

< Verkis Hjalmar Gullberg.
Tradukis Magda Carlsson (1942).>

,&3415. *La disĉiplo plej amata:*

'1 Ĉi manojn vidu, kiuj la kalikon ; al
niaj lipoj metis, rompis panojn! ; Por
vundoj kaj doloroj - resanigon. ;
Apud la kruco laŭdas mi ĉi manojn.

'2 Por beno taŭgis ili kaj donaco, ; ne
por defendi aŭ perforte preni. ;
Vespere, palaj pro la granda laco, ;
en miajn buklojn ili ŝatis veni.

&3416. *Lerka:*

'1 Og /vesla Lerka, ; ho /hev
det so, ; at /finn ho ein Tuve-
Topp ; /fri fyr Snjo, ; so /kved
ho i ; med sin /gladaste Song, ;
- so /trur ho på Vår ; med ein
/einaste Gong. (x:; -"Å /hei! å

hi! å /tiriliti! ; Å /he2i! å
tirili/ti!"

'2 Og vesla Lerka, ; ho hev det
slik, ; at finn ho ei Solstråla, ;
so vert ho rik. ; Då stig ho i
Høgdi ; og trallar i Lit ; til
Sumar på Jord, ; endå snjoen
ligg Kvit.

'3 Og lyngtuva, det ; er Lerka
sitt Fat. ; Der set ho seg ned, ;
og so fær ho seg Mat. , Og når
ho er mett, ; ho takkar so glad ;
Vårherre fyr Maten ; med
Kvitter og Kvad.

'4 Gud signe deg! ; du er Fuglen
min, du! ; Gud signe no deg ,
med di glada Tru! , og møter eg
Kulde ; og snjo på min Veg, ;
Gud gjev meg i Sol-Tru ; å
kveda med deg:

(#3416: <[Do]=C, 1,4:2>
hSo /dodo TiiSoTi /LaLa
So;Mi /LaaLaLa SooMiSo
/FaFa Mi;Mi /LaalLaTi
dooTiLa /reereTi Sooh;So
/LaaLaTi doLTidoLa
/reereTi Sooh;So /do3do
re3mi /doTido re3;mi
/doTido reSomi /do o /o
h) x4

<&: Verkis Per Sivle (1857-1904).
Komponis Tradukis Jon
Rømmesmo kaj Odd Tangerud.>

,&3416. *La alaũdeto:*

'1 A/laũdo eta, je /la ekvid' ; de
/nuda herbtuf' en la /neȝa frid' ;
ek/ȝojas feliȝa en /trila kantad' ;
kre/dante, ke e2stas prin/temp'
en venad'. (x:; "Ho /hej! Ho hi!
Ho /tiriliti! ; Ho /tirili tirili /ti!"

'2 Alaũdo eta, humila birdet', ; ȝi
riȝa sin sentas je suna brilet'. ; Ȝi
tuj suprenflugas kaj kantas pro
fid' ; al varma somer', spite regas
la frid'.

'3 Erikotuf' estas ȝia teler'. ;
Eksidas ȝi jen, ȝar troviȝas
manȝer'. ; kaj sata ȝi flugas en
suna lumbril', ; pro manȝo al
Dio dankante per tril'.

'4 Vin Dio! Vin, mia bird'! ; Vin
Dio benu pro ȝoja fid'! ; Se
spertos mi froston kaj neȝon sur
voj', ; tuj kantu mi kun vi en fido
kaj ȝoj'.

&3418. *Sateenkaariunet:*

'1 Liian /helposti me alistum/me
; päiviin /arkisiin ja harmaisiin/
; ilman /taistelua antaudum/me
; <C> emme /usko enää unelmhiin
;

(x:; Vaikka /mustavalkoinen ois
maail/ma ; silti /oikeus on meillä

kaikil/la ; nähdä /sateenkaaren
väri/siä unia/. /)

'2 Liian usein meidät pelko
voittaa ; sitoo kädet meiltä
ilkkuen ; haaveet salaisimmat
raunioittaa ; työntää meidät
maahan varjojen

'3 Liian suurta surun synkkää
viittaa ; aina perässä me
laahataan ; Hukkuu ilo, emme
enää piittaa ; mitä huomina tuo
tullessaan

'4 Sisälläni pieni toivo itää ;
Kyllä tästä vielä selvittää ;
kunhan oikeudesta kiinni pitää ;
lyödä aukko yöhön pimeään

'5 Onhan meidän ainut
tehtävämme ; jatkaa työtä,
nähdä näkyjä ; pistää likoon
koko elämämme ; että valon
näkis eksyvä

, #3418: <[Do] = D, :4 >
(

(#1: (x DoRe /MiSo SoMi
FaMi iMi /iRe e h FaFa
/MiRe '1 DoSO LADo oTI
/I I h '2 DoMi FaLa aSo
/o o h) (MiSo /SoSo SoSo
SoSo SoLa /So o h) x MiSo
/dodo oSo SoLa SoFa

/MiRe eh hMi FaMi /i i h
h /h h h)+

(#0: h (/jDo o jFa a
/j7So o jFa a) x8)

) x5

< Muziko kaj teksto: Jaakko
Löytty (1955 -). Traduko: Anja
Karkiainen.>

, &3418. Ĉielarkaj songoj:

'1 Tro fa/cile nin deprimi po/vas
; mono/tona, griza taga ar' ;
revojn /ni nealfideblaj tro/vas ;
pretas /cedi tuj, sen kontraŭstar'
(x; Eĉ se /nigra-blanka estus
mondo /ĉi ; dispo/neblas ja la
riĉa fanta/zi' ; rajtas
/ĉielarkkolore /songi ĉiuj ni/. /)

'2 Tro multfoje nin katenas timo
; niajn manojn ligas ĝi kun mok'
; ruinigas revojn de l' animo ; kaj
retenas nin en ombra lok'

'3 El aflikto ni trenaĵon havas ;
ĝin posttiras laŭ la tuta voj' ; La
morgaŭo al ni ne plu gravas ;
Ĉio cindras, tute mankas ĝoj'

'4 Espereto ene en mi ĝermas ;
ke solvebla estas ĉi problem' ; se
ni truon tra l' mallum' malfermas
; se sufiĉas nia persistem'

'5 Havas ni nur unu komision: ;
plu labori, esti viziant' ; tra la

tuta vivo riski ĉion ; por ke
lumon vidu perdiĝant' ;

&3419. Fasornas ĉar:

'1 Jag /blickade u2t över
/vä2rlden: ; en /apokaly2pti2sk
/syn ; mig /mö2tte av ra2sande
/vi2lddjur. ; Men /lärkan steg
högt mo2t /skyn.

'2 På gatorna låg liken ; i smuts
och förpestad luft. ; Dock
blommade ännu snåren ; av
skönhet och heligt förnuft.

'3 Det rann över världens
städer ; av blod en skummande
fors. ; Men människor smögo
skygga ; att smycka de käras
kors.

'4 Det låg en värld i ruiner ; och
stjärnorna föllo som flarn. ;
Men ännu med blommor i håret ;
det lekte ett leende barn.

, #3419: (4x Mi /La LaTi
domi redo /Ti Si Mi i;Do
/Re ReMi FaLa SoFa /Mi i
i;Mi /ReMi FaLa SoFa
MiRe /Mi Do LA A;TI '1-3
/Do DoLA TI TISI /LA A
A;; '4 /DoLMi LaTi do
TiSo /La a a))

< Verkis Ragnar Jändel (Stenarna
blomma, 1938). Tradukis F.
Szilágyi kaj S. A. Jacobson (1942
FLORÉ). Komponis Martin Strid
(2010).>

,&3419. La jaro de l' teruroj:

'1 Mi /elri2gardis al la /mo2ndo:
; /apokali2psa2 /flu' ; de l'
/mo2nstro2j hurlis ; sed a/la2ŭdo
; sin /levi2s el la /blu'.

'2 Kadavroj kuŝis sur la stratoj ;
kaj putris, ruboj, pest'; ankoraŭ
floris tamen bedoj ; de l' sankta
pensmajest'.

'3 Torentis ŝaŭme en la urboj ; la
sango de la Hom', ; sed time
krucojn de l' karuloj ; karesis
florokron'.

'4 Disfalis mondoj je atomoj, ;
ruinis ĉiu mur'; infan' kun flor'
en haroj tamen ; ridetis, ludis
nur.

&3420. Lykke-Leg og Drømme-Døsen:

'1 Lykke-Leg og Drømme-Døsen
; varer stakket Tid, ; Kamp er
Livets gamle Løsen, ; aldrig
stillet Strid; vil din Vej du
holde aaben, ; maa du vinde dig
et Vaaben, - ; bedste Vaaben

under Striden ; vinder dig din
Viden!

'2 Om din Kamp dig bringer
Sejr, ; om du lider Tab ; gælder
lidet, blot du ejer ; Tankens
Adelskab; Gods og Guld kan
Verden fælde, ; intet døder
Tankens Vælde! ; blev i Grave
Slægter stængte, ; lever hvad
de tænkte!

'3 Lær at hilse bag hvert
bleget ; Ord paa din Reol ;
Mennesker, som leved, leged, ;
saa den samme Sol, ;
Mennesker, som rydded,
hegned, ; Mennesker, som stred
og segned, ; drog hver Dag med
Haab i Møde, ; græd for deres
døde.

, #:

< Verkis Viggo Stuckenberg.
Komponis Carl Nielsen. Tradukis
Poul Thorsen.

,&3420. *Ludo kaj feliço-revo:*

'1 Ludo kaj feliço-revo ; efemer
nur. ; Lukto estas vivo-devo ; nun kaj
en futur'. ; Se vi volas venko-brilon,
; vi bezonas batalilon. ; Plej utila por
konkero ; estas via klero.

'2 Ĉu vi venkas aŭ nur trafas ;
perdon pro potenc', ; malpli gravas,
se vi havas ; noblon de la pens'. ;
Mondon povas venki oro, ; sed ne
mutas la memoro. ; El pratempaj
tombo-litoj ; vokas la meditoj.

'3 Lernu, ke post ĉiuj vortoj, ; palaj
sur paper', ; vivis, ludis homo-sortoj
; sur komuna ter'. ; Homoj en
konstru', batalo, ; homoj en detru'
kaj falo ; novajn tagojn alfervoris, ;
pro mortintoj ploris.

'4 Lernu de praul-penado ; takson de
labor'. ; Forĝu de la rezultato ;
glavon de honor'. ; Se vi propran
lerton fidos, ; tiam vin nenio bridos.
; Eĉ se l'vivovoj' zigzagas, ; la
instruo pagas.

&3421. Bøgernes verden:

'1 Bøgernes Verden er som
stille Gemmer, ; rummer tit
Undre, Øjeblikket glemmer;
mangen en Skat, maaske fra
Dragen vunden, ; ligger paa
Bunden.

'2 O — der er gamle Bind med
blanke Spænder, ; fra deres
Blade gamle Luer brænder, ;
Hænder, som skrev dem og blev
Støv i Graven, ; rækker dig
Gaven.

'3 Blomster fra Tider, langvejs
ladt tilbage, ; dufter endnu af
døde Sommerdage. ; Al deres
Sødme, hvis du Seglet bryder, ;
løfter og fryder.

'4 Nutidens Duft af Glæden og
af Sorgen ; ligger og bier til en
Fremtids Morgen, ; altid i
Stand at slynge af sin Dvale ;
Toner og Tale.

'5 Mangen en Evne, mangen
kostbar Viden ; bæres af
Bogens Tavshed ud i Tiden, ;
maaske din Søn, din Sønesøn
den bringer ; løftende Vinger.

'6 Lad os da vogte Skatte, vi
har arvet, ; vogte paa andre, af
vor Samtid farvet, ;
Aandslivets Høst paa Bøgers
fulde Blade ; sanke i Lade.

, #:

< Verkis Thøger Larsen en 1924
kiel saluton al la biblioteko en
Holstebro, Jutlando. Tradukis
Poul Thorsen.>

**&3421. Mondo de l' libroj estas
muta stoko:**

'1 Mondo de l' libroj estas muta
stoko ; kun mirindaĵoj ekster temp'

kaj loko. ; Kostaj trezoroj kuŝas en
abundo ; -----sur ĝia fundo.

'2 Bindojn antikvajn bukoj bril-
ornamas, ; sur la folioj daŭre fajroj
flamas. ; Skribo de manoj, kiujn
tomb' polvigas ; -----daŭre instigas.

'3 Floroj el tempoj ekster la imagoj
; daŭre odoras de someraj tagoj. ;
Dolĉo ligita, kiun vi malligas, ; -----
vin feliĉigas.

'4 Ĝojoj, afliktoj el la nuna mondo ;
en la volumoj vivos en estonto, ; ĉiam
pretecaj iĝi laŭ ordonoj ; -----
vortoj kaj sonoj.

'5 Multaj kapabloj, scioj nun
silentas, ; tamen en libroj mute
elokventas. ; Al viaj nepoj kantoj kaj
konsiloj ; -----estos flugiloj.

'6 Gardu ni bone la hered-trezorojn,
; zorge kolektu la kultur-valorojn. ;
Daŭre rikoltu el kultur' kaj scioj ; --
---- sur la folioj.

&3423. Jeronimus sang:

'1 Fordum var her Fred paa
Gaden, førend Vagten raabte
ni, slukt var Lyset, lukt var
Laden, Aftengrøden røg i
Staden, Godtfolk gik fra
Aftensmaden fredeligt i Hi.
Ingen The og Sukkerlade, intet

Kaffekompagni: Maskarade,
Maskarade! Freden er forbi!

'2 Fordum stod den sikre Stige:
Husbond, madmor, Datter, Søn,
trofast Svend og ærbar Pige,
til at rokke den og vige fra den
Vej til Himmerige hjalp ej Løn,
ej Bøn. Ingen Ungdom kom for
Skade, spurgte først, "hvad Far
vil sige". Maskarade,
Maskarade! Nu er alle lige.

, #:

< El "Maskerado", la plej ŝatata
dana opero. Ĝi estas skribita en la
periodo 1904-1906 laŭ komedio
de la fama Ludvig Holberg (1684-
1754). Cetere, la kanton dane oni
nomas "La kanto de Jeronimus",
laŭ la ĉefaktoro Jeronimus de la
opero. Verkis Vilhelm Andersen.
Komponis Carl Nielsen. Tradukis
Poul Thorsen.>

,&3423. *Iam pace sur la strato:*

'1 Iam pace sur la strato ; antaŭ
voko: naŭa hor'! ; Jam ŝlosita la
fasado, ; jam vaporis plado, ; bonaj
homoj post manĝado ; noktpretiĝis
por ; teo ne! - Nek sukerlado, ; nek
por kafo-kompani'! ; Maskerado,
maskerado! ; Paco nun estas for!

'2 Iam sur sekura nivelo: ; mastro,
filo kaj mastrin', ; buboj kaj filina
belo, ; neskuebla la fidelo, ; pri la

vojo al ĉielo ; ne demandis ŝin. ;
Gejunuloj antaŭ svato ; petis paĉjon
pri permes'. ; Regas nun egalec'.

&3425. Henriks sang:

I dette Land, hvor Solskin er
saa kummerligt beskaaret, hvor
der er mørkt de elve Maaneder
af Aaret, hvor Taagen er vor
Himmel, og Lyset kun en
Strimmel, og hvor vi sjasker
rundt i Slud og Vand, vi døde
vel til sidst af Mug og Skimmel,
ifald vi ej, som Tusserne i
Karet, imellem letted os i
Vejret og fangede et lille Glimt
af Solen paa Kjolen. I dette
Land, i dette Land, I viseste
blandt Fædre! Hvad kan en ung
Kavaler vel gøre bedre end
glemme for en Stund den Sump,
hvori vi vade, og gøre Hjertet
lyst og Himlen mild ved sig at
bade i den Kaskade af Dans og
Sang og Lys og Ild, som hedder
Maskarade.

, #:

< El opero "Maskerado". Ankaŭ
nomata "Kanto de Henrik". Verkis
Vilhelm Andersen. Komponis Carl
Nielsen. Tradukis Poul Thorsen.>

,&3425. La dana vetero:

En tiu land' ; sunbrilo nin atingas tre
avare, ; malhele estas pli ol dek
monatojn jare. ; Nebulas la ĉielo, ; ni
vidas ĝin el kelo, ; ŝancelas neĝo-
pluve nia pland'. ; Ni certe mortus
en la ŝima gelo, ; se ne ni kiel bufoj
kelkafoje ; nin levus el la marĉo
ĝoje, ; ke falu sunbrilet' dum iu
festo ; sur nia vesto. ; En tiu land',
aŭskultu min, ŝaĝuloj! ; nenion povas
fari la kuraĝuloj ; ol zorgi dum
moment' de tiu marĉo-vadado ; pri
gajo kaj ĉielo-blu-reven' ; por
sinbanado ; en la kaskado ; de danco,
kanto, fajra lum-festen', ; nomita
Maskerado.

&3427. Stilleben:

'1

, #:

< Verkis Tom Kristensen. Tradukis
Poul Thorsen (1954T).>

,&3427. Senvivaj objektoj:

'1 Vidu surtable la pipon, tabake ĝi
ŝvelas, ; nur forgesita la fajro, ĉar
kion mi celas?

'2 Fendas ĉi tiun vakuon ne fumo
rubanda, ; nek iluzioj pri penso
neniam venanta.

'3 La manuskriptoj forgesiĝe, flavece
malbelas; suno kurbigas foliojn, ĉar
kion mi celas?

'4 Mankas la brilo de preto, la
liberiganto, ; eĉ se nur daŭros dum
kelkaj jardekoj la vanto.

'5 Tro da memoroj, marasmo,
detruo mi sondis, ; - mordas min kiel
leteroj, kiujn mi ne respondis.

&3429. Din Tanke:

'1

, #:

< Verkis Halfdan Rasmussen (1915 -
2002). Tradukis Poul Thorsen ("Sen
Paraŝuto", La Laguna, 1968).>

,&3429. Via Penso:

'1 Ĉu migradas via penso sub ĉielo, ;
sola kiel vagabondo sen voj-celo,

'2 aŭ ĉu staras ĝi, burleska
arlekeno, ; sur kermeso granda
antaŭ tend-kurteno?

'3 Ĉu la penso trinkas varmon el la
sango, ; vidas florojn riverenci en
lavango,

'4 gvidas kiel kan' mizera vin en
foron ; al malvarma tombo en
fermitan koron?

'5 Saĝajn vortojn diris buŝo en
abundo, ; sed vivaĵo venis nur el kor-
profundo,

'6 levis sin tra brusto, ĝemis en
karcero, ; ĝis proklamo ĝia tremis en
libero.

'7 Saĝaj cerboj naskis pensojn laŭ
komando, ; sed la penso nur per eĥo
iĝis kanto.

'8 Nur en koro kreskis ĝi ĝis plena
forto, ; iĝis pli ol penso, pli ol saĝa
vorto,

'9 ekmigradis sub la steloj, sun-
simbolo, ; sur ĉielo super dubo kaj
izolo.

&3430. *Vespera Laceco:*

,&3430. *Vespera laceco:*

Ŝi diris kaj rediris tion: ; la
terpomoj bolas ; la terpomoj bolas, ;
jes super la tutan urbon ; ŝi kriis
tion ĉiuvespere ; kiam la
preĝejsonorilo sonoris ; kaj la edzo
sidis kaj legis gazeton ; kaj dormetis
kaj oscedis kaj legis gazeton ; dum
la infanoj sidis denskune ; antaŭ la
televidilo ; kaj perdis la vortojn el la
buŝoj ; sed estis ne tio ; kion ŝi volis
diri ; estis ne tio ; kion ŝi emis krii ;
kaj tamen ŝi daŭrigis ; vesperon post
vespero ; ĉar ŝi estis spertinta ; ke

nenio ; etendiĝas pli ol duonvoje ; tra
la ĉambro - ; do kial ne ; la terpomoj.

&3432. Som ungarl man har det skam godt:

'1

, #:

< Verkis Chr. Malm. Tradukis
Poul Thorsen.>

,&3432. *La fraŭloj bonfartas:*

'1 La fraŭloj bonfartas, ; Post ĉiu
diboĉo ; neniu riproĉo. ; La fraŭloj
bonfartas, ho jes.

'2 Mi havis amikon, ho ve! ; Li havis
edzinon, ; diablan maŝinon! ; Se
estus li fraŭlo, ho re.

'3 Se venis nur vorto el voĉ', ; ŝi
diris la reston, ; ĝis familiestro ;
forkuris al fraŭla diboĉ'.

'4 Pro galo ŝi mortis kun ve. ; Sed la
diablino ; kriaĉis ĝis fino: ; "Jam
fraŭlo li estos nun re!"

'5 Starante ĉe l'tomba tranĉe' ; li
tute ne ploris, ; sed mute humoris, ;
ĉar fraŭlo bonfartas, ĉu ne?

'6 Sed tuj en libero li, he! ;
komencis cerbumi ; virinojn amumi, ;
fraŭlecon preferas li, tre.

'7 Sed baldaŭ rekaptis lin in'. ; La unua terura, ; la dua vipura! ; Revenu, ho fraŭla kutim'!

'8 Nun en la gastejo ni du ; ĵuras ĉe la botelo, ; ke en la ĉielo ; ni vidos nin fraŭloj, ju hu!

&3434. Pariserinde:

'1 Af Garderobe har hun ikke mer paa, ; end Hudens Hvide taaler i et rødt ; Livstykke af Flanel. Et Genskin, blødt, ; Af hendes sorte Øjne sværter alt, hun ser paa.

'2 Hvert hendes Bryst har en saa opret Stilling ; som for at maales med sin Søster-Tvilling ; og dog et Fald, saa Skymulm mig ommørkner ; og nærved Kana'ns Land forgaar min Sjæl i Ørkner.

'3 Al Ting er fast. Men samle til et Hele ; de mange kære, kendte Enkeltdele, ; det er til sidst en meningsløs Bestilling.

'4 Thi nøgen i en Haarvækst — mørk og svær — ; var denne Skabning vel en Trone værd ; og anslaar kun sig selv til nogle Skilling.

, #:

< Verkis Sophus Claussen.
Tradukis Poul Thorsen.>

,&3434. Parizanino:

'1 Da vestoj ŝi neniom portas, nete. ; Nur sur la blanka haŭto akre ardas ; gaino de fĤanelo ruĝa, dum rigardas ; l' okuloj nigraj mole, fulg-ofsete.

'2 La opa mamoo strebas altan celon ; komparadante la fratin-ĝemelon, ; kaj tamen tiel kline apogeas, ; ke antaŭ Kanaano mi pereas.

'3 Konkretas ĉio. Vane mi prezentas ; la multajn karajn erojn, ; nur eksentas: tutiga bildo estas far' sensenca.

'4 Ĉar nuda - krom en vilo densa - ; kreita estas ŝi okupi tronojn ; kaj tamen taksas sin nur kelkajn kronojn.

&3436. Neutral:

Mest /säger jag må/dä ; för jag /tycker att dä /ä ; liksom /ingenting är /sagt ; när en /bara säger /dä. ; Jag /gräver i min /jord ; och /väljer mina /ord ; och /bibeln har jag /lagt ; så den /lyser på mitt /bord. ; /Gud skydde /prosten och

/state/n ; och /innerligt tack
för /maten!//

,#3436: ((x h;La /mimi
mire /mi '2 h;La /mimi
mifi /mi; mifi /mimi
mire /mi)x h /mi mifa
/mi mire /do La /a (a;Ti
/doododo TiTi /do
do)?(a;Mi /LaaLaLa SoSo
/La La) /o h/))

< Verkis Nils Ferlin. Tradukis kaj
komponis Martin Strid (2008).>

,&3436. Neŭtrala:

Plej /oftas mia /nu ; ĉar ja /restas
kvazaŭ /tru' ; tiu/dire, pensas
/mi, ; se nur /tion diras, /ĉu, ; Mi
/fosas en la /hum' ; kaj /zorgas
pri vor/tum' ; kaj /kuŝas la bib/li'
; mia/table en la /lum'. ;
/Dibenon, /pastro kaj /ŝtato/ ; kaj
/koran dankon pro /sato!//

&3438. Idealism och realism:

Nu /är jag led vid /tidens
schism ; e/mellan jord och
/stjärnor ; Vår /idealism och
/realism ; de /klyva våra
/hjärnor.

Det /ljugs, när porträt/terat
grus ; får /namn av konst och
/fägring ; En /syn, som svävar

/skön och ljus ; i /skyn, är sann
som /hägring.

Men /strunt är strunt och
/snus är snus ; om /ock i gyllne
/dosor ; och /rosor i ett
/sprucket krus är /ändå alltid
/rosor.

,#3438: <[do] = G,
1,4:2, /3;2 5 /5 5> (hSo
/dore mifa /sofa mi;re
/dore fami /re So;So
/LaLa rere /dodo So;mi
/redo Tido /re Soo;;)x -
So /LaLa dodo /SoSo
miih;mi /rere fifi /so
sooh;So /dore mifa /sofa
miso /lafa SoTi /do do)

< Pri siatempa filozofia debato
verkis Gustaf Fröding (Nya dikter
= Novaj poemoj, 1894). Tradukis
Magda Carlsson.>

,&3438. Idealismo kaj realismo:

Ek/tedas min la /nuna skism': ; la
/tero kontraŭ /steloj ; I/dealism'
aŭ /realism'? ; Fen/diĝas
cerbo/ĉeloj.

Nur /gruzon portre/titan vi ;
bel/arto konsi/deras ; Sed /aer-
hela /nub-vizi' ; ĉu /ne vizie
/veras?

Jes, /eĉ en pure ora tas' ; la /feĉo
- feĉo /estas ; kaj /rozoj en

fen/dita vaz' ; ja /ĉiam rozoj
/restas.

&3440. Fredssång:

'1 /Varför skola mänskor
/strida, ; /varför skall det flyta
/blod. ; /Varför skall så många
/lida ; /blott för någras
yves/mod. (; /Friden är och
skall väl /bli3 ; /livets högsta
poe/si. ; /Friden är och skall väl
/bli2 ; /livets högsta poe/si.)

'2 Alla äro vi ju lika ; födda
utav samma ätt. ; Både fattiga
och rika ; ha vi samma
mänskorätt. (; Varför skall den
starke då ; så den svage
nederslå.)×

'3 Varför skilja man från maka,
; varför taga moders stöd. ;
Varför skall de små försaka, ;
blott för kriget dagligt bröd. (;
Läggen nu all vapnen ned, ; låt
oss njuta evig fred.)×

'4 Ungdomsåren äro korta ; man
bör räkna var minut. ; När de en
gång äro borta, ; är det ock
med glädjen slut. (; Vilka minnen
lär ni få, ; när ni en gång bliva
grå.)×

,#3440: (3× /mi ifa miSo
Fare /do o Mi h /So oLa
Tifa '1 Lafa /mi i i h
'2,3 mire /do o o h '2
/Ti ido reSo FaTi /do
oSo mi ih /re ere rere
mire /re e e h)

< Komponis Hart Pease Danks
(1873). Verkis Emil Norlander
(antaŭ 1915). Tradukis Martin
Strid (2006 lore).>

,&3440. Pacigokanto:

'1 /Kial devas hom' ba/tali, ; /kial
sangi sur la /ter', ; /kial en
suferojn /fali ; /pro alies trofi/er'?
(; /Paco estas, restos /ĝi3 ; /plej
vivbona poe/zi'. ; /Paco estas,
restos /ĝi2 ; /plej vivbona
poe/zi'.)

'2 Ĉiujn samas nin kondiĉoj, ;
naskis nin la sama klan'. ; Kaj
riĉuloj kaj malriĉaj, ; same rajtas
homaran'. (; Kial homo forta tro
; malfortulon batu do?)×

'3 Kial geedzojn dispreni, ; kaj
apogon de patrin'. ; Kial de
etuloj teni ; tagan panon pro
milit'. (; For armilojn metu jam ;
ĝuu pacon por ĉiam'.)×

'4 Vi kalkulu pominute ; junajn
jarojn de vivfoj'. ; Kiam ili pasis
tute ; jam finiĝis ankaŭ ĝoj'. (;

Ĉu memoroj estos kriz' ; kiam
venos aĝa griz'.)×

&3441. Det dejligste flag:

'1

, #:

< Verkis Piet Hein. Tradukis Poul
Thorsen.>

,&3441. La plej ĉarma flago:

'1 Multkoloras la Tero. Ĝi flamas pro
flagoj ; kiel farbo-fanfaro en
sunbrilaj tagoj. ; Ili flirtas en vento
kun pompo radia ; kiel signoj de
granda potenco nacia: ; Justo-
maljusto, pli gravas en ago
mia lando kaj flago.

'2 Sed la plej ĉarma flago dum Tera
veturo ; estas bunta, infana vestaĵo
sur snuro. ; Sen pasia malpaco
silente admonas ; tamen unu
standardo kaj skismon ne konas. ;
Ĉirkaŭ la Globo ĝi estas simbolo ; de
la vivo kaj volo.

'3 Mi ĝin trovis en nokto Laplanda,
tuthela, ; inter pinta kaban' kaj
arbusto ŝancela. ; Sur la maro ĝi
flagris en flam' de aŭroro ; malgraŭ
submarboatoj kaj mina angoro, ;
flirtas sur pampo el plej povra budo
; en lazuro de l'sudo.

'4 Kaj en Dana maten', februara kaj
pala, ; ĝi sub arbo ĉeriza, karbnigra

kaj kala, ; diafanan, printempan
ekhelon reĵetas ; proklamante, ke
l'vivo sin ĉiam ripetas. ; Same
koloras kreskaĵa multopo ; sur la
tuta Terglobo.

'5 Tiu bunta, flikita, infanvesta
flago ; unuigu splititan homaron en
tago, ; kiam ĉesos kolero, sufero de
l' Mondo, ; kaj heroldos libera,
prospera estonto: ; Ĝojo abundu, la
simpla, konstanta, ; en la vivo
kreskanta.

&3443. La arbara lago:

'1

, #:

< Tradukis Magda Carlsson.>

,&3443. La arbara lago:

Mi staris sola sur suna strand' ; ĉe
pala lagspegul' ; ĉiele flosis nur unu
nub' ; kaj onde nur unu insul' ; El
arboj gutis matura dolĉ' ; de l'
somer' kiel perltribut' ; kaj funden
al mia malferma kor' ; enperlis eta
gut'.

&3444. Tapion Taikaa:

'1 Metsä on täynnä Tapion
taikaa. ; Siellä ei mitata
minuuttiaikaa. ; Haltia hoitaa

suuret ja pienet, ; Rauhassa
kypsy marjat ja sienet.

'2 Melu ja häly ei metsään sovi.
; Niiltä on suljettu Tapion ovi. ;
Maailman kohu kaukana pauhaa,
; metsä on hiljaisuutta, rauhaa

,#3444: (x /DoMiFa SooSo
'1 /LaFiMi '2/LaReMi x
FaaMi; /MiLaTi dododo
/reLaTi LaSo; /miredo
Tildore /doTiLa MiiMi;
'1 /LaSiFa '2 /LaSoFa x
DiReRi /FaSoFa '1
MiiMi;; '2 LaaLa)

< Verkis Ester Ahokainen.
Komponis kaj tradukis (1995)
Raimo Tanskanen. Laŭorele kaj
malperfekte tonsilabigis Martin
Strid. '1 Tapio estas arbara feo.>

,&3444. *Magio de Tapio:*

'1 /Arbaro multan /magion
havas. ; /Tie ne minutojn
/mezuri gravas. ; /Tapio<1>
zo2rgas /pri grandaj, etaj. ;
/Beroj kaj fu2njoj /fariĝas
pretaj.

'2 Arbaro sekvas silentan ordon.
; Al bruo Tapio fermas la
pordon. Tumulto monda zumas
tre fore. ; Arbaro pacon amas
elkore.

&3445. *Soutelin, soutelin:*

'1

,# :

< Tradukis Vilho Setälä (1945).>

,&3445. *Remis, mi remis:*

'1 Remis, mi remis kun mia amanĵo, ;
ondojn de blua lagaro. ; Aŭdis, mi
aŭdis belege kantadi ; birdon en
verda arbaro.

'2 Nomon de l' birdo demandis mi, ;
ĝi diris per ruza vorto: ; am',
amikeco kaj la pasio ; ((daŭras ĝis
nia morto)?(dutaga ilia
eskorto)?(pereas je l' bato de l'
sorto)?(rompiĝas dum transporto)).

&3447. *Sångfoglarna:*

Sångfåglarna tänkte bygga ett
näste ; i lugn och ro, så tänkte
väl de fleste. ; Kom så en korp,
byggmästar blev, ; han såg sig
om - de små fördrev. ; Den
korpen var så svart som en
natt, ; för hans skrän
sångfåglarnas stämman blev så
matt.

De flyktade sedan åt skilda
håll, ; men sjunga väl ännu
ibland. ; Dock hör, huru sången

den klingas i moll ; sin ląngtan
från enslig strand. ; Fågeln fick
ingen tro på en vąnsäll ro, ; nu
sitter han sorgsen i ensligt bo, ;
når aftonen skymmer.

.. . . .

, #:

< Verkis Otto Lindblad (1809-
1864). Tradukis Gast (SLEA).>

,&3447. La kantobirdoj:

Kantobirdoj neston fari intencis, ;
en dolĉa pac' ja ĉiuj ili pensis. ; Sed
venis korv', ekregis ĝi. ; Birdetojn
tuj forpelis kri'. ; Noktnigra estis
korva plumar', ; pro la grak' la voĉ'
mallaŭtis en arbar', ; disflugis la
birdoj al malsama lok' ; kaj daŭras
ja foje la kant'. ; Sed aŭdu, nun
moltone sonas la vok' ; de l' plend'
pri loĝadreja vant'. ; Perdis fidon
birdet' pri feliĉ', kviet', ; nun sidas
ĝi sola ĉe la nestet', ; dum
vesperkrepuskas.

Mi portas la kantojn el mia memor' ;
ankoraŭ en tiu ĉi tag', ; kaj kiel
knabinoj sopiras al flor' ; printempe
al bosko ĉe lag', ; ridetis okul',
kortremis junul', ; varmbatis la koro
por ĉiu vivul', ; dum vesperkrepuskis.

&3448. Ĉie estanta:

'1

,#3448: (/So oLa SoMi
/dore do So; /La aTi
LaFa /remi re La; /Ti
ido TiSo /somi re do;
/re emi reLa /doTi La
So; <[So:Mi]> /h MiMi
LaTi /do oTi LaLa; /SoSo
do ore /mido do do; /La
aLa remi /fa ado dore;
/miSo SoSo doTi /La La
a;;) x

< Verkis Einari Vuorela. Komponis
kaj tradukis (1995) Raimo
Tanskanen.>

,&3448. Ĉie estanta:

'1 /Vi rigardas /ĉiuloke, ; /loĝas
apud /ĉiu floro, ; /kantas valojn
/malheletajn ; /kaj arbarojn /je la
oro. ; /Kun la vento /vi flugas,
; /donas buŝon /elaere, ; /el la
suno /vi rigardas ; /kiel tra
fe/nestro hejme.

'2 Vi etendas vian manon ; kun
la varmo de la koro; vekas ankaŭ
miajn revojn ; per herbeja ĉiu
floro. ; Vi salutas el la luno, ;
steloj brilas la rigardojn, ; nokto
estas viaj haroj, ; kron' ĉiela sur
la kapo.

&3449. Niin kaunis on maa:

/ '1 /Aurinko /nousee, on
 /kastetta /maassa ; /aika on
 /herätä, /nousta ja /lähteä ;
 <C> /kohdata /ystävä
 /kal/le/hin / (x; Niin /kaunis on
 /maa, niin /korkea /taivas ; soi
 /lintujen /laulusta /kukkiva
 /kunnas ; ja /varjo2isat /veet,
 niin /varjoisat /veet ;)*
 '2 Päivä on kirkas, vain
 metsässä tuulee ; Aika on
 naurun ja leikin ja riemun ;
 Mukana ystävä kallehin
 '3 Aurinko laskee, jo pitenee
 varjot ; Aika on eron ja
 jäähyväisten ; Poissa on ystävä
 kallehin

, #3449: ; < [La] = D, :3
 >

(#1a: /Re Mi Fa /So La
 Ti)+(#2a: /h h h /Re+TI
 e Fa)+(/h h h /h SO
 ,so) (3x)

(#1b: /do odo do /so mi
 hTi /La La ala+fa /so mi
 h; /do oTi La /re do Ti
 /ri imi fi /mi imi mi;
 /mi imi La /re ere do
 /Ti i i /la a a /si i h;
 /h h (x mi /so so fa
 /mi+do i mi+do /so oso

la /fa do; fa /fatre
 afatre mi+do /re mi fa
 /so+mi oso+mi fatre /mi
 La; Ti /do
 [re+Ti]l[do+La] Ti+Si
 /La a; fatre /mi La Si
 /La a;'2 h /So La
 Ti;;))+

+(#2b: (/So+Mi o o
 /Ti+So i So /Fa a a /mi
 do h /La a a /La+Fa a a
 /Ti+Fi i La /Si i Si /La
 a La /La+Fi a a /So+Mi o
 o /h do re /mi i mi /mi
 mi (x mi /mi mi re /h La
 a /mi imi mi+do /re La
 re /Fa So La /Ti do La
 /So La Ti /do La So /La
 Fa MiRe /Mi+Do i LaTi
 /do La Si '1 /La ldo '2
 /h Mi Fa /Re+TI e
 Fa;;))+

+(#3b: (/DO Do h /MI Mi
 h /FA ,fa h /DO ORE MI;
 /FA Fa h /RE Re h /,ti
 TI h/Mi Mi h;/ LA A A
 /Ri+LA i i /SO O O /FA A
 A /MI I h; /h h h (x /SO
 O SO /LA A SOFA /MI DO
 ,la /RE E; Re /RE MI FA
 /SO O FA /MI FA SO /LA
 A; SO /FA RE MI /LA A;
 RE /MI I ,mi /,la a; a
 '2 /SO O ,so;;))

'3 (#1c:/La a a)+(#3c:
 /,la a a))

<Verkis kaj komponis Kari
 Rydman kiel memoraĵon pri

naŭjara knabino, lia lerneĵano,
 kiu mortis en trafikakcidento. Ĝi
 iĝis tre populara en Finnlando.
 Tradukis Anja Karkiainen.
 Kopirajtas originalon "Love/Fazer
 Musiikki Oy, Espoo. **Estas eraro
 en la melodio**.. .. >

,&3449. Belegas la ter':

'1 /Suno le/viĝas, ro/siĝis la
 /tero ; /Estas la /tempo ve/kiĝi,
 ek/iri ; /por renkon/tiĝi kun
 /kor/a/mik' (x:; Be/legas la /ter',
 /altegas ĉi/elo ; bird/kanton
 re/sonas flo/ranta mon/teto ; kaj
 /ombra2 la/get', la /ombra la/get'
 ;)x

'2 Tago serenas, arbare nur
 ventas ; Estas la tempo por ludo
 kaj rido ; kune kun plej kara
 koramik'

'3 Suno subiras, la ombroj
 longiĝas ; Estas la tempo por diri
 adiaŭ ; Foras la plej kara
 koramik'

&3450. Kultainen nuoruus:

'1 /Lapsena /tuntanut
 /murheita /en, ; /Riemuja /vain
 /kohdata /sain. ; /Siksi kai
 /aika tuo /onnelli/nen ;
 /Säilyykin /muistelmi/ssain. (x:
 Ei /kul/tainen /nuo/ruus /jää
 /unho/laa/n, ; Vaan

/muis/toissain /jäll/een sen
 /luo/ksein /saa/n.)

'2 Päivinä nuoruuden onnellisen ;
 Kohdata sain rakkahimpain. ;
 Hetkeä tuota ma unhoita en, ;
 Muistoissain säilyy se ain!

,&3450.0 Ljuvliga ungdom:

'1 /När jag var /barn var jag
 /sorgfri och /glad, ; /då levde
 /jag, /lycklig var /dag. ; /Än
 kan de /lyckliga /dagarnas /rad
 ; /skänka åt /minnet be/ha/g.

(x: Ja, /ljuv/liga /ung/dom, ;
 /dig /har jag /kva/r ; som
 /vär/me i /hjär/tat ; på /äl/dre
 /da/r.)

'2 Saliga dag när i ungdomens
 vår ; jag fann min vän, fann
 kärleken. ; Var gång min tanke
 är ute och går ; minns jag den
 dagen igen.

, #3450:; <[Do] = C, 3:3,
 /11 10 8> (x /Do Mi So
 /do Ti La /Ti La Mi /So
 o o; /SO TI Re '1 /So o
 o /SO Do Re /Mi i i; '2
 /So Fa Re /Do o o /o o;)
 (x So /do o o /Ti i So
 /La a a /So o '1 o /La a

a /So o Re /Mi i i /i i;
'2 SO /Mi i i /Re e e
/Do o o /o h h;) x

< Verkis kaj komponis Kullervo
Linna. Tradukis >

,&3450.1 Ora juneco:

'1 /Sentis nur /ĝojon mi /en
infan/aĝ' ; /trafis nek /ĝen' /nek
la ĉag/ren' ; /Tempon ti/aman
dum /vivovo/jaĝ' ; /gardas
me/moro sen /pen' (x; La /o/ra
ju/ne/co /ne /falas /fo/r ; e/ter/ne
ĝi /res/tas en /mi/a /ko/r')

'2 En la juneco min kaptis la am'
; dolĉa memor' estas la hor' ;
Neforgesebla momento, la flam'
; ardas ĉiame en kor'

&3451. :

'1

, #:

< Svede verkis Wilhelm Åström.
Tradukis Salex.>

,&3451. Kormemoro:

(Arbaro havas fonton, herbeje
kreskas flor' ; en ĉiu kormemoro de
junotemp' jam for.)x (Arbara font'
sekiĝas, formortas ĉiu flor' ; sed
tempo ne detruos memoron de la
kor'.)x

&3452. Posttagmezo:

'1

, #:

< Svede verkis Erik Lindorm.
Tradukis Magda Carlsson.>

,&3452. Posttagmezo:

'1 Fajro krakas. Ekster la dom' ;
aŭtuna pluvo faladas ; El kuirejo
susura son: ; lia edzino gladas.

'2 Pordbato, bruo, tondro, fulm' ! ; L'
infanoj ĉambron lavangas ; neniu
muta, nek sen pulm' ; kaj neniu el ili
mankas.

'3 Sed pasas la tago al dorma
vesper' ; kaj forne cindro
grizblankas ; Kaj post nelonge ne
estos ver' : ; "neniu mankas."

&3454. Svantes lykkelige dag:

'1 /Se, hvilken /morgenstund ! ;
/Solen er /rød og rund ; <C>
/Nina er gået i /bad ; /Jeg
spiser oste/mad ; /Livet er ikke
det /vørste man har , ; og om
/lidt er kaffen /klar.

'2 Se, hvilken morgenstund,
solen er rød og rund, ; Nina er
gået i bad, og jeg spiser
ostemad. ; Livet (x: er ikke det

værste man har, og om lidt er kaffen klar.)

'3 Blomsterne blomstrer op, der går en edderkop, ; fuglene flyver i flok, når de er mange nok. ; Lykken

'4 Græsset er grønt og vådt, og bierne de har det godt, ; lungerne frådser i luft, ah, hvilken snerleduft. ; Glæden

'5 Sang under brusebad, hun må vist være glad, ; himlen er temmelig blå, det kan jeg godt forstå. ; Lykken

'6 Nu kommer Nina ud, nøgen og fugtig hud, ; kysser mig kærligt og går ind for at red' sit hår. ; Livet

,#3454: (/mi i mi mi /mi fa fa a; /fa a so fa /fa mi mi i; /mi fiso so fimi /re e e e; /re soti la aso /so o o o; /so soso so soso /so fami fa; mire /so oSo fa Ti /do o o h) x6

< Verkis kaj komponis Benny Andersen. Tradukis Kaj Røssum.>

&3454. La feliça tago de Svante:

'1 /Ho, kia /belmaten' ; /kun ruĝa /sunreven' ; /Ninjo ĵus iris por /ban' ; /Min logas buter/pan' ; La /vivo ja ne estas /maloportun' ; kaj la /kafo pretas /nun.

'2 Floras la floroj. He ; jen grimpas arane' ; Birdoj en grandrendevu' ; flugas, se pli ol du ; Feliĉo (×: ja ne estas maloportun' ; kaj la kafo pretas nun.)

'3 Rosplena herb-flonel' ; Ĝojzumas la abel' ; Pulme abundas aer' ; Ho, kia bonveter' ; La ĝojo

'4 Dum duŝa ban' la kant' ; ĝojsonas al amant' ; Bluas ĉiela aren' ; por mia plen-kompren' ; Feliĉo

'5 Ne-seka post la ban' ; Ninjo kun nuda san' ; kisas amante nun min ; iras por kombi sin ; La vivo

&3456. Den første løvetann:

'1 Det /sto en liten /løvetann så /freidig og til/freds ; på /landevagens /grøftekant i /sølevann til /knes. ; <C> Et /bustehue /lyste gult: Å /nei,

hvor jeg er /fin! ; Den /hadde
nettopp /speilet seg i
/sølepytten /sin.

'2 I grøfta gikk en liten pjokk,
som pjokker ofte går, ; i våt og
skitten stress kjeledress, med
gult og bustet hår. ; Han satte
seg i søla ned og strakte ut ei
hand ; og nappet opp med rot og
topp sin første løvetann.

'3 På vegen kom det mange
barn, de kvidret lyst og lett ;
imens de ordnet fort og flinkt
en blåveisblå bukett, ; Og
pjokken ropte: "Se på meg, hva
jeg har funnet her!" ; Men
barna bare lo og sa: "Så
pjuskete den er!"

'4 "Å nei så menn," sa pjokken,
"jeg skal ta den med til mor, ;
så sier hun at den er fin og jeg
er veldig stor." ; "Det si'r hun
for å trøste deg," sa de som
stod omkring, ; "for du er bare
fire år og skjønner ingenting."

'5 Da stabbet pjokken hem
igjen og snufset lite grann, ; og
blomsten hang med hue ned og
lengtet etter vann. ; Han åpnet
døra sent og tungt, og plutselig

sa mor: ; "Å gid så fin en blomst
du har - å nei hvor du er stor!"

'6 "Du si'r det for å trøste,
du," sa pjokken likegla. ; "Å
langtifrå," sa mor og lo. "Jeg
mente det jeg sa. ; Det aller
største mor vet om, er nemlig
guttemann ; som kommer hjem
og har med seg sin første
løvetann."

,#3456: <[Do]=G> (x So
/So Fa Mi Fa /So La So
do /mi re do La /So o o
La /La So Fa So /La Ti
'1 La re /Ti So La Fi
/So o o '2 do re /mi do
re Ti /do o o) x6

< Verkis Komponis Bjarne
Amdahl. Tradukis Odd
Tangerud.>

,&3456. *La unua leontodo:*

'1 Jen /staris brava /kaj kontenta
/eta leon/tod' ; voj/rande ĝis
ge/nu' en akvo /kaj foseja /kot', ;
En /flavo lumis /la kaptuf': Ho,
/kiel bela /mi! ; ... En /flako en
ĉe/voj-fosaĵo /speguliĝis /ĝi.

'2 Etul' en la fosaĵo plandis, jen
knabeta far', ; malseka kaj
malpura li, flavbrila la harar'. ;
Eksidis en la koton kaj elstreĉis

manon li, ; ektiris leontodon kun radik' kaj flor' por si.

'3 Kvivite laŭis infanar', salt-kura la pied'; ordiĝis bela, bluebrila anemon-buked'. ; Kaj la uleto kriis; "Vidu kion trovis mi!" ; Sed la infanoj en ekrid': "Nur ĉifo estas ĝi!"

'4 "Ho ne," respondis la ulet', "al panj' ĝin portos mi. ; Ŝi diros ke mi estas granda kaj ke belas ĝi" ; "Si diros tion por konsoli vin, vi knabetul'; neniom povas vi kompreni, tia kvar-jar-ul'.

'5 Kaj stumble hejmen la knabet' snufante iris, li; la floro pendis kapo sob, sopiris akvon ĝi. ; Malfermis doman pordon li, kaj ĝin al panja kor'; "Ho, kiom granda estas vi, kaj bela tiu flor'!"

'6 "Vi tion diras por konsol'," malĝoje diris li. ; "Ho ne," feliĉa ridis panj', "nur veron diris mi. ; Plej alta en la mond' por panj' ja estas vi, knabet'; vi venas hejmen kaj en man' al mi leontodet'."

&3458. Vi ser en liten lilleputt:

'1 Vi ser en liten lilleputt från lilleputtars land ; ifrån lilleputtars land ; Så sorgsen och så länge har han vankat här på strand ; har han vankat här på strand - ; O, kommen I ej, o, kommen I ej, herr Gulliver?

'2 Ej vet han vad han längtar - bara tror att det finns fler ; det finns kanske några fler, som längtar som han längtar och som önskar något mer ; än det futtiga som sker - ; O, kommen I ej, o, kommen I ej, herr Gulliver?

, #:

< Verkis Nils Ferlin (Barfotabarn, 1933). Tradukis Magda Carlsson. '1. Liliputo - svedeze "malgrand-etulĉjo". En romano de irlanda verkisto Jonathan Swift, "La vojaĝoj de Gulivero", la heroo Gulivero unue venas al Liliputajo kie la loĝantoj estas malgrandaj tiom kiom liaj fingroj.>

,&3458. Ni vidas liliputon:

'1 Ni vidas liliputon el liliputa land' <1> ; el la liliputa land' ; Malgaje kaj tre longe li ja vagis sur la strand' ; li ja vagis sur la strand' - ; Ĉu ne

venas vi, ne venas vi, sinjoro
Guliver'?

'2 Li ne scias, kion sopiras. Nur
kredas, ke estas aliaj ; troviĝas eble
kelkaj aliaj ; kiuj sopiras tute same
kiel li, kiuj deziras iom pli ; ol banala
bagatel' - ; Ĉu ne venas vi, ne venas
vi, sinjoro Guliver'?

&3460. Infall:

Man dansar där uppe -
klarvaket ; är huset fast
klockan är tolv ; <C> Då slår det
mig plötsligt att taket ; mitt
tak, är en annans golv.

, #:

< Verkis Nils Ferlin (Barfotabarn,
1933). Tradukis F. Szilágyi.>

,&3460. Poemo:

Nun laŭtas la domo, super mi, de
sono ; noktspita danco, polko, valso,
tango ; Frapas min subite: jen por mi
plafono ; Ĝi estas por alia: nura
planko.

&3461. Marknad:

'1 Rus och brus och
marknadstorg ; - Kom och låt
oss höra! ; Har du varor i din
korg ; <C> till att saluföra?

'2 Jättedam och lilleputt ; rop
och villervalla ; Sexbent ko och
trebent tupp ; - här finns allt
för alla!

'3 Allt är bäst och allt är bra ;
allt är högt i gala ; - Vill man
något roligt ha ; måste man
betala!

'4 Billigt - i en gyllne ram ;
kammad och friserad ; kan du
med ditt hjärtas dam ; bli
fotograferad -?

'5 Upp i grupp på karusell,
flåsar posetivet ; Varje kväll är
marknadskväll ; - Tjosan, här är
livet!

'6 Stum är dragaren i höjd ;
blind är han som sjunger ; -
Sjunger han av hjärtans fröjd ;
tror du, eller hunger?

'7 Rus och brus och ingen sorg ;
ingen sot och ånger! ; Gumman
har en blomsterkorg ; flickan
har ballonger.

'8 Pass nu på vad ödet skrev ; i
sin bok, den stora ... ; - Tappar
du mitt lyckobrev ; arma
kackadora?

'9 Ack, du kackadora, du ; -
eller papegoja: ; hur vi pratar
blir det ju ; ändå bara goja!

'10 Vinden slår oss vart den vill
; ingenting står rycken ; fast vi
läser utantill ; långa
huvudstycken.

< Verkis Nils Ferlin (Goggles,
1938). Tradukis F. Szilágyi.>

,&3461. Foiro:

'1 Bruo, brand' kaj foirej'! ; Volu nin
atenti! ; Ĉu en korbo via - hej - ;
estas var' por vendi?

'2 Liliput' kaj gigantin' ; svingo
kirlas krion ; multpiedaj kok', bovin'!
; Ĉiu trovas ĉion.

'3 Estas supro de l' plezur' ;
grandioze vagi ; Eblo estas ĝui, nur ;
oni devas pagi.

&3463. Si, världen är förklarad:

Si, /världen är förkla2rad - i
/vetenskapens ljus ;
för/dunstar all vår oro och
/smärta ; <C> Nu /är det inte
långt emellan /människornas
hus ; men /långt emellan
hjä2rta och /hjärta.

,#3463: (x so /faafa
refa miilre domi /reeTi
SoTi La '1 a;Mi /FaaFa
Lado Tilla SoFa /Mi i
Mi; '2 a;Ti /dodo miso
falre Tire /do o do)

< Verkis Nils Ferlin (Barfotabarn,
1933). Tradukis Magda Carlsson
(1954). Komponis Martin Strid.>

,&3463. Sen titolo:

Sol/vita mondeni2gmo! En /la
scienca lum' ; va/poras for la
timo kaj do/loro ; Et/iĝis la
dista2nco de /dom' al domo,
dum ; lon/giĝis tiu inter kor' kaj
/koro.

&3465. Postkanto:

'1

, #:

< Verkis Ivar Aasen. Tradukis
Erling Anker Haugen (1954).>

,&3465. Postkanto:

'1 Al ĉiuj plaĉi neniu povas ; multiĝas
tio kaj ĉiam novas ; Mi tamen kredas
plej grava rol' ; ke ĉiu faras laŭ bona
vol'.

'2 Eĉ kiel ajn vi aranĝi penas ; vi
ĉiam guston de iu ĝenas ; kaj kiam
krion do faras li ; de granda aro tuj
sonas kri'.

'3 Sufiçe multaj por juĝi staras ;
kaj moki kion aliaj faras ; erarojn
montras kun fervorem' ; sed ili
faras nenion mem.

&3467. Tiimalasi:

'1 /Hiekka valuu noin /hiljalleen
; /rae rakeelta /putoo ;
/Elämänkangas/tani mä teen ;
<C> /käteni hitaasti /kutoo.

'2 /Hiekka valuu jo /vinhemmin
; /lasini tyhjäksi /saapi ; /Työni
on kesken /vieläkin ; /Kuka sen
valmis/taapi?

'3 /Ehkäpä turhia /vaikeroin ;
/Kenties on pitkälti /matkaa ;
Tai /ehkäpä ystävä /jossain on ;
/joka mun työtäni /jatkaa.

'4 /Tiimalasinsa /kullakin ;
/jokainen kangasta /kutoo ;
/Kesken se sulla, /mullakin ;
/rae kun viimeinen /putoo.

'5 /Nukuin, ja näin minä
/uneksin ; - /ei lie se
haave/kuva: ; /kädessä
suurimman /Mestarin ; /työni
on valmis/tuva.

,#3467: (#1: 3x <P: [Do]
= D, :6> /So lSo So Mi
Re Do /LA A Do Mi i i ;
/So o So Ti La So /La La

a a a a ; /do do do La a
So /Fa lMi Re So o o ; '1
/Mw Mw TW Do Re Rw /La
So o o o o ; ; '2,3 /La Re
Mi Fa lLA TI /Re e e Do
o o ; ;

'2 <Q:

[Ta:La] ?>=<[Ma:Mi] ?>=<[L
a] = G > /So So So So So
So /So o La Ti i i ; /mi
mi mi mi re do /re e e
re e ; do /Ti Ti Ti La La
Ti /So o So Mi i i ; /La
Mi Fi So La Ti /La a a
Li i i ; ; /Ti i Ti Ti Ti
Ti /Ti i di ri i i ; /ri
ri ri di di ri /di Ti i
i i i ; /mi mi mi di i Ti
/La lSi Fi Ti i i ; /Si
Si Ri Mi Fi So /di Ti i
i i i ; ;)+

+ (#0: <P> (x /jDo /jFa a
a jDo o o /mMi /mLa /jFa
a a mRe e e /e e e jSo o
o '1 /j7Do o o j7Fa a a
/jSo o o j7So o o '2
/jFa a a mRe e e /j7So o
o jDo o o)

<Q> /jDo o o mDo o o
/jSo /jDo /jRe e e jSo o
o ?mLa /jTi i i j7Ti i i
/mMi /j7La a a ?j9: a a
a. /jRe e e j5Re e e
/jSo o o j7So o o /mMi i
i jTi i i /mSi i i j7Ri
i i /mSi i i j7Ti i i
/jLa a a mFi i i /i i i

*jTi i i /j7Re e e j7La a
a /jTi i i j7Ti i i /*

*<P> /jDo /jFa a a jDo o
o /mMi /mLa /jFa a a mFa
a a /jTa a a?mFa jSo o o
/jFa a a mRe e e /j7So o
o jDo o o)*

<Verkis Martha Keravuori.
Komponis Jouko Piitulainen.
Tradukis Anja Karkiainen.>

,&3467. Sablohorloĝo:

'1 /Sablo fluas en /eroj mil ;
/glate, trankvile fa/lante ; /Tukon
de vivo /mi per teksil' ; /faras,
laboras nur /lante.

'2 /Jam rapidas la /sablo pli ;
/Baldaŭ eĉ er' ne plu /restos ;
/Sed mia tuko, /ne pretas ĝi ;
/Kiu finanta ĝin /estos?

'3 /Ĉu eble troas la /vea desper' ?
; /Eblas voj' longa e/stonta ; Aŭ
/povas troviĝi a/mik' sur la ter' ;
/taskon de mi daŭri/gonta.

'4 /Sable mezuras hor/loĝ' de l'
sort' ; /tempon restantan por /ĉiu
; /Tamen la tukon /ĝis sia mort' ;
/povas pretigi ne/niu.

'5 /Songis mi iam dum /dorma
hor' ; - /ĝi estis ne ilu/zio - ; /ke
finpretiĝos la /tekslabor' ; /nur en
la mano de /Dio.

&3469. En löskerkarl:

'1 Vem /är du /och var
/kommer du i/från? ; - Det /vill
och /kan jag ej /säga/ ; har
intet /hem, är /inge2n ma2ns
/son ; ej /hem eller /son skall
jag /äga/ ; Jag är en /främling
fjärran/väga/.

'2 Vad /är din /tro och /din
religi/on? ; - Jag /vet blott, att
/intet jag /visste/ ; och var jag
/ej ut/av de2n rätta /tron ; så
/trodde jag /dock e2j /miste/ ;
Gud har jag /sökt, den förste
/och de2n siste/.

'3 Hur /var ditt /li2v? - /Det
var storm och /nöd ; och /kamp
i en /enda2 /veva/ ; Det var
gäckad /lä2ng/tan o2ch fåfäng
/glöd ; och små /glimtar ur
/molne2ns /skreva/ ; Jag är så
/glad att jag fått /leva/.

*, #3469: <1,4:2> (3x;hLA
/Mi iSi /Ti mi /redo
TiLa /Si i;Mi /do ReRe
/Fa MiRe /MiMi i /i;do
TiLa /Si iRe /FaaSoFa
MiRe /TI I;Mi /La Tire
/re mire /TiTi i '1,3
/i;Si SiLa /redo TiSi
/LaLa a /a; '2 /ifa fami
/miSi LaTi /reedoTi LaLa
/a;)*

< Verkis Erik Axel Karlfeldt
(Kantoj de Fridolin' 1898).
Tradukis Gustav Johansson
(1934B ,&1 FLOre). Komponis kaj
tradukis Martin Strid (,&2 -loRe).>

,&3469.1. Vagabondo:

'1 De kie vi venas kaj kio la nom'? ; -
Pri tio nenion mi diros. ; Ne havas mi
patron, ne mastras en dom' , ; nek
filon, nek hejmon akiros. ; Fremdul'
tra la vivo mi iros.

'2 Nu, kia la kredo kaj via religi'? ; -
Mi scias pri mia nescio, ; se estis ne
ĝuste kredanta mi, ; ne trompis min
tamen la pio. ; Mi ĉiam ja celis al Dio.

' 3 Kaj kia la vivo? - Mizero, sufer' ,
; batalo samtempe, tre pena;
trompita sopiro kaj vana esper' , ;
kelkfoje moment' sunserena. ; Mi
ĝojas pri l' viv' dankoplana.

,&3469.2. Senhejmulo:

'1 'Stas /kiu /vi, kaj /kie la lu/lil'?
; - Nek /vole nek /pove mi
/diro/s ; ne havas /hejmon, /estas
nenies /fil' ; nek /hejmon nek
/filon a/kiro/s ; Mi jen frem/dulo
longe /iro/s.

'2 'Stas /kio /via /kred' kaj
reli/gi'? ; - Nur /scias, ke /scion
ne /havi/s ; Kaj se mi /estis /ne
de2 l' ekle/zi' ; mi /tamen do /ne

ma2l/pravi/s ; Mi Dion /serĉis,
sed min /ĝi ne2 savi/s.

'3 Kaj /via /vivo? - /Ŝtormo kaj
mi/zer' ; kaj /lukto sam/tempe2
/trivi/s ; kaj vana /ardo,
/trompi2ta e/sper' ; kaj bri/letoj
dum /nubo2j /drivi/s ; Mi tiom
/ĝojas ke mi /vivi/s.

&3472. Silloin minä itkin:

'1

, #:

< Komponis Erkki Melartin.
Tradukis Vilho Setälä (1945).>

,&3472. La unua ploro:

'1 Tiam mi ekploris unuan fojon, ; ve,
ĉar min patrino elsendis ; kaj panon
malgrandan de l' nigra bretaro ;
mane al mi etendis:

'2 Iru mia filo al la vasta mondo, ; la
sorto ne igos vin penti, ; ĉar hejme
feliĉon nenian vi povas, ; nur menson
malgajan senti.

'3 Zorgo forpelas min ĉiam antaŭen,
; senfina ja estas la vojo. ; Tamen
unu konsolo: ĉe mia tombo ; ne estos
larma malĝojo.

&3474. Leken går...:

/Essike-dessike /leken går ;
 /live2t räknar och /Andersson
 får ; /mitt fö2r bröstet en
 /våldsam knuff ... ; /Essike-
 dessike-/piff-paff-puff: ; <C>
 /Pettersson sviktat och
 /familar ; /Essike-dessike, /allt
 är gäck ; /essike-dessike:
 /Lundström är väck! ; /Ingen
 vet när han /ramlar ... ; /Tåligt
 går döden med /kratta och säck
 ; /utanför ringen och /samlar.

,#3474: (x /do Tido do
 Tido '1 /La La So oh '2
 /re rere do o)x /do Tido
 re dore /mi i re h (x
 /do Tido do Tido '1 /re
 re do o '2 /re dore mi
 h) /mi mi mi redo /mi i
 re h /do Tido do Tido
 /La LaLa So oh /do Tido
 do remi /re e do h

< Verkis Nils Ferlin (En
 döddansares visor, 1930).
 Tradukis Magda Carlsson.
 Komponis Martin Strid (2009). '1.
 Esi ke, desi ke. Komenco de
 kalkula frazaro de kaptludontaj
 infanoj por hazarde forelekti
 unuope homojn inter si ĝis nur
 unu restas. '2. Anderson,
 Peterson, Lundström. Svedaj
 familiaj nomoj, en sama vicordo
 uzataj en populara gaja ĉendanco.
 '3 Ŝajnas manki unu vico en la
 traduko.>

,&3474. Ludo:

/Esi ke, desi ke! /Luda scen'.
 <1> ; /Vivo kalkulas kaj
 /Anderson jen <2> ; /bruste2
 sentas pu/ŝegon - kuŝ'... ; /Esi ke,
 desi ke, /pif, paf, puŝ' ; <3>
 /Peterson svene a/spektas ;
 /Esi ke, desi ke, /Lundström
 for! ; /[Sian vi][con ne]niu
 su/spektas ; /Ekster la rond'
 paci/ence sinjor' ; /Morto
 rastante ko/lektas.

&3476. Herremanden:

'1 En /Herremand sov engang
 hen, ; og /så skal alle
 Herremænd, ; hvor /gjerne de
 end leve vilde. ; Og det er ilde, ;
 at /dø3, nå2r ma2n e2ndnu ej
 vilde.

'2 Den Herremand, jeg synger
 om ; did, stakkel !, efter Døden
 kom ; hvor ingen frøs, skjøndt
 alle vilde. ; Og det er ilde, ; at
 ikke fryse, når man gerne vilde.

'3 Han traf sin kusk, og
 studsede: ; "Hvad " Jochum og i
 Helvede ? ; Jeg næsten det
 forsværge vilde. ; Og det er
 ilde, ; at se, hvad man
 forsværge vilde.

'4 "Hvorfor jeg kommen er herved, ; du uden tvivl alt forud ved, ; så jeg omsonst det dølge vilde." ; Og det er ilde, ; bekjendte ting at dølge vilde.

'5 "Min søn forfaldt til hor og spil, ; og satte flere penge til, ; end min formue tåle vilde." ; Og det er ilde, ; at den ej mere tåle vilde.

'6 "Af godhed for det skumpelskud ; jeg suged' mine bønder ud, ; og deres suk ej høre vilde." ; Og det er ilde, ; ej bønders suk at høre vilde.

'7 "Men du, som var så from og god, ; og gjorde intet kræ imod, ; hvi du er her, jeg vide vilde." ; Og det er ilde, ; så nøje alt at vide vilde.

'8 "Det går", var svaret, "mig så slet, ; fordi jeg hisset gjorde det, ; som I ej kunde, skjøndt I vilde." ; Og det er ilde, ; at ikke kunde, når man vilde.

'9 "Den søn, som volder, I er her, ; har jeg på halsen skaffet jer; Jeg Fruen intet nægte

vilde." ; Og det er ilde, ; slet ingen ting at nægte vilde.

'10 Sligt lærer hvert utugtigt skarn, ; at ikke skaffe Næsten barn, ; skjøndt Næstens kone gjerne vilde. ; Og det er ilde, ; at næstens kone gjerne vilde.

*, #: (mi /LaLa dore mimi
mi i h;mi /mire dore
mimi mi i h;mi /rere
remi dodo TiLa; Ti Ti
Ti+mi i h;Mi /MilSi lLa
La aldo /dolre milLa
LaLa Si i La a) x10*

< Verkis Johan Herman Wessel.
Komponis Svend-Aage Petersen.
Tradukis Poul Thorsen (1954T).
Kunigi melodion kun teksto provis
Martin Strid.>

,&3476. La grandbienulo:

'1 Grand/bienulo kun doloro ;
for/pasis, kiel grandsinjoro ; ja
/mortu, kvankam li ne volas. ; Kaj tre
malbonas ; se /mo3rti2 o2ni2 jam ne
volas.

'2 La bienul' en mia kanto ; alvenis,
kie al loĝanto ; malvarmas ne, sed ĉiu
volas. ; Kaj tre malbonas ; malvarmi
ne, se oni volas.

'3 Vidante sian ekskoĉeron ; li miris:
"Jokum, vi inferon! ; Mi fakte ne
ekkredi volas." ; Kaj tre malbonas ;
se fakton oni nei volas.

'4 "Kial troviĝas mi ĉi-sube, ;
delonge scias vi sendube, ; mi vane
tion kaŝi volas." ; Kaj tre malbonas ;
se vane oni kaŝi volas.

'5 "Diboĉis mia fil' adulte, ; li ludis
kartojn, perdis multe ; pli ol riĉajo
mia volas." ; Kaj tre malbonas ; se
riĉo daŭri ne plu volas.

'6 "Devigis min la sentaŭgulo ;
kampulojn suĉi sen skrupulo; la
ĝemojn mi ne aŭdi volas." ; Kaj tre
malbonas ; se ĝemojn ni ne aŭdi
volas.

'7 "Sed Jokum, kiu estas bona, ;
piema, virta kaj sindona, ; kial vi
venis? Mi scivolas." ; Kaj tre
malbonas ; se ĉion oni tro scivolas.

'8 "Fifartas mi nur danke tion, ; ke
tere mi ja faris kion ; vi povis ne,
kvankam vi volas." ; Kaj tre malbonas
; ne povi, kiam oni volas.

'9 "La filon, kiu vin navigis ; ĉi tien,
mi al vi havigis. ; La sinjorin' min uzi
volas." ; Kaj tre malbonas ; se oni ne
rifuzi volas.

'10 Por malĉastuloj jen konsilon! ; Al
edzo ne produktu filon, ; eĉ se l'
edzino tion volas. ; Kaj tre malbonas
; ke la edzino ofte volas.

&3478. Slottet och kojan:

'1 Jag har en landtlig stuga, ;
den stugan är dock min; men
ödmjukt skall man buga ; at till
mig komma in.

'2 Så föga högt från marken ;
har hon sin resning fått; men
der framför åt parken, ; der
står ett skyhögt slott.

'3 I prakt och stoj otroligt ;
der bor en herreman ; jag
sofver alltid roligt, ; men det
gör inte han.

'4 Han hofman är, dess värre, ;
en präktig stjerna bär; men
stackars nådig herre, ; hur litet
säll han är!

'5 Jag satt framför min koja ;
en vacker aftonstund, ; då
hördes plötsligt stoja ; hans
koppel kring min lund.

'6 Hans nåd förbi mig trädde ;
just som jag bäst förnöjd ;
försynens godhet qvädde ; i
menlöshet och fröjd.

'7 Det var en liten visa, ; som
sjelf jag gjort - jo jo - ; att
himlens Herre prisa ; för lugn
och sinnesro,

'8 för sundheten och födan, ;
för faderligt försvar, ; för hvila
efter mödan ; och ångerfria
dar.

'9 Hans nåde, stödd mot
bössan, ; grant hade hört min
sång. ; Jag teg och tog af
mössan, ; han tankfull gick sin
gång.

'10-11 Han göt en suck af
smärta. ; Ha! den förstod jag
godt: ; gif mig ditt glada hjerta,
; och gerna tag mitt slott!

'12 Då lyfte sig mitt öga ; till
den, som delat så: ; palatsen åt
de höga, ; och glädjen åt de
små.

, #:

< Verkis Anna Maria Lenngren.
Komponis Tradukis G. O.
Karlsson (1936A).>

,&3478. Kastelo kaj kabano:

'1 Kampara kabaneto ; vi estas mia
dom'. ; Sed nur en humileto ; eniras
vin la hom'.

'2 Ne alte kaj impone ; vi montras al
ciel'. ; Sed staras fanfarone ;
proksime la kastel'.

'3 Loĝadas grandsinjoro ; en tiu
granda dom'. ; Mi dormas sen
angoro, ; sed ne la alta hom'.

'4 Li kortegano estas ; kun
grandioza stel'. ; Sed tion mi
atestas: ; malĝojas la nobel'.

'5 Trankvile ĉe l' dometo ; mi sidis
en vesper'. ; Jen - lia hundareto ;
bruadas tra l' aer'.

'6 Li venas promenante ; kaj baldaŭ
pasas for, ; dum mi en ĝoj' kantante
; diservas el la kor'.

'7 Kanteto simpla estas, ; verkita de
mi mem, ; per kiu nun mi festas ;
vespere en pacem'.

'8 Enhavo de la kanto: ; "Al Dio estu
dank' ; por help' al suferanto, ; por
sav' el ĉiu mank'."

'9 La kanton aŭskultante ; li staris,
la sinjor'. ; Mi mute salutante ; la
ĉapon levis for.

'10 Ekĝemo pro doloro ; aŭdiĝis en
vesper'. ; Mi pensis: "Ho, sinjoro, ; vi
estas en sufer'."

'11 Signifas ja la ĝemo: ; "Por via
gaja kor' ; mi tuj sen hezitemo ;
kastelon donus for."

'12 Rigardis mi miranta ; al Dio en
ciel', ; al Dio ja zorganta ; pri domo
kaj kastel'.

&3480. Allt i livet är ej sol:

'1 Allt i livet är ej sol, ; allt i livet är ej natt, ; som en morgonskymning klarnar ; allt omkring oss småningom.

'2 Allt i livet är ej vår, ; allt i livet vinter ej, ; lev i kärlek - allt försmälter ; i en solomstrålad tår.

'3 Sök ej i det högsta allt, ; i det lägsta bor ock Gud - ; under jorden ligger graven, ; är dock salighetens dörr.

, #:

< Verkis Josef Julius Wecksell (Dikter till tröst). Komponis Söderberg. Tradukis G. J. Ramstedt (1945).>

,&3480. Ne tre longe daŭras tago:

'1 Ne tre longe daŭras tag', ; ankaŭ nokto pasas for, ; sed baldaŭe brilas bela ; nova kaj por ni aŭror'.

'2 Ne por ĉiam la somer', ; vintro pasas preter ni, ; kie amo, tie varmo, ; koro iĝos sen glaci'.

'3 Niaj tagoj pasas for ; tra ĝojeto kaj sufer', ; voj' al paco kaj feliĉo ; estas tombo en la ter'.

&3483. Allt vad vi på jorden äge:

/Allt vad vi på /jo2rden äge ;
/det är blott för/gänglighet ;
/Allt vad vi här /ä2lskat pläge ;
/det är blott få/fänglighet ;
/Som en ström vår /ti2d förrinner ; /som en dröm vårt /li2v försvinner ; /men på denna /vansklighet ; /följer själens /evighet.

, #3483: ; < [La] = A, 0, 9:2 > ('1, 2 /miido LaaSo /LaTido reedo '3 (/miimi soomi /redore miido) x 4x /faafa miLa /dooTi La ;)

< Sveda. Tradukis Martin Strid (FL-RE).>

,&3483. Ĉio kion ni posedas:

/Ĉio kion /ni2 posedas ; /estas nura /efemer' ; /Ĉio kion /a2mo pledas ; /estas vana /sur la ter' ; /Rongâ kuro, /te2mpo pasas ; /Songâ nur, nin /vi2vo lasas ; /sed post tiu /ĉi kavern' ; /sekvos por a/nim' etern'.

&3485. Inga rikedomar:

(&A: Och /inga rikedo2mar /har jag fått, och /inga rikedomar

/ä2rvat.)× (&B: /Men Gud give
mig mitt /da2geliga bröd,
/himmelriket /e2n gång när,
då2 /har jag rikedom
för/vä2rvat.)

,#3485. Polso dalekarla:
<[La]=A, 1,8:3, /3 4 4,
[fe]=11/4> (#1:
/Trsooolmi mildo
doolreldo /TilSooo La
lLaaa;Ti /ldoooTi
lLaaaTi ldooomi
/lrelfeee mi i;)× (#2:
/miido doomi miiso
/Trsoofeso laaafa re;
/miiifa so do /dooTido
re; miiifa /sooofa
lmiire doooLa /TilSooo
La a;)×)

< Kanta polso el Malung en
okcidenta Dalekarlujo laŭ
muzikulo Skinnar Albin laŭ
Leisme Per. Tradukis Martin Strid
(FLoRE).>

,#3485. Neniujn riĉojn:

(&A: Ne/niuajn riĉojn e2k
ri/cevis mi ; ne/niuajn riĉojn mi
he/re2dos ;)× (&B: /Sed la
ĉiutagan /pa2non donu Di' ;
/ĉielregnon /po2r ating' ; ja2 /tiel
riĉon mi po/se2dos ;)×

&3487. Förnäm och gemen:

/Döden gör oss /alla lika ;
/skåda här de /dödas ben ;
/Sök sen ut de /arm och rika ;
/en förnäm och /en gemen ; Här
/vandringssman statt /still att
bida ; /Dräng ligger vid /herres
sida ; /Ästu klo[ker och]
/många förfarit ; /säg mig hvem
som /hvem har varit.

,#3487.Odo: < [La] = D,
1,5:2, /5'4 5'4 > (#p:;
/LaLa doLa /Tido reTi;
/rere doTi /Lado La)×
h;mi (/miire doTi /rere
mimi;)× #p hLa /a a)

< Skribo super pordo de ostarejo
ĉe preĝejo en Norberg,
Vestmanlando, el jaro 1783.
Tradukis Martin Strid (FLoRE).
Melodio el la 13-a jarcento.>

,#3487. Moŝto kaj vulgare:

/Mort[o nin] ega/ligas ĉiujn ;
/jen rigardu /da ostar' ; /Trovu do
laŭ /riĉo tiujn ; /moŝto jen kaj
/jen vulgar' ; Mi/granto, staru,
/ek, atentu ; /simplan apud
/nobla gento ; /Se vi sa[ĝas, la]
/pravon miru ; /kiu estis /kiu,
diru/!

&3489. Mitt eget land:

'1 Jag hörde musik någonstans,
; som kom från en frusen
orkester, ; den kallas för
terrorbalans ; och dansas av
Öster och väster. ; Vad bryr jag
mig om  st och väst, ; jag vet ju
bäst...

...för när mänskorna har
varandra, ; bor de alla i samma
land, ; och jag är ju precis som
andra, ; och min hand  r så lik
din hand. ; Hela landet syns
från mitt fönster, ; huvudstan
ligger i mitt rum, ; och i taket
g r lyktor mönster, ; det  r
dumt, men jag är nog dum.

'2 Man s jer, att ensam är fri, ;
den frie lär vara den starke. ;
Men du och jag blir ändå vi, ;
och jorden f r blommande
marker, ; och n tterna skimrar
av bloss, ; bara för oss...

...f r när mänskorna har
varandra, ; bor de alla i samma
land, ; och allting vi vill ge till
andra, ; kan du få ur min öppna
hand. ; I min hand finns allt det
jag drömmer, ; allt jag äger och
allt jag har, ; och den rädsla,

som alla gömmer, ; på den är din
hand ett svar.

'3 Jag vet, att det finns en
raket, ; som fl g till en
främmande himmel, ; men s j
mej en enda planet ; som
jorden, f r den ger mej svindell
; Och därför så stannar jag
kvar, ; jag vet jag har...

...liksom du någon plats på
jorden, ; som jag kallar mitt
eget land, ; det  r svårt att få
tag på orden, ; men du vet, hur
det känns ibland. ; När man
k nner, att allt är nära, ; och
att allt finns en mening i. ; Ska
det vara så svårt att lära, ; det
att mänskorna - det  r vi...

...har du h rt någon gång
musiken, ; när jag fattar helt
lätt din hand, ; och i världen
omkring finns riken, ; men de  r
alla samma land. ; <Vissling eller
nyning till slutet.>

, #3489:; <[do] = D, 3:3,
[Lu] = 8/5> ((re x /re
re re /re mi fa /so '1 o
o /o h; mi '2 mi i /i
h;) (x so /lu lu lu /lu
ta lu /so o o '1 /o h;
so /fa fa fa /fa ma fa
/so so o /o h; '2 ;/fa

ma fa /so o o /o o o /h
h h;); (/h mi fa /so so
so /fa a mi /fa a fa /h;
re mi /fa fa fa /mi i re
/mi i i /h; do re /mi mi
mi /re e do /re e re /h;
Ti do /re re re /do o Ti
/do o o;) x)+

(#Agorde:; (h /mRe /j7So
/jDo /8o) x /mFa /j7Ta
/jMa /a /mFa /a /jSo /o
/mFa /j7Ta /jMa /mFa
/jSo /j (So?Fa) /j (So?Mi)
(/j (So?Re) /jDo /o /mRe
/e /j7So /o /jDo /o /mLa
/a /mRe /e /j7So /o
/jDo) x)) x4

< Verkis Beppe Wolgers. Komponis
Olle Adolphson. Tradukis Sten
Johansson.>

,&3489. Samlandan':

'1 Mu/zikon al/portas la /ven/t' ;
ĉu /marŝon el /fora mi/lito/? ; Ĝi
/gloras ba/talon de /gen/t' ; por
/esti ven/kint' aŭ ven/kito/ ; Ĉu
/gravas mal/gajno aŭ /gaj/n' ;
/ĉar iel /aj/n/...

...kiam /homo la /homon /amas/ ;
ja fa/riĝas li /samlan/da/n' ; Se
na/cio kaj /ras' mal/samas/ ;
tamen /samas ja /lia /ma/n' ; Tuta
/mond' estas /la kvar/talo/ ; kaj
Eŭ/rop' kuŝas /en mia /do/m' ;
kvankam /ŝajnas ĝi /nur ba/nalo/

; vi kaj /mi estas /hom' kaj
/ho/m'.

'2 Laŭdire liberigas solul'; kaj
homo libera plej fortas ; Sed
mankas en tiu kalkul' ; ke amo
floradon alportas ; Do restu ni
dumnokta par' ; substele, ĉar...

...kiam homo la homon amas ; ja
fariĝas li samlandan' ; kaj la
foron kiu ĉiamas ; donas mi per
aperta man' ; Jen mantenas mi
ĉiun revon ; ĉiun zorgon de l'
tuta mond' ; kaj se timas vi
Sarajevon ; mia man' estu la
respond'!

'3 Raketo ekflugis de l' ter' ;
serĉante pli belan ĉielon ; sed
plaĉas al mi l' atmosfer' ; mi
ŝatas la ter-karusejon ! ;
Rezignos mi pri la vetur' ; restos
mi sur... ; ; ...nia tero en propra
loko ; kaj mi nomas ĝin mia
land' ; Ĉu aŭdiĝas al vi la voko?
; Ĉu atingas vin la demand' ;
Kiam finos ni la perforton? ;
Kiam scios ni ĉion pri ; kiel trovi
la ĝustan vorton ; ke la homoj ja
estas ni...

...Ĉu aŭdiĝas al vi muziko ; kiam
tuŝas vin mia man'? ; Ĉiu hom'
estas ja amiko ; ĉiu hom' estas
samlandan'. <Fajfado aŭ zumado
alfine>

**&3490. Brudeferden i
Hardanger:**

'1

, #:

< Verkis Andreas Munch.
Komponis Halfdan Kjerulf.
Tradukis H. Th. Thomsen kaj
Didrik Didriksen (1936). '1 Gangar
(iranto) estas speco de norvega
danco.>

,&3490. Edziĝfesta hejmeniro:

'1 Spirblovas brilanta somera aer' ;
laŭ super la Hardangerfjordo ;
Ĉielen altiĝas ĝis blua eter' ;
majesta montaro de l' nordo ;
Verdiĝas dekliv', jen brilas glaci' ; la
tuto festrobe en plenharmonio ; ĉar
jen, sur verdeta ondaro ; hejmiras
edziĝfestanaro.

'2 Jen, kvazaŭ de reĝo pratempa,
filin' ; vestita per oro, skarlato ; pli
bela ol fjordo kaj tag' novedzin' ;
antaŭe jen en la boato! ; Ĉapelon
svingante pro gaja humor' ; novedzo
jen! sekvas lia trezor' ; Li trovas
porvivan stimulon ; vidante en ŝian
okulon.

'3 Aŭdiĝas la loga muzik' kiel font' ;
"Gangaroj"<1> ja estas ludataj ; Kaj
eĥas la pafoj de monto al monto ;
gajvokoj de bordo jen aŭdataj. La
gejunularo amuzas kun ĝoj' ; la
mastro festena dum tuta la vojo ;

drinkigas la tutan gastaron ; ĉar tiel
li gloras la paron.

'4 Nun ili do hejme kun vigla muzik' ;
glitadas sur brila ondaro ; Boatoj
tutplenaj je festa publik' ; aliĝas al
jena gastaro ; Bluiĝas fendeg', kaj
jen glaciej' ; brilegas, odoras
pomarbo, herbej' ; sur istmo jen
bele staranta ; preĝej sonorade
benanta.

&3494. Rannalla itkijä:

'1 Läksin minä kesäyönä
käymään ; siihen laaksohon
kussa kuuntelin päivää, ; kussa
lintuset laulaa ; metsäkanatkin
ne pauhaa. ; Ja mun sydämeni
etsi lepoa ja rauhaa.

'2 Katsoin minä alas vetten
puoleen, ; näin rannalla tytön
ihanan ja nuoren, ; joka istui ja
itki, ; katsoi aaltoja pitkin. ; Ja
hän oli niin surullinen joka hetki.

'3 Mitä itket sä raukka rannalla
yksin ; ja sun silmistäs vedet
vierivät nytkin? ; Mikä tuska ja
vaiva ; sinun sydäntäsi painaa, ;
joka ei anna sydänyölläkään
rauhaa.

'4 Ja hän vastasi: "Sepä suru
mua painaa ; kun ei koskaan tule

takaisin se laiva, ; kussa kultani kulki ; poikki aaltojen julki. ; Minut jätti ja surun sydämeeni sulki."

'5 Ja hän katseli vähän aikaa vielä, ; näki kaukana pilven punertavan siellä. ; Pilvi ei ollut lainkaan ; tunsi kultansa laivan. ; Ylistetty nyt luoja maan sekä taivaan!

,#3494: <[La]=E, 1,2:3>
(;/La mi mire /doTi La Ti /do Ti i; /Lado mi mire /doTi doTi LaSi /La La a; /doTi LaSi LaTi /do Ti i; /doTi LaTi dore /mi mi i; /Lado mi mire /doTi doTi LaSi /La La a;)x5

< Finna popolmelodio. Verkis E. Lönnrot. Tradukis V. T. (La Alaŭdo ,&1) kaj Raimo Tanskanen (1995 ;&2).>.>

,&3494.1. Surborde ploranta:

'1 /Vagis mi en /somernokto /hela ; /en la valo2, /kien falas suno /bela; /birdokanton mi ad/miris, ; /ravon de l' natur' en/spiris, ; /sed trankvi2lon kaj /pacon mia kor' de/ziris.

'2 Paŝis mi al nokta bord' serena; sidis ĉarma knabino sur la rok'

ebena. ; Jen ŝi ploris en desprimo, ; revis al la malproksimo, ; senespera estis ŝia juna animo.

'3 Kial tremas vi en sentobrulo, ; fluas larmoj torente el morna okulo? ; Kia ŝarĝas bruston pezo, ; rodas koron la forgeso, ; ĉar permesas ripozon ne eĉ noktomezo?

'4 Tial premas sento kordolora, ; ĉar neniam revenis tiu barko glora, ; kiu pompe forveladis, ; brave kun amat' paradis, ; en malĝojon domaĝe li min tiel lasis.

'5 Rerigardis ŝi al vasta maro; ŝvebis nubo nebula super la ondaro. ; Sed ne flosis la nebulo, ; velis ŝipo de l' karulo. ; Do, laŭdata nun estu gracia Eternulo!

,&3494.2. Iris mi en somernoktan valon:

'1 /Iris mi en /somernoktan /valon, ; /tiun valo2n, /kie a2ŝskultis /tagon, ; /kie bi2rdoj kan/tadas, ; /arbarkokinoj pe/padas; /mia koro la /pacon, ripozon ser/ĉadas.

'2 Vidis mi la akvon hele bluan, ; sur la bordo knabinon belegan kaj junan, ; kiu sidis plorante, ; laŭ la ondoj

rigardante ; kaj malĝoja momenton
ĉiun aspektante.

&3496. Robert Burns:

'1 Ved Skotlands gamle Eg dit
Hors du bandt, ; imens du
lyttede til Bækkens Tone; du
aanded Sang, hvert Digt en
Diamant, ; der overfunkled dem
i Stuarts Krone.

'2 Som fattig Tolder lod dit
Folk dig dø, ; dets største
Hjerte, sønderbrudt og ene;
længst slog dog Folkekulden om
til Tø; nu faar du Statuer paa
høje Stene.

'3 Martyrens Lod den samme
alle Vegne! ; Imens han leved,
slog man ham med Sten; men
naar hans Hænder slapt i Døden
segne, ; man gjør Mirakler med
hans Dødningben.

, #:

< Verkis Jeppe Aakjær (1906).
Tradukis Poul Thorsen (1954T).)

,&3496. Robert Burns:

'1 Ĉe riveret' en skota land' ; 1
olda kverk' vi ligis la ĉevalon. ;
Vi spiris kantojn, ĉiu diamant' ;
supera la Stjuartan kron-opalon.

'2 Malriĉe lasis morti en mizer' ;
popolo skota sian filon grandan.
; Malfruis tro rekono post sufer',
; statuoj donas nun honoron
vantan.

'3 Ĉar ĉiam sama la martira sort!'
; Vivanta: ŝtonajn batojn kaj
obstaklojn. ; Sed kiam palas
manoj en la mort': ; per l'ostoj
oni faras jam miraklojn.

&3498. Paa Lochlea:

'1 Her har han gaaet den ranke
Mand ; bag Harv og Plov i al
Slags Vejr ; og digtet om det
skotske Land ; og gjort det for
al Verden kjær.

'2 Her har han traadt sin
Rytmes Takt ; med Mulden om
sin tunge Sko ; og følt den
første Elskovs Magt ; i Dansen
paa en stampet Lo.

'3 Her spired dette hvasse Vid,
; der satte mangan Hykler mat,
; mens selv han drev med Ko og
Kid; og Regnen drypped fra
hans Hat.

'4 Her har han smagt al
Armod's Tort, ; følt Kløften
mellem Rang og Aand ; og set en

elsket Far gaa bort ; med
Rykkerbreve ved sin Haand.

'5 O, Skotlands Lorder viden
kjendt, ; lad Skammen skrive
paa jer Ryg: ; En Aand kom til
jer himmelsendt, ; Nationen lod
den tærske Byg!

, #:

< Verkis Jeppe Aakjær. Tradukis
Poul Thorsen (1954T). '1 Lochlea
("Loĥ-li"): bieneto de Robert
Burns.)

,&3498. *En Lochlea:*

'1 Ĉi tie iris li, la rekta viro, ;
post erpo kaj plugilo aĉetere ;
kaj versis pri Skotlando dum la
iro, ; ke la tutmondo amu ĝin
sincere.

'2 Ĉi tie tretis sian propran
ritmon ; li kun la humo ĉirkaŭ
ŝuo-flankoj ; kaj spertis la unuan
am-enigmon ; dum verva danco
sur draŝejaj plankoj.

'3 Ĉi tie lia rimsarkasmo mokis ;
prefere trafe al hipokrituloj, ;
dum mem li kun bovino
dialogis, ; kaj lian ĉapon trempis
pluvnebuloj.

'4 Ĉi tie li gustumis paŭperismon
; kaj sentis faŭkon inter rang' kaj
sprito; amatan patron pelis en

abismon ; la ŝuld-atestoj kaj la
deficito.

'5 Ho, el Skotlando vaste famaj
lordoj, ; ĉielo sendis spritan
ataŝeon; sed honto skribu sin sur
viaj dorsoj, ; ĉar vi ordonis lin:
draŝu hordeon!

'#35. Metakantoj:

'#35. Metakantoj:

&3506. Igpakuhak:

'1

,&3506.0. Længsel efter sangkamp:

'1

, #:

< El Viktoria-lando, Gronlando.
Kolektis Knud Rasmussen. De la
dana tradukis Poul Thorsen
(1954T).>

,&3506.1. Sapiro al kantbatalo:

'1 Oni diras, ke estas ĝuo ; al homaj
oreloj ; bone aŭskulti, ; kiam granda
kantanto levas sian voĉon ;
balancante sian korpon en danco. ;
Kaj vidu: ; Kiam la granda kantanto
laŭtigas sian voĉon ; dancante laŭ
sonoj de l' tamburo, ; tiam flirtas
ĉiuj blankaj ermenfeloj, ; kiuj
ornamas lian pelton.

'2 Tintas, susuras en miaj oreloj! ;
Kaj tion kaŭzas ; la homoj malsupre ;
ĉe la eta trut-rivero. ; Mi sopiras al
festdomo, ; al la eta festdomo de
"La Ostulo", ; li, kiun mi kutimas ;
defii por kantbatalo. ; Kaj tamen mi
ne forgesas, ; kiel kore oni kompatas
; tiun, kiu perdas la batalon, ;

soligita per mok-kantoj, ; kiam nia
duelo baldaŭ finiĝos.

'3 Miaj oreloj, miaj oreloj! ; Tintas,
susuras en miaj oreloj! ; Mi sopiras
al kantbatalo en festdomo. ; Kaj tion
kaŭzas la homoj malsupre ; ĉe la eta
trut-rivero.

&3512. Den vackraste visan:

'1 Den /vackraste /visan om
/kärle/4ken kom /al/drig på
/prän/t ; den blev /kvar i en
/dröm på Mont/ma2r/12tre <C>
hos en /fattig pa/risstu/den/t.

'2 Den /skulle ha /lyst över
/länder/20na och /tvingat en
/vår på /knä/ ; och en /värld
skulle /tryckt till sitt
/hjä2r/28ta e2n /ny, e2n /ny
Mu/sset/.

'3 Han /skulle ha /vandrat vid
/ka2jer/36na med en /blek
liten /blåögd Lu/ci/lle ; och
/diktat vi/oler och
/ky3/44ssa2r /nu en /natt i
a/pri/l.

'4 Den /vackraste /visan om
/kärle/52ken kom /al/drig på
/prän/t ; Den be/gravdes i en
/massgrav i /Fla2n/60dern med
en /fattig pa/risstu/den/t.

, #3512: < [La] = G,
 2, 0:3, #=&x4 [Di]=25/24,
 [Ri]=225/192 > Do /La Ti
 La /Si re eTi /do o Ti
 /4do o La /Ti i i /La a
 Si /La /a h; DoDo /La a
 TiLa /Si Ti re /do o lTi
 /12do o LaLa /Ti Ti Ti
 /La a So /Fa /a a;; La
 /La La La /La Ti di /re
 e re /20La a La /So oSo
 So /Fa a Fa /Mi /i i;
 LaLa /re re re /do do do
 /La a lSi /28La a LaFa
 /Re e ReRi /Mi i Fa /Re
 /e h;; <[Re:Do]> x So
 /So La Ti /do Ti La /do
 lLa '1 Re /36Re e ReRe
 /Re Mi Fa /So Fa aMi /So
 /o o; '2 lRe /44Re e lFa
 /Mi i Do /Re eFa Mi /Do
 /o h;; <[Fa:do]> So /mi
 fa mi /ri la afi /so o
 fi /52so o mi /fa /mi i
 ri /mi /i h; SoSo /mi fa
 mi /ri fi la /so o lfi
 /60so o mimi /fa fa fa
 /mi i re /do /o o)

<Verkis Ture Nerman (1886-1969). Tradukis Ferenc Szilágyi (1960 fLO-E). Komponis Lillebror Söderlundh.>

&3512. La plej bela kanto:

'1 La /plej belan /kanton pri /am'
 ne/4niam /rulis la /pres-
 instru/men/t' ; kanta /songh'

montmar/tre-a ĝi /e2/12stis de
 pa/riza, /pala stu/den/t'.

'2 Ĝi so/nadi /devus en /la
 tut/20mondo /brulus prin/tempa
 /flamo, /se ; ĝi /sonus, la /mondo
 al /sia /28koro /prenus /lin, la
 /novan Mu/sset.

'3 /Estus li re/vanta ĉe /ŝtono de
 /36kajoj kun gra/cila,
 lazuro/kula Lu/ci/lle ; /kantus pri
 vi/oloj kaj pri /ki/44soj en la
 /nokto /de a/pri/l'.

'4 La /plej belan /kanton pri /am'
 ne/52niam /rulis la /pres-
 instru/men/t' ; /Tombo a/masa
 ĝin Flan/drie /60kaŝas kun
 pa/riza, /pala stu/den/t'.

**&3518. Syng kun i din
 ungdoms vår:**

'1 Syng kun i din ungdoms vår ; i
 din lyse sommer ; Sangens væld
 fra hjertet går ; Og til hjertet
 kommer ; Engang dine ungdoms
 kvad ; Vil når høsten kommer
 glad ; Tone dig i møte

'2 Håret gråner, sangens elv ;
 Flyder mer stille ; Rinder før du
 ved det selv ; Ut i mindets kilde
 ; Sødt er da hvert ungdoms

kvad ; Som en røst vemodig glad
; i de tause lunde

, #:

< Verkis Joh. D. Behrens.
Komponis F. Silcher. Tradukis
Nils Christensen (1954).>

,&3518. *Kiam estas juna vi:*

'1 Kiam estas juna vi ; kantu en la
gaja ĥoro ; Iras dolĉa melodi' ; el la
koro al la koro ; Iam estos la
kantad' ; por vi kara resonad' (; de
la junuleco.)×

&3524. Den fyrste song:

'1 Den /fyrste /so2ng eg
/høyra /fek, ; var /mor sin
so2ng ved /vo/gga. ; Dei /gode
/ord til /hja2rta /gjeck. ; Dei
/ku2nne /grå2ten /sto/gga/.

'2 Dei sulla meg så inderleg. ;
Så mjukt, så vent te sova. ; Dei
synte meg ein fager veg ; utav
vår vesle stova.

'3 Den vegen ser eg enno tidt ;
når eg fær auga kvila. ; Der
stend ein engel, smiler blidt, ;
som berre ei kan smila.

'4 Og når eg sliten trøytner av,
; i strid mot alt som veilar. ; Eg

høyrer stilt frå mor si grav, ;
den song som all ting heilar.

,#3524: (Mi /So o La /So
lFa Re /Fa a So /Mi i;
So /do o do /Ti lSo Ti
/La a a /So o; So /La a
do /Ti i So /Mi lFa La
/So o; Mi /Do lRe Fa /Mi
lSo Mi /Re e e /Do o h
/h h) ×4

< Verkis Per Sivle. Tradukis Johan
Matland (1954).>

,&3524. *La unua kanto:*

'1 L' /unuan /ka2nton /aŭdis /mi ;
de l' /panj' en /la2 lu/li/lo ; al
/mia /kor' pa/ro2lis /ĝi ; fi/ni2ĝis
/plo2r' de l' /fi/lo/.

'2 Ĝi lulis min en manier' ;
trankvila, mola, dormi ; el nia
eta dom' sur ter' ; ĝi montris
vojon por mi.

'3 Ankoraŭ ofte dum dormet' ;
mi vidas tiun vojon ; anĝelo
staras kun ridet' ; simile panjon
fojon.

'4 Dum kontraŭaĵo en luktad' ;
min fine igas laca ; el panja
tombo la kantad' ; sonetas
rekuraca.

&3530. Sångn:

'1 (/Som en örn mot /solen /stiger sången /opp, ; /väcker uti /själen /mod och lust och /hopp.)x (; (&SA: /Och åt sårat /bröst /ger han lugn och /tröst, ; /och åt sårat /bröst ger han /lugn och /tröst.)+(&B: //Och åt sårat /bröst /ger han lugn och ; /tröst, åt sårat /bröst ger han /lugn och /tröst.))x

'2 (Allt vad stort och ädelt, skönt och upphöjt är, ; sångens ljuva ande till vårt hjärta bär.)x (; Kärlek, hopp och tro i dess toner bo)x4

,#3530: <[Do]=h, Vivace, :4>

((#S: f: (/Do oDo Mi So /do o So o /do odo do re /mi i i h; /So oSo do do /Ti i i di /re eSo Ti La /So o h h;)x (/La aLa La Ti /do o o o /re eTi do re /mi i i i /do So do re /mi i so fa /mi i i re /do o o h)x)+

(#A: (/Do oDo Mi So /do o So o /So oSo La So /So o o h; /Mi iMi So Fi /Fi lLa So o /Fi iSo So Fi /So o h h;)x (/La aLa La

Si /La a a a /Ti iSo La Ti /do o o o /do So So Ti /do o do La /So o Fa a /Mi i i h)x)+

(#B: (/Do oDo Mi So /do o So o /Mi iMi La So /Do o o h /Do oDo Mi Mi /Ri i Mi i /Re eMi Re Re /So o o h)x (/h /La aDo Mi La /So o o h /Do oDo Mi So /do l:So Mi So /Do o Mi Fa /So o So o /Do o o h)x)x

< Verkis Joh. D. Behrens. Komponis L. Spohr. Tradukis "Joĉjo" (1936).>

,&3530. La kanto:

'1 (/Kiel aglo /sunen, /jen altiĝas /kant' ; /de kuraĝ', e/spero, /ĝoj' en kor' ve/kant'.)x ((#SA:; /Ĝi konsol' kaj /ben' /estas en ĉa/gren', ; /Ĝi konsol' kaj /ben' estas /en ĉa/gren'.)+(#B:; //Ĝi konsol' kaj /ben' /estas en ĉa;/gren', konsol' kaj /ben' estas /en ĉa/gren'.))x

'2 (Ĉiom da utilo, belo, glor', honor', ; la ĝeni' de l' kanto portas al la kor'.)x (; Jen en kanto flam' de l' esper' kaj am'.)x4

&3536. Sjung, sjung!:

'1 (&S: Sjung, sjung, brusande våg! ; Visorna dina vet jag. ; Sjung, sjung, fågel i skog! ; Drillerna kan jag nog. ; Sjung, sjung, blomster i vind! ; Sucka sen aldrig mera! ; Sjung, sjung, mitt hjärta du! ; Klaga ej mera nu!)

'2 jag vet hvad jag vet, hvad ingen vet, ; hvad ingen nu alls kan ana! ; Min hemlighet är min hemlighet, ; den skall ingen dödlig spana...

'3 Här, här stod han i går, ; första och enda gången! ; Hans blick då, när han såg, ; var som en mörkblå våg... ; Guldglans på vågen, ; solsken i hågen... ; Aldrig i själfva den bleka död ; så kan jag den blicken glömma, ; varm som den klara aftons glöd, ; när rosor om kärlek drömma... ; Ve, om han visste - ; hvad? ; &S

, #:

< Verkis Z. Topelius (1848, la 3-an de junio). Komponis A. Söderman. Tradukis (1931).>

,&3536. Jen kant'!:

× Jen kant'! Muĝa ondar', ; scias mi viajn kantojn. ; Jen kant'! Bird' en arbar', ; konas la trilojn mi. '1 (; Jen kant'! Floroj en vent', ; ne ekĝemetu plue! ; Jen kant'! Ho koro, vi ; plendu ne plue nun!)×

&3538.:

.. . . .

, #:

< Suoma popolmelodio. Verkis Y. Koskinen. Tradukis Runo Stridell (1986).>

,&3538. Inter la pinoj:

'1 Inter la pinoj kaj bone kaŝita ; estas kabano en arbara muĝ'. ; Pintoj de montoj superas la arbojn, ; bluas tre bele en matena ruĝ'.

(×: Hoi lari lari la, hoi lari lari la. ; Min do respondu, finnlanda arbar'.

'2 En la arbaro tre fore mi aŭdas ; kiel kukolo kantas al edzin'. ; De la ĉaskorno la klara sonoro ; al mi atingas de for kaj proksim'.

'3 Jen mika propra spirito parolas ; per la profunda voĉ' de nia arbar'. ; Tial la langon mi ne povas regi, ; kaj tial konstante sonas mia kantar'.

&3542. Kottarainen:

'1 /Kotta2ra2inen, se
/mu2rhe2lintu ; /jo2ta2
harvasti /mainitaan ; /oli2
o2ppinut /e2lä2mältä ; /piene2n
pienoisen /laulun vaan.

'2 /Kotta2ra2inen se /tu2mma2
lintu ; /la2ulo2i pienoisen
/säveleen ; /Minkä2 lauloi, sen
/totta2 lauloi ; se /koski
kuulijan /sydämeen.

,&3542.0. Staren:

'1 /Stare2 li2te2n, /grå2a2
fågelN ; /so2m ma2n knappa2st
/nämnt en gång ; /har a2v
li2ve2t /lä2rt si2n visa ; /lä2rt
si2n enkla2 /lilla sång.

'2 Stare2 li2lla2, mö2rka2
fågel ; e2nke2l är vä2l stämman
din ; men de2n klinga2r sant
o2ch trofast ; därför når de2n
till mitt sinn.

,#3542: ; < [Do] = F,
:4>

(#1: 3x /So SoMi ReSO
Mi1Re /DoRe MiSo La Mi;
/ReMi '1,3 FaLA Re Do1Re
/Mi Fi So o; '2 FaLa do
SolLa /La TI Do o;; '3
/So SoMi So SolSo /La

LaMi La La;1Lu /So So do
SolLa /La TI Do o)+

< [j]=maj, [j3]=maj3,
[j5]=maj5, [j7]=maj7,
[j77]=maj7-7, [m]=min,
[m7]=min7, [m]=min,
[m]=min, [Do]=, [F]=,
[Re]=G, [So]=C, [La]=D >

(#0: /jDo o j7So o /jDo
o j7La a; /mRe e j7So
j3Do /mLa j7Re So o;
/jDo o j7So o /jDo o mLa
a; /m7Re e j5Do o /j7So
o jDo o;; /o o j7So o
/jDo o j7La a; /mRe e
j7So j3Do /mLa j7Re jSo
o; /jDo o j77Do o /j7La
a mRe e; /jSo j77So j3Do
jDo /j7So o jDo o)

< Verkis J.H. Erkkö (1849 - 1906).
Komponis Oskar Merikanto (1868
- 1924). Sveden tradukis Nino
Runeberg kaj espen Anja
Karkiainen.>

,&3542.1. Sturno:

'1 /Sturno2, la2 birdo /de griza
malĝojo ; /kiun tre malofte
men/cias ni ; /lernis de l' vi2vo2
/su2r sia vojo ; /unu melodion
mal/gran[dan, ne] pli.

'2 Kantis la sturno, malhela je la
vesto ; sian melodion nur, sen
dekor' ; Simple ĝi kantis pri ver'
kaj honesto ; Mi sentis tuŝon en
mia kor'.

**&3550. Luullahan etä lysti on
olla:**

'1

, #:

< Tradukis Aini Setälä (1945).>

,&3550. Oni supozas:

'1 Oni supozas, ke ĝojas mi, ; ĉar kanto la mia sonas - ; dum la kantado neniam plu ; malgrandajn zorgojn mi konas.

'2 Kaj ne pro tio mi kantas, ne ; ke mi belan voĉon havas - ; for de soleco malgaja min ; kantado ĉiam savas.

**&3554. Jeg har båret lerkens
vinge:**

'1 Jeg har båret lerkens vinge ..
.. ..

, #:

< Verkis Rosing. Komponis
Tradukis Alfred Ruud (1954).>

,&3554. Portis min alaŭdflugilo:

'1 Portis min alaŭdflugilo ; kaj kun kant' de tie ĉi ; iam alte en sunbrilo (; paradizen flugos mi.)x

'2 Mia hejma regiono ; estas tiu de la kant' ; de la junulec' trezoro (; estas mia kunirant'.)x

'3 Eĉ de plor' mi iĝu blinda ; tamen sur aera voj' ; de palaco admirinda (; trovon faros mi kun ĝoj'.)x

'4 Tial kun decid' senmova ; antaŭiĝu mi kun fort' ; venos ja printempo nova (; en la lando de la mort'.)x

&3558. Hymn till sången:

'1

, #:

< Verkis E. Kremser. Tradukis Gast (SLEA). Komponis.. ..>

,&3558. Himno al la kanto:

'1 De l' pratempmateno la hom' emas levi ; rigardon al lumo de senlima spac'. ; Li kiel la birdo scipovas ankaŭ peri ; per tona muĝ' sopiron de ĝoj' kaj ekstaz'.

'2 Aŭdiĝas en kanto plej bona la sento ; levanta esperplene el homa kor'. ; De tempo pasinta la revojn de l' pragento, ; sentemon junularan vivigas kanthor'.

'3 Belege vi kant', kiel flustra arbaro ; sentigas vi koron per hejmlok-akord'. ; Neniam silentu en nia mont-valaro! ; Altkresku vi

potence, libero en Nord! ; êe ni en Nord'!

&3562. Bergenssang:

'1 Jeg tok min nystemte Cithar i hende ; sorgen forgikk meg på Ulrikens topp. ; Tenkte på bauner, om de skulle brenne ; og byde mannskap mot fienden opp. ; Følede freden, blev glad i min ånd ; og grep til min cithar med lekende hånd.

'2 Værdige, gamle, graaskaldede Bierge, ; I, som omgierde min Fædrene-Bye, ; I, som saa mangen en Torden afværge, ; og sønderbryde electriske Skye! ; Yndig er Dalen, I hegne mig ind, ; og Foraar og Dalen oppleve mit Sind.

'3 Herfra fortryllende Syner jeg skuer, ; Lungegaards Vandet, den Slette saa blaa, ; Nyegaards Alleens løvkronede Buer, ; derunder prydede Skønne at gaae, ; deromkring Markens dens festlige Dragt, ; der Guld i det Grønne den blomstrende Prag!

'4 Tæt ved mig Alrikstads dobbelte Slette, ; Kongeborg fordum og brugbar til Strid, ; skion af Naturen, om Fortrin vil trette ; med selve Nyegaard, som prunker med Flid, ; der løb fra Svartedig skummende Aae, ; der saae jeg Møllehiul flittig at gaae.

'5 Bedre frem, Bergen, det Handelens Sæde, ; strækkende Arme om seilbare Vaag. ; Derhen høifarmede Jægter med Glæde ; rustes hver Sommer til dobbelte Tog; derfra gaae Skibe saa vide om Land; der kjøber, der selger, der handler hver Mand.

'6 Der seer jeg Skoven af Masterne høie, ; handlende Stuers Bredvaiende Flag; Vippebom seer jeg sig flittig at bøie, ; flittig at hæve. - Tangenternes Slag ; paa dette Handels-Claveer gav Musik, ; og Vare af Skuderne dansende gik.

'7 Nu tog jeg Vand af den springende Kilde, ; hvorudaf Oldtidens Kiæmpeslægt drak. ; Naar de lykønske sit Fædreland vilde, ; Sverdet af Skeden

tillige de trak. ; Vee! den, saa
sang de, saa synger jeg og, ;
den Niding, som Sverd imod
Fødeland drog.

'8 Freden, o! Bergen! din rede
beskierme, ; Sommeren krone
hver Ager med Brød! ; Ilden og
Sverdet dig aldrig fornærme, ;
Havet dig aabne sit frugtbare
Skiød! ; Da mellem Biergene syv
skal du staae, ; naar nybaget
Kiøbstad i Luften maa gaae.

'9 Jeg drakk den Skaal, som
mig Ulriken skiænkte; drikker
den samme, I, som have Viin. ;
Hver som opriktig mod Fødeby
tænkte, ; lod denne
Munterheds Skaal være sin. ;
Held for vort Bergen, vort
Fødelands Held! ; Giv alting maa
blomstre fra Fiere til Field.

,#3562: ((/do do mido
/So So So /La LaTi doLa
/La a La; /mi mi mi /re
so Ti /redo Ti La /So o
h;)x /fa fa reTi /do do
So /doTi LaSo FaMi /Mi
Re; do /do So mi /mi do
miso /sofa mire doTi /re
e do) x9

< La "nacia himno" de la urbo
Bergen. Verkis Johan Nordahl
Brun (1774-1816) laŭ germana

melodio kaj tradukis Robopo
(1936).>

,&3562. La "nacia himno" de Bergen:

'1 /Novago2r/ditan la /citro2n
mi2 /prenis ; /for la mal/ĝoj' sur
la /pi2nt' de l' Ul/rik' ; /Penso
pri2 /fajra sig/nal' a2l mi2 /venis
; /ĝi ja a/vertus min: /Je2n
mala/mik'! ; /Sentis mi2 /pacon
kun /ko2ro2 ĝo2/janta ; kaj
/kaptis la /citron pe2r /ma2no2
lu2/danta.

&3568. Piuvkaq:

'1

,&3568.0. (Sangerglæde):

'1

< El Utkuhikjalik-popolo, Granda
Fiŝ-rivero, Gronlando. Kolektis
Knud Rasmussen. De la dana
tradukis Poul Thorsen (1954T).>

,&3568.1. Ĝojo de kanto:

'1 Ĉarma estas la ago ; fari kantojn!
; Sed tro, tro ofte ; ili fiaskas.

'2 Ĉarma estas la sorto ; atingi
dezirojn! ; Sed tro, tro ofte ; ili
forvelkas.

'3 Ĉarma estas la ago ; ĉasi
cervaron! ; Sed tro, tro malofte ; oni
distingas sin ; kiel flaman fajron ;
sur la ebena.

&3574. Orsamarsch:

'1 /Mod och /mandom,
/mo2rske2 /män! ; /finns i
/gamla /Sverige /än ; /kraft i
/a2rm o2ch /kra2ft i2 /barm ;
/ungdoms/va2rm i2
/ba2rda2/larm ; /Ö2go2n /blå ;
/blo2mmo2r /små ; /tindra /i
det /fria /där ; /Nord, du
/kra2ft i2 /li2v o2ch /lem ;
/Nord, du /mi2lda2 /hjärtans
/hem!

'2 Toner än från forna dar ;
ljuda där i skog och dal ; vilda
som en storm på hav ; milda som
en suck vid grav ; Lyssnen då ;
vänner på ; hemländsk
hundraårig sång ; Lyssnen,
älsken, lären den ; sjungen,
sjung den själva sen!

, #3574: ; < [] = , :2>
(/Mi Mi /La aSo /SolFa
MilFa /So o; /La aSo /So
Mi /Mi Re /Re e; 4x /Do
oRe /Do1TI LAlSI '1-3
/LAlTI DolRe /Mi i; '2
/SolMi DolMi /So o;
/FalRe TI1Re /Fa a; /La

aSo /So Mi /Mi Re /Re e;
'4 /LA LA /LA A;) x

< Verkis Rickard Dybeck (185?).
Tradukis Martin Strid (F--re).
Popola marŝo el Ursao,
Dalekarlajo.>

,&3574. Ursaa marŝo:

'1 /Rezi/stemo, /vi2ra ku/raĝo ;
/restas /en Sve/duj' de /aĝ' ;
/forto /bra2ka2, /fo2rt' e2n
/brust' ; /juno /kla2ka2, /di2boĉa
/gust' ; /O2ku2l/blu' ; /flo2ra2
/ĝu' ; /flagras /en li/bero /jen ;
/Nordo, /fo2rto en /vi2v' kaj
fer/vor' ; /Nordo, /he2jmo de
/milda /kor'.

'2 De pratagoj plu la tonoj ; vala
kaj arbara son' ; kolera kiel
tempesta trem' ; tenera kiel
ĉetomba ĝem' ; Amikoj, tre ;
aŭskultu je ; hejmlanda centjara
kant' ; Aŭdu, amu, lernu kun em'
; kantu, kantu ĝin poste mem!

&3580. Det finns ett språk:

'1 Det finns ett språk, som kan
oss människor förena ; om alla på
vår vackra jord vill förstå ; Ett
språkets träd, som kanske kan
sig förgrena ; <C> så öst och
väst, varandra bättre kan nå ;
Det finns ett språk, så alla

mänikor på jorden ; kan finna samklang utan tolok och besvär ; Ett språk att tala, vid de viktiga borden ; och ge vår värld en mera mjuk karakter (*: Esperanto, esperanto ; som kan korsar varje gräns ; Esperanto, esperanto ; skönt, ja underbart det känns.)

'2 Om detta språk får plats och runt om i världen ; på skolers schema esperanto får stå ; så kanske vi med kraft kan nå andra värden ; och steg för steg varandra närmare gå ; För just förståelse är ordet vi söker ; ej blott i bokform, utan mera konkret ; Just esperanto blir ett språk som försöker ; att göra samförståndets bild mera het

, #:

< Verkis kaj komponis Thore Skogman. Tradukis Lars Forsman.>

,&3580. *Ho, estas lingvo:*

'1 Ho, estas lingvo, kiu homojn kunigos ; se ĝin komprenos ĉiuj ni sur la ter' ; jen lingva arbo, kiun verde branĝigos ; la orienta - okcidenta somer' ; per kiu lingvo,

certe ĉiuj mondanoj ; ja harmonios eĉ sen interpretad' ; la gravan lingvon nun parolos pacanoj ; jen por la mondo pli trankvila irad' (*: Esperanto, Esperanto ; landajn limojn krucas ĝi ; Esperanto, Esperanto ; dolĉan senton havas ni.)

'2 Se tiu lingvo nun ĉirkaŭos la mondon ; kun Esperanto eĉ sur lecionar' ; nova valoro tuj eniros la rondon ; kaj paŝe ni alproksimiĝos en ar' ; ĉar ni batalas por la vorto kompreno ; ne nur enlibre, sed en klara parol' ; Jes, Esperanto, je promesa alveno ; donos konkordon veran laŭ nia vol'

'#36. Marŝoj:

&363. Vägarna de skrida:

'1 Vägarna de skrida, ; Älvarna de glida, ; Vindarna de rida högt på löddrig sky. ; Skogarna de gånga ; Stora steg och långa, ; Åsarna de draga långt från bygd och by. (; Högst av alla vandrar solen själv. ; Kom och låt oss följa sol och vind och älv!)x

'2 Stackars de, som sitta ; I en vrå och titta ; Rakt emot en vägg och ingen solglimt få! ; Stackars de, som ligga ; Längtande och tigga ; Bara litet luft och litet himmel blå! (; Lyckliga vi fria vandringsmän, ; Glatt vi gå och komma gladare igen!)x

'3 Upp i fjällen gå vi, ; Blåa höjder nå vi, ; Vinden blåser bort all dalens rök och damm. ; Vidderna de tiga, ; Klinterna de stiga, ; Djupt i djupet under oss dra molnen fram. (; Vandra vi i dalen ner igen, ; Fjällets friska vindar dansa kring oss än!)x

,#363: ((x /dooSo SoSo
So Mi /dooLa LaLa La Fa
/reeTi TiTi TiSo LaTi
/do '1 re mi i '2 mi do
o) (/reemi redo Ti So
/do re mi i /faaso fami
reSo Tire /mi re do
o)x)x3

< Verkis Karl-Erik Forsslund.
Tradukis H. E. Jensen (1970).
Sveda popolmelodio>

&363. Migrantaj birdoj:

'1 /Laŭ la voj' ni iras ; /kaj profunde spiras ; /en aero freŝa for de l' /hejma mur'. ; /Sentaŭguloj miras, ; /sanon ni akiras, ; /ĝuas kune ni la ĝojon /de l' natur'. (; /Nin ne ĝenas devoj /kaj labor': ; /Vivu la libero kaj la /bonhumor'!)x

'2 Ni la korpon movas ; novan forton trovas ; en la kampo kaj en verda la arbar'. ; Zorgojn ni forŝovas, ; la kuraĝon provas, ; en sunbrilo banas nin kaj en la mar', (; lernas de la birdo kaj la flor' ; danki pro la vivo el la plena kor'.)x

'3 Kiam ni revenos, ; laborilon prenos ; por labor' utila en la hejma rond', ; ni la vivon benos, ; diligente penos, ; kantos pri espero al la tuta mond' (; ĉiun

tagon ĝis la lasta hor': ; Vivu la laboro kaj la bonhumor'!)×

&366. Studenterne:

'1 Man maa reise til Fods for at sprænge med Hast ; alle Lænker, der binde til Hjemmet os fast; man som Fuglen i Luften maa tumle sig fri ; For at blive Kulturen og Moderne kvit ; og de huslige Glæder og Venners Visit, ; for at løse sin Aand ; fra de strammende Baand ; ta'r man Randslen paa Nakken og Staven i Haand.

'2 Man maa reise til Fods for at døje lidt ondt, ; for at leve et Liv i det korte Sekund, ; for fra Morgen til Aften at trave sig træet, ; for at tørste, for at sulte og spise sig mæt. ; For at sige det skønne: Goddag og Farvel, ; og bestandig med Haabet slaa Mindet ihjel, ; for at røre sin Aand ; uden hæmmende Baand ; ta'r man Randslen paa Nakken og Staven i Haand.

'3 Thi den evige Higen, som aldrig faar Fred, ; det er Fodreisens dybeste

Hemmelighed: ; Ikkun fremad og fremad og aldrig forknytt! ; Har til Maalet man naaet, sætter strax man et nyt. ; Om da ogsaa man fængsles et enkelt Minut, ; om man bli'r undervejs i en Dejlighed skudt, ; maa man rive sin Aand ; fra de standsende Baand ; og ta' Randslen paa Nakken og Staven i Haand.

, #:

< Verkis Jens Christian Hostrup (Eventyr paa Fodreisen, I,4 1848). Tradukis H. E. Jensen (1970).>

&366. Per vojaĝo pieda:

'1 Per vojaĝo pieda forigu de vi ; la katenojn de l' hejmo kaj de l' idili'; kiel birdo libera en freŝa aer' ; la ĉagrenojn forgesu de l' griza karcer'! ; Sen la ŝarĝoj de l' homa kultur' kaj profit' , ; sen la ĝojoj de l' hejm' , de l' amikoj vizit' ; iru el la prizon' laŭ spirita admon' ; kun valiz' sur la dors' , en la mano baston'!

'2 Malbonaĵon vi spertas kun plena kontent' ; per intensa vivad' en mallonga moment' , ; per lacigo de l' korpo dum daŭro de l' tag' , ; per soifo, malsato - kaj plena stomak' . ; Kaj vi ĝuos la belon en nur preterpas' , ; la memoron mortigas

esperplena ĉas': ; Jen la ĝusta
dispon' por spirita person' - ; sur la
dorso valiz', en la mano baston'.

'3 La eterna celad' sen ripoza adaĝ'
- ; jen profunda sekret' de l' pieda
vojaĝ': ; Nur antaŭen, antaŭen al
nova esplor', ; ĉiam vokas vin celo
tutnova de l' kor'. ; Se vi estos
kaptita por unu minut' ; se invitas
trezor' por estonta servut' ; jen
racia rezon': Kuru for de l' propon' ;
kun valiz' sur la dors', en la mano
baston'!

'#37. Lukte:

'#37. Lukte:

&3703. Når et dagværk er endt:

'1 Når et dagværk er endt, og maskinen står tung ; og tavs i de sodede haller, ; når fyraftens-fløjterne toner i by, ; da er det som livet, der kalder. ; Og så nynner jeg, glad på (x: en arbejdersang, ; en med smæld og med klang, ; ja, en arbejdersang, ;) den gir rejsning, om dagen var trælsom og strid, ; så man dukkede nakken af slid.

'2 Og jeg sidder derhjemme i stuernes fred, ; mens jeg glædes ved hvile og hygge, ; så tager jeg børnene op på mit skød ; og fyldes af inderlig lykke. ; Og så synger jeg for dem de skal kende dens toner og elske dens ord ; om det nye, der vokser og gror.

'3 Der er tider, hvor det er, som alt går i stå, ; og vor kamp bliver tøven og tingen, ; man er som en fugl, der er dalet mod

jord ; med smærtende sår under vingen. ; Men så synger jeg bare så er næven jo slet ikke slatten og slap, ; men parat til de hårdeste nap.

'4 Og måske det en gang er, som alt går i kvas, ; og vort samfund det helt rasler sammen; så nytter det ikke, vi vaklende står ; og blot er lidt røde i kammen. ; Nej, så stemmer vi op med mens vi bygger den nye, retfærdige jord ; under arbejdets drønende kor.

, #3703: ((<[La]=H> Do3Re /Mi Fa3So La So3Fa /Mi Do3TI LA; TI3TI /Do MiMi La Si3La /Ti i Mi; Do3lRe /Mi Fa3So La So3Fa /Mi Mi3Ri Do; Mi3lFa /So MiSo Ti La3So /Fa a x Mi; Do3TI /LA LA3Do Mi Re3Do /TI TI3Re Fa; So3Fa /Mi '1 So3Fa Mi; do3Ti /La So3Fa '2 Ti3La So do3Ti /La a h)?

(<[Do]=D> Mi3Fa /So La3Ti do Ti3La /So Mi3Re Do; Re3Re /Mi SoSo do Ti3do /re e So; Mi3Fa /So La3Ti do Ti3La /So So3Fi Mi; So3La /Ti SoTi re Do3Ti /La a x So; Mi3Re /Do Do3Mi So Fa3Mi

/Re Re3Fa La; Ti3La /So
'1 Ti3La So; mi3re /do
Ti3La '2 re3do Ti mi3re
/do o h))x4

< Verkis Oskar Hansen (1931).
Komponis Tradukis Poul
Thorsen.>

&3703. Taglaboro finiĝas:

'1 Tagla/boro finiĝas, kaj /fulgo
en hal' ; eĉ por /pezaj maŝinoj
su/fiĉas, ; kaj dum /fajfas sirenoj
el /tuta kvartal', ; tiam /kvazaŭ la
viv' rena/skiĝas. ; Mia /voĉ'
laborista le/viĝas por kant', ;
voĉe /kresku en grand' ;
labo/rista la kant', ; ĝi rek/tigas
la dorson post /pena labor', ;
vivo /vokas en plena va/lor'.

'2 Aŭ mi sidas hejmece en paco
kaj ĝu' ; de ripozo kaj sento de
riĉo: ; la infanoj, ludante sur
brak' kaj genu' ; min plenigas per
arda feliĉo. ; Mia voĉ' laborista
leviĝas por kant', ; voĉe kresku
en grand' ; laborista la kant', ; la
etuloj ĝin lernu per ama volont' ;
por kreskigo de pli bona mond'.

'3 Ofte ŝajnas, ke tute la granda
batal' ; iĝas nura hezit' kaj
trankvilo. ; Oni sentas sin kiel la
birdo en fal' ; kun dolore vundita
flugilo. ; Sed per voĉ' laborista
tuj sonas la kant', ; voĉe kresku

en grand' ; laborista la kant', ;
tiam manoj tro lacaj pro tedo kaj
pen' ; tuj pugniĝas por nova
ekpren'.

'4 Estas eble, ke baldaŭ la nuna
soci' ; pro maljusto kaj putro
diskrevos, ; tiam estu finita la
rezignaci', ; ne konservi, sed
venki ni devos. ; Kaj per voĉ'
laborista leviĝu la kant', ; voĉe
kresku en grand' ; laborista la
kant'. ; Ni konstruos la mondon
en just' kaj labor', ; venkos ni,
laborista la ĥor'.

**&3708. Jeg elsker den
brogede verden:**

'1

, #:

< Verkis Hans Vilhelm Kaalund
(1877). Tradukis Poul Thorsen.>

**&3708. Mi amas la buntan
Mondon:**

'1 Mi amas la buntan Mondon, ; eĉ
kun mizer' kaj batal'. ; Por mi la
Tero beladas ; nun kiel antaŭ la
peko-fal'.

'2 Jam kelkaj ĝin mokas kaduka, ;
trosata pro pekoj kaj dec'. ; Ho ne,
ĝi ŝvebas en danca rond' ; ĉirkaŭ
Suno en daŭra junec'.

'3 Mi ploris kaj ĝemis dolore, ; ĉar krevis mia rev'. ; Sed revoj ne estas la Mondo, ; riproĉoj mia dev'.

'4 Se vivo nur estus ĝuado, ; ĉu ĉio do bonus pli? ; Se ne ekzistus batalo-cel', ; por kio do vi kaj mi?

'5 Ĉar vivon kreskigas batalo, ; ne nur por taga pan', ; sed batalado por liberec', ; sen kiu ni vivas en van'.

'6 Kaj tial mi amas la Mondon, ; eĉe kun mizer' kaj batal'. ; Por mi la Tero beladas nun ; kiel antaŭ la peko-fal'.

&3713. Att cykla är nödvändigt:

'1 Att /cykla är att /färdas i /måttlig /fart ; att /cykla är att /tända ett /ljus i skymni/ngen ; att /cykla, det är /hälsosamt, det /ökar syre/sättningen ; av /hjärnans /blodkärl och skärper /sinne/na.

'2 Att /cykla är att /tänka, att /cykla är att /vägra ; att /lämna sitt /bidrag till /luftförsämri/ngen ; att /cykla är att /avstå från /kraven på /nya ; /dyrbara tra/fikleder och par/kerings/hus.

'3 Att /cykla är att /inte i /onödan /tära ; på /jordens /knappa /tillgå/ingar ; att /cykla är att /lätta på /vår skuld/börda ; att /cykla är /därför nöd/vändigt/.

,#3713: <1,8:2> ((#1: x o;So /mimi mimi /soso '1 oSo /mi mi /so '2 omi /faso mifa /re e;mi /fafa fafa /fado ore /mimi mifa /mire doo;do /re reemi /fafa mire /redo o /do;)+

(#0: h /jDo /o /nMi /i; /j?j7La /a /nRe /e; /j?nFa /jDo /nLa /a; /nRe /jSo /jDo?j7So /o))x3

< Sveda, el energia kampanjo, fino de 1970-aj jaroj. Tradukis Martin Strid (2004 FLOrE).>

,&3713. Bicikli necesas:

'1 Bi/cikli estas /iri per /mezra/pid' ; bi/cikli estas /lumon lu/migi en kre/pusk' ; bi/cikli estas /sane, pli/igas oksi/genigon ; de /cerba sango /kaj akriĝas /menson/.

'2 Bi/cikli estas /pensi, bi/cikli estas /sian ; al/donon ri/fuzi al /aera aĉ/ig' ; bi/cikli estas /nei

po/stulojn je /novaj ; /kostaj
trafi/kejoj kaj par/kume/joj.

'3 Bi/cikli estas /ne malne/cese
/trivi ; /riĉon limi/gitan de /nia
/ter' ; bi/cikli estas /levi de /nia
ŝul/daro ; bi/cikli pro /tio
ne/cesas/.

&3718. Øyvinds sang:

'1 /Løft ditt hode, du /raske
gutt! /Om et håp eller /to blir
brutt, ; /blinker et nytt i ditt
/øye, /straks det får glans av
det /høye!

'2 Løft ditt hode og se deg om!
Noe er det, som roper: kom! ; -
noe med tusene tunger, so2m
om freidighet sjunger.

'3 Løft ditt hode: ti i deg selv
det blåner også et utstrakt
hvelv, ; hvor det med harper
klinger, ju2bler, toner og
svinger!

'4 Løft ditt hode og syng det
ut! Aldri kuer du vårens skudd;
hvor det er gjærrrende krefter,
skyter det å2ret efter.

'5 Løft ditt hode, og ta din dåp
av det hø2ye, strå[lende] håp, ;

som over verden hvelver og i
hver li2vsognist skjelver.

,#3718:; <[do] = G, 2:6>
(/do o So Mi So do /re e
So mi i i /mi i mi so fa
re /do o mi So o o; /re
ere re fa re Ti /So o o
Fa a a /Mi So do So do
mi /re e e do o h;)x5

< Verkis Bjørnstjerne Bjørnson
("Gaja knabo"). Komponis Rickard
Nordraak. Tradukis Erling Anker
Haugen (1954).>

,&3718. Kanto de Øyvind:

'1 /Levu, knabo, la /kapon plu! ;
/Se rompiĝis e/sper' aŭ du ;
/brilos okule nov/hela ; /tuj de l'
rebrilo ĉi/ela.

'2 Levu kapon do sen ĉagren'! ;
Io vokas vin: venu jen! ; Io kun
milda langaro ; kantas pri bra2va
faro.

'3 Levu kapon, ĉar en vi mem ;
bluas volbo en vast-ekstrem' ;
kie la harpoj sufloras ; vi2bras,
tonas, sonoras.

'4 Levu kapon, elkantu nur! ;
Ĉion venkas la ĝerm-natur' ; kie
troviĝas ĝermeto ; kreskas post
jaro en preto.

'5 Levu kapon por unu er' ; de la
a2lta bri[la es]per' ; kiu tra

monda agito ; vibras en ĉiu kreito.

&3723. Nordisk studentsång:

Framåt, fram/åt på ljusets
/bana, ; Du unga /friska
kämpa/här! ; Re'n svajar /högt
vår svenska /fana, ; och
Sverges /skyddsgud henne
/bär. För sant och /godt och
skönt vi /stride, ; Mot mörkret
/dra vi våra /svärd, ; Och vid
vår /bardalek vi /spride ; Ett
norrskan /ut i nattlig /verld.

#3723: <[Do]=D, :4,
Raskt och lifligt>

(#S: x f:hdo Sodo /mi mi
so so /'DO O '1 mi;mi
remi /fa fa Ti Ti /do
oh; '2 'DO;'DO tila /so
so fi fi /so oh; p:hso
fimi /fa fa mi mi /mi
re; hso fami /fa fa
Cr:ma fa. /fso o o;Mffa
Dn:mire. /mi Cr:mi fa.
so f2:/la la a;la sofi
/so oso ti iti /'DO O
Oh)+

(#A: x f:hdo Sodo /do do
re fa /mi i '1 do;do
Tido /Ti Ti So So /So
oh; '2 mi;mi remi /re re
re re /re eh; p:hmi redo
/re re do do /do Ti; hmi

redo /re re Cr:do re.
/fre e e;Mfre Dn:doTi.
/do Cr:do do. mi f2:/ri
ri i;ri riri /mi imi fa
afa /mi i ih)+

(#T: x f:hMi MiMi /So So
So So /La a '1 So;So
FaMi /Re Re Fa Fa /mi
ih; '2 La;La SiLa /Ti Ti
La do /Ti ih; p:hSo SoSo
/So So So So /So So; hSo
SoSo /So Ti Cr:do do.
/fTi i;MfTi Dn:doTi. /do
Cr:do do. do /do do o;do
dodo /do odo re ere /do
o oh)+

(#B: x f:hDo DoDo /Do Do
TI TI /LA A '1 SO;SO
SOSO /SO SO SO SO /Do
oh; '2 LA;LA TIDo /Re Re
Re Re /So oh; p:hSo SoSo
/SO TI Do Mi /So SO; hSo
SoSo /So So Cr:Lo Lo.
/fSo o o;MfSo Dn:SoSo.
/do Cr:Ta La. So f2:/Fi
Fi I;Fi SoLa /So oSo So
oSo /So+Do o oh)

< Verkis Nybom. Komponis G.
Wennerberg. Tradukis E.
Malmgren (1931 FLRE).>

,&3723. Antaŭen:

Antaŭen /ek kun luma /ardo ;
samide/anoj al ba/tal'! ; Jam
flirtas /alte verdstan/dardo ; ĝin
benos /nia ide/al'! Nin ver' kaj
/bon' kaj bel' kun/ligu! ; Sin rulu

/for malluma /ond'! ; Kaj ni per
/vira lud' dis/igu ; la lumon /en
la nokta /mond'!

**&3728. Marŝo sur
Balkano:**

'1

, #:

< Tradukis G. J. Ramstedt
(1945).>

,&3728. Marŝo sur Balkano:

'1 Multe ni suferis de frosto kaj
malsato ; dum la milito sur montoj
de Balkan'. (*:; Nordo, kara tre al ni,
; land' de lagoj, Suomi, ; pli ĉarma
lando ne ekzistas ol vi.)

'2 Ludis la muziko, junuloj niaj
marŝis ; supren sur muregojn de
Gorni Dubjak.

'3 Multe da viroj ni en sablo
enterigis ; trans blua Danubo, la
granda river'.

'4 Se korpo formortas, spirito
restadas ; kiel heredaĵo al nia naci'.
.....

'5 Hura, la taĉmento nun marŝas jam
hejmen ; al la lagoriĉa kaj belborda
land'.

**&3733. Finska rytteriets
marsch i trettiåra
kriget:**

'1 Det /snöiga Nord är vårt
/fädernesland; Der /sprakar
vår hä2rd på den /stormiga
strand, ; Der /växte vid
svärdet vår /härdade arm, ;
Der /glödde för tro och för
/ära vår barm,

'2 (Vi /vattnade i Nevans bad
vår /frustande häst. ; Han
/samm öfver We2ichseln så
/gladt som till fest, ; Han /bar
öfver Rhenen vårt /hämnande
stål, ; Han /drack uti Do2na2u
/kejsarens skål.)x

'3 Och /rida vi fram öfver
/aska och grus, ; Så2 /springa
ur hofvarna /gnistor af ljus, (;
Så2 /blinkar hvart hugg som en
/strimma af sol, ; Och /fri2het
går ut från den /ljungande
pol.)x

#3733: <[do]=G> (3x

'1 MF: (x hSo /do do3do
Ti So3Ti /La do3La So
hdo '1 /So do3So Fa1Mi
ReDo /So So3So So '2 /La
La3La Ti Ti3Ti /do do3do
do)

'2 (f:hdo /mi3mi somi
re3re sore /do re3mi Ti
hmi /do remi reldo TiLa
/mi mi3mi mi Mf:hSo /do
do3do Ti iTi /La do3La
So odo /re re3re do31Ti
La31Ti /do do3do do) ×

'3 <[Fa:Do]> (p:Do31Mi
/So Mi3So do Mi3Fa /So
So3Fa Mi Re3Mi /Fa Mi3Fa
La So3Fa /Mi Mi3Fa So
(Mf:Do3Mi /So Cn:So3So
La Ti3So. f:/do mi re
hre /dolTi LaSo La Ti3Ti
/do do3do do) ×

< Verkis Zacharias Topelius
(1872). Melodio de la eŭropa
tridekjara milito (1618-1638).
Tradukis G. J. Ramstedt (1945
FLorE). '1 Germane "vajn", vinon.
'2 Germane "kajzer", imperiestro.>

**&3733. Marŝo de la finna
kavalerio en la 30-jara
milito:**

'1 Nin /nutris naskejo en /neĝalta
Nord', ; [kie] /flamas fajre2jo sur
/ventbrua bord'. ; [Tie] /kreskis
por glavo la /malglata man' ; kaj
/batis la koro por /gloro en san'.

'2 (Ne/va'an akvon trinkis nia
/vigla ĉeval', ; nin /[ĝoje]
venigante trans Vi/stulon al bal',;
al/portis armilojn trans /ondojn
de Rejn' ; kaj l' /Aŭstran

"Kaise2r" on <1> sa/lutis per
"Wein"<2>.) ×

'3 Nia /rajdo antaŭen en /cindro
kaj polv' ; fa2/riĝas por
mondli/bereco la /solv'. (; Kaj se
/flagras la glav' kiel /suna radi', ;
de l' /No2rdo alfulmas la /lumo
per ni.) ×

**&3738. Biskop Thomas
frihetssång:**

'1 /Frihet är det /bästa ting ;
där /sökas kan all /världen
omkring ; den /frihet väl kan
/bära ; /Vill du vara dig /själver
huld ; du /älske frihet /mer än
guld ; ty /frihöljer /ära.

'2 /Frihet må väl liknas /vid ett
torn ; där en /väktare blåser
/av sitt horn ; Du /tag dig väl
till /vara! ; /När du av det
/tornet går ; och en /annan det
i /händer får ; där /fäller du
om /tåra.

'3 /Och är frihet /lik den stad
; där /allting följer /väl i rad ;
där /är fullgott att /bygga ;
/Varder frihet /från dig villt ;
då /är det bästa /nederspiltt ;
så /låter jag mig /hygga.

'4 De /gamla skrift och /så de
ny ; de /bjuda frid i /varjom by
; Dock /kan ej frider /bliva ;
för/utan frihet /är där när ;
som /frid och fräse /uppebär ;
och /ofrid må för/driva.

'5 /Haver du frihet i /dine
hand ; du /lyckt väl till och
/bind om band ; ty /frihet
liknas vid en /falka ; att /ho
som frihet /giver upp ; han
/skulle tagas /vid sin tupp ; och
/sättas ibland /skalka.

'6 /Flyger frihet /bort från dig
; hon /kan väl sedan /vakta sig ;
e/vart du red eller /rände ; Du
/kan ej giva /så starkt rop ; du
/sitter dock kvar i /kappo snop
; och /bort flög höker av
/hände.

'7 Jag /råder nu dig, hav
/frihet kär ; om /du kan märka
vad /frihet är ; hon /är ej god
att /mista ; /Frid och fräse
/drager hon hem ; /hugnad och
glädje /allom dem ; som /skylas
under hennes /kvistar.

'8 /Frihet är en /säker hamn ;
det /visar frihet /med sitt
namn ; dem /som henne kunna
/lyda ; En /hamn för vind /och

våg ; /frihet beskärmar både
/hög och låg ; ty /man bör
frihet /pryda.

'9 /Fågeln värjer /egen bur ; så
/göra och all /vilda djur (; Nu
/märk vad du bör /göra)* ; /Gud
har dig givit /sinn och själ ; var
/hellre fri än /annans träl ; så
/långt du kan dig /röra.

'10 /Ädle svensk, du /statt nu
fast ; och /bättra det som
/fordom brast ; och /låt dig ej
för/vända (; nej, /låt dig ej
för/vända.) ; /Våga både /hals
och hand ; att /frälsa dina
/fäders land! ; Gud /skall dig
tröst väl /sända.

, #3738: ; < [Do] = F,
1, 7:4 > (

(#Unuvoça: /do Ti So La
/Mi Fa So o; So /La do Ti
re /dore mi re e; re /do
Ti LaTi do /Ti i Ti i;
/re re La LaTi /do re mi
i; mi /mi La Ti di /re mi
fa; milre /so mi re
doTi /do o do o)?

(#Kvarvoça:

(#Soprano: f:/do oSo Ti
La /zSo zSo zSo; hSo /do
odo Cn:re re. /mi iTi
mi; hre Cn: /do ore mi.

fifi /so o re; p:so /do
oTi La Tido /La a So h;
/So So Si FiSi /La aTi
do h;do Cn:/do do mi. re
/do odo Ti h;So f:/so
omi re do /do o Ti; La
<Allargando> /So do mi
fa /so o do h)+

(#Aldo: /Mi iDo So Fa
/zFa zFa zMi hMi /Mi iMi
Cn:La La. /Si iSi Si Si
Cn:/La are La. re /re e
e p:Re /So+Mi o So+Mi o
/Fi i Re h p:/Mi Mi Mi i
/Mi iMi Mi hMi Cn:/La+Fa
a Dn[La+Fa] a /So o So
hSo f:/Do+So o o So /Fa
a a Fa Cn:/Mi So do.
<allarg.> do /Ti i So
h)+

(#Tenoro: /SO OSO Do o
/zRe zRe Zdo TI /Do oSO
FA LA /TI ITI TI hMi /Mi
i Do LA /SO O O SO /LA A
LA A / (Re e)+(RE lDo) TI
h p:/TI TI TI I /Do oRe
Do hLA /LA A Do o /Mi i
Re hTI /Do o o Do /Do Mi
Re Do /Do Mi So Fa
/Fa+Re a Mi h)+

(#Baso: /DO OMI FA LA
/TI SO Do TI /LA SO FA
FA /MI IMI MI hMI /LA A
LA DO /,ti i i ,ti /,la
a,ti do ,ti,la /RE E SO
h /MI MI RE RE /DO O,ti
,la hLA /RE E RE E /SO O
SO hFA /MI I I MI /RE E

E RE /SO Mi Do LA /SO O
Do h))x10

< Verkis sveda episkopo Tomas (kiu mortis en 1443). La liberanto propradire estas nur la finigaj strofoj de sufiĉe longa politika poemo pri Engelbrekt, sveda liberiga heroo murdita de nobelo en 1436. Tradukis Gustav Stenholm (&1) kaj Martin Strid (2012, &2). Estas montrataj en la unuaj strofoj ('1) la ritmo de melodio #Unuvoĉa kaj en strofo '9- a la ritmo de melodio #Kvarvoĉa. '1 Malnova kaj Nova Skriboj. La malnova kaj nova testamentoj de la biblio. '2 Melodieran ripeton.>

,&3738.1. La kanto de libereco:

'1 /La liber' plej /bona ben' ;
tro/vebla sur la /monda aren' ; por
/nobla liber/ulo ; /Por ke kresku al
/vi favor' ; li/bero estu /pli ol or' ;
kaj /estos vi glor/ulo.

'2 Jes, libero, turo por rezist' ; el ĝi
sonas korn' de la gardist' ; Vi gardu
ĝin atente! ; Se perdita pro perfid' ;
por aliu estos ĝi la sid' ; vi tiam
ploros pente.

'3 Kaj similas ĝi al urb' ; kaj ĉio en
la bona ord' ; Tie plejbona vivo ; Ĉu
libero fortrompit' ; do la plej bono
forperdit' ; jen, mia nun instigo.

'4 Malnova kaj la Nova Skrib' <1> ;
ordonas pacon al la viv' ; Ne povas
pac' fariĝi ; sen de libero la ĉi-est' ;

de pac' kaj savo la kunest' ; por la malpac' foriĝi.

'5 Ĉu al vi estas liber' en kor' ; ĝin tenu mens, ne lasu for! ; Al falk' similas la libero ; Ajn rezignas de liber' ; ĉi homon kaptu tuj sen per' ; malbona la afero.

'6 Ĉu libero for de vi ; ĝi restos sola nur pro si ; kaj vanas serĉ' , eĉ postkuro ; Ne helpas poste grandegkri' ; post-sidos sen falko sola vi ; for via birdo sen spuro.

'7 Alt-ŝatu, amik' , liberon vi ; kaj vi komprenu pri ben' de ĝi ; detru' sen ĝi en mondo ; Pac' kaj savo - hejmen la port' ; ĝojo kaj ĝuo, Dia fort ; protekto, jes, sub ĝia frondo.

'8 La liber' , sekur-haven' ; ĝoj' estas pro liber' alven' ; al la homoj de nacio ; Refuĝ' de vent' kaj ond' ; hejm' por la granda kaj malgranda mond' ; liber' ornam' por ĉio.

,&3738.2. Liberanto de episkopo Tomaso:

'1 /Monde bonas /plej liber' ; el /ĉio se2r/ĉebila sur Ter' ; por /kiu povas ŝin /teni. ; /Se vi volas /al favor', ; /amu liberon /pli ol or;on, li/beron sekvas /beno.

'2 Estas libero kvazaŭ tur' ; gardisto blovas kornon ĉe mur' ; Atentu vi ĉe armo; Se forlasas

turon vi ; alia regos super ĝi ; faligos vi da larmoj.

'3 Estas libero kvazaŭ urb' ; kie ĉio sekvas vice en kurb' ; konstrui tie konvenas ; Se ŝteliĝas de vi liber' ; perdiĝis plej bona afer' ; ja tiel mi komprenas.

'4 Malnova kaj nova skriba saĝ' ; ordonas pacon al ĉiu vilaĝ' ; kaj tamen paco ŝancelos ; sen libero en ĉeest' ; portanta pacon kun honest' ; malpacon ĝi forpelos.

'5 Se havas liberon vi en man' ; vi bone ŝlosu, ligu ruband' ; liber' similas al falko ; Kiu cedas liberon vol' ; tiun kaptu je la kol' ; kaj metu lin en kalkon.

'6 Flugus libero for de vi ; sin gardi povus poste ŝi ; ĉu kurus vi aŭ saltus ; Ne eblas vin tiom forta vok' ; vin vestos tamen sida mok' ; kaj de man' flugbirdo altus.

'7 Konsilas mi, amu liberon tre ; se vi rimarkas na ŝia ide' ; ne bonas ŝin ekperdi ; Pacon, savon ŝi tiras al dom' ; ĝojon, konsolon al ĉiu hom' ; sub ŝia ŝirma branĉverdo.

'8 Libero, haveno en sekur' ; ŝi montras tion per sia natur' ; al kiu ŝin aklamu ; Haveno pro

ondoĵ kaj pro vent' ; por alta kaj malalta gent' ; ĉar libero homon ornamu.

&3742. Engelbrekt:

'1 I gamla, /döende jätte/ekar,
; Vad sågen /I! ; Hur många
/blodiga vapen/lekar ;
Upplvden /I? (; Fast fred och
/lycka i nejden /rår, ; Så
sorgset /näcken på harpan
/slår.)×

'2 När markens gräs sina
stjälkar böja ; i midnatten ; för
sommarfläktar, som tveksamt
dröja ; vid Hjälmarens, (; då
suckar jorden, ur dvalan väckt, ;
då viskar vinden om
Engelbrekt.)×

'3 Hans stora bragder, hans
ädla sinne, ; hans mannamod ; än
leva kvar uti troget minne ; och
hågkomst god, (; fast vemod
blandar däri en tår ; vid tanken
på, hur han bragts på bår.)×

, #: <[do]=f, modere>
(hdo TiLa /So Tire soso
/So Ti;re faTi /do;)×2
(hdo dodo /fa lala sodo
/mi; hmi soso /So Tire
faTi /do;)×2)×3

< Sveda popolmelodio. Tradukis
G. O. Karlsson (1936A).

Engelbrekt estas la plej granda
liberiga heroo de sveda hstorio.
En jaro 143?, per armeo da
kampanoj, forpelinta nobelaran,
danan kaj germanan soldataron
kaj survoje al unua tutlanda
parlamentata kunveno, dum paŭzo
sur insulo en lago Hjälmarens
("Jelma-ren"), li estis murdata de
sveda nobelo Natt-och-Dag.>

,&3742. Engelbrekt:

'1 Kverkar gi/ganta! De temp'
pa/sinta ; staradas /vi. ; Pri
sangba/tal', kiun vi vi/dinta, ;
nun pensas /mi. (; Trankvila
/estas la regi/on', ; sed nikso
/ludas en plenda /ton'.)×

'2 Noktomeze, kiam la herboj
teraj ; kliniĝas, jen! ; pro
blovetoj, la dolĉ-someraj, ; ĉe
Jelmaren, (; la tero ĝemas en
dormaspekt', ; la vento flustras
pri Engelbrekt.)

'3 Vivago lia, la grandanimo, ; la
vira sent' ; ankoraŭ vivas en
altestimo ; ĉe nia gent'. (; Sed en
la pens': "Kiel mortis li?" ; sin
miksas ĉiam melankoli')×

&3748. En enkel sång om frihet:

(×: Kom och sjung en enkel sång om frihet, ; sjung den så att alla männ'skor hör, ; vi ska sjunga ut, ; för det måste bli ett slut ; på krig och på de krafter som förstör.)

'1 Alla ni som slåss i fjärran länder, ; vet ni säkert vad ni krigar för? ; Fiende och vän, ; var ligger skillnaden? ; Jag bara vet att många männ'skor dör.

.....

'2 Varför har man låtit stänga gränser, ; skiljt på bror och syster med en mur? ; Jag ville vara tolk ; för världens alla folk ; - Det är kärlek världen saknar, eller hur?

'3 Kanhända finns det männ'skor som vill strida ; - överstar, ministrar, valda män. ; Ge dem deras chans, ; stäng in dem någonstans ; och låt dem slåss, låt folken slippa sen.

'4 Lyssna alla männ'skor runt i världen, ; man matar er med lögnar varje dag. ; Jag hoppas ni förstår ; att jorden den är

vår, ; och alla männ'skor borde ha det bra.

'5 ; Vi ska sjunga ut, ; för det måste bli ett slut ; på krig och på de krafter som förstör.

,#3748: (/MiMi MiMi SoSo SoLa /Mi Do h h; /FaFa FaFa FaFa SoLa /So o h h; (#F: /TiTi LaLa So oh; SoSo /Lado LaSo La+Mi a; Mi /FaFa SoLa SoRe DoTI /Do o h h) ×9 #F

< Komponis Bobby Darin. Sveden tradukis Lasse Berghagen kaj restis unuaranga en sveda popularmuzika radiokonkurso dum 26 semajnoj (1970). Espen tradukis (1976).>

,&3748. Simpla kanto pri liber':

(×; /Venu kanti kanton pri li/bero, ; /laŭte sonu ĝi al ĉiu /hom'. ; /Nur instigu min ne /ĉesi ĝis la fin', ; ĝis /fuĝos nin detru', militfan/tom'.)

'1 Vi en foraj landoj militantaj ; konas vi ĉu celon de l' batal'? ; Fremdas malamik' nur ĉar politik' ; mortigas fratojn are sen raci'.

'2 Kial interlande fermi limojn ; fraton dise fermi de fratin'? ; Jen

voço estu mi de l' homa famili': ;
ja sen amo îgos nia mond' ruin'.

'4 Çiu sur la tero nun atentu! ;
vin trompas oni per mensoga
bril' ; Komprenu bone vi: la
teron rajtas ni ; kaj pace loĝos tie
sen armil'.

&3753. Trojanska hästen:

'1 Allting går igen, ur tidens
grums och mögel ; dyker upp ett
skrämmande fantom. ; Även
Grekland hade sina
Wandervögel ; fostrade i
Sparta och i Rom. ; Ur seklers
skuggor ur årtusens damm ; ett
mystiskt spöke i nutiden glider
fram.

Det är den ökända hästen från
Troja ; moderniserad till femte
kolonn. ; Majoren Quisling är en
papegoja ; som imiterar så gott
han har förstån. ; Vi äro
synbart blott fredliga pågar ;
med grekisk rakborste uti vår
hatt ; men i ett huj dra vi fram
våra bågar ; och storma Troja
från insidan "by natt." ; Ty det
Europa som högljutt hörs hoja ;
att makt är rätt har nu fått sin
symbol. ; Det är den ökända

hästen från Troja ; som
alltjämt spelar sin gamla
hjalteroll.

'2 Bland de vilda hästar som
har galopperat ; på fru Clios
rännarbana är ; den trojanska
hästen som sig minst generat ;
för att lyfta svansen här och
där. ; I världsmanegen
politikerna ; som dumma
Augustar står i parad - hurra!

Det är den ökända hästen från
Troja, ; som sluppit ut ur
historiens stall. ; I
ryttargången sig statsmännen
oja - ; en del ha socker i
fickorna ifall ; att hästen skulle
va' möjlig att tämja - ; det är
en högst neutral politik. ; Vi
svenskar umgås med kraken i
sämja, ; han går numera i
reguljär trafik. ; I vissa
tidningar säger man: "Nå ja, ;
på rätt vi håller - men helst på
rätt häst." ; Och för den
ökända hästen från Troja ; står
odds i dessa dagar onekligen
bäst.

'3 Där Akilles fann terrängen
ändå "lavre" ; skena hästen in
med stor succé, ; ty han börja

längta efter att få le Havre ;
innan han blev inställd på
musée. ; Med femte ben rusa
hästen åstad, ; om jag ej
feltolkar grekernas Iliad.

Så av den ökända hästen från
Troja ; drogs Marskalk Fochs
gamla vagn till Berlin. ; Till fots
gick ledaren på "Avenoja" ; de
l' Opera - och kom fram till
Invalid' n. ; Han sa god dag till
Napoleon Boná - ; som lär ha
vänt sig i sin sarkofag ; och
frågat: "Tänker monsieur
'Rubiconna' ; och gå på
vattnet? Det kunde inte jag." ;
Då svara Adolf: "Tja, utan att
skoja, ; det är ej jag som ta't
in denna by. ; Det är den ökända
hästen från Troja, ; som just nu
släcker sin törst uti Vichy."

'4 Under Gustaf Adolfs och
Kung Karols dagar ; stredo
svenskarna i eld och köld. ; Svea
Rike styrdes efter egna lagar ;
och ett lejon bar det i sin sköld.
; En igelkott bli't symbol för
vårt lann' - ; men jag vet en som
är mer aktuell och sann.

Det är den ökända hästen från
Troja, ; en av demokraterna

sadlad och skodd. ; En
samlingskrake för slott och
koja, ; med stora skyggglappar,
rädd att bli beglodd. ; Vårt
gamla lejon blev fort
pensionerat ; när "Hesa
Fredrik" för första gång tjöt. ;
Av Bagge blev det till får
ondulerat, ; det utav Rütger
fick essen, stackars nöt. ;
Men har det snart ej gått upp
för de loja ; i hela världen -
båd' fattig och pamp - ; att det
är den ökända hästen från
Troja, ; som hela tiden har
kallats för MIN KAMP.

(#3753: (x h /mimi rimi
fami rimi /fa mi '1 so
mi /rere mifa miTi dore
/mi '2 ti si /rere mifa
miTi redo /La a a) hSo
SoSo /So MiDo do SoSi
/La a aLa LaLa /La FaRe
redo TiLa /So o oDo MiSo
/do TiSo Ti LaFi /La So
oDo DoMi /So FiSo Si
SiSi /La a ado dodo /do
TiLa La SoFi /La So oDo
DoRe /Mi ReMi SoFa LATI
/Do o (x oDo DoDo /Do
LADo Fa '1 DoRe /Mi Do
'2 SoLa /Ti i) iTi TiTi
/Ti LaSo Fa MiFa /La So
oDo DoRe /Mi RiMi SoFa
LATI /Do o o) x4

<Verkis Karl Gerhard. Muziko tradicia kaj alkomponis Lille Bror Söderlundh. Tradukis Martin Strid (2007 ,&'1, 2009 ,&'4). '1 Wandervögel (germane "vander feĝel", migrantaj birdoj), junulara organizo parte malpermesata, parte naziigita de Hitler ek de 1933. '2 Sparto, pragreka militisma ŝtato. '3 Trojo, pragreka urbo en Anatolio, nuntempa Turkujo, pri kies malvenko per donaca ligna ĉevalo kaŝe plena je sieĝaj malamikaj soldatoj rakontas Odiseado. '4 Kvina kolono, faŝisma perfidularo kiuj subminas demokratian ŝtaton de interne (dum Hispana Enlanda Milito 1936-1939). '5 Quisling (Kvisling), partiestro de norvegaj naciistoj, kunlaboranto kun invadaj germanaj nazioj 1940-1945, puĉisto, mortkondamnata post la dua milito. '6 Gustaf Adolf la 2-a, sveda reĝo kiu mortis, tamen venkis, en batalo 1632 germanaje en Tridekjara Milito. '7 Karloj la 9-a, 10-a, 11-a kaj precipe 12-a, militintaj reĝoj dum grandeca periodo de Svedajo. '8 Leono estas nacia kaj reĝa simbolo sveda. '9 Erinaco simbolis la defendemon de Svedajo dum la dua mondmilito. '10 Raŭka Fredrik, karesnomo de flug'atak'averta fajfega signalo instalita en la tuta lando. '11 Gösta Bagge, sveda dekstrulo, ministro dum 1939-1944. "Bagge" signifas ŝafuĉon. '12 Rütger Essén, sveda verkisto kaj nazia aktivulo. '13 Sveda vortludo: Essen signifas "la asojn" kaj estas familia nomo de Rütger. '14 Mia tiro, svede vortludo: "kamp"

signifas kaj laborĉevalon kaj lukton. La nazia ĉefverko, de Adolf Hitler, nomiĝis "Mein Kampf" (majn kampf, germane "mia lukto").>

,&3753. Troja ĉevalo:

'1 /Ĉio venas re, el aĝa /feĉo ek;a/peras timiganta prafan/tom'. ; /Siajn Wandervögel-n<1> havis /ankaŭ grekoj ; /Sparte<2> edukitajn kaj en /Rom'. ; El ombroj /centjaraj, jarmila /ŝim' ; nuntempon /glitas mistera morta/nim'.

Jen la fi/fama ĉevalo de /Trojo<3> ; moderni/gita als kvina ko/lon'<4> ; majoro /Quisling<5> papage kun /ĝojo ; nur imi/tadas laŭ sia eta /kon'. ; Ni estas /knaboj nur pacaj laŭ /ŝajno ; kun greka /razbroso en la ĉa/pel' ; sed tuj el/tiras pafarkojn por /gajno ; kaj sturmos /Trojon dum nokto post en/ŝtel' ; ĉar por Eŭ/ropo, nun laŭta per /bojo ; ke forto /pravas, nun estas sim/bol', ; jes, la fi/fama ĉevalo de /Trojo ; denove /ludas heroe en fi/rol'.

'4 /Sub Gustaf-Adolfa<6> kaj Ka/rola<7> reĝoj ; /svedoj luktis fajre kaj en /frost'. ; /Svedan regnon regis ŝiaj /propraj leĝoj ; /kaj leonon<8> portis ŝilda /fost'.

Nun eri/naco<9> simbolas nian /ter;on, sed /pli aktualas jena /ver':

Jen la fi/fama ĉevalo de /Trojo ; de l' demokratioj selita kun ŝu' ; kunigbestaĉo por ĉiuj sur vojo ; kun time grandaj ŝirmiloj por okul' ; Rapide nia leon' pensiiĝis ; ĉe "Raŭka Fredrik"<10>-unua ekson' ; Pro Bagge<11> ŝafon ĝi ja frizuriĝis ; de Rütger<12> venis stultulon asa<13> don'. ; Ĉu ne pigruloj komprenis jam fojon ; en tuta mondo - en flustroj kaj dir' - ; ke la fifaman ĉevalon de Trojo ; oni tuttempe nomis MIA TIR'<14>.

&3758. Iru vojon en sekur':

'1

, #:

< Verkis Christian Richardt. Komponis C. Weyse. Tradukis Erling Anker Haugen (1954). '1. La plej konata kristana preĝo komenciĝas per "Patro nia kiu estas en la ĉielo...">

,&3758. Iru vojon en sekur':

'1 Iru vojon en sekur' ; se ĝin Dio benos ; eĉ se vi al celo nur ; ĉe l' mondfino venos.

'2 Ne timiĝu pro malhel' ! ; Lumos stel' radia ; Firme marŝu en fidel' ; kun la "patro-nia" <1>.

'3 Luktu por afer de l' kor' ; - mortu eĉ - kun forto ; Jen ne pezoz viv-rigor' ; ankaŭ ne la morto.

&3763. Från svunna mörka tider:

'1

, #:

< Verkis J. F. Hagfors. Tradukis Joĉjo (SLEA).>

,&3763. El tempoj forpasintaj:

'1 El tempoj forpasintaj ; fabelon aŭdis ni, ; pri luktoj okazintaj ; bataloj de l' envi', ; por just', feliĉ' kaj bono ; al tuta la popol' ; forigo de l' malbono, ; mizer', malama vol'. (x:; Senlima estas batalcel' ; - armilo nia vol' pri bel'. ; Al land' feliĉa, karavan' ; nun marŝas man' ĉe man'.)

'2 En tempo alvenonta ; kaŝante sin de l' vid', ; sin trovos la skribonto ; pri ni, la batalgvid'. ; Trankvile al la morto ; ni iris por batal', ; jen nia bela sorto ; - malnovepoka fal'

**&3768. Strid for fred ? Den
makt som vinner på
verdi:**

'1 Ja /lat oss strida og /lat oss
tru, (og /byggja med tankar ei
/bivande bru)× til den /heilage,
høge /framtid.

'2 Me lever midt i ei villmanstid
(med blinkande knivar og
nevestridd,)× og livet det er som
ein bloddraum.

'3 Men vita skal me og vona
visst (at ånd må vinna på troll
til sist)× og vit på den varge-
villskap.

'4 Så lat oss tru og strida som
menn, (for trui er, som det
skrive stend,)× den makt som
vinner på verdi.

,#3768:; <[La] = B, :4>
(;AMi /La Mi Do TIDo /LA
DoRe Mi (iMi /do Tido La
TiSi /La LaLa Mi)× MiMi
/La MiMi Do DoDo /TI I
LA;)×4

< Verkis Arne Garborg. Komponis
Sparre Olsen. Tradukis Tr. R.
(1954).>

,&3768. La mondon venkonta povo:

'1 Ba/talu, kredu kaj /kreu2 ni ;
(per /pensoj pontarkon de /tie çi
;)× al /sankta eston/teco.

'2 Ni vivas meze en batalad' ;
(epok' de sovaĝa armiltintad' ;)×
similas la viv' ĥimeron.

'3 Sed konvinkiĝu ni sen hezit' ;
(ke venkos diablon je l' fin'
spirit' ;)× prudento
lupsovaĝecon.

'4 Ni kredu! Brave batalu ni ;
(ĉar estas la kredo, laŭ la Bibli'
;)× la mondon venkonta povo.

&3773. Kör av vindarna:

/Upp genom luften, /bort öfver
haven ; /hän över jorden, i
/stormande färd! ; /Morgonens
drottning, med /rosiga staven ;
/vinkar oss ut i sin /vaknande
värld ; /Upp, till de brusande
/böljornas lek ; /Upp till de
susande /lundarnas smek ;
/Människan, djuren, i /kvalmiga
nästen ; /lyssna med oro till
/vingarnas dån ; /Vi sväva fria
till /himmelens fästen ; /komma
med budskap i/gen därifrån!

,#3773. Marŝo:; < [Do] =
D, 1, 8:4>

(#1: f: (/do doodo do doodo /So SooSo So So; /La LaaLa re reedo /Ti LaaLa So h;)× (/mi miimi mi miire /do TiiTi do h; re reere re reedo /Ti LaaLa Ti h; p: × /do doodo mi doodo /La LaaLa do La /So SooSo do doodo '1 Ti TiiTi do h; f: '2 /mi reere do h;)×)+

(#2: f: ((/Mi MiiMi Mi Mi)× /Fa FaaFa Fi FiiLa /So ReeRe So h;)× (/Si LaaTi do SiiTi /La SiiSi La h; /Fi SooLa Ti FiiLa /So FiiFi So h; p: × '2f: × /Mi MiiMi So MiiMi /Fa FaaFa La Fa; /Mi MiiMi Mi MiiMi '1/Fa '2/So × FaaFa Mi h;)×)

< El la verko "Lycksalighetens ö" ("La insulo de feliĉo") de Per Daniel Amadeus Atterbom (1790-1855). Komponis N. P. Möller. Tradukis Sigurd Agrell (1908 ,&1 FloRe) kaj modifis Martin Strid (2014 ,&2).>

,&3773.1 Kanto de l' ventoj:

/For super mar' movi/ganta la ondon ; /super la ter' en bru/anta vojaĝ'! ; /Nin jam ekvokas eks/teren en mondon ; /reĝo matena kun /roza vizaĝ' (; /For al bluanta2 /onda la mar'! ; /For al bruanta2 /verda l' arbar'! ; /Homoj kaj bestoj en /tera la

ĉelo ; /aŭdas kun tim' je ven/tega la kri' ; /Ni en liber' ĝis l' ar/kaj' de l' ĉielo ; /flugas kaj venas sci/ige de ĝi.)×

,&3773.2 Kanto de l' ventoj:

/For super mar' movi/ganta la ondon ; /super la ter' en bru/anta vojaĝ'! ; /Nin jam ekvokas eks/teren en mondon ; /reĝo matena kun /roza vizaĝ' (; /For al murmura2 /ludo de ond'! ; /For al susura2 /arbara frond'! ; /Homoj kaj bestoj en /nestaj sufokoj ; /aŭdas kun tim' je ven/tega la kri' ; /Ŝvebas liberaj ni /al ĉiellokoj ; /venas mesaĝe de/nove de ĝi.)×

&3778. Arbetets söner:

'1 /Arbetets söner, /sluten er alla ; /till våra bröder i /Syd och i Nord! ; /Hören I ej hur /mäktigt de skalla ; /ut över världen, be/frielsens ord? ; /Ur den förnedrande /träldomens grift ; /upp till en hedrande /ädel bedrift! ; /Oket med påskriften: /Bed och försaka" ; /länge oss nedtryckt i /mörker och nöd (; /Människovärdet vi /fordra tillbaka ; /Kämpa för rättvisa, /frihet och bröd.)×

'2 Icke naturen hårdhänt har dragit ; gränser som skilja fattig och rik ; Hjärtlost har makten under sig slagit ; alla dess håvor, odjuret lik ; Mot den förödande guldkalvens stod ; Kämpen med glödande känslor och mod! ; Käckt mot förtrycket ett värn vi oss dana ; fältropet genom nationerna går ; Slutet er under vår enighets fana ; fallen ej modet, och segern är vår!

,#3773. Marô: <[do] = A, 1,8:4>

(#1: (/do doodo do do /So SooSo So So;/La LaaLa re reedo /Ti LaaLa So h;)x /mi miimi mi miire /do TiiTi do h; /re reere re reedo /Ti LaaLa Ti h; 3x /do doodo mi doodo /La LaaLa do La /So SooSo '1 do doodo /Ti TiiTi do h; '2,3 do doodo /mi reere do h;)

(#Agord.ilume: <[Dj] = [dO+mI+sO], [Rs] = [rE+fI+lA+dO], [Sj] = [sO+tI+rE], [Ms] = [mI+sI+tI+mA], [Lm] = [lA+dO+mI], [Ds] = [dO+mI+sO+tI], [Fj] = [fA+lA+dO]>

(Dj:/do doodo do do /So SooSo So So; Rs:/La LaaLa re reedo /SjTi Rs:LaaLa SjSo h;)x Ms:/mi miimi mi miire /Lmdo Ms:TiiTi Lmdo h; Rs:/re reere re reedo /SjTi Rs:LaaLa SsTi h; 3x Dj:/do doodo Ds:mi doodo Fj:/La LaaLa do La Dj:/So SooSo '1 do doodo Ss:/Ti TiiTi Djdo h; '2,3 Rs:do doodo /Djmi Ss:reere Djdo h;)

(#Agord.silabe: <[j] = majora, [s] = majora-7, [m] = minora>

?(/jdO /O; /srE /jsO srE jsO O;)x /smI /mLA smI mLA A; /srE /jsO srE ssO O; /jdO O sdO O /jFA /jdO /ssO O jdO O; (/jdO O sdO O /jFA /jdO O srE E /jdO ssO jdO O;)x)

?(/jDO /O; /sRE /jSO sRE jSO O;)x /sMI /mLA sMI mLA A; /sRE /jSO sRE ssO O; /jDO O sDO O /jFA /jDO /sSO O jDO O; (/jDO O sDO O /jFA /jDO O sRE E /jDO sSO jDO O;)x)

?(/jDo /o; /sRe /jSo sRe jSo o;)x /sMi /mLa sMi mLa a; /sRe /jSo sRe ssO o; /jDo o sDo o /jFa /jDo /sSo o jDo o; (/jDo o sDo o /jFa /jDo o sRe e /jDo sSo jDo o;)x)

?(/jdo /o; /sre /jso sre
 jso o;)x /smi /mla smi
 mla a; /sre /jso sre sso
 o; /jdo o sdo o /jfa
 /jdo /sso o jdo o; (/jdo
 o sdo o /jfa /jdo o sre
 e /jdo sso jdo o;)x))

< Verkis Henrik Menander.
 Komponis Nils Peter Möller.
 Tradukis (SLEA).>

,&3778. Fil' de l' labor':

'1 /Fil' de l' labor', kolek/tiĝu ni
 ĉiuj ; /Al niaj fratoj en /suda kaj
 nord'! ; /Ĉu vi ne aŭdas so/negon
 de tiuj ; /Vortoj liberaj de /bordo
 al bord'? ; /For el mallumo,
 skla/vego la tag', ; /Iru al gloro
 ho/nora la ag'! ; /Jug' kun
 surskribo: "vi /preĝu, laboru!" ;
 /Tenis ja nin en mal/lum' kaj
 mizer'; (/Homa indec' nin
 pro/tekte favoru, ; /Justo kaj
 pano kaj /viv' en liber' ;)x

'2 Ne la naturo maldolĉe disigis ;
 Riĉan, malriĉan per akra la lim';
 Forto senkora en mondon enigis
 ; Senegalecon per rabo kaj krim'.
 ; Pistu en polvon bovidon el or';
 Flame batalu kun plena la kor'! ;
 Brave premantojn ni ĵetos al tero
 ; - Krion batalan laŭtigas la
 mond' - ; (Estu konsent' kaj
 kuraĝ' nia pero ; Sub la standard'
 de l' venkonta fratond' ;)x

**&3780. Den trænger ud til
 hvert et Sted:**

'1 Den trænger /ud til hvert et
 Ste/d, ; den /haarde Strid
 her/hjemme, ; og den, som /ej
 vil være med,/ ; faar /svært
 ved sig at /gemme; men vi vil
 /gerne ta' vor Tø/rn, ; saa
 /snart vi tør os /melde ; og faa
 vor /Plads blandt Tidens Bø/rn ;
 og /ikke blandt dens /Trælle./

'2 Vi søger ej at finde Svar, ;
 til Hundene, som glamme, ; men
 finde først, hvad Kraft vi har ;
 for ej at staa til Skamme ; det
 gælder om, vi hjælpes til ; at se
 med egne øjne ; og ret forstaa,
 hvad Tiden vil ; men ikke tro
 dens Løgne.

'3 Vi ved det godt, vi lidet ved,
 ; og højere vi stunder, ; men vil
 ej rive Himlen ned, ; kun bygge
 fast derunder; vi la'r os ej af
 Dagens Vé ; vort gode Haab
 betage, ; og aldrig friste til at
 se ; paa Livet som en Plage.

'4 Vi tror, at han, som os det
 gav ; har altid godt i Sinde, ;
 med ringe Kaar og store Krav ;
 des mer det har at vinde; vi
 tror, om Stormen raser vildt, ;

skal ej vi la' os skræmme, ; nej,
ingen ærlig Kamp er spildt, ;
der staar for Livets Fremme.

'5 Og denne Tro vi slipper ej, ;
mens vi mod Kampen stævne, ; i
den vi bryder os vor Vej ; og
øver hver en Evne, ; og den vi
troligt med os bær', ; naar
Læretiden slutter, ; for saa til
Danmarks Folkehær ; at støde
som Rekrutter.

'6 Den Hær vil ikke Blod og
Saar, ; hvor Krigens Lurer
gjalde ; men nyfødt Fred i
Friheds Vaar ; med lige Ret for
alle, ; og den vil sindigt fremad
gaa ; og ej fra Kampen træde, ;
før selv den mindste al de smaa
; faar Del i Livets Glæde.

, #3780: <[do]=D>

(#S: hso sofa /mi mi re
fami /i i i re /do so fa
do /mi lSo ldore eso sofa
/mi mi re fami /mi Ti Ti
Ti re /do 'DO ti so
/lare doso hso laso /'DO
ti la mifa /fa a a re
/la so mi re /do Fa Lare
hdo dore /mi mi re fami
/ido o Ta re /do la fa
mi /reLa Tido o h)+

(#A: hso dofa /do do La
faSo /o o o re /do so fa

do /l:miSo doTi. iso
dofa /So do re fami /iLa
a Lu re /do 'DO ti so
/lare dore hso laso /'DO
ti la mifa /fa a a re
/fa so do re /do Fa LaLa
hdo dore /do do Lu fami
/iLa a So re /do la fa
mi /reLa TiSo o h /)+

(#T: hso Lafa /do do La
faSo /o o o re /do so fa
do /l:miSo doSo. oso
Lafa /So So re fami /iLa
a Lu re /do 'DO ti so
/lare doTi hso laso /'DO
ti la mifa /fa a a re
/re so So re /do Fa LaFi
hdo dore /So So Lu fami
/iLa a So re /do la fa
mi /reLa TiSo o h /)+

(#B: h SO /Do hDo Do h
/DOSO DoTI I h /LA hLA
Re e /Do oSO O SO /Do
hDo TI h /hMi Mi Mi hMi
/LA hLA Re e /eh hSo h h
/LA hLA Di i /RELA ReRE
DO hDO /,ta h,ta DO h
/FA AFI I I /SO hSO LU h
/hLU LU SO hSO /FA A RE
E /SO OMi Do hSO /O))x6

< Dane verkis Jens Christian
Hostrup (1892). Tradukis H. E.
Jensen (Esperanto Kantul,
1945).>

,&3780. *En ĉiu loko la batal'*:

'1 En ĉiu /loko la bata/l' ; tre /akra sin pre/zentas, ; eĉ se la /hom' en hejma val'/ ; por /ĝi malemon /sentas; volonte /ni sen ambici'/ ; laŭ/vice parto/prenas; infanan /rajton amas ni/, ; skla/vecon abo/menas!/'

'2 Sed ne ni penas por respond' ; al hundoj, kiuj bojas, ; sed konsciiĝas en la rond' ; en forto kune ĝojas; necesas, ke en temp' de ni ; ni uzas la okulojn, ; komprenas, kion volas ĝi, ; ne fidas mensogulojn!

'3 Ni senperfekte por la cel' ; laboras, sed ne bruas ; por disrompiĝo de l' ĉiel', ; sub ĝi ni ja konstruas! ; Ne la esperon la dolor' ; de l' tag' de ni forprenas, ; neniam en malbonhumor' ; la vivo nin ĉagrenas!

'4 Li, kiu donis ĝin al ni, ; ja estas bonintenca; post penoj, zorgoj, venas li ; kun beno rekompensa; ni kredas, ke la ŝtorm' kaj bru' ; ne povos nin forpeli; post la batal' por vivo plu ; ni penas ĝin akceli!

'5 Kaj ne la kredon perdas ni ; al la batal' survoje, ; per ĝi kun nova energi' ; ni nin ekzercas

ĝoje; post lernotempo estu ĝi ; gvidanta la ideo, ; en kiu rekrutiĝas ni ; en la popolarmeo!

'6 Ne sangon volas la arme' ; kaj vundojn de milito, ; sed realiĝon de l' ide' ; sen monopolprofito! ; Persistas ĝi por la postul' ; - kaj nur la lastan fojon, ; se ĝuas ĉiu malgrandul' ; la plenan vivoĝojon!

&3783. La marŝo de finna laboristaro:

'1

, #:

< Komponis Oskar Merikanto. Tradukis (1945).>

&3783. La marŝo de finna laboristaro:

'1 Antaŭen marŝu proletar' , ; malforta ne plu estu. ; De nun ne estu nur sklavar' , ; sed liberecon festu. ; Deziras kion via kor' ; aŭ faras via manlabor' , (; ĝi barojn ĉiajn igos for.)x

'2 Tre nobla estas laborad' ; farata de la mano. ; Spiritan nokton per studad' ; forigu ni laŭ plano. ; Ne gloravido de la kor' ; devigu nin al la labor' , (; sed nur feliĉo kaj honor'.)x

&3788. Vår röda fana:

'1 Fladdra /högt vår fria, rö2da /fana, för oss till /ka2mp och /strid. Tågom fram, tågom /fram, oss tusen röster /mana, för vår /frihet, för vår mänsko/rätt! (<'1> Tågom fram), tågom /fram så glatt uppå2 vår /bana, följén /frihetens stan/dar. Tågom /fram till seger eller /död! Fladdra /högt vår fria, röda /fa3/na!

,#3788: <[do]=A> (mi3re /do odo redo TildoLa /So o Mi DoMiSo /do o lmi re /do Do3Do Do do3do /do oTi doTi doTi /Ti i La Ta3Ta /Ti re reTi doLa /So (h h)?(So3So So) Mi3Fa /So3do mi3re do lTido /re e So Ti3do /re fa fa milre /do o h mi3mi /fa ami re3re mi3mi /so o do do /fa ami mi3re do3La /So ldo o lTi /ldo o o)

< Komponis F. A. Reissiger. Verkinto nekonata. Tradukis Jalçjo (SLEA).>

,&3788. Nia ruĝa flago:

Flirtu alte nia ruĝa flago, ; antaŭen al batal' ; Marŝu nun nin petas voĉo-miloj ; por libero, por

la homa rajt'. ; Marŝu nun ĝojante ni sur la vojo, ; sekvu standard' de l' liber'! ; Marŝu nun al venko aŭ al la mort'! ; Flirtu alte nia ruĝa flago!

&3793. La marŝo de la junularo:

'1

, #:

< Verkis K. G. Ossiannilsson. Komponis Aug. Blanche. Tradukis.. . .(SLEA).>

,&3793. La marŝo de la junularo:

'1 En arme' de l' labor' kaj en la vic' de l' junul' ; Sub la ruĝa standard' iru ĉiu laborul'. ; En la koro vi sentu liberecon por vi, ; Jen la anaro de l' liber', kaj la junaj estas ni. ; Do antaŭen dum kant' kaj per kurad' je la signal', ; Liberiga batal' por nova temp', ideal'. ; Pro venteg', en printemp' rompiĝas vintra la glaci' ; Brilas sun', sonas kant', la katenojn rompas ni.

'2 Iras ni al batal' por ĉies plena justec', ; Liberigu do nin je la tuta facilec', ; Staras dom' de l' perfort' sur fundament' kiel mont', ; Unuiĝo, nia fort', forlevos ĝin por la estont'. ; For ĝin nun forĝis rub' kaj super ties ruinar' ; Plugos ni sur kampar', novkonstruiĝos domar'. ;

For do ĝin en honesta finbatal' por nia sort' ; Liberec' reĝos jam, ĉesis kruda la perfort'.

'3 Nia bat' por popol' kaj por fratec' en la land' ; Estas por la forig de la perfortema band' . ; La ekbril' , nia lum' , vidigas ver' en klarec' , ; Ŝirmas ni la niajn vivojn kontraŭ raba barbarec' . ; Tiun teron, de ni, kontentaj, rabis profitul' , ; Plugis ni suferul' , kulturadis malriĉul' . ; Al batal' por la rajt' ni iru viroj de liber' ! ; Mondon jam de l' rabist' prenu ni per rekonker'.

&3797. Arbejdermarsch:

Takt, takt, pass på takten, den er mer æn halve magten! Den gjør én av mange, mange, den gjør modig små og bange, den gjør let det længste

'1 /Takt, takt, hållen /takten, den är /mer än halva makten. Den gör en av många, många, den ger mod till hjärtan trånga. den gör lätt det allra tyngsta, lär de starka som de svaga att mot målet hoppfullt draga.

'2 Takt, takt, hållen takten, den är mer än halva makten. Om i takt vi komma hundra, än vill

ingen lyss och undra; om i takt vi komma tusen, kanske spetsar man sitt öra, men när vi bli hundratusen, ja, den marschen skall man höra.

'3 Takt, takt, hållen takten, den är mer än halva makten. Hålla vi som bröder samman, blev vårt liv en lust och gamman, ginge vi i endräkt trogen, folk från skäret, slätten, skogen, då blev sol och vår i landet, gamla mörka vinterlandet!

#3797: (#Tegnér: /do h do So3Ti /do o do do3mi /)

< Verkis Bjørnstjerne Bjørnson. Komponis H. Nutzhorn? Alice Tegnér. Tradukis Ernfrid Malmgren (1936) kaj H. E. Jensen (195X??).>

,&3797. Takt':

'1 (x: Takt', takt'! Takton tenu ; por ke ni al celo venu! ;) Ĝi la multajn unuigas ; la malgrandajn kuraĝigas ; longan vojon faciligas! ; Ĝi la celon proksimigas ; kaj ĝin faras klarvidebla ; kaj facile atingebla!

'2 Se nur centoj takte iras ; en la mond' neniuj miras ; sed se kelkaj miloj venas ; tio la atenton tenas ;

Nur se marŝas mil da centoj ; Jen
por mond' aliaj ventoj!

&3799. Frihedssangen:

'1 En vinter lang og mørk og
hård ; på fem forbandede år ;
har knuget landet i sin favn ;
med kulde og sult og savn, ; og
der gik slid på skoven, skår på
skår ; og der gik råddenskab i
svage træer. (x:; Gå til
modstand, alle danske, alle
mand som een ; og gør Danmark
frit.)

'2 Med tvang og terror gik de
år ; men nu går vinter mod vår. ;
Det samler sammen til en tøj ;
hvor vinter og vold skal dø. ; På
trods af mord og brand og
fængsel er ; en folkevilje
vokset og brudt frem

'3 En storm, en skyllende april ;
en sidste niende april, ; en
storm der renses landet ud ;
med oprørets skarpe lud. ; Fej
alle vissengrønne væk og lad ;
os se det friske grønne land
igen.

, #:

< Verkis Svend Møller Kristensen
(1945). Komponis Knud Åge
Riisager. Tradukis >

,&3799. Kanto de Libero:

'1 Severa vintro kun obstin' ; post
malbenita jarkvin' ; la landon premis
per sufer' , ; malvarmo kaj mank-
mizer' . ; Kaj are falis arboj sub
falĉil' , ; kaj la malfortaj putris pro
trankvil' . (x:; Ekrezistu, ĉiuj danoj,
unn kiel mil ; liberigu vin.)

'2 Forpasis jaroj de perfort' , ;
printempo frapas al pord' . ; Degele
mortu en la sun' ; trudemo kaj
vintro nun. ; Spite al murdo, brulo
kaj karcer' ; popola volo levis sin el
ter'

'3 Ventegas, pluvos en april' ; la lasta
naŭa de april' ; purigas ŝtormo tru la
land' ; per sibla ribelo-kant' . ;
Forblovu velkajn uniformojn, ke ; ni
freŝan verden landon vidu re.

'#38. Forto fieras:

'#38. Forto fieras:

&3810. Rings drapa:

'1 /Sitter i högen /högättad
hö2vding, /slagsvärd vid sida4n,
/skölden på arm. /Gångaren
go2de /gnä2ggar däri2nne,
/skrapar med guldhö2v
/grundmurad grav, /skrapar
med guldhov /grundmurad grav.

'2 Nu rider rike Ring över
Bivrost. Sviktar för bördan
bågiga bron. Upp springa
Valhalls valvdörrar vida.
(Asarnas händer hänga i hans.)x

'3 Tor är ej hemma, Härjar i
härnad. Valfader vinkar
vinbägarn fram. Ax flätar Frej
kring konungens krona. (Frigg
binder blåa blommor där.)x

'4 Brage hin gamle griper i
guldsträng. Stillare susar
sången än förr. Lyssnande vilar
Vanadis vita (barmen mot
bordet, brinner och hör.)x

'5 "Högt sjunga svärden,
ständigt i hjälmar. Brusande
böljor blodas alltjämt. Kraften,

de goda gudarnas gåva, (bister
som bärsärk biter i sköld.)x

'6 Därför var dyre drotten oss
kär, som stod med sin sköld för
fredliga fält. Sansade styrkans
skönaste avbild (steg som en
offerånga åt skyn.)x

'7 Ord väljer vittra Valfader,
då han sitter hos Saga,
Sökvabäcks mö. Så klungo
kungsord, klara som Mimers
(böljor och därhos djupa som
de.)x

'8 Fridsam förliker Forsete
tvisten, domarn vid Urds
vällande våg. Så satt å domsten
dyrkade drotten, (blikkade
händer blodhämnden bjöd.)x

'9 Karg var ej kungen. Kring sig
han strödde dvärgarnas
dagglans, drakarnas bädd.
Gåvan gick glad från givmilda
handen, (lätt från hans läppar
lidandets tröst.)x

'10 Välkommen, vise Valhalla-
arving! Länge lär Norden lova
ditt namn. Brage dig hälsar
höviskt med horndryck,
(nornornas fridsbud nerifrån
Nord!)x

#3810: <[do]=Db, Serene>

((#A: (f:/Do SO3Do Mi Do /La La3La LalSo So; /So Re3So Ti SolLalTildo /re La3Ti So h;)*1?2 p:/So So3La So3lFa Fa /Fa3lMi Fa3So Fa3lMi Mi f:/La So3So La So3ldo /Ti do3do re e /do TiLa So oSo /La So3Ti do h)+

(#B: /Do SO3Do Mi Do /Fa Fa3Fa FalMi Mi /Re TI3Re So Mi /Re Do3Re Ti h /Mi Mi3Fa Mi3lRe Re /Re3lSO LA3TI TI3Do Do /Fa Mi3Mi Fa Mi /Re Do3Do TI1Re lSolFa /Mi SoFa Mi FalMi /Re Fa3Fa Mi h))*10

< Verkis Esaias Tegnér. Komponis B. Crusell. Tradukis G. O. Karlsson (1936A).>

,&3810. Sidas en tombo:

'1 (/Sidas en tombo /reĝo altge2nta, ; /glavogarnita4, /ŝild' sur la brak'. ;)* /Bona ĉeva2lo /ble2kas inte2rne, ; /skrapas per hufo al /grundfirma tomb', ; /skrapas per hu[fo al] /grundfirma tomb'.

'2 (Rajdas la riĉa reĝ' ĉielarkon. ; Tremas sub ŝarĝo volba ponteg' ;)* (Pordoj ĉielaj tuj malfermataj! (; Manojn de dioj nun premas la gast'.)*

'3 (Tor ne ĉeestas. Fore li restas. ; Oden ordonas, venas la vin'. ;)* Frej plektas spikojn je kron' de la reĝo. (; Frigg ligas bluaĵn floretojn en ĝin.)*

'10 (Koran bonvenon, saĝa heroo! ; Restos por ĉiam en glor' via nom' ;)* Brag' vin salutas el korotrunkante. (; Sortaj diinoj vin sendis el Nord'.)*

&3820. Dekses jaroj:

'1

, #:

< Verkis Georg Brandes. Tradukis C. Graversen.>

,&3820. Dekses jaroj:

'1 Kun juna fort' mi kantas: plezuro sen kompar' ; alfronti ondimpetojn de maro furioza ; dum bordoskua muĝo incita, grandioza ; min ĵeti en la faŭkon de l' ŝaŭbolanta mar' ; kaj senti la frotadon al ventro kaj torak' ; de l' fortaj akvomasoj malvarmaj sed varmigaj ; kaj en la freŝa lukto kun ondoj lunatikaj triumfe ilin fendi per mia forta brak'.

'2 En plej sovaĝa ŝtormo - ha, kia vivplezur' ; kurante ĝin kontraŭi, kaj spiti ĝin duele ; dum miaj harobukloj dancadas tarantele ; kaj ruĝas miaj vangoj pro la gajega kur' ; Al mia

freŝa forto tre flatas la konstat' ;
ke kontraŭ ĝi tempesto aspektas nur
kaduka ; Per plena spir' mi trinkas el
la aero suka, ne logas min la naŭza
vinbera surogat'.

'3 Dum krakas muĝa tondro ĉe fulma
ilumin' ; kaj mortas eta birdo pro l'
akra timoskuo ; mi ĝuas stari sola en
la tondranta bruo ; kaj igi mian
voĉon konkure venki ĝin ; Ha, Zeus,
el via mano la fulmon kaptas mi, ĝi
estos akra skurgo en miaj feraj
manoj ; kontraŭ la nuna gento
estanta sole nanoj ; mi ĝin punege
svingos kiel kolera di'.

&3845. Vikingabalk:

'1 Nu han svävade kring på det
ödsliga hav, han for vida som
jagande falk ; men för kämpar
ombord skrev han lagar och
rätt. Vill du höra hans
vikingabalk?

'2 "Ej må tältas å skepp, ej må
sovas i hus: inom salsdörr blott
fiender stå ; Viking sove på
sköld och med svärdet i hand,
och till tält har han himmeln
den blå.

'3 Kort är hammarens skaft hos
den segrande Tor, blott en aln
långt är svärdet hos Frej ; Det

är nog, har du mod, gå din
fiende när, och för kort är din
klinga då ej.

'4 När det stormar med makt,
hissa seglen i topp! det är
lustigt på stormande hav ; Låt
det gå, låt det gå! den, som
stryker, är feg, förrn du
stryker, gå hellre i kvav!

'5 Mö är fridlyst å land, får ej
komma ombord: var det Freja,
hon sveke dig dock ; ty den
gropen på kind är den falskaste
grop, och ett nät är den
flygande lock.

'6 Vin är Valfaders dryck, och
ett rus är dig unt, om du endast
med sansning det bär ; den, som
raglar å land, kan stå upp, men
till Ran, till den sövande, raglar
du här.

'7 Seglar krämare fram, må du
skydda hans skepp, men den
svage ej vägre dig tull! ; Du är
kung på din våg, han är slav av
sin vinst, och ditt stål är så
gott som hans gull.

'8 Gods må skiftas å däck
genom tärning och lott: hur den
faller, beklaga ej dig! ; Men

sjökonungen själv kastar
tärningen ej, han behåller blott
äran för sig.

'9 Nu syns vikingaskepp, då är
äntring och strid, det går hett
under sköldarna till ; om du
viker ett steg, har du avsked
från oss, det är lagen, gör sen
som du vill!

'10 När du segrat, var nöjd!
Den, som beder om frid, har ej
svärd, är din fiende ej ; bön är
valhallabarn, hör den bleknades
röst, den är niding, som ger
henne nej.

'11 Sår är vikingavinst, och det
pryder sin man, när på bröst
eller panna det står ; låt det
blöda, förbind det, sen dygnet
är om men ej förr, vill du hälsas
för vår." -

'12 Så han ristade lag, och hans
namn med var dag växte vida på
främmande kust ; och sin like
han fann ej på blånande sjö, och
hans kämpar de stridde med
lust.

'13 Men han själv satt vid
rodret och blickade mörk, han
såg ned i det vaggande blå ;

"Du är djup, i ditt djup trives
friden kanske, men hon trives
ej ovanuppå.

'14 Är den vite mig vred, må
han taga sitt svärd, jag vill
falla, om så är bestämt ; men
han sitter i skyn, skickar
tankarna ned, som förmörka
mitt sinne alltjämt." -

'15 Dock, när striden är när,
tar hans sinne sin flykt, stiger
djärvt som den vilande örn ; och
hans panna är klar, och hans
stämma är hög, och som
Ljungaren står han i förn.

'16 Så han sam ifrån seger till
seger alltjämt, han var trygg på
den skummande grav ; och han
synte i Söder båd' öar och
skär, och så kom han till
Grekelands hav.

'17 När han lunderna såg, som
ur vågorna stå, med de lutande
templen uti ; vad han tänkte,
vet Freja, och skalden det vet,
I, som älsken, I veten det, I!

'18 "Här vi skulle ha bott, här
är ö, här är lund, här är
templet, min fader beskrev: ;
det var hit, det var hit jag den

älskade bjöd, men den hårda i Norden förblev.

'19 Bor ej friden i saliga dalarna där, bor ej minnet i pelaregång? ; Och som älskandes viskning är källornas sorl, och som brudsång är fåglarnas sång.

'20 Var är Ingeborg nu? Har hon glömt mig alltren för gråhåriga, visnade drott? ; Ack! jag kan icke glömma, jag gäve mitt liv för att se, för att se henne blott.

'21 Och tre år ha förgått, sen jag skådat mitt land, idrotternas konungssal ; stå de härliga fjällen i himmeln ännu? Är det grönt i min fädernedal?

'22 På den hög, där min fader är lagd, har jag satt en lind, männ' hon lever ännu? ; Och vem vårdar den späda? Du jord, giv din must, och din dagg, o du himmel, giv du!

'23 Dock, vi ligger jag längre på främmande våg och tar skatt och slår människor ihjäl? ; Jag har ära alltnog, och det

flammande guld, det lumpna, föraktar min själ.

'24 Där är flagga på mast, och den visar åt norr, och i norr är den älskade jord ; jag vill följa de himmelska vindarnas gång, jag vill styra tillbaka mot Nord."

, #3845: < :4 > (;SODo /Mi ReRa Re ReMi /Fa SoFa Mi MiSo /Do ReMi Fa SoLa /Re e e; SoFa /Mi MiRe Do dodo /Ti LaLa So FaMi /Re FaLa So TIRE /Do o o;) x4

< El la verko "Frithiofs saga" (Fritjof-sagao). Verkis Esaias Tegnér (1825). Komponis B. Crusell. Tradukis Gösta Ahlstrand (1931 ,&'1,2,4,9 FL-Re).>

,&3845. *Nun li ŝvebis sur mar'*:

'1 Nun li ŝvebis sur mar' sur dezerta ondar', la potencia vikingo kaj reĝ' ; Li por ordo sur ŝip' al sovaĝa virar' skribis juron, kaj jen lia leĝ':

'2 "Ne surŝipe en tend' vi ekdormu, ŝipan', ne sub torfa kabana tegment' ; sed sub blua ĉiel' kun la glavo en man'. Ŝildo estu al vi fundament'.

'4 Levu velojn, ĉar nun kantas
venta la ĥor' al viking' estas
granda plezur' ; Malkuraĝas
viraĉ', sed vi ĝoju en kor' kiam
estas kun morto konkur'.

'9 Venas fremda ŝipar' kaj vin
vekas signal' al peniga, varmega
batal' ; Se vi paŝas al flank' tuj
adiaŭ al vi! Tia estu la leĝo ĉe
ni!"

&3851. Vikingen:

'1 Vid /femton års ålder blev
/stugan mig trång ; där jag
/bodde med moder /min ; att
/vakta på gettren blev /dagen
mig lång ; jag /bytte om håg
och /sinn ; Jag /drömde, jag
tänkte, jag /vet icke vad ; jag
/kunde som förr ej /mer vara
glad ; uti /skogen.

'2 Med häftigt sinne på fjället
jag språng ; och såg det vida
hav ; Mig tycktes så ljuvligt
böljornas sång ; där de gå i det
skummande hav ; De komma
från fjärran, fjärran land ; dem
hålla ej bojor, de känna ej band
; uti havet.

'3 En morgon från stranden ett
skepp jag såg ; som en pil in i

viken det sköt ; Då svällde mig
bröstit, då brände min håg ; då
visste jag vad mig tröt ; Jag
lopp ifrån gettren och moder
min ; och vikingen tog mig i
skeppet in ; uppå havet.

'4 Och vinden med makt in i
seglen låg ; vi flögo på böljornas
rygg ; I blånande djup sjönk
fjällets topp ; och jag var så
glad och så trygg ; Jag faders
rostiga svärd tog i hand ; och
svor att erövra mig rike och
land ; uppå havet.

'5 Vid sexton års ålder jag
vikingen slog ; som skällde mig
skägglös och vek ; Jag
sjökonung blev - över vattnen
drog ; uti härnadens blodiga lek
; Jag landgång gjorde, vann
borgar och slott ; och med mina
kämpar om rovet drog lott ;
uppå havet.

'6 Ur hornen vi tömde då
mjödets must ; med makt på
den stormande sjö ; Från vågen
vi härskade på var kust ; i
Valland jag tog mig en mö - ; I
tre dagar grät hon, och så blev
hon nöjd ; och så stod vårt

bröllop med lekande fröjd ;
uppå havet.

'7 En gång även jag ägde länder
och borg ; och drack under
sotad ås ; Och drog för rike
och menighet sorg ; och sov
inom väggar och lås ; Det var en
hel vinter - den syntes mig lång
; och fast jag var kung, var
dock jorden mig trång ; emot
havet.

'8 Jag ingenting gjorde, men
hade ej ro ; för att hjälpa var
hjälplos gäck ; Till mur vill man
ha mig kring bondens bo ; och
lås för tiggarens säck ; På
sakören, edgång och tjuvar och
rån ; jag hörde mig mätt, vor'
jag långt därifrån ; uppå havet.

'9 Så bad jag - men hän gick
ock vintern lång ; och med
sippor stränderna strös ; Och
böljorna sjunga åter sin sång ;
och klinga: Till sjöss, till sjöss! ;
Och vårvindar spela i dal och
höjd ; och strömmarna fria
störta med fröjd ; ut havet.

'10 Då grep mig det forna
osynliga band ; mig lockade
böljornas ras ; Jag strödde
mitt gull över städer och land ;

och slog min krona i kras ; Och
fattig som förr, med ett skepp
och ett svärd ; emot okända mål
drog i vikingafärd ; uppå havet.

'11 Som vinden frie, vi lekte
med lust ; på fjärran svallande
sjö ; Vi människan sågo på
främmande kust ; på samma
sätt leva och dö ; Bekymren
med henne städs bosätta sig ;
men sorgen, hon känner ej
vikingens stig ; uppå havet.

'12 Och åter bland kämpar jag
spejande stod ; efter skepp i
det fjärran blå ; Kom
vikingasegel - då gällde det blod
; kom krämarn - så fick han gå ;
Men blodig är segern den
tappre värd ; och
vikingavänskap den knytes med
svärd ; uppå havet.

'13 Stod jag om dagen å
gungande stäv ; i glans för mig
framtiden låg ; Så rolig som
svanen i gungande säv ; jag
fördes på brusande våg ; Mitt
var då vart byte, som kom i
mitt lopp ; och fritt som
omätliga rymden mitt hopp ;
uppå havet.

'14 Men stod jag om natten å
gungande stäv ; och den ensliga
vågen röt ; då hörde jag
nornorna virka sin väv ; i den
storm genom rymden sköt ; Likt
mänskornas öden är böljornas
svall ; bäst är vara färdig för
medgång som fall ; uppå havet.

'15 Jag tjugu år fyllt - då kom
ofärden snar ; och sjön nu
begärde mitt blod ; Han känner
det väl, han det förr druckit
har ; där hetaste striden stod ;
Det brinnande hjärta, det
klappar så fort ; det snart skall
få svalka å kylig ort ; uti havet.

'16 Dock klagar jag ej mina
dagars tal ; snabb var, men
god, deras fart ; Det går ej en
väg blott till gudars sal ; och
bättre är hinna den snart ; Med
dödssång de ljudande böljor gå
; på dem har jag levat - min
grav skall jag få ; uti havet.

'17 Så sjunger på ensliga
klippans hall ; den skeppsbrutne
viking bland bränningars svall - ;
i djupet sjön honom river - ; och
böljorna sjunga åter sin sång ;
och vinden växlar sin lekande

gång ; men den tappres minne -
det bliver.

,#3851:; <[LA] = C,
2,6:6> (Mi /Mi iRi Mi Mi
Mi La /Si iFi Si La a;
SoSo /So oLa Fa Mi i Re
/Do o o lDo h; Mi /Fa
aMi Fa Re Re Re /So oFi
So Mi i Re /Do oTI Do Re
e Re /Mi i i lMi h; Mi
/do oTi La Si Si Mi /Fa
aMi Re Do o Do /TI ILA
TI Do oTI Do /Re eDi Re
Mi Mi La /Ti i i La
h;) x17

< Verkis kaj komponis Erik Gustaf
Geijer (1783-1847). Tradukis Rolf
Nordenstreng kaj A. Hofman (1908
,&'1-4,7-10,16). '1. Svedoj estas
ĉefe arbara popolo. '2. Anemonoj
estas inter la unuaj floroj
printempe. '3. Landa: tera, ne
mara. '4. Laŭ prekristana
mitologio, batalajn mortintojn
akceptas la dioj en sia hejmo
Valhalo.>

,&3851. *La vikingo:*

'1 La /dom de l' patrin', ĉe l'
/dekkvina jar ; fa/riĝis malvasta
al /mi ; la /tag' al mi longis ĉe l'
/gard' de l' ŝafar' ; kaj /premis
min [melan]ko/li' ; mis/tera
sonĝado ne /lasis min for ; min
/kaptis enu', plu ne /ĝojis la kor' ;
en l' ar/baro <1>.

'2 Mi kuris sur l' altajn
montegojn ĉe l' bord' ; kaj ĝuis
la vidon de l' mar' ; kaj sonis al
mi kun ravanta agord' ; la kant'
de l' ŝaŭmanta ondar' ; L' ondar'o,
ĝi venas de la malproksim' ;
libera de ĉenoj, libera de tim' ;
sur la maro.

'3 Jen foje ŝipeg', pli rapida ol
vent' ; alkuris al nia bordstri' ;
kaj tuj mian koron traigis
ĝojsent' : ; jen, jen kio mankis al
mi ; Mi kuris de l' ŝafoj kaj de la
patrin' ; al tiu vikingo - mi estis
al fin' ; sur la maro.

'4 La vento bategis al nia velaĵ' ;
ni flugis sur l' onda dorsar' ; kaj
antaŭ ni dronis la monta supraĵ' ;
mi ĝojis de l' ludo de l' mar' ; La
patra glaveg' en la man', kun
pasi' ; mi ĵuris akiri regnegon al
mi ; sur la maro.

'7 Por kelke da temp' min detiris
la bord' ; de l' ondoj, de mara la
vent' : ; mi regis landanojn kaj
zorgis pri ord' ; en dom', post
riglil', sub tegment' ; la vintro, ĝi
estas longega, sen fin' ; de l' tero
malvasta min logis reklin' ; al la
maro.

'8 Mi perdis la ĝojon de mia
ekzist' ; helpante al ĉia timul' ;
mi estis ja mur' por la terlaborist'

; kaj sako por la almozul' ; min
tedis la punoj por ŝuld', malobe' ;
por ĉia malsaĝ' - ha, se estus mi
re ; sur la maro.

'9 Forpasis la vintro, kaj jen sur
la bord' ; aperis jam anemonar'
<2>; resonis de l' ondoj kun
dolĉa agord' ; la kant: al la mar',
al la mar' ! ; Kaj ludis la spir' de l'
printemp' en la voj' ; kaj kuris
sen lac' la riveroj kun ĝoj' ; en la
maron.

'10 Min forte rekaptis l' antaŭa
pasi' ; min tiris la onda sonor' ;
mi ĵetis malŝate la oron de mi ;
kaj rompis la kronon el or' ;
malriĉa, kun glav', de la landa
<3> klimat' ; mi kuris, vikingo,
al la nesciat' ; sur la maro.

'16 Sed mi, mi ne plendas je l'
viv' sur la mar' ; mallonga, sed
plena je glor' ; mi iros tuj al la
salon' de l' diar' <4> ; mi venos
al ĝi kun honor' ; Funebre la
ondo kantadas al mi ; mi vivis
kaj nun entombiĝas en ĝi ; en la
maro.

&3862. En envis dalkarls visa:

'1 För/därves jag /platt om jag /viker en /tum i/från mitt /rum om jag /står där med /heder

och /ä/ra. Kom /an all /världens /klaffare/här, mitt /bröst är /här, dess /hårdhet skall du /lära/. Skjut /giftiga /pilar, jag /blir där jag /ä/r.

'2 Jag tror väl knappt jag mig själv be2drar om jag håller för visst att min ätte2far drog ut med Peder i Vibbe2rboda<1>.

Och känner jag rätt en dalamans sätt, han höll sig där skäktorna regnade tätt. Och samma2 sinne du nog fö2rnam var helst du drog fram från Långhedens<2> mur ti2ll Salfjällets<3> kam.

,#3862: (× hmi /la mimi /fa mire /do TiSi /La hTi /do Ti /La '1 LaTi /do dodo /re mifa /mi i /mi hmi /la mi /fa re /mi redo /Ti hLa /Si Ti /La hLa /LaTi doTi /La La /h mi /so mimi /fa mire /do TiSi /La a '2 Tido /re mifa /mi i /so mimi /fa mire /do TiSi /La a LaLa (× /So LaTi /do do /re mifa /mi mi /la mimi /fa mire /do TiSi /La '1 aLa '2 a))

< Verkis Erik Axel Karlfeldt. Komponis (1979) kaj tradukis (2006) Martin Strid. '1 Kampulo Peder el vilaço Vibberboda laũ

kroniko kondukis la dalekarlojn je la batalo ĉe barkejo Brunnbäck, kie ili venkis danan profesian armeon en jaro 15.. .. '2 Sabla pinejo Långheden konstituas parton de suda limo de provinco Dalekarlajo. '3 Monto Salfjället situas ĉe norda limo de Dalekarlajo.>

,&3862. *Kanto de obstina dalekarlo:*

'1 Pla/tiĝos mi /tuj se mi /cedas je /er' ; de /mia /ter' ; se mi /staras sur /ĝi kun ho/no/ro. ; Nur /venu, /mondar/me' de mal/just', ; jen /mia /brust', ; vi /spertos ĝian /moro/n: ; Sag/pafu ve/nenon, mi /restas je /ĝu/st'.

'2 Ne /kredas /trompi2 /mi per kon/stat' ; ke pra/patro /mia ; el/iris por /bat- ; -/ali kun /Pedro el /Vibe2r/buda<1>/. ; Kaj /laũ mia /pens' ; pri /valana /mens', ; li /restis sub /sagoj plu/vantaj en /dens'. ; Kaj /vin re2n/kontos la /sama2 /gest' ; en /ĉiu hom/nest' ; de /Longsabla<2> /muro ĝis /monta2<3> /krest'.

&3865. *Sjuttonde balladen:*

'1 Det kostar /på att hålla fred, gud /vet, ; med den som /tigger mig att jag skall /sjunga, ; och smickrar /mig

inför en allmän/het, ; men
/mördar mig i lönndom med sin
/tunga. ; Det kostar /på att
dricka av hans /vin, ; med
/tvekan fattar jag det fyllda
/glaset, ; han skryter /med
att han betalt ka/laset ; och
kallar /mig bak ryggen för ett
/svin.

'2 Men jag har råd,- du gamle
lurifax, ; och Ni, min nådiga,
med allt ert pladder, ; se, jag
har råd att sjunga för er strax,
; med poesi besvarar jag ert
sladder! ; Med gudar dricker
jag för ert väl ; och lockar
fredens ängel ner i gruset, ;
se'n jag visat, vem som tålde
ruset, ; och sagt er sanningen
och frälst min själ.

'3 Ty sanningen gör gott, och
det är sant ; att om i detta land
man bryter seden ; och inte
ständigt kacklar likadant ; som
alla andra kycklingar i reden ;
men går sin egen väg med stort
besvär, ; förgäter fulheten för
allt det sköna, ; då kacklar
alltid någon gammal höna, ; om
hur förfärligt lättsinnig man är.

'4 Men kackla ni i morgon, just
idag ; när jag har ordet, vill jag
hellre gala: ; Kuckeliku! Mitt
herrska, till behag ; för er jag
har satt livet på det hala, ;
tänkt mer på glädjen än på gods
och gull, ; ty någon skall
fördriva tråkigheten ; om
ryktet ock skall gå till
evigheten, ; att jag har sjungit
för att jag var full.

'5 Jag står här ensam, fast i
lustigt lag, ; nåväl, med rätt, ty
själv min väg jag väljer ; och
målet ser jag tydligt, dag från
dag, ; långt bortom dessa
flaskor och buteljer. ; Och just
vid dessa silversträngars drill ;
en röst mig når, som hörs blott
av poeter, ; jag glömmer därvid
alla små förtreter ; och
dricker, stolt, min ädla sångmö
till!

*#3865: (hSo LaTi /do omi
redo TiLa /So o omi MiMi
/Fa aLa SoFa MiRe /Ri Mi
hSo LaTi /do omi redo
TiLa /So o o do /reere
rere redo TiLa /La So
oSo SoSo /Si iSi SiSi
SiSi /La a aLa LaLa
/reere rere redo TiLa
/So lFa MiSo LaTi /do*

omi redo TiLa /La So oSo
SoSo /La aLa TiTi TiTi
/do o) x5

< Svede verkis kaj komponis Evert
Taube. Tradukis Martin Strid
(2011).>

,&3865. Deksepa balado:

'1 Paciĝo /kostas, tion sciu /di', ;
kun tiu /kiu petas ke mi /kantu, ;
kaj flatas /min por la publika
/sci' ; sed /murdas kaŝe min per
sia /lango. ; Ja costas /drinki eĉ
el lia /vin', ; he/zite prenas mi la
plenan /gla2son, ; Li fanfa/ronas
ke li pagis /kason, ; kaj kaŝe
/nomas je fiulo /min.

'2 Sed mi kapablas, vi aĝul' de
tromp', ; kaj vi, moŝtino de la
parolaĉo, ; jen, baldaŭ kantos mi
por vi kun pomp', ; per poezi'
respondas mi al klaĉo. ; Kun dioj
tostas mi je via san', ; kaj logas
pacanĝelon en la gruzon, ;
montrinte kiu drinkis por
amuzon, ; kaj al vi veron diris
por mensban'.

'3 Ĉar vero faras bonon, kaj je
ver', ; se oni en ĉi lando rompas
moran, ; kaj ne konstante klukas
je ma[nie]r' ; de la kokidoj en la
nesta ĥoro ; sed iras propran
vojon kun klopod', ; forgesas
aĉon pro ĉi ĉio bela, ; iu kokino

klukos certe cela ; pri la
facilanima nia mod'.

'4 Sed morgaŭ kluku vi, hodiaŭ
mi, ; kun la parol', preferas
kokeriki: ; Kokeriko'! Gemoŝtoj,
nur por vi, ; mi plaĉe riskis
vivon mian piki, ; pensis pri ĝojo
pli ol ter' kaj or', ; ĉar iu la enuon
ja forpelu, ; se eĉ eternon famo
mia velu, ; ke pro ebrio kantis
mi el kor'.

'5 Mi staras sola jen en gaja ar', ;
nu, rajte, mian vojon mem
elektas, ; kaj celon vidas klare
dum la jar', ; trans ĉi boteloj
foren ĝi direktas. ; Kaj ĉe
arĝentakorda ĉi triler' ; atingas
voĉo min kaj nur poetojn, ;
forgesas tiam ĉiujn mi ĝenetojn,
; mi noblan muzon tostas en
fier'!

&3870. Ālā itkā āitini:

'1

, #:

< Verkis J. Juteini. Tradukis Yrjö
Nummi (1945).>

,&3870. Konsolo de l' orfo:

'1 (x: Ne, patrino, ploru, ne ; kara
panjo mia, ; kvankam patron mian
jam ; kaŝas tero pia. ::) Ne funebru

plu, patrin', ; jen ĉielo klara! ; Filo
via nun pri vi ; zorgos, panjo kara.

'2 Post ioma temp' al vi ; ĉion mi
repagos: ; pano kreskos dika, mi ;
kiam plugi povos.

&3875. Din sorg är din:

Du mänskobarn, hur tung din
lott du känne, ; sök ej hos dina
svaga likar tröst! ; Lägg ej din
sorg på redan tyngda bröst! ;
Din sorg är din, och du bör bära
henne.

, #:

< Verkis Viktor Rydberg. Tradukis
S. A. Jacobson (1942).>

,&3875. Jen via zorg:

Neniĉiel hom', se premas vin la sorto,
; konsolon serĉu ĉe malforta frat'! ;
Ne portu vian ŝarĝon kun-premat' . ;
Jen via zorg', ĝin venku via forto.

&3888. Tilegnelse:

'1

, #:

< Verkis Johannes Vilhelm Jensen
(1873-1950). Tradukis Poul
Thorsen (Norda Prismo 3/1962).>

,&3888. Dediĉo:

'1 Mi venas el la arbaroj. ; Vidu mian
klabon! ; Mi, la sovaĝulo ; en la dana
blazono!

'2 Mi portas el bluaj ondoj ; la koron
barbaran de l' maro. ; Metas mi ĝin
simbole ; inter leonoj saltantaj.

'3 Jen ĉe la ŝildo mi staras - ;
frapos al antagonistoj, ; volas
konfirmi bravulojn: ; nur ili rajtas la
regnon.

&3890. Sång till friheten:

'1,4 Du är det finaste jag vet, ;
Du är det dyraste i världen. ;
Du är som stjärnorna, som
vindarna, ; som vågorna, som
fåglarna, ; som blommorna på
marken.

'2 Du är min ledstjärna och vän
; Du är min tro, mitt hopp, min
kärlek. ; Du är mitt blod och
mina lungor, ; mina ögon, mina
skuldror, ; mina händer och mitt
hjärta.

'3 Friheten är ditt vackra
namn. ; Vänskapen är din stolta
moder. ; Rättvisan är din
broder, freden ; är din syster,

kampen är din ; fader,
framtiden ditt ansvar.

,#3890: (imimimi /fami
reTi do o;mimimi /fami
redo la so /o h;lalala
soso sofa /miso mire;
domi doTi /LaLa fami;
redo Tido /re e so o)x4

< Verkis kaj komponis Björn
Afzelius. Tradukis Martin Strid
(2007).>

,&3890. *Kanto al libero:*

'1 Vi estas /por mi pleja bel', ; vi
estas /kara plej en mondo/. ; Vi
estas kiel steloj, /kiel ventoj, ;
kiel ondoj, /kiel birdoj, ; floroj
sur la /tero.

'2 Konduka stelo kaj amik', ; vi
mia kred', espero, amo. ; Vi estas
miaj sango, pulmoj ; kaj okuloj,
miaj ŝultroj, ; miaj manoj, mia
koro.

'3 Libero, via bela nom', ; Fiera
naskis amikeco. ; Gefratoj viaj
estas justo kaj la paco, ; patro
estas lukto, ; estonteco tasko.

'4 Vi estas por mi pleja bel', ; vi
estas kara plej en mondo. ; Vi
estas kiel steloj, kiel ventoj, ;
kiel ondoj, kiel birdoj, ; floroj
sur la tero.

&3894. Der er ingenting, der maner:

'1 Der er ingenting, der maner,
; som et flag, der går til top, ;
mens det drager vore hjerter ;
og vort sind mod himlen op - ;
og det vajer under saling ; som
en flammende befaling, ; men
også som en hvisken ; om det
største, som vi ved: ; Ikke din
og ikke min ; men hele folkets
evighed!

'2 Det har vajet for de
slægter, ; hvorved vi og vort
blev til, ; over fredens milde
toner, ; over kampens vilde spil.
; Det var forrest, når de
sejred, ; det var med dem, når
de fejred, ; langt fra hjemmet,
hjemmets fester - ; det var
råbet, når de stred, ; og det
sidste suk i bølgen, ; når det
stolte skib gik ned -

'3 Derfor blotter vi vort hoved,
; hver gang flaget går til top, ;
mens det drager vore hjerter ;
og vort sind mod himlen op. ;
Det er vore drømmes tolk, ; det
er både land og folk - ; Lad dit
hvide kors forkynde ; for hver
fremmed havn og red ; --

omend hele verden strides - ;
jeg er Danmark, jeg er fred!

, #:

< Verkis Axel Juel (1916).
Komponis Georg Rygaard (1917).
Tradukis Chr. Graversen (1941).>

,&3894. La flago:

'1 Pli ol io ajn admonas ; nia flag'
dum suprenir' ; kunlevante niajn
korojn ; pli ĉielen per inspir' . ; Jen
plaŭdegas ĝi je sono ; de flamanta
ag-ordono , ; jen flirtetas dolĉe,
flustre ; pri plej kara nia sci' , ; pri -
ne via, mia - sed pri ; senmorteco de
l' naci' .

'2 Super ĉiuj pragepatroj ; ĝi
ondadis sen rival' , ; super milda ton'
de paco ; kaj milita plagfatal' . ; Ĝi
instigis dum danĝero . ; Ĝi triumfis je
konkero . ; Feston moran ĝi hejmigis ;
fore sur la mara rond' , ; kaj ĝi estis
dum pereco ; lasta ĝem' el ŝaŭma
ond' .

'3 Tial estu salutata ; vi, standard' ,
dum suprenir' , ; kunlevante niajn
korojn ; pli ĉielen per inspir' . ; Kaj
popol' kaj land' vi estas , ; niajn
revojn manifestas . ; Via blanka kruc'
sonigu ; super fremdaj rod' kaj
plac' , ; eĉ se tuta mond' militas ;
«Mi, Danlando, estas pac' .»

'#39. Por la prapatra tero:

&3902. De mørke fugle fløj:

'1 De mørke Fugle fløj ; ved Gry
med Motorstøj ; i Eskadriller
over Byens Tage. ; da så vi og
forstod - ; det gik til Hjertets
Rod - ; at vi fik Trældoms bitre
Brød at smage.

'2 En Dag så klar og blå! ; Den
Sol, vi vented' på, ; var
kommet; men den lyste som i
blinde. ; Betvunget, smertestum
; lå Danmark sluttet krum ; så
dybt i Kval og Nød som ingen
Sinde.

'3 Men i den Angstens Stund, ;
du lå med blodig Mund, ; og alt
omkring var Dødsens Nat og
Gru, ; da så vi og forstod ; til
vore Hjerters Rod, ; at aldrig
har vi elsket dig som nu!

, #:

<Verkis Otto Gelsted en la tago de
germana invado en Danajon la 9-
an de aprilo 1940. Tradukis Poul
Thorsen (&'1).>

&3902. Sinistraj birdoj frue:

'1 Sinistraj birdoj frue ; matene,
motorbrue ; eskadre flugis super la
tegmentoj. ; Ni vidis kaj komprenis -
; ĝis korradiko splenis, ; ke
servutiĝas nun liberaj pensoj.

&3904. Sang for Norden:

'1 / Midt i en /jerntid, der
ikkun /tror den makt, som
/våpnene vinner, ; / du ligger
/rolig, du høye /Nord, i åndens
/sollys og skinner; / din storhet
/er ei gull og /prakt og ei
ka/noners torden, ; /- du er en
/stille verdens/makt for
hjertets /sak på jorden.

'2 Visst må en slæes mangt
åndens slag for deg bak
korsede skjolde, ; men tanken
står som et solskinsflagg på
Nordens grønnende volle; og
frygt ei, du lille hær, som modig
våger striden, ; hvert
ungdomskull i Norden bær en
fylking ny inn i den,

'3 Ja, hill deg, hellige hjem i
nord hvorover Nordstjernen
våker! ; Gud gir deg seiren,
fordi du tror igjennom tidenes
tåker, ; fordi med enfold

fromme sans du åndens storvei
kjenner ; og bærer i ditt sinn
den glans som på din himmel
brenner.

, #3904: ; <[do] = E> ((h
do do do /do o do re mi
do /re e e mi fa so /mi
i re do re e do o;)x /h
so so so /so o o la ta
la /so o o la ta la /so
o fa a so o so o; /h so
so so /fa a mi i fa re
/mi i i do re mi /fa a
mi i re e do o;)x3

< Verkis Jonas Lie. Tradukis Rolf
Bugge-Paulsen (pseŭdonime
Robopo) (1936). Komponis Oluf
Ring, kiel "I Rosenlund under
Sagas Hal".>

&3904. Meze en fera tempo:

'1 En tempo /fera kaj sen a/kord'
; fidanta /nur al armiloj ; vi
kuŝas /pace, vi alta /Nord' ; en
lum' spi/rita, sunbriloj ;
Grandeco /via ne la /or' ; kaj ne
ka/nona tondro ; / Por venko,
/sur la ter', de l' /kor' ; vi estas
/forta mondo.

'2 Ankoraŭ venos batala tag' ;
por vi post ŝildoj krucitaj ; sed
staras pens' kiel suna flag' ; sur
nordaj kampoj plugitaj ; Ne timu
do, batala ord' ; kuraĝe atakanta ;

La junularo de la Nord' ; vin estos apoganta.

'3 Jes, vivu, sankta vi hejm' en Nord' ; vin gardas stelaj okuloj. ; Di' donos venkon, aperos bord' ; tra tempoj nur da nebuloj ; Ĉar vi kun simpla pia sent' ; spirit-altvojon konas ; kaj brilon de la firmament' ; al via vivo donas.

&3906. Fædrelands-Sang:

'1 Der /er et yndigt /Land, ; Det /staaer med brede /Bøge (; Nær /salten Øster/strand; Nær salten /Øster/strand;) Det /bugter sig i /Bakke, Dal, ; Det /hedder gamle /Danmark, (; Og /det er Freias Sa2l. ; Og det er /Fre2ias Sal.)

'2 Der sad i fordums Tid ; De harniskklædte Kæmper, ; (Udhvilede fra Strid;)× Saa drog de frem til Fienders Meen, ; Nu hvile deres Bene (; Bag Høiens Bautasteen.)×

'3 Det Land endnu er skjønt, ; Thi blaa sig Søen belter, ; (Og Løvet staaer saa grønt;)× Og ædle Qvinder, skønne Møer, ; Og Mænd og raske Svende (; Beboe de Danske Øer.)×

'4 Vort Sprog er stærkt og blødt, ; Vor Tro er reen og luttret ; (Og Modet er ei dødt. ;)× Og hver en Dansk er lige fri, ; Hver lyder tro sin Konge, (; Men Trældom er forbi.)×

'5 Et venligt Syd i Nord ; Er, grønne Danarige, ; (Din axbeklædte Jord. ;)× Og Snekken gaaer sin stolte Vei. ; Hvor Ploug og Kiølen furer, (; Der svigter Haabet ei.)×

'6 Vort Dannebrog er smukt, ; Det vifter hen ad Havet ; (Med Flagets røde Bugt. ;)× Og stedse har sin Farve hvid ; Dit hellige Kors i Blodet, (; O Dannebrog, i Strid.)×

'7 Karsk er den Danskes Aand, ; Den hader Fordoms Lænker, ; (Og Sværmeriets Baand. ;)× For Venskab aaben, kold for Spot, ; Slaaer ærlig Jydes Hierte, (; For Pige, Land og Drot.)×

'8 Jeg bytter Danmark ei, ; For Ruslands Vinterørkner, ; (For Sydens Blomstermai. ;)× Ei Pest og Slinger kiende vi, ; Ei Vesterlandets Tungsind, (; Ei Østens Raseri.)×

'9 Vor Tid ei staaer i Dunst, ;
Den hævet har sin Stemme ;
(For Videnskab og Kunst. ;)× Ei
Bragis og ei Mimers Raab ; Har
vakt i lige Strækning (; Et
bedre Fremtids Haab.)×

'10 Ei stor, vor Fødestavn, ;
Dog hæver sig blandt Stæder ;
(Dit stolte Kiøbenhavn. ;)× Til
bedre By ei Havet kom, ; Ja
ingen Flod i Dalen, (; Fra
Trondhiem og til Rom.)×

'11 Med hellig Varetægt ;
Bevare du, Alfader! ; (Vor
gamle Kongeslægt. ;)× Kong
Fredrik ligner Fredegod; Hvor
er en bedre Fyrste, (; Af bedre
Helteblod?)×

'12 Hil Drot og Fædreland! ; Hil
hver en Danneborger, ; (Som
virker hvad han kan. ;)× Vort
gamle Danmark skal bestaae, ;
Saa længe Bøgen speiler (; Sin
Top i Bølgen blaa.)×

, #3906: ; <[Do] = G,
1,9:4> (hDo /So oSo Mi
Do /La a h; So /do odo
Ti La /La So h; So /TI
ITI Do Re Cn:/Mi; Fi So.
La /DnSo o DnFi i /So o
h; So /Ti iTi La So /So
odo do p:Mi /La aLa La

La /La a Si h;f0:So /So
Fi Fa Mi /La ldo o;do
TiiLa /La lSo o TI /Do o
h;) ×12

< Dana nacia himno. Verkis Adam Oehlenschläger (1819). Poste eldoniĝis versio el nur kvar strofoj (&'1,3,5,12). Komponis H. E. Krøyer (ĉ. 1835). Tradukis J. Wulff (Esperanto-Kantoj 1924 ,&1), H. E. Jensen (Dana Antologio CDEL 1961) kaj P. Th. Justesen (Jen la kanto...Åbyhøj 1970). '1. Danmark = Danajo (skandinaveze). '2. Freja = pranorda diino pri amo kaj fekundo. '3. Vikingoj = komercistoj kaj militistoj vivintaj ĉe skandinavaj marbordoj ĉirkaŭ la jaroj 700-1050.>

,&3906.1. Jen kuŝas ĉarma land':

'1 Jen kuŝas ĉarma land' ; kun /larĝaj, verdaj /fagoj (; apud Baltika mar')× ; Sur kampoj ondas ora gren' : Danlando ĝi nomiĝas (× ; ĝi estas Freja '1 ha2l'! '2 hal!)

'2 Pratempe tie ĉi ; kirasvestitaj viroj (; ripozis de milit')× ; kaj ree iris en batal' ; iliaj ostoj kuŝas (; nun sub la baŭtaŝton'.)×

'3 Eterne bela land' ; kun bluaj marozonoj (; kaj verda fagarbar'!)× ; Ĉarmega estas la virin' ; kuraĝaj ĉiuj viroj (; de l' dana insular'!)

&3906.2. La dana nacia himno:

'1 Tro/viĝas ĉarma /land' ; kun /verdaj, larĝaj /fagoj ; a/pud la freŝa /strand' ; apud la /freŝa /strand' ; kun /montetar' kaj /verda val'. ; Ni /nomas ĝin Dan/lando - ; al /Freja bela /ha2l! ; al Freja /be2la /hal!

'2 Kaj en la verda hal' ; pratempe la fortuloj (; ripozis de batal')× ; por nova lukto en koler', - ; nun ili kune dormas (; sub ŝtono en la ter'.)×

'3 Ankoraŭ ĉe la mar' ; la bela lando kuŝas (; kun fresa foliar',)× ; Virina ĉarmo kaj esper' ; kaj vira forto vivas (; sur nia dana ter'.)×

'12 Por reĝo kaj patruj' ; la dana burĝo agas, (; la devon faru tuj.)× ; Restadu nia insular', ; dum fagojn respegulas (; la sala, blua mar'!)×

&3906.3. Dana nacia himno:

'1 Ho /vi ĉarmega /land' ; kun /larĝaj, verdaj /fagoj ; (ĉe /balta, mara /strand'! ; ĉe balta, /mara /strand'! ;) Be/lege, mole, /ondas vi ; ho, /Danmark <1> Dia /Freja <2> (; hej/madas tie /ĉi ; hejmadamas /tie /ĉi.)

'2 Timigaj en batal' ; pratempaj viroj vivis ; (en via paca val' ;)× Sub baŭtaŝtono sur montet' ; iliaj ostoj kuŝas ; (en nokta tombkviet' ;)×

'3 Ankoraŭ bluas mar' ; ĉe vi, Danlando bela ; (kaj verdas fagarbar' ;)× Ankoraŭ vivas tie ĉi la viking-posteuloj <3> ; (la dana gento: ni! ;)×

'4 La klara, dana vort' ; la kredo je la bono ; (jen estas nia fort' ;)× Maljuna Danmark! Restos vi ; dum kiam speguliĝas ; (en maro fagfoli' ;)×

&3908. Finska folksången:

'1 Vårt land, vårt /land, vårt foster/land ; ljud /högt, o dyra /ord! ; Ej /lyfts en höjd mot himlens /ra3nd ; ej /sänks en dal, ej sköljs en /stra3nd ; mer /älskad än vår bygd i /nord ; än /våra fäders /jord.

'2 Vårt land är fattigt, skall så bli ; för den som guld begär ; En främling far oss stolt förbi ; men detta landet älska vi ; för oss med moar, fjäll och skär ; ett guldland dock det är.

'3 Vi älska våra strömmars brus ; och våra bäckars språng ; den mörka skogens dystra sus ; vår

stjärnenatt, vårt sommarljus ;
allt, allt, vad här som syn, som
sång ; vårt hjärta rört en gång.

'4 Här striddes våra fäders
strid ; med tanke, svärd och
plog ; här, här i klar som mulen
tid ; med lycka hård, med lycka
blid ; det finska folkets hjärta
slog ; Här bars, vad det
fördrog.

'5 Vem täljde väl de striders
tal ; som detta folk bestod ; då
kriget röt från dal till dal ; då
frosten kom med hungerns kval
; vem mätte allt dess spillda
blod ; och allt dess tålamod?

'6 Och det var här det blodet
flöt ; ja, här för oss det var ;
Och det var här sin fröjd det
njöt ; och det var sin suck det
göt ; det folk, som våra bördor
bar ; långt före våra dar.

'7 Här är oss ljuvt, här är oss
gott ; här är oss allt beskärt ;
hur ödet kastar än vår lott ; ett
land, ett fosterland vi fått ;
Vad finns på jorden mera värt ;
att hållas dyrt och kärt?

'8 Och här och här är detta
land ; vårt öga ser det här ; vi

kunna sträcka ut vår hand ; och
visa glatt på sjö och strand ;
och säga: se det landet där ;
vårt fosterland det är!

'9 Och fördes vi att bo i glans ;
bland guldmoln i det blå ; och
blev vårt liv en stjärnedans ;
där tår ej göts, där suck ej
fanns ; till detta arma land ändå
; vår längtan skulle stå.

'10 O land, du tusen sjöars land
; där sång och trohet byggt ;
där livets hav oss gett en
strand ; vår forntids land, vår
framtid land ; var för din
fattigdom ej skyggt ; var fritt,
var glatt, var tryggt!

'11 Din blomning, slutan än i
knopp ; skall mogna ur sitt
tvång ; se, ur vår kärlek skall gå
opp ; ditt ljus, din glans, din
fröjd, ditt hopp ; och högre
klinga skall en gång ; vår
fosterländska sång.

,&3908.0. *Maamme:*

'1 Oi maamme, Suomi,
synnyinmaa, ; soi, sana
kultainen. ; Ei laaksoa, ei
kukkulaa, ; ei vettä, rantaa

rakkaampaa, ; kuin kotimaa tää
pohjoinen, ; maa kallis isien.

'2 On maamme köyhä, siksi jää,
; jos kultaa kaivannet. ; Sen
vieras kyllä hylkää, ; mut
meille kallein maa on tää, ; sen
salot, saaret, manteret ; ne
meist on kultaiset.

'3 Ovatpa meille rakkahat ;
koskemme kuohuineen, ;
ikuisten honkain huminat, ;
täht' yömmä, kesät kirkkahat, ;
kaikk' kuvineen ja lauluineen ;
mi painui sydämeen.

'4 Täss auroin, miekoin,
miettehin ; isämme sotivat, ;
kum päivä piili pilvihin ; tai loisti
onnen paistehin, ; täss Suomen
kansan vaikeimmat ; he vaivat
kokivat.

'5 Tään kansan taistelut ken voi
; ne kertoella, ken? ; Kun sota
laaksoissamme soi, ; ja halla
näläntuskan toi, ; ken mittasi
sen hurmehen ; ja kärsimykset
sen?

'6 Täss on sen veri virrannut ;
hyväksi meidänkin, ; täss iloan
on nauttinut ; ja murheitansa

huokaillut ; se kansa, jolle
muinaisin ; kuormamme pantihin.

'7 Tääll' olo meill on verraton ;
ja kaikki suotuisaa, ; vaikk onni
mikä tulkohon, ; maa isänmaa se
meillä on. ; Mi maailmass on
armaampaa ; ja mikä kallimpaa?

'8 Ja tässä, tässä' on tämä maa,
; sen näkee silmämme. ; me
kättä voimme ojentaa ; ja vettä
rantaa osoittaa ; ja sanoa: kas
tuoss' on se, ; maa armas
isämme.

'9 Jos loistoon meitä saatettais
; vaikk' kultapilvihin, ; mis
itkien ei huoattais, ; vaan
tärkein riemun sielu sais, ; ois
tähän köyhään kotihin ;
haluamme kuitenkin.

'10 Totuuden, runon kotimaa ;
maa tuhatjärvinen ; miss'
elämämme suojan saa, ; sa
muistojen, sa toivon maa, ; ain
ollos, onnees tyytyen, ; vapaa ja
iloinen.

'11 Sun kukoistukses
kuorestaan ; se kerran puhkeaa,
; viel lempemme saa hehkullaan ;
sun toivos, riemus nousemaan, ;

ja kerran, laulus synnyinmaa ;
korkeemman kaiun saa.

,#3908: <[do] = H, 2:3>

((#1:; d:hSo MiFa. /So
odo reeSo /mi i; do
/Laare do Ti /do o (x
;So /dreedo TiLa ('1
Dn:)SoFa. s:/MiLa. So)
o;f:So /dooSo MiSo dore
/mi i do /Laare do Ti
/do o;)+

(#2:; d:hSo MiFa. /So
oMi SooSo /do o; Mi
/FaaFa Mi Fa /Mi i; So
/dTiiLa SoFa ('1 Dn:)
MiRe s:/DoFa. Mi; So
/dFaaMi ReFa MiRe
s:/DoFa Mi i;f:So /dooSo
MiSo MiSo /do o; Mi
/FaaFa Mi Re /Mi i;))x11

< Finnlanda nacia himno, verkita de Johan Ludvig Runeberg (1846) dum Finnlandon okupis cara Ruslando. Komponis Fredrik Pacius (1843). Suomen tradukis Paavo Cajander. Espen tradukis Rolf Nordenstreng kaj A. Kofman kvin strofojn (1908 ,&1'1,2,3,9,11) kaj G. J. Ramstedt du (1945 ,&2'1,11).>

,&3908.1. Nia lando:

'1 Ho patra /land', amata /ter' ;
so/negu kara /vort'! ; Ne/nia val'
nek bord en /ve3r' ; e/tendas sin

sub la e/te3r' ; ra/vanta pli, amata
/pli ; ol /la patruj' de /ni.

'2 Por ĉia amantul' de or' ;
malriĉas nia land' ; fremdul' ĝin
vidas sen favor' ; sed kun la laŭta
bord-sonor' ; kun marĉoj, kun
pinar' - al ni ; orlando estas ĝi.

'3 La bruo, plena je mister' ; de
la mallum-arbar' ; la sonetad' de
l' ar-river' ; la stela nokt', la bel-
somer' ; ni ĉion amas, amas ĝin ;
kun tuta kor', sen fin'.

'9 Se oni nin kondukus for ; al
ora sorĉa nub' ; se nia viv'
fariĝus glor' ; sen ia ĝemo de
dolor' ; ni tamen al ĉi-tiu ter' ;
sopirus kun sufer'.

'11 Florado via en embri' ;
disvolvos riĉe sin! ; La lum', la
ĝoj', l' esper' de vi ; eliros el la
am' de ni ; kaj plilaŭtiĝos en l'
aer' ; la kant' de l' patra ter'.

,&3908.2. Nia lando:

'1 Patrujo, Suomi, nia land' , ; sonegu,
vorto vi! ; Ĉar sub la sun', sub tera
rand' ; nek mont', nek val' nek
lagruband' ; etendas sin amata pli ;
ol nia land' de ni.

'11 Maturan floron de prosper' ;
disvolu el burĝon'! ; Riĉiĝos vi, ho
patra ter' , ; per nia amo kaj esper'! ;

Kaj plilaütigôs iam son' ; de nia
patra ton'.

&3910. Nunârput:

'1 Nunârput,
utoqqarsuánngoravit ; niaqqut
ulissimavoqq qiinik. ; Qitornatit
kissumiaannarpatit ; tunillugit
sineriavit piinik.

'2 Akullequtaastut merletutut
ilinni ; perotugut tamaani ;
kalaallinik imminik taajumavugut
; niaqqut ataqqinartup saani.

'3 Atortillugillu tamaasa pisit ;
ingerlaniarusuleqaagut, ;
nutarterlugillu noqitsigisatit
siumut, ; siumut piumaqaagut.

'4 Inersimalersut ingerlanerat ;
tungaalitsiterusuleqaarput, ;
oqaatsit "aviisit" qanoq
kingunerat ; atussasoq
erinigileqaarput.

'5 Taqilluni naami
atunngiveqaaq, ; kalaallit siumut
makigitsi. ; Inuttut inuuneq
pigiuminaqaaq, ; saperasi
isumaqaleritsi.

&3910.0. Grønlands nationalsang:

'1 Vort ældgamle land under
isblinkens bavn ; med lysende snehår
om dit hoved! ; Du trofaste moder,
som bar os i din favn, ; mens dine
kysters rigdom du os loved.

'2 Som halvvoksne børn er vi groet
af din jord ; og trygt vokset op
blandt dine fjelde, ; vi kalder os
kalaallit i landet, hvor vi bor ;
ærbødigt for dit hvide åsyns ælde.

'3 Og alt mens vi bruger dit
bugnende flor, ; vi længes mod
verdens nye former, ; vi fjerner
hver hindring, som hæmmer dig, vor
mor, ; og frejdigt frem mod fjerne
mål vi stormer.

'4 De fremskredne folk et eksempel
os gav, ; og det vil vi også stræbe
efter, ; mens bølgenes verden er
vores vandringsstav, ; som bær os
frem og giver nye kræfter.

'5 Umuligt nu længer at blive i ro, ;
kalaallit, mod større mål vi stævner.
; Som fribårne folk vi i landet vil bo;
begynd at tro på jeres egne evner.

,#3910: (<[do]=G, :4>
hmi /mi mi3mi fa reLa
/Ti do3do re hmi /fi
so3re fami redo /Ti i La
hLa /Ti La3Ti do Ti3do
/re mifi so oso /fa3so
mido fa3mi redo /do Ti
do h) x5

< Multajn poeziaĵojn verkis la gronlanda pastro, instruisto kaj artpentristo Henrik Lund. Eble eĉ kelkaj estas arte pli valoraj ol Nunârput - ekz. La fĵordo kun la varmaj fontoj. Tamen Nunârput estas nomata lia ĉefverko. Kial?

Ĉar ĝi enhavas flamerajn, kiuj povas inspiri novan nacion. Ĉar ĝi vortigas kortuŝan strebadon al klerigo kaj partopreno en la civilizo. Ĉar ĝi martelas: Ni ĝojas esti sur la sojlo de nova epoko! Ni volas antaŭen! Verdire la poemo kiel nacia himno iom ignoras proprajn gronlandajn valorojn: pratempan vivmanieron kaj kulturon. Sed tiom pli ĝi vokas antaŭen. Same kiel La Marseillaise ĝi ekestis en speciala situacio, kaj ambaŭ eĉ hodiaŭ pluportas flamigitajn torĉojn. Tial Nunârput sendube meritas la nomon nacia himno de Gronlando ĝuste en ties nuna epoko de paca revolucio.

Komponis Jonathan Petersen (1937). En la danan reverkis William Thalbitzer (1873-1958). Tradukis kaj komentis (ĉi supre) Poul Thorsen (Dansk Esperanto-Blad, 1954/9).>

,&3910.1. Himno de Gronlando:

'1 Pralando kun krono el brila glaci' ; sur kapo kun neĝe blankaj haroj! ; Patrino, fidele vi donis vin al ni ; kaj heredigis svarmojn de la maroj.

'2 Ni kreskis infane sur nemilda ter' ; humile en ombro de montaroj. ; Popolo Kalâdlit nin nomis kun fier' ; legendoj jam de antaŭ mil da jaroj.

'3 Vi nutris nin riĉe, sed nun la sopir' ; al mondo kun nova vivo strebas. ; Tra longa izolo eklevis sin dezir' ; kaj nun al malproksimaj celoj ŝvebas.

'4 Plenkreskaj popoloj, al ni via man' ; Sopiras ni sekvi vian spuron. ; Kaj libroj fariĝu la frata akompan' ; por trovi vojon en la nov-kulturon.

'5 Nun for la hezito kaj neoportun' - ; Kalâdlit, leviĝu por la novo! ; Libera popolo ni kresku ekde nun ; kun firma fido al la propra povo!

&3912. Ó Guð vors lands:

Ó /Guð vors lands, ó /lands vors Guð ; Vjer /lo2fum þitt heilaga, /he2ilaga nafn ; Ur /solkerfum himnanna /kny2ta þjer krans ; þínir /herskarar, timanna /safn ; Fyrir /þjer er einn dagur sem /þúsu2nd ár ; og /þúsund ár dagar, ei /meir ; eitt /eilifdar smáblóm med /titrandi tár ; sem /tilbiður Gud sinn og /deyr

; Islands /púsund ár ; Islands /púsund ár ; eitt /eilifdar smáblóm med /titrandi tár ; sem /tilbiður Gud sinn og /deyr.

,#3912: ; <[do] = A, 1,8:4> So /do re mi ire /do mi re; hSo /LaTi doSo Fa MiDo /MiRe DoRe Mi; hSo /So FaMi Mi ReDo /TiDo ReMi Fah; redo /Ti LaSo Re SoFi /So o h; SoSo /La SoFi So DoMi /So LaTi do; hdo /Ti MiLa So SoFi /Mi i h; x hSo /mi mire do MiMi /Fa FaMi Re; '1La '2hLa x /So DoRe Mi MiRe /Do o '1 h; SoFa /Mi So Reh; TiSo /So do re; '2 o)

< Islanda nacia himno. Verkis Mathias Jochumsson kaj Ane Randel. Komponis Sv. Sveinbjörnsson. Tradukis Henry Fridén (1954? FLOrE).>

,#3912. La islanda himno:

Hejm/landa Di', hejm/landa Di' ; Ni /la2ũdas la nomo2n /sa2nktan de vi! ; Gir/landon kunplektas el /su2naũreol' ; la2 /tempoj, jen via le/gi' ; Por /vi estas tag' kiel /jaro2j mil ; kiel /tago mil jaroj, ne /pli (x ; flo/ret' de eterno kun /rosa trembril' ; kiu /vivas kaj

mortas en /vi '1 (; Islandaj /jaroj mil)x)

&3913. Mítt alfagra land:

'1 Tú /alfagra land mítt, ; mín /dýrasta ogn! ; á /vetri so randhvítt, ; á /sumri við logn, ; tú /tekur meg at tær ; so /tætt í tín favn. ; Tit /oyggjar so mætar, ; Gud /signi tað navn, ; sum /menn tykkum góvu, ; tá /teir tykkum sóu. ; Ja, /Gud signi Føroyar, mítt /land!

'2 Hin roðin, sum skínur ; á sumri í líð, ; hin ódnin sum tínir ; mangt lív vetrartíð, ; og myrkrið, sum fjalir ; mær bjartasta mál, ; og ljósið, sum spællir ; mær sigur í sál: ; alt streingir, ið tóna, ; sum vága og vóna, ; at eg verji Føroyar, mítt land.

'3 Eg nígi tí niður ; í bøn til tín, Gud: ; Hin heilagi friður ; mær falli í lut! ; Lat sál mína tváa ; sær í tíni dýrd! ; So torir hon vága ; - av Gudi væl skírd - ; at bera tað merkið, ; sum eyðkennir verkið, ; ið varðveitir Føroyar, mítt land!

,#3913: (So /do Ti3La So
 Mi3;Mi /Mi Mi3Re Do
 h3;Do /Re Mi3So So
 Re3;Mi /Fa Mi3So Re
 h3;Re /Re MiRe So Fa;Mi
 /Mi Fa3So La h3;La /Ti
 do3So So Mi3;Mi /Fa
 Mi3So Re h3;Re /Re MiFa
 So La3;Ti /do Ti3La So
 Mi3;Mi /La So3Fa Mi
 Mi3Re /Do o o) x3

< Feroa nacia himno. Verkis
 Simun av Skarði (1906).
 Komponis Petur Alberg (1907)..
 Tradukis Martin Strid (2014).>

&3913. Vi tutbela lando:

'1 Vi /tutbela lando ; plej /kara
 posed'! ; Dum /vintra blankrando
 ; so/mera kviet' ; vi /sinen min
 prenas ; al /kara angul'. ; Vin
 /dio nombenas ; va/lora insul';
 Al /homoj la donon ; ni /vidis la
 bonon. ; Di/benon, Fero', mia
 /land'!

&3914. Sång till Norden:

'1 Du /gamla, du (friska)?(fria
 <1>), du /fjällhöga Nord ; du
 /tysta, du glädjerika, /sköna! ;
 Jag /hälsar dig, vänaste
 /land uppå jord (; din /sol, din
 himmel dina ängder /gröna!)*

'2 Du tronar på minnen från
 fornstora dar ; då
 (frejdat)?(ärat <2>) ditt namn
 flög över Jordan ; Jag ve2t, att
 du är och förbli2r, vad du var (;
 ja, jag vill leva, jag vill dö i
 Norden!)*

'3 <4> Jag städs vill dig tjäna,
 mitt älskade land, ; Dig trohet
 till döden vill jag svära! ; Din
 rätt skall jag värna med håg
 och med hand, (; Din fana högt,
 din bragderika bära!)*

'4 Med Gud skall jag kämpa för
 hem och för härd, ; För Sverge,
 den kära fosterjorden! ; Jag
 byter dig ej emot allt i en värld
 (; Nej, jag vill leva, jag vill dö i
 Norden!)*

,#3914: ; <[do] = G,
 1,6:4> ((hmi /mi dodo do
 remi /mi redo Ti h;re
 /re Tido re3Ti miido /La
 a So h;So /do31Ti doore
 Ti Tido /La31So LaaTi So
 (h;So /do3Ti doore mi3do
 faami /re e do %T) x)

+((/h) x8 %T h;So /Mi3Re
 MiiFa So3Mi LaaSo /Fi
 lSolFa Mi) x)

< Sveda nacia himno, kiun (&'1,2)
 verkis Rickard Dybeck laŭ
 Vestmanlanda popolmelodio, vidu

la kanton "Tolfmilan skog" (Dekdumejla arbar', &4490). Tradukis Rolf Nordenstreng kaj A. Kofman (1908 ,&1 FLoRE), Theodor Nilsson (La Espero 6/1913 ,&2) kaj verŝajne Ernfrid Malmgren aŭ Sven Alexandersson (1931 ,&3 FLoRE). '1,2. Postaj modifoj de la Dybeka teksto kiam oni volis (kontraŭ lia intenco) himnigi ĝin. '3. Svedajo kaj Norvegajo estis unu "duobla reĝlando" kiam ĉi kanto verkatis. '4 La dua parto (&'3,4) estis kantata en jaro 1905, je tempo de divido de la reĝlando.>

,&3914.1. Nordlando:

'1 Vi /alta, multaĝa, li/bera nordland' <3> ; vi /gaja, silenta, ho vi /bela! ; Mi /a2l vi salutas, al /vi2 rava land' ; (al /via verdherbej' kaj sun' ĉi/ela! ;)×

'2 Vi tronas sur granda antikva memor' ; eĥinta kun glori de bord' al bordo ; Vi e2stas kaj restas kun sama la glori ; (ke vivu mi kaj mortu en la Nordo! ;)×

,&3914.2. Malnova, libera:

'1 Mal/nova, libera kaj /alta Sveduj' , ; si/lenta kaj ĝojiganta, /bela, ; mi /a2l vi salutas, plej /ra2va homuj' ; (kun /verdaj kampoj kaj kun suno /hela ;)×

'2 Vi tronas sur granda, antikva memor' , ; eĥinta kun glori de bord'

al bordo. ; Vi e2stas kaj restas ete2rne en glori , ; (Ho, vivu mi kaj mortu en la nordo! ;)×

,&3914.3. Vi alta libera:

'1 Vi /alta, libera, mult/aĝa Nordland' ; vi /gaja, silenta, ho vi /bela! ; Sa/lu2ton al vi, nia /ple2j kara land' ; (al /via verdherbej' kaj sun' ĉi/ela!)×

'2 Vi tronas fiere sur granda memor' ; eĥinta kun glori de bord' al bordo ; Vi e2stas kaj restas ete2rne kun glori ; (Ke vivu mi kaj mortu en la Nordo!)×

&3916. Norges sang:

'1 /Ja vi elsker /dette landet ; /som det stiger /frem ; /furet, vejrbitte /over vandet ; /med de tusen /hjem ; /elsker, elsker det og /tænker ; /på vor far og /mor ; og den /saganatt som /sænker ; /drømme på vår /jord ; og den /saganatt som /sænker ; sænker /drømme på vår /jord.

'2 Dette landet Harald berget ; med sin kjæmperad ; Dette landet Håkon verget ; medens Eyvind kvad ; På det landet Olav

malte ; korset med sit blod ; (*
Fra dets hauger Sverre talte ;
'2 talte x Roma midt imod ;)

'3 Bønder sine økser brynte
hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs kysten
lynte, så den lystes hjem. ;
Kvinner selv stod opp og strede
som de vare menn(; x andre
kunne bare grete; men '2 det
kom, x det kom igjen!)

'4 Visstnok var vi ikke mange,
men vi strakk dog til, ; da vi
prøvdes noen gange, og det
stod på spill; ti vi heller landet
brente, enn det kom til fall(; x
husker bare hva som '2 hendte,
x hendte ned på Fredrikshald!)

'5 Hårde tider har vi døyet, ble
til sist forstøtt; men i verste
nød blåøyet frihet ble oss født.
; Det gav oss faderkraft å
bære hungersnød og krig(; x
det gav døden selv sin ære - og
'2 det gav, x det gav forlik.)

'6 Fienden sitt våpen kastet,
opp visiret for, ; vi med undren
mot ham hastet; ti han var vår
bror. ; Drevne frem på stand av
skammen gikk vi søderpå. (; x

Nu vi står tre brødre sammen,
og skal '2 sådan, x sådan stå.)

'7 Norske mann i hus og hytte ;
Tak din store Gud! ; Landet
vilde han beskytte ; Skjønt det
mørkt så ud ; Alt hvad fædrene
har kjempet ; mødrene har
grædt ; (* har den Herre stille
lempet ; så vi vandt '2 vi vandt
x vor ret ;)

'8 Ja vi elsker dette landet;
som det stiger frem ; furet,
vejrbit over vandet ; med de
tusen hjem ; og som fædres
kamp har hævet ; det av nød til
sejr ; (* også vi, når det blir
krævet ; for dets fred '2 dets
fred x slår lejr! ;)

, #3916: <[Do] = D,
2, 0:4> (; /So oFa Mi Re
/Do Re Mi Fa; /So oLa So
Fa /Mi i i h; /La aSo Fa
Mi /Re Mi Fa So; /So oLa
La Ti /do o o h; f:/do
odo Dn:TiiTi LaaLa. /So
o Mi i; /La aLa So So
/Fa a h; Cn:SooSo /So.
La La Ti /Ti i do o; /do
odo Ti do /re e h;
f:reere /re mi fa mi
/Dnre e do TiiLa /So oLa
La Ti /do o h;)x4

< Norvega nacia himno. Verkis
Bjørnstjerne Bjørnson. Komponis

Richard Nordraak. Tradukis H. Bonnevie (1936 ,&1) kaj E. A. Haugen (1954 ,&2 FIORE).>

,&3916.1. Jes, ni amas nian landon:

'1 (&J: /Jes, ni amas /nian landon ; /montojn apud fjord' ; Sulkis mar' kaj vent' la strandon ; nia hejmo en nord'! ;) Amu ĝin, memoru pie ; la gepatrojn ni! ; (* Ĉarme nin revigas ĉie ; '2 ĉie × sagahistori').

'7 Kamparano, kaj urbano ; dank' al granda Di'! ; Tra mallumo per forta mano ; landon savis Li ; Tra de l' patroj la mortfaloj ; de l' patrinoj plor' ; (* nian rajton post bataloj ; donis '2 donis × la Sinjor'.)

'8 &J Ĝin al venko el mizero ; gvidis, patroj, vi: ; (* tuj defendos, se danĝero ; ĝian pacon '2 pacon × ni!)

,&3916.2. La norvega nacia himno:

'1 /Jes, ni amas /nian landon ; /kia ĝi de l' /mar' ; /levas ventmor/ditan randon ; /kun hejmdoma /ar' - ; /amas ĝin dum ni ad/miras ; /patron kun pa/trin' ; kaj sa/gaon kiu /spiras ; /revojn super /nin ; kaj sa/gaon kiu /(spiras)× /revojn super /nin.

'7 Vi norveg' en domo, kabano ; danku nun al Di'! ; Li nin gardis sub la mano eĉ dum dubis ni ;

Kiom niaj patroj penis - dum patrino ploras - ; Li la lukton venke benis ; por la rajthonor' ; Li la lukton venke (benis)× por la rajthonor'.

'8 Jes, ni amas nian landon ; kia ĝi de l' mar' ; levas ventmorditan randon kun hejmdoma ar'! ; Kiel patroj grandmerite ; luktis ĝin al gloro ; ankaŭ ni, se postulite ; kampos en deĵoro ; ankaŭ ni, se postulite (kampos)× en deĵoro.

,&3918. Synnyinmaa:

'1 Suomi, armas synnyinmaamme, ; tuhatjärvinen! ; Sulta kehdon, kodon saamme, ; haudan rauhaisen! ; Kallis, kallis meille aina ; köyhä niemme, ; kankahias kultamaina ; varsin lemmimme. ; Kankahias kultamaina ; aina, aina lemmimme.

'2 Taas kun uhkaa pilvi musta ; peittää meidän maat, ; mistä voimaa, uskallusta, ; suomalainen, saat? ; Luojaas luota, kuolon yöhön ; viel' ei kansas jää ; lailla isäin tartu työhön, ; nosta pystyyn pääl ;

Lailla isäin tartu työhön, ;
nosta, nosta pystyyn pää!

,#3918 = ,#3916

< Verkis O. Vuorinen laū Bj.
Bjørnson. Komponis R. Nordraak.
Tradukis G. J. Ramstedt (1945).>

,&3918. *Norda lando:*

/Norda land' kun /mil' da lagoj, ;
/kara naski/ĝej', ; /nia hejm' en
/vivotagoj, ; /lasta ripo/zej'!
/Vin ni amu, vin ni /gloru!
/Estu nia /sort', (× ; ke ni /nur
por vi la/boru, ; '1 /ĉiam, ĝis la
/mort', - ; , '2 ĉiam /ĉiam, ĝis la
/mort'.)

&3920. *Isänmaalle:*

'1 Yks /voima sydämehen
/kätketty on, ; Se /voima on
puhdas ja /pyhä, ; Se /tuttuko
on vai /tuntematon, ; Niin
/valtaa se mieliä /yhä, ;
/Salamoina se tuntehet /saa
palamaan, ; Se /taivaast' on
kotoisin /kerrotaa/n, ; Ja
/i/sä/nmaa on sen /nimi.

'2 Se tunnussana se
Suomenmaan ; Vei urohot kuolon
teille, ; Vei nälkää, vaaroja
voittamaan, ; Vei valoa

voittamaan meille; Ja rauhan
töissä se ollut on ; Se toivon
tähti sammumaton, ;Joka tien
vapautehen viittaa.

'3 Niin aina olkohon
Suomenmaass'! ; Ain' uljuutt',
uskollisuutta! ; Kun vaara uhkaa,
ne luokohot taas ; Vapautta ja
valoa uutta! ; Tää maa se ei
koskaan sortua saa. ; Eläköön
tämä muistojen, toivojen maa, ;
Eläköön, kauan eläköön Suomi!

,#3920: (So /do oSo LaSo
SoMi /Do MiMi La a;So
/Fa MiRe So TITI?ReRe
/Do Do h; Do /Re ReRe Mi
Fa /So MiMi Do; Re /Mi
FaFa So La /Ti Ti h h;
/dodo dodo dodo SiSi
/SiLa La La a[do+fa]
//... ; La /Soldo milso
la TiTi /do do h)×3

< Verkis Paavo Cajander.
Komponis Jean Sibelius. Tradukis
G. J. Ramstedt (1945).>

,&3920. *Himno al patrolando:*

'1 Unu /forto sin movas en
/fundo de l' kor', ; unu /forto
sankta, sen /limoj; ko/nata aŭ ne,
disku/tebla for ; ne /estas l'
impres' sur a/nimoj; /ĝi sentojn
flagrigas per /sia flam', ; ///? de

supre devenis ĝi, diris la fam', ;
patro/lando ĝi estas no/mata.

'2 De fruaj tempoj ĝi estas ĝis
nun ; en Suomi signala vorto;
kondukis heroojn al vivo, al sun'
; tra densoj, malsato kaj morto, ;
kaj en tempo de paca, senlaca
labor' ; ĝi estis l' espero, la stelo
de l' kor', ; kiu montris la vojon
antaŭen.

'3 En Finna lando flamigu do ĝi ;
al agoj la korojn fidelajn! ; En
tempoj minacaj ĝi montru al ni ;
liberon kaj celojn plej belajn! ;
Neniam pereu la patra ter'! ; Sed
vivu la land' de memor', de
esper', ; jes, vivu, longvivu
Suomi!

**&3922. Hell dig du höga
Nord:**

'1 /Hell dig, du /höga Nord! ;
/Hell dig,, vår /fosterjord! (;
/Kraft och mod ; /liv och blod ;
vi /offre för din /ära.)x

'2 Hell dig, du fria strand! ;
Hell dig, du hjältars land: (;
Enighet ; trofasthet ; är dina
söners lära.)x

'3 Hell er, gamla berg ; jättar
med järn till mærg! (; Fjäll och

hav ; aldrig slav ; i Manhem
skola bära.)

(&B: /Leve, leve, /leve vårt
/foster/land!)x

, #3922: < [Do] = E,
1, 2: 2 >

(#1: (; (/Mi Re3Mi /DoMi
So;) x (x /La5So Soh;
/Fa5Mi Mi; Re '1 /SoMi
FaalMiFaalSo /Fa Mih; '2
/So4Do3Re Mi3SoFa3Re /Re
Doh;)) x3 (#B:; x /Do3Do
Mi3Mi /So MiDo /La So '1
/Mi ih '2 /do oh)) +

(#2: (; (/Do SO3SO /MiDo
Mi;) x /Fa5Mi Mih; /TI5Do
Do; TI /MiDo ReTI
/SO1L1L1TI Doh; /Fa5Mi
Mih; /TI5Do Do; FA /MILA
SO3MiRe3TI /TI Doh;) x3
(#B:; /Do3Do Do3Do /TI
DoLA /FA SO /Do oh) x)

< Verkis B. F. Cöster. Komponis
B. Crusell. Tradukis G-r
Löfvenmark (1908 FLoRe).>

, &3922. Saluton, alta Nord'!:

'1 /Saluton, /alta Nord'! ;
/Saluton, /patra bord'! ; (x
/Brave ni ; /jen por vi ; '1 o/feru
'2 o/feru x ni2a2n /vivon! ;)

'2 Saluton, liberuj'! ; Saluton,
herouj'! ; (Unuec' ; fidelec' ;
deviz' de viaj filoj ;) x

'3 Saluton, pramontar' ; ferosta
gigantar'! ; (Ne sen hont' ; mar'
kaj mont' ; de l' svedoj portos
sklavon! ;)×

(&B: Vivu, vivu, vivu la
patroland'!)×

&3924. Suomi-Sång:

'1 /Hör hur' herrlig sången
/ska2llar ; Mellan /Wäinös
runo/ha2llar (; /Det är Suo/mis
sång! ;)× (; /Hör! De höga furor
/susa, ; /Hör! Hur' djupa
strömmar /brusa: (; Det är
/Suomis /sång!)×)×

'2 Se! Bland drifvor högt vid
polen ; Strålar klar
midsommarsolen: (×:; × Det är
Suomis sång! ;) (; Se! På himlens
mörka båga ; Nattens
norrskensflammar låga: (×:; ×
Det är Suomis sång!))×

'3 Och de väna blyga dalar, ;
Der en bäck bland blomstren
talar: (; Och de
skogbegrönda fjällar, ; Ekande
om stjerneqvällar:)×

'4 Öfverallt en röst oss bjuder,
; Öfverallt en stämma ljuder:
..... (; Bröder! Som från Suomi

stamma, ; Låt oss troget då
uppamma ; Suomis hellga sång!
Suomis hellga sång!)×

,#3924: (/La3Ti dore
mifa /mido La Rn:do3do
/do odo reri /mi3do Ti i
/hmimi la a /fa mi i
/mifi so o /so so o. (<a
tempo> (× /mi3ri mi3ri
mi3la /la si '1 h) mimi
Rn:/'DO O ti /la a lati
/mi i si /la a h.)×2)×4

< Verkis E. v. Qvanten
(Helsingfors Morgonblad 1844-10-
31). Komponis Fr. Pacius.
Tradukis suomen êu D. Hahl, êu
A. Rahkonen kaj espen G. J.
Ramstedt (1945).>

&3924.0 Suomen laulu:

'1 /Kuule, kuinka soitto /kaikuu,
; Väinön /kanteleesta /raikuu!
(×:; /Laulu Suo/men on! /Laulu
Suo/men on!) (; /Kuule, hongat
huokai/leepi, ; /kuule, kosket
pauhai/leepi! (×:; Laulu
/Suomen /on! Laulu /Suomen
/on!))×

'2 Katso, hanget pohjoisessa ;
välkkyy päivän paistehessa!
(; Katso, pohjan taivas öillä ;
sähkyyleepi sädevöillä!)×

'3 Kukktivissa laaksoloissa purot
; pulppuu pensastoissa. (;

Metsät soivat harjanteilla, ;
tuulet tuolla tuntureilla.)×

'4 Kaikkialla ääni kaikuu, ;
kaikkialla kielet raikuu. (;
Sydäntä jos suotu sulle, ;
murheess', ilossakin kuule ;
Suomen laulua! Suomen
laulua!)×

,&3924.1 Kanto de Suomi:

'1 /Aũdu, sorê kanto /so2nas, ;
muskaj /montoj vortojn /do2nas:
/jen la Suo/mi-kant'! /jen la
Suo/mi-kant'! (; /Aũdu, zumas
floraj /valoj, ; /bruas pinoj,
akvo/faloj: ; jen la /Suomi-
/kant'! jen la /Suomi-/kant'!)×2

'2 Vidu, nokte en la No2rdo ;
brilas suno sur vidbo2rdo: (×:; ×
jen la Suomi-kant'!) (; Kaj en
vintro la ĉielo ; fulmas en
nordluma helo: (×:; × jen la
Suomi-kant'!))×

'4 Ĉie ĉio sonas ka2nte, ;
alvokante, alloga2nte:
(Frato, se vi koron havas, ; kiun
la beleco ravas,)×

&3926. Härliga land:

'1 /Härliga /land, ; /frihetens
stamort på /jorden! ; /Hell dig,

du drottning i /Norden! (×:; 3×
/Fädernes/land!)

'2 Hjärtat i brand ; flammor
för fädernedygder. ; Hell dina
fridsälla bygder!

'3 Fast är ditt band, ; knutet
bland urgamla fjällar, ; Hell dina
dalar och hällar!

, #3926: <[Do] = D,
1, 3:2> (

(#1:; f:/So LaTi /do oh;
Mf:/doododo SooSoSo
/SoMi h; /LaaLaLa
MiiMiMi /MiDo h; /La
SoFa /Mi ih; p:/Fa MiRe
/Do oh; f:/La SoTi /do
oh;) +

(#2:; f:/Mi FaRe /Mi ih;
Mf:/MiiReDo TIIReFa
/MiDo h; /DooTILA
SIITIRE /DoLA h; /Fa
MiRe /Do oh; p:/Re DoTI
/LA Ah; f:/Fa MiRe /Mi
ih;)) ×3

< Verkis J. V. Berger. Komponis ..
.. Tradukis G-r Löfvenmark
(1908).>

,&3926. Tre rava land'!:

'1 /Tre rava /land'! ; /De l'
libereco hejm/bordo! ; /Vivu
reĝino de l' /nordo! (×:; 3× /Ho
patro/land'!)

'2 Jen via band' ; ardas pro patraj
kutimoj ; Vivu, pacemaj
landlimoj!

'3 Firma girland' ; vin
ĉirkaŭprenas da montoj ; Vivu
kun valoj kaj fontoj!

&3928. Hör oss, Svea:

Hör oss Svea, moder för oss
alla! Hör oss! Hör oss! ; Bjud oss
kämpa för ditt väl och falla!
Bjud oss! Bjud oss! ; Aldrig,
aldrig skola vi dig svika! Aldrig!
Aldrig! ; Tag vår ed, i alla
skiften lika! Tag den! Tag den! ;
Med liv och blod försvara skall ;
Den fria jord, som än är vår, ;
Vartenda grand utav det arv ;
Du gav i saga och i sång. ; Och
om av svek, förräderi ; Och
split och våld du hotad står, ;
Så tro ock vi i Herrans namn ;
Som våra fäder trott en gång. ;
Vår Gud är oss en väldig borg,
Han är vårt vapen trygga. ; På
honom i all nöd och sorg, Vårt
hopp vi vilja bygga. ; Härligt,
härligt blir det då, segrande i
striden stå ; Härligare dock att
få, för dig, o moder, falla.

, #3928: <[do] = 322:,
2:4> (f:/mi mi mi

*iirelmi /faami reedo Ti
Ti; /Ti i Tih h; f2:/mi
i mih h; f:/Ti Ti Ti
iiLalTi /dooTi LaalSo Fi
Fi /Fa a Fah h; f2:/Ti i
Tih h;)x ; <[Ti:So]>
(f2:hhhSo LaaTi /do o
ldoo;So LaaTi /do o
ldo;So LaaTi /doh Tih
Lah Soh /Ti i lTiihRe
MiiFi /So o lSooRe MiiFi
/So o lSooRe MiiFi /Soh
Soh Soh /Do o lDoh)x*

< Verkis kaj komponis Gunnar
Wennerberg. Tradukis G-r
Löfvenmark (1908). '1. Svea:
Sveonajo aŭ Svedajo, baptita je
virina nomo.>

,&3928. Aŭdu, Svea, nin!:

/Aŭdu, Svea2, /nin, patrino nia!
<1> ; /Aŭdu ; /aŭdu! ; /Igu nin
de2/fendantaro via! ; /Igu ; /igu!
; /Ĉiam, ĉia2m /ni vin gardos
forte - ; /ĉiam ; /ĉiam ; /Prenu
ĵuro2n /nian ĉiasorte! ; /Prenu ;
/prenu! ; ;

Ĝis al la /mort' ; batalos /ni ; pro
libe/rec' de l' patra /ter' ; pro ĉiu
/er' ; de l' here/daĵ' ; donita /en la
anti/kvec' ; Kaj se per per/fid' ;
disani/mec' ; minacos /vin per
ekdan/ĝer' ; jen kredas /ni ; al la
Sin/jor' ; de l' patroj, /en la
pasin/tec':

; ; "Kas/telo /firma /estas /Di' ;
kaj /defen/danto /ni3/a ; al /li
ri/fuĝi /volas /ni ; kun /fid' en
/sorto /ĉi3/a." ; ; /Glore, glori
/estos do ; /stari kiel /venkhero' ;
/pli gloriĝe /tamen, ho! ; por /vi
patrino /fali!

&3930. Blandt alle lande:

'1 Blandt /alle lande i /øst og
vest, ; er /fedrelandet mitt
/hjerter nest. ; Det /gamle
Norge ; med /klippeborger, ;
meg /huger /best.

'2 Fra Vesterhavet til Kjølens
rand, ; fra Nordishavet til
Kristiansand, ; der har jeg
hjemme ; og kan istemme: ;
Mitt fedreland.

'3 Jeg elsker eder I gamle
fjell, ; med høye tinder og dype
vell. ; Med skog om barmen ; og
jern i armen ; til tidens kveld.

'4 Jeg elsker bølgen hvor
frihet bor, ; og dype daler hvor
freden bor, ; de lirk fagre, ; og
gylne akre, ; på odelsjord.

'5 Jeg elsker alt som er ekte
norsk, ; fra folkelivet til sild og
torsk, ; som fremad skrider, ;

om enn det glider, ; en smule
dorsk.

'6 Jeg elsker høylig mitt
modersmål, ; det klinger kraftig
som herdet stål. ; Fra hjertets
grunne, ; i folkemunne ; hos Per
og Pål.

'7 Dog mest jeg elsker det
folkeferd ; som har sitt hjem
mellom fjell og skjær. ; Hvor
unge hedre ; de gamle fedre ;
som bygde her.

, #3930: <[La]=d> (aaLa
/miimi mireTi /dooTi
Laa;Ti /doodo redore
/miimi mii;mi /laaso
famire /miire doLa;Ti
/do Ti /La h) x7

< Verkis Ole Vig kaj komponis H.
M. Hansen. Tradukis N. H.
Midthus (1936). '1 "Lio" (norvege
"li" aŭ "lid" t. e. deklivo. '2 la
montaro Kjølen (elparolu
proksimume inter "Helen" kaj
"Solen") faras grandparte la limon
inter Norvegujo kaj Svedujo.>

,&3930. El ĉiuj landoj plej amas mi:

'1 El /ĉiuj landoj plej /amas mi ;
la /patrolandon, sa/lut' al vi ; la
/montoj belaj ; gla/cioj helaj ;
kun /fjord' kaj /"li"<1>!

'2 De fjordoj multaj ĝis Kjølens-
rand'<2> ; de mar' Polusa ĝis
Kristiansand ; la hejm' troviĝas ;
kaj ĝi nomiĝas ; Norvega land'.

'3 Mi amas pintojn de l'
altmontar' ; deklivojn verdajn
kun pinarbar' ; paŝtejon krutan ;
la landon tutan ; kun insular'.

'4 Riveroj etaj, mi amas vin ; en
lagoj steloj spegulas sin ;
torentoj bruaj ; kaj fjordoj bluaj ;
vi ravas min!

'5 Amataj ondoj sur lag' kaj mar'
; profundaj valoj, picearbar' ; la
kampoj oraj ; herbejoj floraj ;
kaj betular'!

'6 Sed pli amata popola ar' ;
loĝanta inter la mont' kaj mar' ;
ĉar koroj flamas ; prapatrojn
amas ; la junular'.

'7 Kaj plej amata brunetulin' ; aŭ
- pli norvege - la blondulin' ; vi
virgulino ; vi fianĉino ; kaj vi
edzin'.

&3932. Noregs dag:

'1 Sjø no er det Dag, og no er
det Tid, ; og Dagen er Noregs
Dag. ; No trengst det, at kvar
den Neve, her bid, ; kjem med i
vårt Yrke-Lag. ; For no er det

just, at Noreg hev Vår, ; og no
er det Stund, vår Aaker me sår
; og rydjer oss ny med Grev og
med Plog ; i Livd utav Fjell og
Skog.

'2 Me rota og grov - det vanta
kje på - ; so tidt i vårt Noregs
Grunn. ; Men ofta so reint me
gløymde å så; og Hausten vart
heller tunn. ; For Tistel her
vaks, og Brennegras vaks, ; - og
gjerna det so vart minder med
Aks. ; Men no lyt me til, som
Grunnen er verd, ; å onna på
onnor Gjerd.

'3 Me hegnar vår Heim mot Hat
og mot Hogg, ; so sår me med
Dåd og Ord. ; Og Himlen gjev
Sol, og Himlen gjev Dagg, ; og
Livet i Noreg gror. ; Og Vår
skal her gro mot Sumaren inn, ;
og Truskap skal gro i Hjarta og
Sinn! ; Og so er det Von, at
Noreg det får ; seg eingong eit
fagna År.

'4 Me fann oss vårt Land, me
bygde vårt Land, ; og Landet
fekk Noregs Namn. ; Og rett
som det var, so sveik me vårt
Land ; og gav det i framand
Famn. ; Men endå det vart då

laga som so, ; at Nordmenn dei
eig sitt Noreg enno. , - Vårt
Noreg, dei hev kje Råd, dine
Menn, ; å svika deg eingong enn.

'5 Og kjem du i Naud, me
fylkar oss tett, ; me ringar med
Vakt ditt Hov. ; Me lyfter ditt
Flag, me verjer din Rett, ; og
ingen me spør um Lov. ; Og um
du då og skal sjå oss som Lik, ;
rett aldri so skal du sjå oss i
Svik! ; Det lovar me her på Æra
og Tru; og Vitne er Gud og du!

, #:

< Verkis Per Sivle. Komponis
Conrad Baden (opus 70, 1966).
Tradukis Erling Anker Haugen
(1954).>

,&3932. *Nia tago:*

'1 Jen, nun estas tago, nun estas
hor' ; la tag' estas nia tag' ;
Necesas ke ĉiu pugno kaj kor' ;
kunprenu en kuna ag' ; Ĉar nun estas
jam printempo kaj viv' ; kaj tempo
por semi sur la dekliv' ; kaj rompi al
ni el marĉo kaj mont' ; novkampon
por la estont'.

'3 Ni gardos la hejmon kontraŭ
rabcel' ; kaj semas per vort' kaj ag'
; kaj sunon kaj pluvon donos ĉiel' - ;
kaj ĝermos en ĉiu tag' ; kaj ĝermos
el la printempo la flor' ; kaj ĝermos

fidelo en nia kor' ; kaj freŝe
promesos ĉiu maten' ; rikolton kun
riĉa ben'.

'5 Se venos al vi danĝero, patri' ; ni
ringe vin gardos, jes! ; Ni levos la
flagon, luktos por vi ; ne petos ni pri
permes' ; Se kuŝu ni eĉ en morta
rigid' ; nin tamen ne vidos vi en
perfid' ; Promesas ni je l' honoro en
pi' ; atestas jen vi kaj Di'.

**&3934. *O Gud, som styrer
folkens öden:***

'1 O Gud, som styrer folkens
öden ; allsmäktigt uti alla land, ;
som håller lifvet, håller döden ;
uti din starkhets högra hand!

'2 Hvad än för straff du Svea
ämnar, ; för hvad honfordom
brutit har ; hon bär det nöjd,
om blott du lämnar ; dess
sekelgamla frihet kvar.

'3 Den är dess skydd i mulna
faror, ; dess tröst i hvarje
bleklad sorg, ; dess värn mot
öfvermaktens skaror ; och
starkare än Sveaborg.

'4 Kom armod, kommen, Österns
slafvar, ; kom tvedräkt, kasta
ut din brand! ; Åt eder alla

gräfväs grafvar ; af friheten på
Svithiods strand.

, #:

< Verkis kaj komponis Gunnar Wennerberg (1849). Tradukis G-r Löfvenmark (1908). '1. Svea: Sveonujo aŭ Svedujo, baptata je virina nomo. '2. Sveaborg: Fortikaĵo en Finnlando, pro kies kapitulacio Svedajo perdis Finnlandon al Ruslando en la jaro 1809. '3. Orientaj sklavoj: En Ruslando la kampuloj estis servutuloj dum la svedaj ĝenerale estis mem posedantoj de siaj bienoj. '4. Svitjod ("Sveon-gento"): malnovega nomo de Svedajo.>

,&3934. *Himno:*

'1 Ho Di, potence homan sorton ;
reganta ĉie sur la ter' ; la vivon
tenas Ci kaj morton ; per dekstra
Cia man' , en ver'.

'2 Ci kian punon ajn projektas ; al
Svea pro kulpec' de ŝi <1> ;
kontentas ŝi, se nur respektas ;
centjaran liberecon Ci.

'3 Protektos ĝi en tag' malhela ;
konsolos ŝin en ĉia zorg' ; kaj ŝirmos
kontraŭ ar' ribela ; fortika pli ol
Sveaborg! <2>

'4 Mizer' kaj orientaj sklavoj <3> ;
malpaco, venu en fortec' - ; atendas
jen kun tomb' kaj glavoj ; en Svitjod
<4> vin la liberec'!

**&3936. Millom bakkar og
berg:**

'1 Millom /bakkar og berg ut
med /havet ; heve /nordmannen
fenge sin /heim; der han /sjølv
heve tuftene /gravet ; og sett
/sjølv sine hu2s oppå /deim.

'2 Han såg ut på dei steinute
strender; det var ingen som der
hadde bygt. ; "Lat oss rydja og
buggja oss grender, ; og så eiga
me rudningen trygt!"

'3 Han såg ut på det bårute
havet; det var ruskut å leggja
ut på. ; Men der leikade fisk
nedi kavet, ; og den leiken den
ville han sjå.

'4 Frampå vetteren stundom
han tenkte: ; gjev eg var i eit
varmare land! ; Men når vårsol i
bakkane blenkte, ; fekk han hug
til si heimlege strand.

'5 Og når liene grønkar som
hagar, ; når det lavar av blomar
på strå, ; og når netter er ljose
som dagar, ; kan han ingen stad
venare sjå.

, #3936:; <[La] = D, :4>
(miido /La LaTi do dore
/mi i do; mifa /so mido

re TiSo /do o; h miifa
/re remi do dore /Ti i
mi; misi /la mifa milre
doTi /La a h;)x5

< Verkis Ivar Aasen (1813-1896).
Komponis Ludvig Mathias
Lindeman. Tradukis Erling Anker
Haugen (1936).>

,&3936. La norvego:

'1 Sub de/klivoj kaj rokoj ĉe
/maro ; sian /hejmon ricevis
nor/veg' ; penis /mem pri la
grundo-pre/paro ; mem
kon/struis kun a2mo-ar/deg'.

'2 Li rigardis ŝtonplenan la
bordon ; tie kampon ne tuŝis
hom-man' ; "Ni konstruu,
malfermu la pordon ; al
memstaro kaj fort' ; kamparan'."

'3 Li rigardis la maron ondantan
; furioza ĝi bruis al li ; sed ĝi
kaŝis fiŝaron ludantan ; kaj li
ŝatis la ludon de ĝi.

'4 Li kelkfoje dum vintro sopiris
; al la sudo, pli varma veter' ;
Sed printempe li ĉiam deziris ;
antaŭ ĉio al hejma ter'.

'5 Kiam montaj deklivoj verd-
brilas ; kaj abundas da floroj sur
tig' ; kaj la noktoj al tagoj
similas ; al la lando lin tenas am-
lig'.

**&3938. Feroanoj,
fratoj:**

'1

, #:

< Verkis Nis Petersen. Tradukis
Poul Thorsen. '1. Lumado en
Nordo = aŭroro boreala.>

,&3938. Feroanoj, fratoj:

'1 Kiam vekas la idon kolimban ; meva
voko de l' maro ; tiam puŝas ĝin
neste la panjo ; kaj ĝin sekvas tra l'
falo ; Kiel fulmo ĝi krozas por kapti ;
sian idon sur velo flugila ; - lasas ĝin,
kaptas ĝin, lasas ĝin - ; gvidas ĝin
milde al maro trankvila, ĝis lulite ĝi
flosas.

'2 Feroano sin sentas kolimbo ; kiam
vokas la ondoj ; "Nia kara, ni movos
vin milde ; de l' bazalt-nigraj montoj
; Iru for de ĉi-rokoj sinistraj al
meznokta lumado en Nordo! <1> ; Ni
kaptos vin, levas vin, lasas vin ; veli
trankvile tra vivo kaj morto ; dum
lulite vi flosas."

'3 Kiu vidis serpentojn pariĝi ; vidis
naski la montan kaprinon ; nur Li
scias pri l' sorto kolimba ; kaj pri la
feroano la finon. ; Li mezuras kaj
gajon kaj ĝemon ; Li dispesas kaj
dancon - angoron ; Lia povo egalas la
volon ; sed nenio egalas la gloron.

'4 Feroanoj, ni konas vin, fratoj ;
kaj ni konas la nokton feroan ; Ne
senkaŭze la kapron vi metis ; en
nacian blazonon heroan ; En mizero
lamentas povruloj ; sed fortulo
posedas la spiton ; en li nestas beata
konscio ; Dio sendis kun fiŝoj - la
fidon.

'5 Li konscias, ke kiel ekŝtormo ;
embuskadas post ĉiu insulo ; tiel en
feroano sin kaŝas ; ĉiam flamo por
arda ekbrulo ; Lia spito vigliĝas dum
lukto ; tenas kredon, esperon sen
ŝanĝo ; - Feroano similas la birdon ;
kaj la mar' estas lia fianĉo.

'6 Devas viroj traplugi la maron ; kaj
virinoj rigarde angori ; Se ne
retenas ilin fine la sorto ; li
postrestas por digne memori ; Devas
viroj dediĉi la vivon ; kaj virinoj la
lastan infanon ; tiaj estas la prezo
kaj pago ; kiam rastas Vent-Di' l'
oceanon.

'7 Feroano similas la birdon - ; en
printempo revokas la maro ; kaj el
ĉiu vilaĝo ekvelas ; vigle nova, kuraĝa
knabaro ; Ili scias: La viv' efemeris
; kiel Nolsö-nebulo glacia ; sed ja du
tute certe revenas ; eĉ se devas
postresteti la tria.

'8 En ĉi- nokto aŭtuna kaj ŝtorma ;
dum sur montoj la nimfoj ululas ; mi
travivas la nokton feroan ; kiam
Maro akcizon postulas ; Eĉ la plej
firma roko ekstremas ; kaj la rifo

subŝaŭme kun ĝi - ; Feroanoj kaj
fratoj maldormaj ; mi ĉi-nokte
maldormos kun vi!

&3940. Land vort:

Land vort, ; petta li2tla2
sandkorn ; í hendi ; skaparans. ;;
Hann dregur ; hägt andann ; svo
það fjúki ; ekki burt.

,#3940: <1:2, /7 6,
[do]=G> /mi do; /miifa
solfamilre /mi dooh;do
/miire; dooTi /La ah;;
(x /La SoSo; /do mido;
'1 /rere mire;doTi /La a
'2 /re re ((/miire;
dooTi /La a)+(/dooTi
LaaSo /Mi i))

< Islande verkis Jón úr Vör.
Tradukis Odd Tangerud (,&1
FLORÉ) kaj modifis Martin Strid
(2005 ,&2 FLORÉ). Komponis
tonsilabe Martin Strid (2005-10-
09).>

,&3940.1. Land' nia:

Land' nia, ; tiu eta sablero ; en la
mano ; de l' kreanto. ;; Singarde
; li spiras, ; ke ĝi ne bloviĝu ;
for.

,&3940.2. Land' nia:

Land' [nia] ; ĉi sable2ro2 eta ; en
mano ; de l' kreant' ;; (x Singarde ; li
spiras, ; ke ĝi ne bloviĝu for.)

**&3942. Infanaj
memoraĵoj el Norda
Norvegujo:**

'1 Å eg veit meg eit land langt
deroppe mot nord, med ei
lysande strand mellom høgfjell
og fjord, der eg gjerne er
gjest, der mitt hjarte er fest
med dei finaste, finaste band.

'2

, #:

< Verkis Elias Blix. Komponis A.
Thomsen. Tradukis Tr. R.>

**,&3942. Infanaj memoraĵoj el
Norda Norvegujo:**

'1 Estas land' en la nord' - ; fjordoj,
alta montar' ; kaj la luma marbord' -
; ĉio vokas min: ĉar ; la sopiro al ĝi ;
plifortiĝas en mi ; pro ĉiama, ĉiama
memor' (; Tiun landon, tiun landon ;
tiun landon memoras la kor'!)x

'2 Kontraŭ la fon' de ĉiel' ;
neĝkovrita pintar' ; foliara ombrel' ;
speguliĝas en mar' ; Jen ridet' al la
ter' ; en sunplena vesper' ;

surverŝita, verŝita en or' (; Tiun
monton, tiun monton ; tiun monton
memoras la kor'!)x

'3 Al revid' de la land' ; mi sopiras
eĉ nun ; Min altiras ruband' ; al la
land' kun noktsun' ; El la nord'
primaver' ; flustras tra la aer' , - ;
mi inklinas, inklinas al plor' (; Tiun
landon, tiun landon ; tiun landon
memoras la kor'!)x

**&3944. Hvor smiler fager den
danske kyst:**

'1 Hvor smiler fager den danske
kyst ; og breder favnen, når
solklar bølge ; og sommerskyer
og skib med lyst ; står sundet
ind i hinandens følge ; ----og
Kronborg luder ; ----ved
Sjællands port ; ----mod hvide
skuder, ; ----hvor lyst hvor
stort!

'2 Mod søen stunded vor sjæl
tilforn. ; Men bølgen brød med
sin røst derude ; som vindens
rislen i Danmarks korn - ; da
vendte mangel på sin skude. ;
----Den grønne ager ; ----på
Sjællands bryst! ; ----hvor
smiler fager ; ----den danske
kyst!

'3 Den danske mark i en bølgen går ; som åndedræt af en venlig kvinde. ; Sødt gynger byggen sit silkehår, ; og rugen ånder med sol i sinde, ; ----og vinden iler ; ----til hvedens bryst. ; ----Hvor fager smiler ; ----den danske kyst.

'4 Der driver høduft med krydret vind. ; Igennem engen en å sig slynger. ; Og lærken ringer skærsommer ind, ; mens vilde blomster ved grøften gynger. ; ----Gravhøje kroner ; ----det grønne land. ; ----Hvor skønt fortoner ; ----sig sø og strand!

'5 Alvorlig taler ved alfarvej ; men grønsvær tækket de gamles grave. ; Henfarne slægter - forglem dem ej! ; I arv de gav dig en ædel gave. ; -- --Henfarne slægter ; ----i landets marv ; ----sig ej fornægter. ; ----Bevar din arv.

'6 Hvad hånden former, er åndens spor. ; Med flint har oldbonden tømret, kriget. ; Hver spån, du finder i Danmarks jord, ; er sjæl af dem, der har bygget riget. ; ----

Vil selv du fatte ; ----dit væsens rod, ; ----skøn på ; ----de skatte de efterlod!

'7 Men du, der søgte mod fremmed strand, ; de gamle lig, som mod søen stunded, ; hvergang du genser det gamle land, ; skal sande, her blev dit hjerte bundet. ; ----Thi dybe minder ; ----og gammel agt ; ----og milde kvinder - ; ----hvor har de magt!

, #3944: (<:3, Do=C> (oSo SoSo /Mi DoMi ReRe /Do hSo SoSo /do dore TiSo /La So) x oSo LaTi /do TiLa SoFa /Mi hFa SoLa /So FaMi ReMi /Do h) x7

< Verkis Johannes Vilhelm Jensen. Komponis Oluf Ring. Tradukis Poul Thorsen.>

, &3944. *Ridetas dolçe la dana bord'*:

'1 Ridetas dolçe la dana bord' ; kaj ĉirkaŭbrakas ondaron helan ; dum somer-nuboj kun ŝip-eskort' ; gracie iras en Sundon belan. ; - ---Kaj Kronborg krutas. ; ----de sur Seland', ; ----dum resalutas. ; ----la mara grand'.

'2 Sopiris frue ni al la mar'. ; Sed kiam ondoj la voĉon levis ;

simile venton tra gren-kampar' ;
plej multaj turni la ŝipon devis ;
----Reiron gvidas ; ----la verda
fjord' ; ----kaj dolĉe ridas ; ----la
dana bord'.

'3 Sur danaj kampoj ondiĝas
hum' ; mildeme, kiel virino
spiras. ; Hordeo skuas
silkharojn, dum ; sekalo reve al
sun' sopiras. ; ----La vent'
rapidas ; ----tritikon for, ; ----kaj
dolĉe ridas ; ----la dana bord'.

'4 La fojno spiras en spica vent'.
; Rivero plonĝas herbejon ĝoje. ;
Alaŭdoj trilas en sun-torent', ;
dum floroj klinas sin apud-voje.
; ----Pratomboj krone ; ----de
l'verda land' ; ----belegas fone ; -
---de l'mara strand'.

'5 Severe vokas la voĉo de ;
antikvaj tomboj sub herba verdo.
; Mortintajn gentojn forgesu ne,
; nek la heredon de nobla sperto.
; ----Mortintaj gentoj ; ----en tera
sin' ; ----kun pratalentoj ; ----
admonas vin.

'6 La manoj formas laŭ penso-
kler'. ; Per ŝtonoj luktis la
prakampuloj. ; Kaj ĉiu ero en
dana ter' ; animon portas de ĉi
insuloj. ; ----Se vi komprenu ; ---
-pri l' origin', ; ----trezoron tenu ;
----kaj taksu ĝin.

'7 Sed se vi celis al fremda
strand', ; viking-simile la maron
estris, ; revene al la malnova
land' ; vi sentos, kie la koro
nestis. ; ----Ĉar pradestinoj ; ----
kaj kor-inklin' ; ----kaj
mildulinoj ; ----regadas nin!

&3946. Här ligger landet:

'1 Här ligger landet, landet med
ära, ; Sagornas, minnenas,
löftenas trakt. ; Hembygd, din
fana glada vi bära, ; Fladdre
hon högt emot skyarnas jakt!

(×: Sjung den som kan det: ; Här
ligger landet, ; Uppland, vår
hembygd, med skördar och
järn!)

'2 Här just om våren, lärkorna
sjunga, ; Såsom på jorden man
aldrig det hör, ; Medan kring
slätten skogarna gunga, ;
Väckta till jubel av vindarnas
kör.

'3 Här just om hösten, tegarna
bära, ; Gyllene vete och
gungande råg, ; Medan den
bleka höstmånens skära, ; Lyser
de flyktande svanornas tåg.

'4 Vart än vi vandra, långt bort
i världen, ; Vart vi än ståva på
levnadens ström, ; Styr dock
vår tanke jublande färden, ; Hit
till vår hembygd i längtan och
dröm.

,#3946: ((/Do DoDo /Do
SO /Mi MiMi /Mi Do; /So
SoSo /LaSo FaMi /Re ReRe
/Re e;)x /Fa FaFa /Re
Re; /Mi MiMi /Do Do /Re
ReRe /DoTI LATI /Do MiSo
/Do o))x4

< Verkis Olof Thunman laŭ sveda
popolmelodio. Tradukis Gösta
Ahlstrand (1931).>

,&3946. Uplando nia:

'1 /Uplando /nia, /hejmo de l'
/gloro, ; /de la fa/be2lo kaj /de la
e/sper', ; /Via stan/dardo /en
grandho/noro ; /flirtu al /nu2bo2j
/kvazaŭ faj/fer'!

(x: /Kantu en /bando; /Vivu
Up/lando, /nia hejm/la2nd' kun
ri/koltoj kaj /fer'!)

'2 Dum la printempo trilas ĉi tie
; en la plej bela de l' mond'
manier' ; ĥor' de l' alaŭdoj. - Pli
bele nenie ; himnas l' arbaroj,
verdiĝas la ter'.

'3 Dum la aŭtuno portas ĉi tie ;
ĉiu semita orspikojn grener', ;

kaj en lunbrilo cignoj plendkrie ;
flugas de l' hejmo al fremda aer'.

.....

'4 Kien ajn estos iam portata ; mi
en la mondon de l' viva river', ;
ĉie la sonĝo ĉiam sonĝata ; estos
pri hejmo plej kara sur ter'.

&3948. Smålandssången:

'1 Röd lyser stugan bak
hängbjörkens slöja, ; känner du
hemmet från barndomens år? ;
Näckrosor gunga på skogssjöars
bölja, ; talltrasten sjunger i
jublande vår. ; Småland är
namnet på landet, det kära, ;
slakten där fostras till vilja och
tro: ; Tro, att de steniga tegar
må bära ; skördar som skänka
åt ålderdom ro.

'2 Sjöarna glittra i sommarens
dagar, ; glittra och blänka likt
stjärnor i fall. ; Furorna susa i
ensliga hagar, ; sprida sin
vällukt av solsken och tall. ;
Småland är namnet på landet,
det kära, ; minnes du hemmet
från barndomens år? ;
Skogarnas doft av linnea, den
skära. ; Talltrastens toner i
jublande vår.

#3948: (6× hh[dodo]
 /doTiLa do Ti iiLa '1-
 3,5 /LaTido '4,6 /doTiLa
 6× SoMii i i[SoSo]
 /SoLaTi do Ti ii[LaLa]
 '1 /LaTido Ti i '2,4,6
 /Tidore do o '3,5
 /LaTido re e)

< Provincia himno de Smolando.
 Verkis Linnéa Andrén. Komponis
 Ivar Widéen. Provincia kant'asocio
 prezentis ĝin je stokholmaj
 olimpikaj ludoj en 1912. Tradukis
 (1970E).>

,&3948. La kanto de Smolando:

'1 Inter betuloj la ruĝa dometo ;
 brilas kaj lumas en nia memor'. ;
 Lulas nimfeoj en bela lageto, ;
 himnas la turdoj gajege en ĥor'. ;
 Smoland', la nomo de lando plej
 kara, ; igis la homojn al fido kaj
 vol'. ; KREDU ke ŝtonplena kampo
 arbara ; donos rikoltojn al sia
 popol'.

'2 Dum la somero la lagoj
 brilante ; lumas simile al steloj
 en fal'. ; Pinoj susuras en boskoj
 donante ; freŝan odoron de
 monto kaj val'. ; Smoland', la
 nomo de lando plej kara, ; jen
 nia hejmo la ruĝa domet'. ; Rava
 lineo, odoro arbara, ; himno de l'
 turdo en bela kantet'.

&3950. Laulu Suomessa:

'1 Arvon mekin ansaitsemme ;
 Suomen maassa suuressa, ; ehk'
 ei riennä riemuksemme ; leipä
 miesten maatessa(; laiho kasvaa
 kyntäjälle, ; arvo työnsä
 täyttäjälle. (x:: Lal la la la la lal
 lal la, ; lal lal la lal lal la, ; lal la
 la la la lal lal la ; la lal lal la.))x

'2 Suomen poika pellollansa ;
 työtä tehdä jaksaa, ; korvet
 kylmät voimallansa ; perkailee
 hän pelloksi(; rauhassa' on hän
 riemullinen, ; mies sodassa
 miehuullinen.)x

'3 Suomen tytön poskipäihin ;
 veri vaatii kukkaset ; hall' ei
 pysty harmaa näihin, ; näit' ei
 pane pakkaset(; luonnossa on
 lempeyttä, ; sydämessä
 siveyttä.)x

'4 Opin teillä oppineita ;
 Suomessa on suuria, ;
 Väinämöisen kanteleita ; täällä
 tehdään uusia(; valistus on
 viritetty, ; järki hyvä
 herätetty.)x

, #3950: ((/Do o Do /Mi i
 Mi /So o So /So Mi Do;
 Re e Re /Fa Re TI /Re e
 Do /Do o o;)x (/La a La

/do Ti La /So o So /Ti i
 Fa; /Fa a Fa /La So Fa
 /Mi i Mi /So o Mi; (x
 /Re ReDi ReMi /Fa Re TI;
 '1 /Do Mi So /do So Mi;
 '2 /Re e Do /Do o
 h)) x) x4

< Verkis J. Juteini. Tradukis
 Hannes Koivu (197T). Finna
 popmelodio.>

&3950. Inda estas ĉiu ano:

'1 Inda estas ĉiu ano ; de la vasta
 Suomi-land'. ; Tamen kreskas ne
 la pano ; por dormema, vanta
 dand'. (; Kreskas greno por
 pluganto, ; indas vera laboranto
 (x::; la lala lala la la la ; la la la la
 la la, ; la lala lala la la la ; la la
 la.))x

'4 Estas homoj instruitaj, ; famaj
 en fervora ard'. ; Novaj estas
 konstruitaj ; citroj de la Väinö-
 bard'. (; Cerblaboro jam
 progresas, ; klerigadon plu
 promesas.)x

'3 Sur kabina freŝa vango ; floras
 rozoj de junec'. ; Ilin pentras
 juna sango ; spite al la
 malvarmec'. (; Milda estas ŝia
 koro, ; ĉasta, bona kiel oro.
)x

&3952. Wermlandsvisan:

'1 Ack /Värmeland du /sköna,
 du /hä2rliga /land ; du /krona
 bland /Svea rikets /lä2nde/r! ;
 Ja /om jag komme /mitt i det
 för/lo2vade /land ; till
 /Värmland jag /ändå
 åter/vä2nder ; Ja /där vill jag
 /le2va, ja /dä2r vill jag /dö ;
 Om /en gång ifrån /Värmland
 jag /tager mig en /mö ; så /vet
 jag att /aldrig jag mig
 /å2ngra/r.

'2 Ja när du en gång skall bort
 och gifta dig, min vän ; då skall
 du till Värmeland fara ; Där
 finnes nog Guds gåvor med
 flickor kvar igen ; och alla är de
 präktiga och rara ; Men friar du
 där, så var munter och glad! ;
 Ty muntra gossar vilja
 Värmlandsflickorna ha ; de
 sorgsna dem ge de på båten.

'3 Och Värmlandsgossen han är
 så stolt och så glad ; han
 fruktar för intet uti världen ;
 När konungen bjuder, så drager
 han åstad ; bland kulor och
 blixtrande svärden ; Ja vore
 det fiender till tusendetal ; han
 ej dem alla fruktar, han vill ej

annat val ; än dö eller segra
med ära.

'4 Och skulle han ej strida med
glädje och med mod ; och livet
sitt våga, det unga? ; Där
hemma sitter moder och beder
för hans blod ; med bruden, den
älskade, unga ; en
värmelandsflicka, så huld och så
skön ; För kung och land han
strider, och hon skall bli hans
lön ; ho kan honom då
övervinna?

'5 I Värmeland är lustigt att
leva och bo ; det landet jag
prisar så gärna ; Där klappar
det hjärtan med heder och tro
; så fasta som bergenäs kärna ;
och var och en svensk uti Svea
rikes land ; som kommer att
gästa vid Klarälvens strand ;
han finner blott bröder och
systrar.

'6 I Värmeland - ja där vill jag
bygga och bo ; med enklaste
lycka förnöjder ; Dess dalar
och skog ge mig tystnadens ro ;
och luften är frisk på dess
höjder ; och forsarna sjunga sin
ljuvliga sång ; Vid den vill jag

somna så stilla en gång ; och vila
i värmländska jorden.

,#3952: < [La] = D,
1,2:2> (;

(#1: 3x hMi /LaaTi doore
/mi siiti /tilla lalso
/mi h;mi '1,2 /re fami
'3 /so mire x /dodo mire
/Tildo La '1,3 /a; '2
/ah; Ti /do domi /milre
reTi /dolTi doLa /Ti;)+

(#2: x hMi /LaaTi doore
/mi reere /do TiTi /do
h;do /Ti SiSi /LaLa MiMi
/Mi La '1 /a; '2 /ah; So
/Mi MiSo /dolTi TiTi /La
LaLa /Mi h;Mi /LaaTi
doore /mi reere /dodo
faTi /do h;do /Ti doTi
/LaLa doTi /Mi La
/a;))x6

< Provinca himno de Vermlando.
Verkis F. A. Dahlgren kaj Anders
Fryxell. Tradukis G. Löfvenmark
(1908 ,&1 FLOrE). Tiun tradukon
modifetis verŝajne Ernfrid
Malmgren aŭ Sven Alexandersson
(1931 ,&2 FLOrE). '1. "Promesita
lando": laŭ la biblio, Dio promesis
Kanaanon (= Palestinon aŭ
Izraelon) al sia popolo.>

,&3952.1. *La Vermlanda kanto:*

'1 Verm/lando, vi be/lega, ho vi
/ple2j rava /land' ; vi /krono de l'
/landoj en Sved/la2ndo/! ; Se /eĉ mi
venos /mezen de l' /promesita

/land' <1> ; mi /tamen re/iros al
Verm/la2ndo/ ; Mi /tie volas /vi2vi,
kaj /tie mortos /mi ; Se /iam el
Verm/lando kna/binon prenos /mi ;
mi /scias, ke /mi neniam /pe2nto/s.

,&3952.2. Vermlando vi belega:

'1 Verm/lando, vi be/lega, vi
/ple2j bela /land' ; vi /krono de l'
/landoj en Sved/la2ndo/! ; Se /eĉ
mi venus /mezen de l' /promesita
/land' ; mi /tamen re/irus al
Verm/la2ndo/ ; Mi /tie volas
/vi2vi, kaj /tie mortos /mi ; Se
/iam el Verm/lando kna/binon
prenos /mi ; mi /scias, ke /mi
neniam /pe2nto/s.

**&3954. Varsinaissuomalaisten
laulu:**

'1 Helky laulu Auran rantain ;
silmi kirkas salamoj, ; kiau
maine kauas kantain ; minkä
kunto kansan voi! ; Täällä %N
/Suomen /synnyin/muistot,/ ;
täällä /työn ja /tiedon
/puistot/ (; virttä /vapa/uden
/so/i.)x (x: x ; Helky /lau/lu,
kiau /mai/ne, ; virttä
/vapa/uden /so/i.)

'2 Auran rantamilla tähti ;
syttyi päälle Suomenmaan, ;

Auran rantamilta lähti ; onni
maahan ihanaan: ; Kristinuskon,
tiedon valta ; nosti heimot
kaikkialta (; turvaks armaan
synnyinmaan.)x

'3 Puhkes uudet tertut
tuomeen, ; aika aatteet uudet
toi, ; Auran rantamilta Suomeen
koitti kirkas huomenkoi. ; Täällä
Suomen synnyinmuistot, ; täällä
työn ja tiedon puistot (; virttä
vapauden soi.)x

, #3954: <[do]=e>
%N /do do /do Ti?Ta /
Ti?Ta La /h Mf: do3re
/mi mi /fa mi /mi re /h
f:re3re /so fa /mi re
/do o /lre La3La /fa mi
/re do /Ti i /ih (So3So
/fa a /re mi3fa /la a
/so fa3mi /so fa /mi re
/do o /o)x)x3

< Verkis Väinö Kulo. Komponis
Toivo Louko. Tradukis Pauli
Riihivaara (197T).>

,&3954. Kanto de Varsinais-Suomi:

'1 Sonu kanto Aūra-borde, ; fulme
brilu la okul' ; ; flugu vorto famo-
korde, ; aŭdu ĉiu patriul': (&D:;
Diskonigu farojn indajn, ; okazaĵojn
memorindajn) (x: (; por libera
patroland'.)x (; Sonu, kanto, flugu
famo ; por libera patroland'.)x)

'2 Astro de la Aŭra-bordo ; brilis sur gepatra ter' ; kaj kristana kredo, ordo ; ĝin kondukis al prosper'. ; Kune homoj diversgentaj ; nun laboras jam samsentaj

'3 Arboj nove jam ekfloris ; nova venis jam epok'. ; De la Aŭra disvastiĝis ; al la bela lando vok' : &D

&3956. Östgötasången:

'1 Så /grant står Östergyllen i /sommarfager prakt, ; och /skördarna, de gyllene, de /bölja. ; Väl /hundra vita kyrktorn på /slätten hålla vakt ; längs /insjöstrand, som glittervågor /skölja. ; Ej /finns en nejd så härlig, så /solig som vår bygd, ; där /gamla minnen sova i /gröna björkars skygd, ; vårt /barndomshem, vårt fagra Öster/gyllen.

'2 Hör, skogen susar sägner från forntids dunkla natt, ; ty här bröts tidigt bygd av våra fäder, ; som, raka uti ryggen, var herre för sin hatt, ; ej väjde fegt för storm och hårda väder. ; I deras öppna sinnen ej någon falskhet sov. ; Vi äro fädren like, östgötar,

gudskelov! ; Och vårt du är, vårt fagra Östergyllen!

'3 När vårdkaseldar brunno, ej tröto män med svärd ; till hemmets värn på slätter och i skogar. ; Nu väntar nya stordåd av sönera som gärd. ; Så framåt då till kamp vid harv och plogar! ; Må gyllne skördar vagga i gröna björkars skygd! ; Ej finns en nejd så härlig, så solig som vår bygd, ; vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen.

,#3956: ((x eSo /do3do Tido La '1 SoFa /do3do dore mi imi /so3so dore mi3mi mifa /mi i re '2 LaLa /re3re dore Ti hSo /mi3re doTi La remi /re e do odo) (p: x /doTi Lado Ti '1 mire '2 imi /fami refa mi domi /redo TiLa mi) imi /so3so dore mi3mi fami /re e do)x3

< Verkis Sten Granlund laŭ sveda popolmelodio. Tradukis Gösta Ahlstrand (1931). '1 Svede Östergyllen, "Orient-oruma", karesnomo de Ostrogaŭtajo.>

,&3956. Somere ornamita:

'1 Somere ornamita ĝi kuŝas, Ostgoti'<1>, kun orrikolt' en

vento kliniĝanta. ; Preĝejaj turoj estas fidela vivgvardi' ; sur ebenaj', lagaron portadanta. ; Pli bona land' ne estas sub luno kaj stelar'. ; Memoroj grandaj dormas en la ŝirm' de l' betular' ; en nia hejmo, la bela Ostgotio.

'2 L' arbar' ĉi tie flustras pri multa mirfabel', ; kulturis frue teron la praanoj. ; Rektorsaj kun fier' ili kreis sen ŝancel' ; la propran sorton per malmolaj manoj. ; En la anim' sincera ne loĝis kalumni' - ; Al ili ni similas, ostgotoj, dank' al Di'! ; Kaj nia estas vi, ho Ostgotio!

&3958. Der dukker af disen:

'1 Der /dukker af disen min /fædrene jord ; med /åser og agre og /eng. ; Med /ryggen mod syd og med /tåen mod nord ; den /redte bag sander sin /seng. ; Dog /ej for at sove ret/færdiges søvn, ; thi /sjældent er landet i /ro, ; men /stormene går, ; og /brændingen slår ; på /kysten med djærveste /kno.

'2 Der ruller de bække så tungt gennem dal, ; langmodigt ta'r åen imod ; og skrider til havs i

en sindig spiral, ; forinden den drev det til flod. ; Men hvor den kan glitre en sensommer kvæld ; når laksen går op mod dens strøm, ; når siv og når flæg ; får dugstænk i skæg, ; og dagen går bort som en drøm.

'3 De bredeste enge, jeg nogen tid så, ; her duger det mossede svær. ; Blankhornede hævder på ravgullig tå ; går rundt i de knortede kær. ; Her vokser sig plagen så trind om sin lænd ; i højengens vældende saft, ; så rød er dens lød, ; dens mule så blød, ; dens koder de fjedrer af kraft.

'4 Og ræven han slikker bag diget sit ben ; og soler sin syndige krop, ; og haren hun snuser til agerens sten ; og gør over stubberne hop, ; og odderen plumper i favnedybt høl ; for jæger og hund i behold, ; men hjejernes hær, ; den flokker sig der, ; hvor hugormen lurar i knold.

'5 Mørkt stiger en høj over kornhavet op, ; med blåbær og lyng er den klædt. ; Blandt risenes ranker en lærke med

top ; sig gynger og kvidrer så
spædt. ; Det bølger af rug imod
kimingens rand, ; i dale, på
banker den står, ; får runding
og form ; i godtvejr og storm ;
som barnet, mens gængerne
går.

'6 Det lufter i lyng, og det
ringler i rug, ; det sprager i
agrenes strå, ; højt skyerne
drejer den dampspændte bug ;
og skygger en stund for det blå.
; Vildt bierne tørner om
husmandens gavl ; mod kuben
bag grønkål og løg. ; I
udflyttergård ; mod
porthjaldet slår ; et ekko af
rimmende øg.

'7 Her lå der engang på en
spergelgrøn toft ; et hjem med
sin skorsten på hæld. ; Det
havde en enkelt rad pølser på
loft, ; men ellers kun armod og
gæld. ; Dog havde det svaler
bag forstuedør ; og blomster
om sokkel og syld ; og malurt på
væg, ; og hønen la' æg ; i skjul
af den krogede hyld.

'8 Her sad hun og spelted, min
bøjede mor, ; ind under den
bjælke så lang, ; og delte sit

bryst mellem mig og min bror, ;
imens så vemodigt hun sang. ;
Nu ligger hun hist under
stendigets hæld ; i krogen, hvor
valmuer står. ; Gør verden
fortræd, ; tog sorgen min fred,
; så sagte med lågen jeg går.

'9 Hvad var vel i verden det
fattige liv ; med al dets
fortærende tant, ; om ikke en
plet med en dal og lidt siv ; vort
hjerte i skælvinger bandt! ; Om
ikke vi drog fra det yderste hav
; for bøjet og rynket at stå ; og
høre de kluk, ; de mindernes
suk ; fra bækken, vi kyssed som
små!

'10 Velsignede land, hvor i
stormvejret bor ; et folk, som
er øvet i savn, ; jeg ejed vel
aldrig et gran af din jord, ; som
hjemløs jeg kvitted min stavn. ;
Du rakte mig ud fra dit stenede
krat ; en høstnat så kroget en
stav. ; Når staven er brudt, ; og
livsgangen slut, ; kanske du da
skænker en grav.

,#3958: (x ehSo
/mi3redoo famire /doTiLa
SooSo /mi4redo '1 sofami
/re '2 solafi /so ohso
/re3mifaa famire

/do3doree SooSo
/do3Tidoo miredo /fa3hSo
Lahmi /so3famii reedo
/la3sofaa miire
/fa3miree redoTi /do) x10

< Verkis Jeppe Aakjær. Tradukis Poul Thorsen. Komponis Carl Nielsen. >

,&3958. Jutlando:

'1 Jen /levas sin el nebu/letoj Jutland' ; kun /valoj, montetoj, kam/par', ; kun /dorso al sud', kaj al /nordo la pland' ; ĝi /nestas ĉe dunoj kaj /mar'. ; Sed /mankas trankvilo por /songo kaj rev', ; ĉar /pacon ne konas la /bord', ; sed /frapas la ŝtorm', ; ne /eblas la dorm', ; dum /pugne martelas mar/fort'.

'2 Ruliĝas la akvoj persiste tra val', ; humile laŭ kurboj de l'ter, ; kaj glitas majeste al mar' en spiral' ; neniam iĝante river'. ; Sed vidu la glimon en frua aŭtun', ; dum salmoj eksaltas el flu', ; arĝentas la bril' ; de l'suno kaj mil ; roseroj sur junkoj en sku'.

'6 Erikaj susuras, kaj tintas sekal', ; kraketas en ĉiu pajler', ; vaporas la nuboj en kirla portal' ; pelante ombregojn sur ter'. ; Abeloj sin ĵetas ebrie laŭ mur' ;

survoje al hejma idar', ; el fora pordeg' ; sin levas la blek' ; de eĥa ĉevalo-fanfar'.

'7 Jen staris sur verda herbejo kaban', kaduka pro ŝuldo kaj prem'. ; Kolbasoj sur ŝnur' estis ĉambra ornam', ; kliniĝo kamentuba em'. ; Sed flirtis hirundoj sub ruba tegment' ; kaj floroj ĉe soklo kaj stuk', ; sin plektis absint' ; el nest-labirint' ; kun ovoĵ sub verda sambuk'.

'8 Jen sidis ĉe ŝpinrado mia patrin', ; sub traboĵ kliniĝis la kap', ; kaj mame ŝi nutris la fraton kaj min' ; kantante dum ŝpinrada frap'. ; Neniam ŝi trovis ripozon ĝis dorm' ; sub ruĝa papava kovril'. ; Se premas ĉagren', ; kaj troas la pen', ; pilgrimas mi ŝin kun humil'.

'9 Ĉar kiom finfine valoras la viv' ; kun trompoĵ kaj teda vantec' ; sen junka loketo ĉe vala dekliv', ; por koro tremiga kares'. ; Se ne ni migradus de plej fora mar', ; al kluka kviet' de la riveret' ; kisata infane sen vort'.

'10 Benata Jutland', kie loĝas en vent' ; popolo de mank' kaj sufer', ; senhejme mi vagis sen iu pretend' ; posedi de hejmlanda

ter'. ; Al mi vi donacis la vivon
kun dev' ; kantadi pri hejma
medi'. ; Sonoru la lir', ; ĝis ĉesos
la spir' ; en tombo dotita de vi.

&3960. Hämäläisten laulu:

'1 On mulle /Suomi suloi/sin, ;
vaan Häme /siitä kalle/hin: (;
sen tuskin /tiedän vertai/sta, ;
niin kauni/sta, niin herttai/sta ;
kuin kulta /Hämeen/maa!)*

'2 Lempeitä laaksoin lehtoja ; ja
lintuin laulupuistoja ; (;ja
marjaisia kankaitaan ; en
unhottaa voi milloinkaan - ; oi
Hämeen kallis maa!)*

'3 On Hämeen pellot viljavat ;
ja kasket kullan loistavat (; ja
tuhannet sen tuomistot, ; sen
niityt, norot, varjostot! ; Ei
maata vertaistaan!)*

'4 Ei impee missään
rakkaampaa, ; ei siveempää, ei
jalompaa, (; kuin Hämeen
valkotukkainen, ; tuo sinisilmä
neitonen ; on rusoposkinen.)*

'5 Ja kansaa kussa löytänen ;
niin jäykkää kuin on Hämehen, (;
niin vakavaa, mi auraltaan ; ei

suotta siirry milloinkaan, ;
halveksi säätyään.)*

'6 Jos miestä missä tarvitaan ;
maan eestä vaikka kaatumaan, (;
niin uljaita on urhoja, ; on
järkeä, on kuntoa, ; jos toimeen
tartutaan.)*

,#3960: hSo dore /mi ifa
remi /do h;do mifa /so
ola faso /mi (h;do dodo
/la ala 'Dola /so o;so
laso /fa; re sofa /mi
h;so dore /mi i re /do)*
) *6

< Verkis J. H. Erkkö. Komponis E.
A. Hagfors. Tradukis G. J.
Ramstedt (1945).>

,&3960. Kanto de Häme:

'1 Jes, Suomi/landon amas /mi, ;
sed Häme /estas io /pli, ; ĉar ĉu
ek/zistas aŭ ĉu /ne ; pli bela
/land' - pli inda /ne - ; ol ora
/Häme /land'.

'4 Nenie estas ja virgin' ; pli
nobla ol la blondulin' ; kun
bluokuloj, ruĝa vang', ; ĉasteca
brust' kaj varma sang' ; de ora
Häme land'.

'5 Kaj virojn kie trovas vi ;
solidajn kaj fidindajn pli ; de
gento, kiun kun fervor' ; sin

tenas al la kamplabor', ; ol en la Häme land'!

'6 Kaj se patrujo vokas nin ; por servi kaj defendi ĝin, ; ĝi certe trovos por agad' ; fidelajn filojn sen mankad' ; en ora Häme land'.

&3962. Savolaisen laulu:

'1 Mun /muistuu miele/heni nyt ; su/loinen Savon/maa. ; Sen /kansa kaikki /kärsinyt ; ja /onnehensa /tyytynyt, ; tää /armas, kallis /maa! ; Sen /kansa kaikki /kärsinyt ; ja /onnehensa /tyytynyt, ; tää /armas, kallis /maa! ; tää /armas, kallis /maa!

'2 Kuin korkeat sen kukkulat, ; kuin vaarat loistoisat! (' ; Ja laaksot kuinka rauhaisat, ; ja lehdot kuinka vilppahat, ; kuin tummat siimehet!) (, ; Ja laaksot kuinka rauhaisat, ; ja lehdot kuinka vilppahat, (; kuin tummat siimehet!)x)

'3 Sen salot kuin siniset on, ; puut kuinka tuuheat, ; ja kuin humina hongikon ; syv' on ja jylhä, ponneeton, ; ja tuulet lauhkeat!

'4 Ja kussa tähdet tuikkivat ; kovalla talvella, ; ja kussa Pohjan valkeat ; suloisemmasti suihkavat ; kuin Savon taivaalla?

'5 Tok' yhtä vielä muistelen, ; sen suihke armaampi, ; se silmä on Savottaren, ; johonka taivas loistehen ; ja sinens' yhdisti.

'6 Me emme liioin kerskuko, ; sanomme kumminkin: ; Muu Suomi ellös ilkkuko, ; jos meill' on hoikka kukkaro, ; jos köyhiks' keksittiin.

'7 Useinpa pelto kultainen ; se sulla kellerti, ; kun meidän vaivan, viljehen ; kumohon löi vihollinen ; ja poltti tuhkaksi.

'8 Ja monta kertaa sattui niin, ; kun meitä vainot löit, ; kun vaimot, lapset kaadettiin ; ja miehet sortui sotihin, ; sä rauhan leipää söit.

'9 Jos kielin voisi kertoa ; näkönsä vanhat puut, ; ja meidän vaarat virkkoa, ; ja meidän laaksot lausua, ; sanella salmensuut;

'10 Niin niistäpä useampi ; hyv'
ois todistamaan: ; "Täss' Savon
joukko tappeli, ; ja joka kynsi
kylmeni ; edestä Suomenmaan!"

.....

'11 Siis maat' en muuta tietää
voi ; Savoaa kalliimpaa, ; ja mulle
ei mikään niin soi ; kaikesta,
minkä Luoja loi, ; kuin: "armas
Savonmaa!"

,#3962: (oSo /mi3re domi
/so3fa mi;so /fare mido
/re e;re /re3do Tire
/so3fa mi;mi /lami lati
/'DO3ti lala /sore tila
/so o;so /fa3re mifa
/so3fa mido /LaTi dofa
/mi3re doh;mi /'DO3la
timi /la ala /so3so lati
/'DO) x11

< Verkis A. Oksanen. Komponis K.
Collan. Tradukis Vilho Setälä
(1945).>

,&3962. Kanto de Savo:

'1 Mi /nutras mian /person per ;
la /dolça Savo/land', (':; po/pol'
persista /en sufer', ; kon/tenta je
la /sort sur ter', ; a/mata kara
/land'.) (:; po/pol' persista /en
sufer', ; kon/tenta je la /sort sur
ter', (; a/mata kara /land'.)x2)

'9 Se vortojn havus la arbar' ;
rakonti çion çî, ; paroli çenoj de
montar', ; ripeti spertojn
blulagar' ; çî-kion vidis çî,

'10 el ili la plejmulto jam ;
ateston donis nun: ; batalis jen la
Savo-band' ; kaj falis çis la lasta
an' ; por nia Finna land'.

'11 Provinc' neniue je l' konkur' ;
en kreitaja rand', ; sur ter' aŭ alte
en lazur' ; vibrigas koron ame
nur ; krom kara Savoland'.

&3964. Karjalaisten laulu:

'1 Suloi/sessa Suome2ss/amme
; oisko /maata armaam/paa, ;
kuin on /kaunis Karjal/amme, ;
laulun /laaja koti/maa! (;
Laulu/na sen kosket /kuohuu, ;
järven /aa2llo2t /loiskuaa, ;
säve/leitä salot /huokuu, ;
iki/hongat huma/jaa.)x

'2 Perintönä laulun juuret ;
meill' on entisajoilta, ; jolloin
kaikki toimet suuret ; laulun
tehtiin mahdolla, (; jolloin
meidän kankahilla ; taitomiehet
askaroi, ; nuotioilla nokisilla ;
ongelmoita askaroi.)x

'3 Yli Suomenniemen vielä ;
maine kuulu kulkevi, ; kuinka

Väinön kannel siellä ; koko
luonnon lumosi(; kuinka Seppo
taitoniekka ; Sammon
kirjokannen loi, ; tahi
Kaukomielen miekka ; sota-
innoin salamoi.)x

'4 Ei oo meillä rikkautta ; eikä
maamme viljavaa, ; vaan on
laulun runsautta, ; kylvämättä
kasvavaa(; sit' ei pane Idän
halla ; eikä Pohjan pakkaset, ;
se ei sorru sortamalla, ; sitä ei
lyö rakehet.)x

'5 Kyll' on kansa Karjalankin ;
monet kovat kokenut, ;
väkivallan raaimmankin ; iskut
tuimat tuntenut(; kestänyt on
sodan pauhut, ; sorrot
vuosisatojen, ; sodan pauhut,
vainon kauhut, ; kolkot vuodet
katojen.)x

'6 Mutta meiltä laulun mahti ;
mennyt maan ei rakohon, ;
säveleiden sorja tahti ; viel ei
vierryt pakohon. (; Josko murhe
mieltä painaa ; tahi riemu
kohottaa, ; laulu,soitto, meiltä
aina ; yhtä herkäst' irtoaa.)x

'7 Konsa vaino Suomeamme ;
kovin kourin koittelee, ; silloin
kurja Karjalamme ; Suomen

surut soittelee. (; Ja kun onnen
päivän koitto ; Suomellen taas
sarastaa, ; silloin riemun suuri
soitto ; Karjalasta kajahtaa!)*

,#3964: (DoMi /So oMi
SolFa MilRe /Mi i Do;
TILA /SO OSO Do Mi /Re e
h; ReRe /Fi Mi Re Re /Re
e So; MiFa /So do re edo
/do o h; (ReMi /Fa Re Fa
La /So o Mi; DoMi /So
lFa Mi lDo /TIDo Re h;
SODo /Mi iDo Fa aRe /So
So h; LaFa /Mi Re Do TI
/Do o h) x7

< Verkis kaj komponis P. J.
Hannikainen. Tradukis G. J.
Ramstedt (1945).>

,&3964. Kanto de Kareloj:

'1 Ĉu de /ĉarma Fi2nn-pa2/trujo
; iu /parto plaĉas /pli ; ol la /kara
Kare/lujo, ; larĝa /land' de
melo/di'? (; Akvo/faloj kanton
/tondras, ; lagon/de2to2j /flustras
ĝin, ; melo/diojn montoj
/montras ; kaj ar/bar' instruas
/nin.)x

'4 Niaj hejmoj tre senhavaj, ;
malfertila tero mem, ; sed
abundas kantoj ravaj ;
kreskadantaj sen la sem' (; ilin
frostoj ne frostigas ; norda aŭ de
orient', ; nek subpremo pereigas,
; nek la hajlblovanta vent'.)*

'7 Se milito la patrujon ;
fortamane batas re, ; la
plendinda Karelujo ; larme
lamentadas tre, (; sed feliĉa se
aŭroro, ; brilas sur ĉielorand', ;
tiam ĝojon tuj de l' koro ; kantas
la Karela land'.)×

**&3966. Kesäpäivä
Kangasalla:**

'1

&3966.0 Kesäpäivä Kangasalla:

'1 Mä /oksalla ylim/mällä ; oon
/Harjulan seljän/teen; niin /kauas
kuin silmään /siintää, ; nään /järviä
lahti/neen. ; Kas /Längelmävesi
/tuolla ; voin /hopeisin ho2hte/lee,
(; ja /Roineen armaiset /aallot ; sen
/rantoa hyväe/lee.)×

'5 Mä vain olen lintu pieni ; ja siipeni
heikot on; vaan oisinko uljas kotka, ;
niin nousisin lentohon, ; ja nousisin
taivoon asti ; luo Jumalan istuimen (;
ja nöyrin, hartahin mielin ; näin
laulaisin rukoellen:)*

'6 Oi taivahan pyhä Herra, ; sä
Isämme armias! ; Ah kuink' on sun
maasi kaunis, ; kuink' ihana taivahas!
; Sä järveimme säihkyellä ; suo
lempemme tulta vaan. (; Oi Herra
intoa anna ; ain maatamme
rakastamaan.)×

,#3966: (<[Do]=A?B, :2>
(#1: (× ooMi /MiRiMi
FaaMi /Mi '1 Doo;Do
/ReDiRe MiRe /Doo; '2
Doo;Mi /ReSoTi TiiLa /So
oo;So /SoFaMi Faare /do
Soo;So /FaMiFa LalSoFa
/Mi (× ii;Mi /dododo
doTiSi '1 /Ti Laa;La
/SoReMi FaFaSo /Mi '2
/La Soodo /midoSo MiMiRe
/Do oo;h))+

(#Agorde: /jDo jFa /jDo
o /j7So o /jDo o /o jFa
/jDo o /jSo j7Re /jSo
j7So /o o /jDo o /j7So o
/jDo j7Mi /mLa j7Mi /i
jFa /j7So o /jDo j7Mi
/mLa j7Mi /jFa jDo /o
j7So /jDo))×3

< Verkis Z. Topelius. Komponis G.
Linsén. Tradukis suomen P.
Hannikainen kaj espen G. J.
Ramstedt.>

&3966.1 Somertago en Kangasala:

'1 Si/dante sur branĉo /supre ;
sur /Harjula-monto/ĉen' ;
mult/nombrajn bluantajn /lagojn
; mi /vidas nun jen kaj /jen ; De
/Längelmä-lag' bel/zona ;
ar/ĝento ete2ndas /sin (; kaj
/varme la ondoj de /Rojne ;
ka/resas la bordon sen /fin'.)×

'5 Mi estas nur eta birdo ;
flugpovo ja sen valor' ; sed se mi

nur estus aglo ; mi flugus tre
alten for ; mi flugus ĝis en ĉielon
; ĝis trono de supra Di' (; humile
kaj sindoneme ; preĝante Lin
petus mi:)×

'6 Ci Dio ĉiela, sankta ; kreinto
de ĉiuj ni ; belegan ja teron faris
; kaj ĉarman ĉielon Ci ; Ho, lasu
la lagon brili ; en fajro de nia
am' (; ho Dio, lernigu nin ami ;
la landon la hejman jam.)×

&3968. Västmanna - Dalasång:

'1 Vivant Vestmannias ; samt
Dalecarlias, ; samt Dalecarlias ;
urfält och berg! ; Tarvlighet
närde oss, ; modersord lärde
oss, ; farsarv beskärde oss ;
muskler och mærg.

'2 Härligt i Västmanland
(frodas kring Mälärstrand,)×
blommor och bröd. Härligt i
Dalarne löva sig salarne, och
källarsvalarne frusta av mjöd.

'3 Där varar ärlighet,
(gästfrihet, kärlighet)× utan all
rost. Malm bor i gruvorna,
smultron på tuvorna! Dit bära
duvorna kärlekens post.

'4 Flit bräcker mödans skal;
(kraft genom berg och dal)×
bryter sin stråt. Gott samvet'
ger gott mod, gott arbet' lycka
god, trampar på drakablod, lögn
och försåt.

'5 Känn vad du bör och tål,
(fatta ditt levnadsmål)× varmt
som en bön! Glad som en
morgonpsalm ryck så mot
dagens kvalm, kämpa för
segerens palm, vinkande skön!

'6 Ljuv som ett särlaregn
(komme i änglahägn)× frid till
ditt tjäll! Om minnet åt dig ler,
när du tillbaka ser, hoppet dig
handen ger, när det blir kväll.

, #3968: <[La]=G>
((#p:/La La La /Si iLa
Ti) (#q:/do do do /Ti
iSi Mi) #p (#r:/do La Si
/La a h) /mi mi mi /re
edo Ti #q #p #r)×6

< Verkis Johan Olof Wallin laŭ
sveda popolmelodio. Tradukis
Ernfrid Malmgren (1931 ,&'1,5,6)
kaj Martin Strid (2014 ,&'2,3). '1
"Vivant Vestmannia et Dalecarlia"
(elparolu "vivant vestmanja et
dalekarlja"), latine, "Vivu
Vestmanlando kaj Dalekarlajo".>

&3968. Vivant Vestmannia:

'1 Vivant Vestmannia (; et Dalecarlia!)× <1> ; Praa montar'! ; Malriĉ' influis nin, ; hejmo instruis nin, ; vivo konstruis nin ; kun muskolar'.

'2 Bone en Vestmanland' (; riĉas ĉe Melar-strand')× ; floroj kaj gren'. ; Dalekarlie sin ; haloj folias nin ; ŝaŭmas ebrie ĝin ; miela plen'.

'3 Tie honesto kun (; gastama gesto nun)× sen rusta flam'. ; Erc' loĝas en la rok', ; fragoj sur tufa lok', ; portas kolomba vok' ; poŝton de l' am'.

'5 Celu per tuta pov' (; bonon en vivoprov'!)× ; Sonas la psalm'. ; Gaje en la maten' ; iru al taga pen', ; poste alvenos ben' ; kun venkopalm'.

'6 Venos la dolĉa pac' (; kiel anĝeldonac')× en la vesper'. ; Se ridos la memor' ; al vi post vivdeĵor', ; brilos en nokta hor' ; stel' de l' esper'.

&3970. Dalvisa:

'1 Om /sommaren /sköna när /marken hon /gläds ; vid /dala två /älvarna /vi/da ; från

/Tunaå/stranden till /Gångemäns /näs ; hur /fagert det /då är då att /ri/da

(×:; (Gud /glädje och /styrke de /män som där /bo ;)× vid /älvom, på /berg och i /da/lom.

'2 Där hörs en förnöjelig näktergals sång ; och djuren i lunderna gånga ; Vid Ål utmed land, på sjö och på strand ; om vårtiden leka så många

'3 Vid Leksand där möter man Siljanom ; den sjö sig så vida utsprider ; i fyra de delar, som räckta runt om ; men österut Rättviken vrider

'4 Från Rättvik och Ore man färdas också ; till Mora mäns nöjsamma stränder ; Dit upp ifrån Falun de handelsmän gå ; så sjöleds som ock uppå lande

'5 Där haver vår sol så danat en ö ; som Siljan så härligt omfamnar ; där tusende fiskar de lämna sitt frö ; i gräsrika vikar och hamnar

'6 Från Venjan och Orsa till Elvernes dal ; och så över bergen till Särna ; där älgar och

renar till tusendetal ; i
skogarna vistas så gärna

'7 Från öster- till
västerdalmännernas bo ; man
kommer och där får beskåda ;
båd' Lima och Malung och
Äppelebo ; tillika med Järna,
Nås, Floda

'8 Guds ande i Nordlanden vilar
nu sig ; sist in emot världenes
ände ; den salighets Gud och så
nådelig ; än värdes dalamän
sände

'9 Allt detta vart fattat en
midsommardag ; på Mora mäns
nöjsamma ängar ; vid Utmelands
by med lust och behag ; bland
blomstrande grönskande sängar

.....

,#3970:; <:3> ((Mi /La
La La /La Ti do /do Ti
La /Ti i; re /mi ifa mi
/re Ti do /do /Ti i;)×
(mi /do odo do /do re mi
/mi re do /re e;)× ;mi
/do oTi La /Ti La Si /La
/La a;;)×9

< Verkis A. Wallenius. Versio de
"G.W.W." estas konata de jaro
1670. Popolmelodio dalekarla.
Tradukis Ernfrid Malmgren (1932
,&1 FLRe) kaj Martin Strid (2006
,2 FIORE). '1. "Svea", Svedujo en

formo de virina nomo. '2 Sollerön,
"Suninsulo", estas paroko en Silga
Lago. '3. Elvedalo, rivervalo
paroko. '4. La 24-an tagon de
junio.>

,&3970.1. Dum rava somer':

'1 Dum /rava somer', kiam /floras la
ter', ; en /Dalekarlio la /hela ;
re/mad' estas ĉarma sur /Dala
river', ; kaj /rajd' en arbar' estas
/bela.

(×; (Ĝo/jigu, fortigu la /virojn do
Di');)× ĉe /montoj, riveroj kaj
/valoj!)

'2 Kaj tie situas ĉe akvo kaj land' ;
la valoj plej belaj de Svea<1>. ; Vizitu
la lokon laŭ pov' ĉiu ajn, ; ekravos vin
tuj ĉio bela.

,&3970.2. Dalekarle:

'1 Dum /ĝojas la /grundo en
/dolĉa so/mer' ; ri/verojn du
/Dalekar/la/je ; de
/Tunao/strando ĝis /Gagnefa /ter'
; ho /tiam be/legas ja /raj/de.

(×; (Ĝoj/igu la /homojn kaj
/fortigu /Di');)× ri/vere, sur
/montoj, en /va/loj.

'2 Jen sonas la kanto de la
najtingal' ; kaj bestoj iradas
arbare ; Sur lago kaj strando, laŭ

Olo en val' ; printempe fariĝas
multpare

'3 Ĉe Leksand renkontas la Silga
rekt' ; la lago sin vaste etendas ;
laŭ partoj kvar en ĉiu direkt' ;
sed Retvika golf' orientas

'4 De Retvik kaj Ure ni venas sur
voj' ; al Murakarl-strandoj
prosperaj ; De Falun tien
komercistoj foj- ; -e iras kaj lage
kaj tere

'5 Insulon tie formigis la sun'
<2> ; kiun Silgo brakume
amemas ; En herbriĉaj golfoj kaj
ĉiu lagun' ; eĉ miloj da fiŝoj
dissemas

'6 De Venjos kaj Ursa al Rivera
Val' <3> ; kaj poste al Serno
transmonte ; da alkoj, boacoj en
tiu arbar' ; je miloj restadas
volonte

'7 Oriente, al okcident-
Dalekarluj' ; oni vidas migrante
al sudo ; Limaon, Malungon kaj
al Epelbu' ; al Jerno, al Nos' kaj
al Fludo

'8 Ripozas en Nordo spirito de
Di' ; plej supre de monda etendo
; Ĉiela patro, ni vokas al vi: ; al
ni vian gracon plu sendu!

'9 Ĉi ĉio verkiĝis dum
somermeztag' <4> ; sur
Murakarlaj herbejoj ; kun ĝojo
ĉe Utmelanda vilaĝ' ; en verdaj,
florantaj kreskejoj

&3972. Dalmarsch:

'1 /Marschen går till /Tuna ; på
/hed och backar /bruna, ;
/marschen går till /Mora ; och
/bergen de /blå. ; Med /hacka
och med /spade ; vi /draga hem
så /glade ; till /skogarna de
/stora ; och /kullorna de /små.

'2 Hur lätt det är att vandra, ;
I bröder, med varandra, ; när
slantarna i fickan ; slå takt mot
byxans skinn! ; Hur klarinetten
låter, ; då spelman vänder åter ;
med brudgumsskänk åt flickan ;
och bröllopslust i sinn!

'3 Du dystre far i huset, ; vi
står ditt öl i kruset ; och surnar
än och skonas? ; Låt glädjen
dväljas här! ; Du mor, sätt på
din gryta, , låt smör i gröten
flyta, ; ty här är Sjungar Jonas,
; och här är Krongårds Per!

'4 Bergslagsmän på vreten, ;
som sträfven och arbeten, ; gå
med oss upp till Siljan ; i

dalamarschens takt. ; Gån med
och skåden landen, ; där
kyrkorna på stranden ; stå
glimmande som liljan ; uti sin
vita prakt.

'5 Se, hagarna sig färga ; som
eld vid Brunnbäck's färja, ; och
älf och bäckar rinna ; med hög
och höstlig låt. ; Inunder mörka
skyar ; vi hälsa våra byar. ; För
oss ska vaxljus brinna, ; för oss
ska föras ståt.

, #3972.I: <[do]=Bb,
1, 67:2>

(#S: /h /h /h /h;
f2:/do3do dodo /do mido
f3:/re re3re /re e;h /9h
/h /h /h

(#A: /h/h hf:Re /DoRe
MiFa /So So; f2:/So3Mi
SoFa /Mi SoSo f3:/So
So3Fi /So o;h /9

(#T: f:/DoSO DoRe /Mi
MiRe /DoRe DoRe /Mi
Mi1Fa; f2:/Mi3Do TILA
/SO DoDo f3:/TI TI3LA
/TI I;f:MI /9

(#B: /h f:/DoSO DoRe
/DoSO DoDo /Do1SO Do1Re;
f2:/Do3Do DODO /DO DOMI
f3:/SO SO3RE /SO O;f:MI
/9

, #3972.S: <[do]=G, :2>

(/dodo domi /do Sodo
/miimi miso /mi domi
/sooso sola /so mido
/miire rere /re So
/faafa fala /fa redo
/miimi soso /mi dodo
/reere fafa /re SoTi
/reedo dodo /do oh) x5

<Verkis Erik Axel Karlfeldt
(Fridolins visor och andra dikter,
1898). Komponis W. Peterson-
Berger (#3972.W) kaj Ivar Widéen
(#3972.I). Alia versio (#3972.S)
estas notita laŭ Sven Holm el
vilaĝo Nyby en paroko Tuna de
Dalekarlajo. Tradukis Gösta
Ahlstrand (1931).>

, &3972. *Marŝu ni al Tuna:*

'0 Bando de dalekarlianoj marŝas
hejmen de la somera laboro.

'1 /Marŝu ni al /Tuna ; laŭ
/erikejo /bruna, ; /marŝu ni al
/Mora, ; vi/laĝo ĉe voj/fin'! ;
Sur/ŝultre ŝpatoj /estas, ; ni
/libertempon /festas. ; Nun
/hejmen tiras /kora ; so/pir' al
ami/kin'.

'2 Facila estas nia ; marŝ' unu
kun l' alia. ; El poŝo kiel ravas ;
de l' mono belsonor'! ; Klarneto
trilas ĝoje ; de l' ludistar'
survoje. ; Donacon ĉiu havas ;
por sia kortrezor'. ;

'3 Vi patroj kabanaraj, ; ne restu plu amaraj! ; Regalu la bieron ; al viroj en marŝad'! ; Jen Jonas la kantanto ; kaj Petro la dancanto! ; Vi panjoj, la buteron ; fluigu sur la plad'!

'4 Ministoj de l' kamparo ; ĉe via taga faro! ; Vi sekvu marŝon nian ; laŭ takt' de l' melodi'! ; En plej ravega lando ; preĝejoj sur la rando ; de Siljan pruntis sian ; blankecon de lili'.

'5 La kampoj koloriĝas, ; al fajro similiĝas! ; Sub la nubaro ĉiela ; kantaĵon de ĉagren' ; la riverego zumas. ; L' aŭtuna temp' mallumas, ; sed gloros lum' kandela ; momenton de l' reven'.

&3974. Kotimaani onpi Suomi:

'1 Koti/maani o2mpi /Suomi, ; Suomi, ; armas /synnyin/maa. (; Siellä /valkolatva tuomi ; ahon /laitaa reunu/staa.)x

'2 Siellä ensi kerran kuulin ; lintuin laulun lehdossa. (; Siellä äiti hymyhuulin ; tuuditti mua kehdoissa.)x

'3 Siellä myöskin ensi kerran ; lempi syttyi sydämiin. (; Liekö

ollut tahto Herran, ; kun se päättyi kyyneliin?)x

'7 Siellä synnyin, sinne mieli ; palaa mailta maailman. (; Taaton maa ja maammon kieli, ; kuinka teitä rakastan!)x!

(#3974: <[Do]=C, :3>
DoMi /So oMi DoIMiSo /do
Ti; LaLa /So oRe FaLa
/So (x o; doTi /La aFa
Lado /So Mi; DoMi /So
oFa LATI /Do) o) x7

< Verkis finna elmigrinto al Ameriko, Jooseppi Riipa (ĉ. 1890). Tradukis A.H. kaj A.A. (La Alaŭdo).>

&3974. Hejmlando mia, Suomi:

'1 [Suo]mi /mia pa2tro/lando, ; la plej /kara sur la /ter', (; tie /flor' padusa /blanka ; kovras /bordojn de ri/ver'.)x

'2 Tie min el dorm' vekadis ; de l' birdetoj gaja tril', (; tie panjo min kisadis ; balancante en lulil'.)x

'3 Tie amon mi ekkonis ; la unuan en la kor', (; ĝi el larmoj miaj dronis... ; Ĉu la volo de l' Sinjor'?)x

'4 La plej karaj paŝtejrandoj ; de la fragoj ruĝas nun. (; Tie plej

fekundaj kampoj, ; eĉ pli bele
lumas lun'.)×

'5 Ĉe la ava apudeco ; etulaĝa
ludis mi, (; tie ŝirmo, konfidenco
; kaj ĝojeco ofta pli.)×

'6 Tie paŝtis mi kaj plukis ;
berabundon en arbar', (; orkukol'
al mi kukuis ; pri feliĉ' por ĉiu
jar'.)×

'7 Vokas kor' el vasta mondo ; al
la naskiĝloko min. (; Hejma
lingvo, patrolando, ; ĉiam mi
amegas vin!)×

&3976. Norrlänningens hemlängtan:

'1 Väl /längtar du /åter till
/fädernas /strand, ; mitt
/hjä2rta: du /slå2r så
o/ro2ligt, ; när /barndomens
/minne dig /viskar i/bland ; om
/hembygdens /dalar
för/tro/ligt. ; För/gäves du
/ångrar den /brännande /lust, ;
som /gäckande /drev dig till
/främmande /kust ; från
/hembygdens /skogar och
/da/lar.

'2 Vad drömde du väl om den
främmande jord? ; Vad sökte
du fjärran i söder? ; Ack, sökte

du hjärtan? Fanns det ej i
nord? ; Var fann du väl trognare
bröder? ; Vad diktade hoppet,
vad brände din håg, ; vad såg du
i söder, som icke du såg ; i
hembygdens skogar och dalar?

'3 Jag minnes min hembygd vid
dånande flod, ; där molnen sig
vila på fjället, ; där åldriga
skogen mot stormarna stod, ; en
grönskande sköld kringom
tjället, ; där livet var oskuld,
där friden blott log, ; när solen
rann opp eller nattvakan slog ; i
hembygdens skogar och dalar.

'4 Väl sover min fader; det
sjungande hav ; vid grönskande
strand honom söver, ; och
björkarna gro kring den
älskades grav ; och fläta sitt
skuggvalv däröver. ; Men
fädernetjället, det blommar
dock än, ; och moder och vänner
mig mana igen ; i hembygdens
skogar och dalar.

'5 Jag kommer, jag kommer väl
fjärran ifrån ; en gång till att
famna er åter. ; Dock — kanske
för sent står den enslige son ;
vid gravarnas runor och gråter ;
och står då förskjuten, där

älskad han var, ; och klagar vid
minnet av forntida dar ; i
hembygdens skogar och dalar.

,#3976:; <[do] = A,
2,2:3> ((x So /So oLa So
/So mi do '1 /Ti iLa Ti
/do o; So /SolTi re eFa
/Mi1So do oMi /So o lFa
/Mi h; '2 /La aTi do /So
o;) (x So /So do mi /La
fa aTi /re e e /do h; '1
do /do odo do /Ti Si Mi
/La ami mi /Ti i; Ti /La
aSi La /do Ti La /So oLa
So /Mi i;))x5

< Verkis Elias Sehlstedt.
Komponis Hanna Brooman.
Tradukis Rolf Nordenstreng kaj A.
Kofman (1908).>

**,#3976. La hejma sopiro de
Norrländano:**

'1 Vi /al la pa/truj' reso/piras, ho
/kor' ; kaj /fra2pas kun /ple2nda
su/fe2/ro ; ĉar /pentras al /vi de l'
kna/bec' la me/mor' ; la /valojn
de /via hejm/te/ro ; Vi /pentas je
l' /flama de/zir' kiu /vin ; for/tiris
frem/dujen kun /trompa in/klin' ;
de l' /hejmaj ar/baroj kaj /va/loj.

'2 Ho kion vi serĉis sur tiu ĉi
bord' ; en malproksima
fremdujo? ; Ĉu korojn? Ĉu ilin
ne havas la nord'? ; Ĉu mankas
fratam' je l' patrujo? ; Nu, kio de

l' songoj rezultis al vi? ; Ĉu vidis
vi sude mankanton ĉe vi ; en
hejmaj arbaroj kaj valoj?

'3 Mi ĝojis je l' hejma tondranta
river' ; je l' monto, de nuboj
kronita ; je l' pura lageto kun
gaja border' ; de l' verda arbaro
zonita ; la viv' tie fluas kun paca
ridet' ; ĉe l' brilo de l' sun', dum
la kant' de l' turdet' ; en hejmaj
arbaroj kaj valoj.

'4 Jam dormas la patro de mi ĉe
la mar' ; lin apud la bordo lulanta
; kaj ĉirkaŭ la tombo - betula
branĉar' ; lin ombras per ŝildo
verdanta ; Sed mia patrin' kaj l'
amikoj de mi ; min logas, min
vokas, min tiras al si ; al hejmaj
arbaroj kaj valoj.

'5 Mi iros, mi venos de l' sudo al
vi ; por premi vin al mia koro ;
sed - eble ĝi estos malfrue, kaj
mi ; nur staros ĉe tomboj kun
ploro? ; Starados tutsola en tiu ĉi
mond' ; kun plend', sen ricevo de
kara respond' ; en hejmaj arbaroj
kaj valoj?

&3978. Suomen salossa:

'1 /Honkaen /keskellä /mökkini
/seisoo ; /Suomeni /soreassa
/salo/ssa. ; /Honkaen /väliltä

/sintävä /selkä ; /Vilkkuvi
/koittehen /valo/ssa. (x:; (Hoi
/laari laari /laa! ;)x /Kaiku mun
/saloni, /Suomeni /maa!)x

'2 Kaukana käkönen korvessa
kukkuu, ; Sulhonsa suloutta
ylistää. ; Paimenten soitanto
laitumen tieltä ; Ääntänsä
korviini vilistää.

'3 Omanpa henkeni kieltä ne
puhuu, ; Honkaen humina ja
luonto muu. ; Itse en sydäntä
hillitä taida; Riemusta soikohon
raikas suu:

,#3978: ((#A: (2x /do
mire /do dodo /do mila
/so mi; /fa mire /do3Ti
dore /mi re '1 /Ti; h '2
/do; h) (hSo /so3fa mifa
/re hSo /fa3mi remi /do
oh /La FaRe /So dore
Rn:/mi re /do o.)x2)?

(#N: (2x /So mire /do
SoTi /do fala /so So;
/fa mire /dodo Tido /mi
re '1 /So o; '2 /do;)
(oSo /so3fa mifa /re eSo
/fa3mi remi /do h /La
FaRe /So dore /milmi
relre /do)x2))x3

< Verkis Y. Koskinen (Suometar,
18-an de aprilo 1856). Komponis
J. Ennola. Jen du variantoj ,
melodioj aŭskultita (#A) kaj laŭ

muziknotoj (#N). Tradukis G. J.
Ramstedt (1945).>

,&3978. *Inter pinegoj:*

'1 /Inter pi/negoj do/meto
sta/radas, ; /mia do/me2to en
/ĉarma /land'. ; /Inter pi/negoj la
/lago bri/letas ; /ĉe la le/vi2ĝo de
/sun' sur /rand'. (x: 2x ; Ho /lari
lari /la, ; ho /lari lari /lej, ; /ĝoje
al/sonas la /naski/ĝej'.)

'2 Fore, tre fore kukolo kantadas
; pri la beleco de koramikin' ; kaj
la fajfado de junaj paŝtistoj ;
gaje sonante alvokas min.

'3 Sed miaj propraj ja estas la
sonoj ; de l' kreitaĵo, de ĉiu
vivant', ; Plu mi ne povas deteni
la koron, ; mem mi kuniĝas al
jena kant':

&3980. *Jag trivs bäst i öppna
landskap:*

'1 (&JÖ: Jag trivs bäst i öppna
landskap ; nära havet vill jag bo
;) några månader om året ; så
att själen kan få ro ; <C> Jag
trivs bäst i öppna landskap ; där
vindarna får fart ; där lärkorna
står högt i skyn ; och sjunger
underbart ; Där bränner jag
mitt brännvin själv ; och

kryddar med johannesört ; och
dricker det med välbehag ; till
sill och hembakt vört ; &JÖ

'2 (&JF: Jag trivs bäst i fred
och frihet ; för både kropp och
själ ;) Ingen kommer i min
närhet ; som stänger in och
stjäl ; Jag trivs bäst när dagen
bräcker ; när fälten fylls med
ljus ; när tuppar gal på avstånd ;
när det är långt till närmsta hus
; men ändå så pass nära ; att en
tyst och stilla natt ; när man
sitter under stjärnorna ; kan
höra festens skratt ; &JF

'3 (&JH: Jag trivs bäst när
havet svallar ; och måsarna ger
skri ;) när stranden fylls av
snäckskal ; med havsmusik uti ;
när det klara och det enkla ;
får råda som det vill ; när ja är
ja och nej är nej ; och tvivlet
tiger still ; Då binder jag en
krans av löv ; och lägger den vid
närmsta sten ; där runor ristats
in för vår skull ; nån gång för
länge sen ; &JH &JÖ

, #3980:; <:4> ((x (x
MiFa /So odo Ti re '1
/do So o; Mi /Fa aMi Re
Fa?So /Mi i i; '2 /dore
mi i; mi) '1 /re ere do

La /Ti i i '2 /fa ami re
do /do o o;) (x hmi
/rere re e Ti /do re mi
imi '1 /fa ami re so /mi
re do '2 /re ere do La
/Ti i i (#p: sofa /mi
ire mi fa /mi do o remi
/fa a a mi /re e e do
/do /o h)))x3 #p

< Verkis kaj komponis Ulf Lundell
(1982). Tradukis Martin Strid
(2004).>

, &3980. Al mi plaças ejoj vastaj:

'1 (&AE: Al mi plaças ejoj
vastaj ; mi loĝemas ĉe la mar' ;)
por anime trankvili2ĝi ; kelkajn
monatojn po jar' ; Al mi plaças
ejoj vastaj ; kun fortiĝanta vent' ;
ku2n ĉielalta alaŭdkanto ; sore
dolĉa sent' ; Distilas mi la
brandon mem ; kaj hiperike
spicas nur ; kun biermosta pan'
haring' ; mi trinkas kun plezur' ;
&AE

'2 (&AP: Al mi plaças pac'
libero ; por korpo kaj anim' ;) kaj
neniu ŝtela ŝlo2sul' ; min venos
je proksim' ; Al mi plaças
mateniĝo ; ekluma al kampar' ;
ku2n foraj kokeri2koj ; kaj
longas vojo al najbar' ; sed
tamen tiel ĉe2as ; ke dum
substela sid' ; aŭdeblas tra silenta
nokt' ; festena gaja rid' ; &AP

'3 (&AM: Al mi plaĉas maraj ondoj ; kaj krioj de la lar' ;) kiam konkoj bordon ple2nas ; kun tonoj de la mar' ; kiam klaro kaj simpleco ; regadas pro merit' ; ka2j jesas jes kaj neas ne ; kaj mankas la hezit' ; Folian laŭron ligas mi ; kaj metas ĉe proksima ŝton' ; Pratempe tie ĉizis runojn ; iam' por nia bon' ; &AM &AE

&3982. I Danmark ligger der hus ved hus:

'1

, #:

< Verkis Edvard Søderberg (1869 - 1906). Komponis kaj Oluf Ring kaj Charles Kjerulf. Tradukis Poul Thorsen.>

&3982. Dometoj densas en Dana-land':

'1 Dometoj densas en Dana-land' , ; mil-mil dometoj en vic' , ; kun ruĝaj brikoj kaj forna fum' ; de dana tagmanĝa spic' . ; Mil-mil ĝardenoj dividas sin ; en bedoj kun flor' ĉe flor' - ; preĝejaj turoj malantaŭ montet' ; kaj veloj plej etaj sur fjord'.

'2 Vojetoj pulsas en Dana-land' ; renkonte al ĉefvoja gaj' . ; Alaŭdoj trilas kun turdoj, dum ; kukoloj krias

en maj' . ; Susuras verdas arbaroj en ; bril-lumo de klara sun' - ; ĝi brilas sur silka vestaĵo kaj ; sur plej eluzita katun' .

'3 Dometoj densas en Dana-land, ; mil-mil dometoj en vic' , ; kun ruĝaj brikoj kaj forna fum' ; de dana tagmanĝa spic' . ; Mi amas ĉiujn dometojn kaj ; ĝardenojn kun flor' kaj brasik' , ; arbarojn verdajn ĉe fjorda bril' , ; kaj sunon, al ĉiu amik'.

'4 Mi amas mil-mil hometojn en ; laboro ĉe l'dana bord' - ; kabanojn povrajn ĉe la vojet' ; kaj fiŝboatojn sur fjord' . ; Mil laborulojn en daŭra lukt' ; nur venka post perdoj kaj pen' - ; Ho, ve al tiuj ĉelante vin ; remeti en sklava katen'.

&3984. Upp milla bjäri:

Upp milla bjä3ri og Övda2ls strender ; dar ir så frekt nå fuek ; djer a så goed nå2 muek ; Dar wilum wi wårå ; og older farum djäðå.

, #3984: ; <1,7:> mi refa miilfalmi remi do TilSo La La a ; hmi miire mido Ti Ti i ; hmi miire miimi dolmii Ti Ti i ; hmimi iremi doTi i ; mi miire midoo Ti La a

< Elvedala, el Dalekarlajo. Tradukis Martin Strid.>

,&3984. Inter la montoj:

Inter la montoj ĉe Riverval-
strandoj ; popolo brava loĝas ;
kaj havas [bo2]na2n lakton ; Ni
tie estemas ; kaj neniam foriros.

&3986. Flickorna i Småland:

'1 På /lingonröda /tuvor och på
/villande /mo ; där /furuskogen
/susar susi/lull och susi/lo ; där
/kan du se dem /en och en och
/stundom två och /två ; på
/lingonröda /tuvor komma
/dansande på /tå.

(×: Det är /flickorna i
/Småland, det är /flickorna
från /mon ; det är /flickorna
som /vallmoblom och /lilja och
/pion ; Ja, det /är flickorna i
/Småland, susi/lull och susi/lo ;
som gå /vallande och /trallande
på /villande /mo.)

'2 Och går du ut på vägarna, du
gångande sven ; ja, går du ut i
världen för att söka dig en vän ;
och frågar du och spörjer,
susilull och susilo ; var männ´ i
hela världen de bästa flickor bo
.....

'3 Och vänder du dig spörjande
att få den gåtan löst ; och
vänder du dig spörjande mot
väster och mot öst ; då skall du
höra vindens susilull och susilo ;
dig svara var i världen de bästa
flickor bo

,#3986: <:2> (; (× OSO
/MiMi MiRe /DooDo DoMi
/So SoLa /So '1 o;Mi
/FaaSo FaMi /ReeMi ReDo
/TIIDo TIILA /SO '2 o;So
/FiiFi FiMi /ReeRe MiFi
/SoTi LaTi /So;); (× SoFi
/FaaFa FaRe /TIISO OTIRE
/DooSO DoMi /So o;SoSo
/LaaLa '1 LaTi /doodo
TiLa /LaSo SoMi /So '2
LaFa /TiiTi TiSo /do
DooDo /Do);) ×3

< Verkis Karl Williams al sia
fianĉino en 1912. Komponis
Fridolf Lundberg. Tradukis Martin
Strid (2003 floRe).>

,&3986. Knabinoj de Smolando:

'1 Sur tufoj vakcinie ruĝaj, perde
sabla pad' ; susuras pinarbaro,
susi lul kaj susi lad ; vi vidos ilin
unuope, foje du kaj du ; sur tufoj
vakcinie ruĝaj dance salti plu.

(×: - La knabinoj de Smolando,
la knabinoj de sablej' ; la
knabinoj papavere kaj pione
floraj plej ; La knabinoj de

Smolando, susi lul kaj susi lad ;
iras kante paŝtigante sur la perde
sabra pad'.)

'2 Kaj vi, migranta knabo, se vi
iras sur la voj' ; se mondon por
amikon trovi serĉas vi je foj' ;
demandas vi: Tutmonde, susi lul
kaj susi lad ; knabinoj la plej
bonaj kie loĝas, kamarad'?

'3 Turnante vin ekmire pri
enigma la solv' ; turnante vin
sopire laŭ la sunirada volv' ; vi
aŭdos ventrespondon, susi lul
kaj susi lad ; knabinoj la plej
bonaj kie loĝas , jen persvad':
.....

&3988. Skånska slott och herresäten:

'1 På /himmelen vandra sol,
/stjärnor och måne ; och /kasta
sin fagraste /glans över Skåne ;
<C> på /höga och låga, på /stort
och på smått ; på /statarens
koja och /ädlingens slott.

'2 /Portaler och tinnar
för/vittra och ramlar ; och
/ständigt det nya för/jagar det
gamla ; Men /högt över vajande
/vete och korn ; syns /än
krenelerade /murar och torn.

'3 O, fästen och borgar, o,
grevskap och gårdar ; där än
traditionerna troget man
vårdar ;ert lov vill jag sjunga
för land och för by ; och låter
er alltså passera revy.

'4 Se, månstrålen in genom
blyrutan faller ; och tecknar på
golvet det järnsmidda galler ;
Stolts jungfrun hon drömmer i
majnattens ljus ; att friare
komma till Glimmingehus.

'5 På utflykt till Bokskogen
Malmöbon glori upp ; mot raden
av strålande fönster på Torup ;
Att smaka på kaka som bakats
på spett ; dig ber hennes nåd,
fruherrinnan Coyet.

'6 När rådjuren skymta bak'
vitgråa stammar ; man ser
Toppela'gård med broar och
dammar ; Systemet på sprit och
på skatterna sta'n ;där lurar
belåtet fiskalen Aschan.

'7 Med port genom huset och
gamla kanaler ; lyss Skabersjö
ännu till jaktens signaler ; Själv
kungen i nåder far dit från sitt
slott ; och skjuter fasaner med
grevarna Thott.

'8 Och därefter hälsar han på
baron Trolle ; och jagar och
spelar sin sang och sin nolle ;
allt medan baronens gemål
plockar gräs ; åt rastupp och
rashöna på Trollenäs.

'9 Där salarna fordom ha ekat
av skrammel ; från sablar och
sporrar, går Hans Otto Ramel ;
Till sitt Övedskloster med
glädje han flyr ; från
hushållningssällskap och
skogsvårdsbestyr.

'10 Hans frände på Vidarp
förväntansfullt hoppas ; att
storken skall komma då pilarna
knoppas ; Mens bland
reaktionsfria ayrshire-kor ;
patronen på Gårdstånga-Nygård
sig snor.

'11 På storkarna tror också
Borgebys herre ; Fast de här i
Skåne för vart år blir färre ;
När parken vid Borgeby doftar
viol ; då stämmer Ernst
Nordlind sin träskofiol.

'12 På Ellinge härskar bland
slotts-spökens skrangell ; herr
överhovstallmästaren Fredrik
Wrangel ; När parken vid
Ellinge doftar av slån ; då

stämmer om arvet man Wrangel
med son.

'13 Till lugnet och vilan från
dammet och möget ; till Skåne
från Stockholm far Hans
Kunglig Höghet ; Han längtar till
lunden där sipporna gro ; och
drömmer om Sundet och
Sofiero.

'14 Från trollen som dansa på
sviktande gungfly ; stolts
riddaren rider med hornet till
Ljungby ; Skön jungfrun hon
frälste den junkern och då... ;
Men det är programmet för
nästa tablå.

,#3988: <[do]=G, 3:6>
(#: So /So La So mi do
oMi /So La Mi So Fa h;Fa
/Fa So Fa re Ti iFa /Fa
So Re Fa Mi h;So /do do
odo re do do /Ti La La
fa a h;La /La So do mi
do oLa /So La Ti do
o;) x14

< Verkis Hjalmar Gullberg (1898-
1961) kaj Bengt Hjelmkvist?.
Komponis ? kantisto Edvard
Persson (1888-1957). Parte
tradukis, parte originale reverkis
Esp:o Andersson (1948 F---e).>

&3988. Skaniaj kasteloj kaj kabanetoj:

'1 Dum /la ekskursado aŭ/diĝu la kanto, ; ĉar /kanton ni kantu jen /en Esperanto. ; Nun /iras kongreso al /bela natur' ; en /lando Skania, en /gaja vetur'.

'2 La suno migradas kaj lun' kaj stelaro ; ĉiele kaj brilas trans Skani-kamparo ; lumigas riĉulojn kaj al malriĉul' ; en domon tutsimplan, en dom' de riĉul'.

'3 Ni nun veturadas al la fagarbaro, ; rigardas al Torup kun bril' fenestraro. ; Ja tien ekskursas oft' la malmöan', ; ni faras la saman kiel kongresan'.

'4 Kaj kie kaŝitaj de arboj la cervoj ; belece promenas sen ĝeno de nervoj, ; jen inter pontetoj Topeladugord ; tronadas ĉe lagoj en ĉarma bonord'.

'5 Jen portas pordegon, irantan tra l' domo, ; La Skaberŝo inter kanaloj kun homoj. ; Kaj venas ĉi tien la Reĝ' por la paf', ; por ĉasi fasanojn kun Tott, ĝia graf'.

'6 Kaj poste la reĝo venas Trolleneson, ; li venas kaj ĉasas kaj faras sukceson ; per ludo de

kartoj dum la grafulin' ; nutradas per herbo la rasajn kokin'

'7 En Borgeby fidas al la cikonio ; Ernst Norlind, ĉar venas la bird' al Skanio. ; Kaj kiam odoras viole la park' ; ludas violonon tiu patriark'.

'8 Al kviet' skania de Stockholm sopiras ; la sveda kronprinco, ; volonte li iras ; al sia duklando, al Sofiero ; ĉe l' Sundo por revii kun flora tero.

'9 Kaj multon ni vidas kaj multaj memoroj ; de nia ekskurso restados en koroj. ; Ni ĝoju kantante dum nia vetur' ; por glor' al Skanio kaj ĝia kultur'!

'10 Dum la ekskursado aŭdiĝis la kanto, ; ĉar kanton ni kantu jen en Esperanto. ; Nun iris kongreso el bela natur' ; de lando Skania, al nov' aventur'.

&3990. Inarinjärvi:

'1 Etäällä Pohjan mailla ; hylätty järvi on, ; nimeä saaret vailla, ; ja ranta iloton. ; Hein'ajalla sen sulaa jää, ; kun kesä Lappiin kiirehtää; mut syyskuun yö sen aallot ; taas jälleen jäähdyttää.

'2 Kuvastuu vuoret iloin ; sen kalvoon sinervään, ; ja lappalainen silloin ; käy kalaa pyytämään. ; Siell' uipi sorsa suruton, ; ja peuralaumat rannall' on, ; ja taajat sääskiparvet ; pimentää auringon.

'3 Mies Lapin kerran tahtoi ; sen tulla tuntemaan, ; kuin syvä olla mahtoi ; tuo järvi Turjan maan. ; Köys katkes; laulu kuultihin; "Niin syvä oon kuin pitkäkin!" ; - Sen koommin mittaamatta ; on pohja Inarin.

,#3990:; <[La] = E, 3:3>
(

(#1: Mi /La a La /Ti i do /La /Mi i; Mi /Ti i Ti /re e do /Ti /i i; mi /mi i do /La a do /do /Re e; Fa /Mi i Mi /Ti i Si /La /a a; mi /mi i re /do o do /re e do /Ti i; Ti /do o Ti /La a La /Ti i Si /Mi i; Mi /La a La /do o La /La /Re e; Fa /Mi i Mi /Mi Ti Si /La a a)+

(#0: /mLa /j7Mi /mLa /a /m6Re /e /j7Mi /i /mLa /a /mRe /e /j7Mi /i /mLa /a /a /a /mRe /e /mLa /a

/j7Mi /i /mLa /a /mRe /e /j7Mi /i /mLa)) x3

< Verkis Zakarias Topelius kaj komponis Evert Suonio. Tradukis G. J. Ramstedt (1945).>

,&3990. La lago Inari:

'1 En /malprok/sima /Nor/do ; lag/ego /kaŝas /si/n ; Sen/arba /estas /bor/do ; kaj /insu/lar' sen /fi/n' ; So/meran /tempon /vidas /ĝi ; en /fojnmo/nato /en ju/li' ; sep/tembraj /noktoj /kov/ras ; jam /ondojn /pe2r gla/ci'.

'2 Laŭdire iu volis ; dum senglacia tag' ; mezuri la profundon ; de tiu larĝa lag' ; Mezuris, sed rompiĝis ŝnur' ; aŭdiĝis tra dezertnatur' ; profund' egalas longon! ; Ĝi restis se2n mezur'.

'3 Ho, lago en la Nordo ; sen riĉo kaj sen nom' ; al via ŝtona bordo ; malofte venas hom' ; Kaŝante vin trans montomur' ; ricevis vi de grandnatur' ; somerojn tre mallongajn ; kaj longajn vi2ntrojn nur.

&3993. Hälsingborg:

'1

,#:;

< Verkis K. G. Ossiannilsson.
Tradukis F. Szilágyi (1942).>

,&3993. Helsingborgo:

'1 La urbon ĉu vi konas ; ĉe l' ondo
de la Sund? ; Junflore ĝi burĝonas ;
el blua ĉielfund'.

'2 Mola maro rulas ; ĝin en
sorĉspegul' , ; blankajn nimfojn lulas
; verda ondobul'.

'3 Kaj ĉiu tur' pistile sin ; altigas el
la svarm' . ; Ĉu vent' de l' ŝanc' jam
gvidis vin ; al Sunda urb' de l'
ĉarm'?

Norda kantaro.....177
 "#3. Solene sonoru:179
 #31. Sub la Krista kruco:181
 &3102. O store Gud: ..**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3103. Min själ berömmar Gud med fröjd:.....**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3105. Å salige stund:..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3106. Pilgrimssång: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3108. Fagert er landet: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3109. Blott en dag: ..**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3111. Tryggare kan ingen vara: .. **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3112. Jag lyfter ögat mot himmelen:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3114. Mi levas la okulojn: . **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3115. Psalmo 481:....**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3117. Vad ljus över griften: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3118. Han er opstanden, store bud!:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3120. Mit hjerte sig fryder: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3121. Jesus lever, Graven brast: . **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3122. Vi desegnis min en vi:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3123. Kristus lever: .**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3124. Till härlighetens land igen: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3126. Täällä Pohjantähden alla: .. **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3127. All skapningen sukker: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3129. Tænk naar engang den Taage er forsvunden: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3130. Her fra mitt Sion jeg skuer:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3132. HERre GUD! Ditt dyre Navn og Ære:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**

&3133. O Herre, låt din Andes vindar blåsa: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3134. Med Jesus fram i de bästa åren: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3135. O gode Ande, led du mig:..**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3136. O Jesus, ditt ord är vårt ljus: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3138. Kirken den er et gammelt Hus: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3139. Lover Herren! Han er nær: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3141. Du ledte frem, al Godheds Gud: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3142. Hur ljuvt det är att komma:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3144. Tack, o Gud, för vad som varit:..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3145. I Jesu namn till bords vi gå: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3147. Jag kan icke räkna dem alla: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3148. Gud, når du til regnskap kaller: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3150. Jeg står for Gud, som all ting vet: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3151. Søde Jesu, Glædens Kilde: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3153. Jesus, styr du mine tanker:..**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3154. Hjelp meg, Herre Krist, å strida: **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3156. En dunkel örtagård jag vet:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3157. Jesus vaar Himmelveg:.....**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3159. Var är den vän:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3160. Jesus! Jesus! O, det ordet: .**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3161..Psalms 139:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3162. Jeesusesta laulan:**Fel! Bokmärket är inte definierat.**
 &3163. Om jag ägde allt men icke Jesus:..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**

&3165. Med Gud och hans vänskap: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3215. Morgenstund har Guld i Mund: 188
&3166. Nu är jag nöjd och glader: . Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3217. Gud skee Tak og Lov: 189
&3168. Hos Gud er idel glede: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3220. Nu titte til hinanden: 190
&3169. Löftena kunna ej svika: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3222. Oi katso, mikä aamu!: 191
&3171. Kun Jeesus on omana mulla: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3225. Aamulaulu: 193
&3172. Du ved det nok, mit Hjerte: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3225.0 Morgonsång: 194
&3174. Mester med den tunge tornekrone: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3228. Morgensolen: 194
&3175. Jeg så ham som barn: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3230. La vagabondo: 195
&3177. Hvil ut, min sjel: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3233. Pigerne på engen: 196
&3178. Han vet min väg: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3235. Fredmans epistel n.o 39: 197
&3180. Beder, og I skulle faa: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3240. Der staaer et Slot i Vesterled: 200
&3181. Tag ingenting undan: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3242. Dagen gaaer med raske Fjed: 201
&3183. Ingen hinner fram till den eviga ron: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3245. Til vor lille gerning ud: 202
&3184. Våga blott att tro: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3248. I fjerne Kirketaarne hist: 203
&3186. Herran taistohon rohkeaan: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3250. Bliv hos os, naar Dagen helder: 204
&3187. Korset vil jeg aldri svike: .. Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3251. Feliça vagabondo: 205
&3189. Långt bortom rymder vida: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3252. Den skjønne Jordens Sol gik ned: 206
&3190. Sun henkesi sateen alle: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3254. Den store, stille nat gaar frem: 207
&3192. Nu ringer alle Klokker mod Sky: Fel! Bokmärket är inte definierat.	&3256. Jo aaltonen rantahan raukeaa: 207
#32. Inter nokto kaj tago: 181	&3258. Lyksalig, lyksalig hver sjæl: 208
&3202. Den signede Dag med Fryd vi seer: 181	&3260. Fred hviler over land og by: 209
&3205. Bleg Morgenstjernen smiler og forsvinder: 183	&3262. Det är vackrast när det skymmer: 211
&3208. Lysets Engel gaaer med Glands: 184	&3263. Aagots fjellsang: 212
&3210. Nu vaagne alle Guds Fugle smaa: 185	&3264. Aftensolen smiler: 212
&3212. Onnelliset: 186	&3266. Iltanuotiolla: 213
&3213. I Østen stiger Solen op: 187	&3268. Vespera kanto: 214
	&3270. Vesperkanto.2: 214
	&3272. Härlig är kvällen: 215
	&3274. En solnedgång i Eklundshofs- skogen: 216
	&3276. Aftonen: 217
	&3278. Aftonbetragtelse: 219
	&3280. Flyv, fugl, flyv: 219
	&3282. Sen ihanaisen virran reunall': 221
	&3284. Näckens polska: 221
	&3286. Kvällens guldmoln fästet kransa: 223
	&3288. Vallarelåt: 224
	&3289. ??: 225
	&3290. Aftonsång: 225
	&3292. Tääll' yksinäni laulelen: 227
	&3294. På dampskibet: 227

&3296. En månskensnatt på Slottsbacken:	228	&3405. Livet och skrifterna:	271
&3298. Terve tähtönen taivahalla: ..	230	&3407. La mevo:	271
#33. Sopiroy sorçaj:	232	&3409. Polemiko:	272
&3303. Taivas on sininen ja valkoinen:	232	&3410. Resignation:	272
&3305. Steløj briletas:	232	&3411. Du deylig Rosen-Knop!:	273
&3307. Du ska få en dag i mårå:	233	&3412. Inte ens:	273
&3310. Tammerkoski:	234	&3414. En fattig trubadur:	274
&3312. Minne käy tuulen ilmassa tie:	235	&3415. La disciplo plej amata:	275
&3314. Tuima on tuuli:	235	&3416. Lerka:	275
&3316. Sjömannens hemlängtan: ...	236	&3418. Sateenkaariunet:	276
&3318. Yksinäin, yksinäin:	237	&3419. Fasornas år:	278
&3321. Lammena mina små:	237	&3420. Lykke-Leg og Drømme- Døsen:	278
&3322. Är det konstigt att man längtar bort nån gång:	238	&3421. Bøgernes verden:	279
&3323. Vandringslust:	239	&3423. Jeronimus sang:	280
&3325. Satumaa:	240	&3425. Henriks sang:	281
&3327. Oi jos ilta joutuisi:	241	&3427. Stilleben:	282
&3330. Dagen svalnar:	241	&3429. Din Tanke:	282
&3333. Ett minne:	242	&3430. Vespera Laceco:	283
&3335. Sømanden og stjernen:	243	&3432. Som ungarl man har det skam godt:	283
&3336. Tango merellä:	244	&3434. Pariserinde:	284
&3339. Laulava leivo:	245	&3436. Neutral:	284
&3344. Klara stjærna:	246	&3438. Idealism och realism:	285
&3346. Glitrende hav:	247	&3440. Fredssång:	286
&3348. Fåfång önskan:	248	&3441. Det dejligste flag:	287
&3350. Vågen:	249	&3443. La arbara lago:	287
&3353. När månen vandrar:	249	&3444. Tapion Taikaa:	287
&3356. Vilse:	251	&3445. Soutelin, soutelin:	288
&3359. Cirkus:	252	&3447. Sångfoglarna:	288
&3362. Äidin silmät:	253	&3448. . . . Cie estanta:	289
&3365. En ökenblomma:	253	&3449. Niin kaunis on maa:	290
&3368. Selv når du bader, pige:	255	&3450. Kultainen nuoruus:	291
&3371.Herbo:	255	&3451.:	292
&3374. Ak, ingensteds er roserne så røde:	256	&3452. Posttagmezo:	292
&3377. Den lyssnande Maria:	256	&3454. Svantes lykkelige dag:	292
&3380. Till Österland vill jag fara: ..	257	&3456. Den første løvetann:	293
&3383. At være:	259	&3458. Vi ser en liten lilleputt:	295
&3386. Längtan till Italien:	259	&3460. Infall:	296
&3389. Päivänsäde ja menninkäinen:	261	&3461. Marknad:	296
&3392. Luostarin kellot:	262	&3463. Si, världen är förklarad:	297
&3395. Guldhornene:	263	&3465. Postkanto:	297
&3397. Vintergatan:	264	&3467. Tiimalasi:	298
&3398. La rava reģino de Saba:	266	&3469. En löskekarl:	299
#34. Medita menso:	268	&3472. Silloin minä itkin:	300
&3401. Det gåtfulla folket:	268	&3474. Leken går:	301
&3402. En broder mer:	270	&3476. Herremanden:	301
&3403. Toimi, jo yö on läsnä:	270	&3478. Slottet och kojan:	303
		&3480. Allt i livet är ej sol:	305
		&3483. Allt vad vi på jorden äge: ..	305
		&3485. Inga rikedomar:	305
		&3487. Förnäm och gemen:	306

&3489. Mitt eget land:	307	&3797. Arbejdermarsch:	351
&3490. Brudeferden i Hardanger: ..	309	&3799. Frihedssangen:	352
&3494. Rannalla itkijä:	309	#38. Forto fieras:	353
&3496. Robert Burns:	311	&3810. Rings drapa:	353
&3498. Paa Lochlea:	311	&3820. Dekses jaroj:	354
#35. Metakantoj:	313	&3845. Vikingabalk:	355
&3506. Igpakuhak:	313	&3851. Vikingen:	358
&3512. Den vackraste visan:	313	&3862. En envis dalkarls visa:	361
&3518. Syng kun i din ungdoms vår:		&3865. Sjuttonde balladen:	362
.....	314	&3870. Älä itkä äitini:	364
&3524. Den fyrste song:	315	&3875. Din sorg är din:	365
&3530. Sången:	316	&3888. Tilegnelse:	365
&3536. Sjung, sjung!:	317	&3890. Sång till friheten:	365
&3538.:	317	&3894. Der er ingenting, der maner:	
&3542. Kottarainen:	318	366
&3550. Luullahan etä lysti on olla: ..	319	&3902. De mørke fugle fløj:	368
&3554. Jeg har båret lerkens vinge: ..	319	&3904. Sang for Norden:	369
&3558. Hymn till sången:	319	&3906. Fædrelands-Sang:	370
&3562. Bergenssangen:	320	&3908. Finska folksången:	372
&3568. Piuvkaq:	321	&3910. Nunârput:	376
&3574. Orsamarsch:	322	&3912. Ó Guð vors lands:	377
&3580. Det finns ett språk:	322	&3913. Mítt alfagra land:	378
#36. Marôj:	324	&3914. Sång till Norden:	379
&363. Vägarna de skrida:	324	&3916. Norges sang:	380
&366. Studenterne:	325	&3918. Norda lando:	382
#37. Lukte:	328	&3920. Isänmaalle:	383
&3703. Når et dagværk er endt:	328	&3922. Hell dig du höga Nord:	384
&3708. Jeg elsker den brogede verden:		&3924. Suomi-Sång:	385
.....	329	&3926. Härliga land:	386
&3713. Att cykla är nödvändigt:	330	&3928. Hör oss, Svea:	387
&3718. Øyvinds sang:	331	&3930. Blandt alle lande:	388
&3723. Nordisk studentsång:	332	&3932. Noregs dag:	389
&3728. Marô sur Balkano: ..	333	&3934. O Gud, som styrer folkens	
&3733. Finska rytteriets marsch i		öden:	390
trettiåra kriget:	333	&3936. Millom bakkar og berg:	391
&3738. Biskop Thomas frihetssång:		&3938. Feroanoj, fratoj:	392
.....	334	&3940. Land vort:	393
&3742. Engelbrekt:	338	&3942. Infanaj memoraĵoj el	
&3748. En enkel sång om frihet:	339	Norda Norvegujo:	394
&3753. Trojanska hästen:	340	&3944. Hvor smiler fager den danske	
&3758. Iru vojon en sekur': ..	343	kyst:	394
&3763. Från svunna mörka tider: ..	343	&3946. Här ligger landet:	396
&3768. Strid for fred ? Den makt som		&3948. Smålandssången:	397
vinner på verdi:	344	&3950. Laulu Suomessa:	398
&3773. Kör av vindarna:	344	&3952. Wermlandsvisan:	399
&3778. Arbetets söner:	345	&3954. Varsinaissuomalaisten laulu:	
&3780. Den trænger ud til hvert et		401
Sted:	347	&3956. Östgötasången:	402
&3783. La marô de finna		&3958. Der dukker af disen:	403
laboristaro:	349	&3960. Hämläisten laulu:	406
&3788. Vår röda fana:	350	&3962. Savolaisen laulu:	407
&3793. La marô de la junularo:		&3964. Karjalaisten laulu:	408
.....	350	&3966. Kesäpäivä Kangasalla: ..	410

&3968. Västmanna - Dalasång:	411
&3970. Dalvisa:	412
&3972. Dalmarsch:	414
&3974. Kotimaani onpi Suomi:	416
&3976. Norrlänningens hemlängtan:	417
&3978. Suomen salossa:	418
&3980. Jag trivs bäst i öppna landskap:	419

&3982. I Danmark ligger der hus ved hus:.....	421
&3984. Upp milla bjäri:.....	421
&3986. Flickorna i Småland:.....	422
&3988. Skånska slott och herresäten:	423
&3990. Inarinjärvi:	425
&3993. Hälsingborg:	426
&111. Rubrik 5: Originala titolo	431

ĈĜĤĴŜŬ ĉĝĥĵŝŭ Ćć ĐđPp Ññ Čč ŠšŽž ÆæØø Åå Ää Öö Üü

&111. Rubrik 5: Originala titolo

'1 Brödtext 2 Originala teksto

(#111: Brödtext) Tonsilaba teksto

<Brödtext 3> Informoj kaj komento

,&1. Rubrik 6: Traduka titolo unua

Brödtext 1 Traduka teksto unua

,&2. Rubrik 6: Traduka titolo unua

Brödtext 4 Traduka teksto duaranga aŭ senmelodia